

Parlamentul
Republicii Moldova

CAI-6 nr. 148
24.07.2024

Comisia agricultură și industrie alimentară

R A P O R T

asupra proiectului de lege privind activitatea sanitar veterinară

nr.293 din 28 august 2023

(lectura II)

Comisia agricultură și industrie alimentară a examinat proiectul de lege privind activitatea sanitar veterinară, prezentat de Guvern și comunică următoarele.

Prin proiectul de lege supus examinării se transpune în legislația națională Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), CELEX: 32016R0429, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1629 al Comisiei Europene din 25 iulie 2018.

Prezentul proiect de lege are ca scop asigurarea standardelor înalte de sănătate animală și de sănătate publică, prin stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor animalelor care sunt transmisibile la animale și om, realizarea siguranței produselor alimentare, hrana pentru animale și protecția teritoriului țării față de bolile infecțioase prin organizarea activității sanitare veterinare.

Proiectul de lege a fost aprobat în prima lectură în cadrul ședinței plenare din 26 octombrie 2023.

În perioada premergătoare proiectul de lege a fost supus dezbaterilor și consultărilor pe platforma Comisiei și Ministerului de resort cu reprezentanții instituțiilor de ramură, Agenției Naționale pentru Siguranța Alimentelor, și supus expertizei de transpunere a Regulamentului UE nr.429/2016 de către experții europeni contractați prin instrumentul de asistentă tehnică și schimb de informații al Comisiei Europene TAIEX, în cadrul proiectului de asistentă tehnică TAIEX Case ID AGR HOME 86578.

Astfel, fără a aduce atingere conceptului actului normativ prezentat spre adoptare, sunt operate modificări de ajustare a proiectului prin prisma recomandărilor enunțate de experți privind transpunerea fidelă a prevederilor Regulamentului UE nr.429/2016.

Printre principalele prevederi ale proiectului, care au constituit obiectul modificărilor fără a viza conceptul actului normativ evidențiem următoarele:

-modificarea structurii proiectului pentru respectarea coerenței cu prevederilor Regulamentului UE nr.429/2016;

- preluarea domeniilor de aplicare al părților IV, V și VI ;

- preluarea integrală a Anexa II și III din Regulamentul UE nr.429/2016;

-normele de procedură, vor fi transpuse de Guvern prin acte de implementare, în concordanță cu cel puțin 24 Regulamente (UE) de modificare sau completare a actului UE de bază Regulamentul UE nr.429/2016;

-delegarea autorității competente -ANSA, dreptul de a elabora și aproba actele normative necesare de transpunere a acelor UE delegate pentru implementarea Regulamentul UE nr.429/2016;

- înserarea expresă a prevederilor prin care sunt stabilite competențele de aprobare sau adoptare a normelor secundare;

- prevederile ce nu țin de obiectul Regulamentului UE transpus au fost excluse (art.3-6, 11-13, 47-49 din proiectul de lege);ș.a.

Concomitent, menționăm că proiectul de lege a fost supus repetat expertizei de compatibilitate cu legislația europeană de către Centrul de armonizare a legislației, care precizează că pentru a asigura transpunerea completă a actului UE este necesar de a prelua normele art.81 și 82 din Regulamentul UE nr.429/2016 ce prevăd măsurile de control al bolilor pentru bolile listate la animalele sălbatice.

Comisia a examinat propunerile și obiecțiile expuse în avizul Direcției generale juridice a Secretariatului Parlamentului, recomandările experților și Centrului de armonizare a legislației, iar rezultatul examinării acestora se regăsește în tabelul de sinteză și proiectul redactat conform rigorilor lingvistice și de tehnică legislativă, parte integrantă a prezentului raport.

Reieșind din cele expuse, ca urmare a dezbaterilor, Comisia agricultură și industrie alimentară cu votul majorității membrilor săi (*5 pentru*) propune proiectul de lege cu numărul de intrare **293 din 28 august 2023** spre adoptare în lectura a doua.

Alexandr TRUBCA
Președintele Comisiei

L E G E

privind sănătatea animală

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege transpune în legislația națională Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), CELEX: 32016R0429, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1629 al Comisiei din 25 iulie 2018.

PARTEA I DISPOZIȚII GENERALE

Capitolul I SCOPUL, OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI NOȚIUNI

Articolul 1. Scopul prezentei legi

(1) Prezenta lege are drept scop asigurarea unor standarde înalte de sănătate animală și de sănătate publică, stabilirea normelor de prevenire și de control al bolilor animalelor transmisibile la animale și la om, realizarea siguranței produselor alimentare, a hranei pentru animale și protecția teritoriului țării față de bolile infecțioase prin organizarea activității sanitare veterinare.

(2) Normele de prevenire și de control al bolilor animalelor prevăd:

a) prioritizarea și clasificarea bolilor de interes pentru Republica Moldova și stabilirea responsabilităților în materie de sănătate animală (partea I: art. 1–17);

b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală (partea a II-a: art. 18–42);

c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la boli, de pregătire în fața bolilor și de control al bolilor (partea a III-a: art. 43–83);

d) înregistrarea și autorizarea sanitară veterinară a unităților și a transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în interiorul Republicii Moldova (partea a IV-a: art. 84–228; și partea a VI-a art. 244–248 și 252–256);

e) intrarea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în Republica Moldova și exportul unor astfel de transporturi din Republica Moldova (partea a V-a: art. 229–243; și partea a VI-a: art. 244–246 și 252–256);

f) circulația necomercială a animalelor de companie în interiorul Republicii Moldova, cât și ieșirea lor în exteriorul țării (partea a VI-a: art. 244–256);

g) măsurile de urgență care trebuie adoptate în eventualitatea unei situații de urgență cauzate de o boală (partea a VII-a: art. 257 și 258).

(3) Principalele norme ale prezentei legi, enunțate la alin. (2):

a) urmăresc să asigure:

(i) îmbunătățirea sănătății animale pentru a susține producția agricolă și de acvacultură durabilă în Republica Moldova;

(ii) funcționarea eficace a pieței interne;

(iii) reducerea efectelor negative ale bolilor asupra sănătății animale, sănătății publice și asupra mediului prin aplicarea de măsuri legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și pentru siguranța produselor alimentare de origine animală și a hranei pentru animale;

b) țin seama de:

(i) legătura dintre sănătatea animală și:

– sănătatea publică;

– mediu, inclusiv biodiversitatea și resursele genetice prețioase, precum și efectele schimbărilor climatice;

– siguranța alimentelor și a furajelor;

– bunăstarea animalelor, inclusiv crușarea de orice durere, angoasă ori suferință ce poate fi evitată;

– rezistența la antimicrobiene;

– securitatea alimentară;

(ii) consecințele economice, sociale, culturale și de mediu ale aplicării măsurilor de prevenire și de control al bolilor;

(iii) standardele internaționale relevante.

Articolul 2. Domeniile de aplicare

Prevederile prezentei legi se aplică:

a) tuturor speciilor de animale deținute și de animale sălbatice;

b) materialului germinativ de origine animală;

c) produselor de origine animală;

d) subproduselor și produselor derivate de origine animală, fără a aduce atingere normelor stabilite de Legea nr. 129/2019 privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman;

e) instalațiilor, mijloacelor de transport, echipamentelor și tuturor celorlalte materiale și căi de infectare implicate sau potențial implicate în răspândirea bolilor transmisibile ale animalelor;

f) bolilor transmisibile, inclusiv zoonozelor, fără a aduce atingere normelor speciale privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, privind stabilirea regulilor de control și supraveghere a unor encefalopatii spongiforme transmisibile, de asemenea privind controlul și reducerea prevalenței salmonellei în populațiile de animale.

Articolul 3. Domeniile de aplicare a părților a IV–VI-a

(1) Titlul I din partea a IV-a (art. 84–171) se aplică:

a) animalelor terestre și animalelor care nu sunt terestre, dar care pot transmite boli ce afectează animalele terestre;

b) materialului germinativ provenit de la animale terestre;

c) produselor de origine animală provenite de la animale terestre.

(2) Titlul II din partea a IV-a (art. 172–226) se aplică:

a) animalelor acvatice și animalelor care nu sunt acvatice, dar care pot transmite boli ce afectează animalele acvatice;

b) produselor de origine animală provenite de la animale acvatice.

(3) Titlul III din partea a IV-a (art. 227 și 228) se aplică:

a) altor animale decât cele definite ca animale terestre și acvatice;

b) materialului germinativ și produselor de origine animală provenite de la animalele menționate la lit. a).

(4) Părțile a IV-a și a V-a nu se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie, menționată la alin. (6) din prezentul articol.

(5) Circulația animalelor de companie, alta decât circulația necomercială, respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în părțile a IV-a și a V-a.

(6) Partea a VI-a se aplică numai circulației necomerciale a animalelor de companie, care respectă cerințele prevăzute la art. 245 și 246 în ceea ce privește numărul maxim de animale care își pot însoți proprietarul și numărul maxim de zile dintre deplasarea proprietarului și cea a animalului.

Articolul 4. Noțiuni

Noțiunile de „control oficial”, „medic veterinar oficial” și „autoritate competentă” sunt utilizate în sensul în care acestea sunt definite de Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar și, adițional, se definesc următoarele noțiuni:

acvacultură – deținerea de animale acvatice pe perioada creșterii și a cultivării acestora, până la încheierea recoltării;

agent patogen – agent transmisibil la animale sau la oameni, susceptibil de a provoca o boală la animale;

agent zoonotic – orice virus, bacterie, ciupercă, parazit sau o altă entitate biologică susceptibilă de a provoca o zoonoză;

alte animale – animalele din alte specii decât cele care intră sub incidența definiției de animale terestre sau acvatice;

animale – animalele vertebrate și nevertebrate;

animale acvatice – animale din următoarele specii, la toate stadiile de dezvoltare, inclusiv ouăle, spermatozoizii și gameții:

- a) orice pește din supraclasa *Agnatha* și din clasele *Chondrichthyes*, *Sarcopterygii* și *Actinopterygii*;
- b) orice moluscă acvatică din încregătura *Mollusca*;
- c) orice crustaceu acvatic din subîncregătura *Crustacea*;

animale de acvacultură – orice animale acvatice care fac obiectul acvaculturii;

animale deținute – animalele care sunt deținute de om, inclusiv, în cazul animalelor acvatice, animalele de acvacultură;

animal de companie – animal deținut din speciile enumerate la anexa nr. 1, deținut de către om în scopuri private necomerciale;

animale terestre – păsări, mamifere terestre, albine și bondari;

animale sălbatice – animalele care nu sunt animale deținute;

apariția unui focar – apariția confirmată oficial a unei boli listate sau a unei boli emergente, supusă declarării și notificării oficiale, la unul sau mai multe animale într-o unitate sau un alt amplasament în care animalele sunt deținute ori plasate;

autorizație sanitară veterinară – document oficial, emis de autoritatea

competentă, care atestă respectarea cerințelor sanitare veterinare în unitatea supusă supravegherii sanitare veterinare;

bazin hidrografic – o arie sau un bazin delimitat de elemente naturale, care canalizează toate scurgerile de apă;

biosecuritate – ansamblul de măsuri fizice și administrative menite să reducă riscul de introducere, dezvoltare și răspândire a bolilor infectocontagioase către, de la sau în cadrul unui efectiv de animale sau al unei exploatații, zone, compartiment, mijloc de transport, sau în cadrul oricăror alte instalații, incinte ori amplasamente;

boală – apariția unor infecții sau infestări la animale, cu sau fără manifestări clinice sau patologice, cauzate de unul sau mai mulți agenți patogeni;

boli listate – bolile incluse pe lista prevăzută la art. 5 alin. (1);

boli supuse notificării obligatorii – bolile supuse declarării și notificării oficiale;

carantină – ținerea animalelor în izolare, fără contact direct sau indirect cu animalele din afara unității epidemiologice respective, pentru a se evita răspândirea uneia sau mai multor boli supuse declarării și notificării oficiale, în timp ce animalele aflate în izolare sunt ținute sub observație pentru o perioadă determinată și, dacă este cazul, sunt supuse unor investigații de laborator și tratamente;

circulație necomercială – orice deplasare a unui animal de companie ce își însoțește proprietarul, care:

- a) nu are drept scop nici vânzarea, nici o altă formă de transfer de proprietate asupra animalului de companie în cauză; și
- b) face parte din deplasarea proprietarului animalului de companie:
  - (i) fie sub responsabilitatea directă a acestuia;
  - (ii) fie sub responsabilitatea unei persoane împuternicite, în cazurile în care animalul de companie este separat fizic de proprietarul său;

cod unic – codul unic cu ajutorul căruia operatorii care dețin animale își îndeplinesc obligația de a se asigura că animalele respective sunt identificate în mod individual și care este înregistrat în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al animalelor”;

cod de identificare al animalului – codul individual afișat pe un mijloc de identificare aplicat unui animal sau stup, care cuprinde:

- a) codul de țară în care mijlocul de identificare i-a fost aplicat animalului;
- b) numărul de identificare individual, atribuit animalului sau stupului, ce nu

depășește 12 cifre;

compartiment – subpopulație de animale aflată în cadrul unei sau mai multor exploatații ori, în cazul animalelor acvatice, în cadrul unei sau mai multor exploatații de acvacultură, inclusă într-un sistem comun de gestionare a biosecurității, cu un statut sanitar distinct în ceea ce privește una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;

deținător de animale – persoana fizică sau juridică care deține în posesie permanentă animale în calitate de proprietar de animale și/sau de deținător de exploatație, sau de îngrijitor temporar al animalelor. Această categorie include, fără excepție, conducătorii grupurilor de animale, ai mijloacelor de transport în care se află animale, precum și administratorii exploatațiilor/unităților de tip târguri sau expoziții de animale, tabere de vară, ferme de animale, centre de colectare a animalelor, unități de sacrificare;

deținător de animal de companie – persoana fizică sau juridică care deține un animal în posesie/îngrijire permanentă sau temporară; acesta poate fi și proprietarul animalului de companie;

document de identificare – actul de identificare al unui animal, care cuprinde cel puțin următoarele informații: codul de identificare unic al animalului sau, după caz, codul exploatației în care acesta s-a născut; numele și adresa proprietarului exploatației; orice circulație a animalului, inclusiv exportul sau comerțul cu acesta;

examen medical – procedura efectuată de un medic veterinar, prin care se urmărește stabilirea statutului de sănătate al animalului;

exploatație – orice loc în care animalele sunt ținute, păstrate, crescute, manipulate sau arătate publicului;

exploatație privată (nonprofesională) – exploatație de animale înregistrate în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al animalelor”, care nu a fost supusă autorizării sanitare veterinare, deținută de persoane fizice, în care produsele de origine animală obținute sunt destinate consumului familial și/sau comercializării cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 61 alin. (8) și (9);

felcer veterinar – persoana fizică care deține o pregătire în domeniul veterinar cel puțin la nivel de studii medii de specialitate;

incubator – unitatea care colectează, depozitează, incubează și în care eclozează ouă pentru furnizarea de:

a) ouă pentru incubație;

b) pui de o zi de păsări de curte sau alte specii de păsări;

material germinativ – materialul seminal, ovocitele și embrionii destinați reproducerii artificiale, inclusiv ouăle pentru incubație;

operator – orice persoană fizică sau juridică ce are în responsabilitatea sa animale sau produse de origine animală, inclusiv pentru o perioadă limitată, excluzând deținătorii de animale de companie și medicii veterinari;

operațiune de colectare – gruparea animalelor deținute, provenite din mai multe unități, pentru o perioadă mai scurtă decât perioada de reședință prevăzută pentru specia de animale respectivă;

ouă pentru incubație – ouăle destinate incubației, depuse de păsări de curte sau de păsări captive;

păsări de curte – păsări crescute sau ținute în captivitate pentru producția de carne, de ouă pentru consum, de alte produse, pentru refacerea efectivelor de vânat cu pene, inclusiv pentru reproducție;

păsări captive – păsări, altele decât păsările de curte, ținute în captivitate în orice alt scop decât cele menționate în cazul păsărilor de curte, inclusiv pentru spectacole, curse, expoziții, concursuri, reproducție sau pentru vânzare;

pericol – agent patogen ori stare a unui animal sau a unui produs cu potențialul de a avea efecte negative asupra sănătății oamenilor sau asupra sănătății animalelor;

perioadă de reședință – perioada minimă necesară pentru a se asigura că statutul sanitar al unui animal care a fost introdus într-o exploatație nu este inferior celui al animalelor din exploatația respectivă;

persoană care lucrează cu animale – persoana fizică sau juridică care are o legătură profesională cu animale sau cu produse de origine animală, alta decât operatorul sau medicul veterinar;

persoană împuternicită – orice persoană fizică autorizată în scris de proprietarul animalului de companie să asigure în numele proprietarului circulația necomercială a animalului de companie;

produse – materialul germinativ, produsele de origine animală, subprodusele de origine animală și produsele derivate;

produse biologice – antigenii, vaccinurile și reactivii de diagnosticare;

produse de origine animală:

- a) produsele alimentare de origine animală, inclusiv mierea și sângele;
- b) moluștele bivalve vii, echinodermele vii, tunicatele vii și gasteropodele marine vii, destinate consumului uman; și
- c) alte animale decât cele menționate la lit. b), destinate preparării pentru a fi furnizate vii consumatorului final;

produse derivate – produse obținute prin intermediul unuia sau mai multor tratamente, transformări ori etape de prelucrare a subproduselor de origine animală;

profilul bolii – criteriile unei boli astfel cum sunt menționate la art. 7 lit. a);

proprietar de animal de companie – persoana fizică sau juridică înscrisă în documentul de identificare al unui animal de companie drept proprietarul acestuia;

risc – probabilitatea apariției și amploarea probabilă a consecințelor biologice și economice ale unui efect negativ asupra sănătății animale sau asupra sănătății publice;

Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al animalelor” (SIA „RSA”) – sistem de elemente și proceduri ce permit identificarea și înregistrarea animalelor și a exploatațiilor în format electronic, asigurând respectarea principiului trasabilității, a cărui gestiune revine unui singur operator;

specii listate – speciile de animale sau grupurile de specii de animale, listate conform dispozițiilor art. 8 alin. (2) sau, în cazul bolilor emergente, speciile de animale sau grupurile de specii de animale care întrunesc criteriile pentru speciile listate menționate la art. 8 alin. (2);

statut sanitar – starea în raport cu bolile listate relevante pentru o anumită specie în ceea ce privește un animal sau animalele din cadrul unei unități epidemiologice, unei exploatații, unei zone, unui compartiment, unui teritoriu sau al unei țări;

subproduse de origine animală – corpuri întregi sau părți de animale, produse de origine animală sau alte produse obținute de la animale, care nu sunt destinate consumului uman, cu excepția materialului germinativ;

supraveghere sanitară veterinară – totalitatea activităților sanitare veterinare supuse controlului și monitorizării de către medicii veterinari;

TRACES – sistem informațional prin intermediul căruia se înregistrează

operațiunile de import, export și de tranzit de animale, de material seminal de origine animală, de produse și subproduse de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar;

transportator – operator care transportă animale în nume propriu sau în numele unei părți terțe;

ungulate – animalele din speciile enumerate la anexa nr. 3;

unitate – orice incintă, structură sau, în cazul agriculturii în aer liber, orice mediu ori loc în care sunt deținute animale sau materialul germinativ, temporar sau permanent, cu excepția gospodăriilor care dețin animale de companie și a cabinetelor sau clinicilor veterinare;

unitate epidemiologică – grup de animale având aceeași probabilitate de expunere la un agent patogen;

unitate de material germinativ:

a) în ceea ce privește materialul seminal – o unitate în care materialul seminal este colectat, produs, prelucrat sau depozitat;

b) în ceea ce privește ovocitele și embrionii – un grup de profesioniști sau o structură supravegheată de o echipă de medici veterinari, care are competențele necesare pentru a efectua colectarea, producerea, prelucrarea și depozitarea ovocitelor și a embrionilor;

c) în ceea ce privește ouăle pentru incubație – un incubator;

unitate izolată – orice unitate permanentă, limitată geografic, creată pe bază voluntară și autorizată sanitar veterinar în scopul circulației animalelor, în care acestea:

a) sunt deținute ori crescute pentru expoziții, în scopuri educaționale, pentru conservarea speciei sau pentru cercetare;

b) sunt izolate ori separate de mediul înconjurător; și

c) fac obiectul unor măsuri stricte de supraveghere a sănătății animale și de biosecuritate;

unitate producătoare de alimente de origine acvatică, aptă pentru combaterea bolilor – întreprindere din sectorul alimentar autorizată în conformitate cu art. 179;

zonă de protecție – zonă care cuprinde locul de apariție a unui focar și împrejurimile acestuia, în care se aplică măsuri de control al bolii pentru a se evita răspândirea acesteia în afara zonei respective;

zonă de restricție – zonă în care se aplică restricții privind circulația unor

anumite animale sau produse și alte măsuri de control al bolilor pentru a se evita răspândirea unei anumite boli înspre zonele în care nu se aplică restricții; dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;

zonă de supraveghere – zonă care este instituită în jurul unei zone de protecție și în care se aplică măsuri de control al bolii supuse declarării și notificării oficiale pentru a se evita răspândirea acesteia în afara zonei de protecție;

zonă: a) pentru animalele terestre – arie a teritoriului țării cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri corespunzătoare de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate;

b) pentru animalele acvatice – sistem hidrologic contiguu, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, care formează:

(i) un întreg bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la estuar sau lac;

(ii) mai multe bazine hidrografice;

(iii) o parte a unui bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la o barieră care împiedică introducerea uneia sau mai multor boli specifice;

(iv) o parte a unei zone de coastă cu o delimitare geografică precisă;

(v) un estuar cu o delimitare geografică precisă.

Capitolul II

BOLILE LISTATE, BOLILE EMERGENTE ȘI SPECIILE LISTATE

Articolul 5. Listarea bolilor

(1) Normele speciale prevăzute de prezenta lege pentru prevenirea și controlul bolilor se aplică:

a) următoarelor boli listate:

(i) febra aftoasă;

(ii) pesta porcină clasică;

(iii) pesta porcină africană;

(iv) gripa aviară cu grad înalt de patogenitate;

(v) pesta cabalină africană;

b) bolilor listate menționate în lista prevăzută la anexa nr. 2.

(2) Lista menționată la alin. (1) lit. b) se va modifica la propunerea Guvernului.

(3) O boală este inclusă pe lista menționată la alin. (1) lit. b) din prezentul articol dacă a fost evaluată în conformitate cu art. 7 și dacă întrunește:

a) toate criteriile următoare:

- (i) datele științifice arată că boala este transmisibilă;
- (ii) există în țară specii de animale care fie sunt vulnerabile la boală, fie acționează ca vectori și rezervoare ale acesteia;
- (iii) boala produce efecte negative asupra sănătății animale sau prezintă un risc la adresa sănătății publice din cauza caracterului său zoonotic;
- (iv) sunt disponibile instrumente de diagnosticare pentru boală;
- (v) măsurile de diminuare a riscurilor și, după caz, cele de supraveghere a bolii sunt eficiente și proporționale cu riscurile prezentate de boală în țară; precum și
- b) cel puțin unul dintre criteriile următoare:
  - (i) boala produce sau ar putea produce efecte negative semnificative asupra sănătății animale din țară ori prezintă sau ar putea prezenta un risc semnificativ la adresa sănătății publice din țară din cauza caracterului său zoonotic;
  - (ii) agentul patogen a dezvoltat o rezistență la tratamente și prezintă un pericol semnificativ la adresa sănătății publice și/sau a sănătății animale în țară;
  - (iii) boala provoacă sau ar putea provoca un impact economic negativ semnificativ care să afecteze producția agricolă sau de acvacultură din țară;
  - (iv) boala are potențialul de a genera situații de criză sau agentul patogen ar putea fi utilizat în scopuri de bioterorism;
  - (v) boala are sau ar putea avea un impact negativ semnificativ asupra mediului, inclusiv asupra biodiversității din țară.

(4) Guvernul adoptă norme privind eliminarea unor boli din lista menționată la alin. (1) lit. b) atunci când bolile respective nu mai îndeplinesc criteriile prevăzute la alin. (3).

(5) Guvernul adoptă norme privind includerea unor boli pe lista menționată la alin. (1), având în vedere noile date științifice disponibile.

Articolul 6. Boli emergente

(1) Normele de prevenire și de control al bolilor se aplică bolilor emergente astfel cum este prevăzut de prezenta lege.

(2) O boală, alta decât bolile listate, este considerată a fi o boală emergentă (în continuare – *boală emergentă*) dacă întrunește criteriile pentru boli listate prevăzute la art. 5 alin. (3) și dacă:

- a) rezultă în urma evoluției sau a modificării unui agent patogen existent;
- b) este o boală cunoscută, care se răspândește într-o nouă arie geografică, la o nouă specie sau într-o populație nouă;
- c) este diagnosticată pentru prima oară în țară; sau
- d) este cauzată de un agent patogen necunoscut.

(3) Autoritatea competentă aprobă măsurile necesare cu privire la o boală

emergentă care întrunește criteriile enunțate la alin. (2).

(4) În cazuri de extremă urgență, legate de o boală ce prezintă riscul emergent de a avea un impact major, autoritatea competentă înaintează către Comisia pentru Situații Excepționale măsurile sanitare veterinare de supraveghere și combatere imediat aplicabile.

(5) Orice obligație pentru operatori în ceea ce privește o boală emergentă se aplică numai în cazul în care se respectă prevederea de la alin. (3) din prezentul articol sau în cazul în care boala emergentă face obiectul unui plan de urgență în conformitate cu art. 43.

Articolul 7. Parametri de evaluare pentru listarea bolilor

Autoritatea competentă utilizează următorii parametri de evaluare pentru a stabili dacă o boală întrunește condițiile necesare pentru a fi inclusă pe listă în conformitate cu art. 5 alin. (2):

- a) profilul bolii, care include următoarele:
  - (i) speciile de animale vulnerabile la boală;
  - (ii) ratele de morbiditate și de mortalitate în rândul populațiilor de animale;
  - (iii) caracterul zoonotic al bolii;
  - (iv) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene;
  - (v) persistența bolii în rândul populației de animale sau în mediu;
  - (vi) căile și viteza de transmitere a bolii de la un animal la altul și, dacă este cazul, de la animal la om;
  - (vii) absența sau prezența și răspândirea bolii pe teritoriul Republicii Moldova și, dacă boala nu este prezentă, riscul introducerii acesteia pe teritoriul Republicii Moldova;
  - (viii) existența unor instrumente de diagnosticare și control al bolii;
- b) impactul bolii asupra:
  - (i) producției agricole sau de acvacultură și asupra altor sectoare ale economiei în ceea ce privește nivelul de prezență a bolii pe teritoriul Republicii Moldova, pierderile de producție datorate bolii sau alte pierderi;
  - (ii) sănătății umane în ceea ce privește transmisibilitatea de la animale la om, transmisibilitatea de la om la om, gravitatea formelor bolii la om și disponibilitatea unor metode eficiente de prevenție sau a unui tratament medical pentru oameni;
  - (iii) bunăstării animalelor;
  - (iv) biodiversității și mediului;
- c) potențialul bolii de a genera situații de criză și utilizarea sa potențială în scop de bioterorism;
- d) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea următoarelor măsuri de prevenire și control al bolii:
  - (i) instrumentele și capacitățile de diagnosticare;

- (ii) vaccinarea;
  - (iii) tratamentele medicale;
  - (iv) măsurile de biosecuritate;
  - (v) restricțiile privind circulația animalelor și a produselor;
  - (vi) sacrificarea animalelor;
  - (vii) eliminarea carcaselor și a altor subproduse de origine animală relevante;
- e) impactul măsurilor de prevenire și control al bolii în ceea ce privește:
- (i) costurile directe și indirecte pentru sectoarele afectate și pentru economie în ansamblu;
  - (ii) acceptarea lor socială;
  - (iii) bunăstarea subpopulațiilor de animale deținute sau de animale sălbatice afectate;
  - (iv) mediul și biodiversitatea.

Articolul 8. Listarea speciilor

(1) Speciilor listate li se aplică normele speciale pentru bolile listate prevăzute de prezenta lege și normele adoptate în temeiul prezentei legi.

(2) Autoritatea competentă stabilește o listă a speciilor, astfel cum se prevede la alin. (1), care îndeplinesc criteriile enunțate la alin. (3). Lista cuprinde speciile de animale sau grupurile de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli listate specifice, în funcție de următoarele criterii:

- a) vulnerabilitatea la risc a populației de animale;
- b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă pentru animalele în cauză;
- c) capacitatea animalelor în cauză de a fi purtătoare ale bolilor specifice în cauză.

(3) În lista menționată la alin. (2) se adaugă specii de animale sau grupuri de specii de animale dacă acestea sunt afectate sau dacă acestea prezintă un risc de răspândire a unei boli listate specifice deoarece:

- a) prezintă o vulnerabilitate la o boală listată specifică sau datele științifice indică faptul că o astfel de vulnerabilitate este probabilă; sau
- b) acționează ca specii-vector sau ca rezervoare pentru boala respectivă, sau datele științifice arată că un astfel de rol este probabil.

(4) Autoritatea competentă elimină o specie de animale sau un grup de specii de animale de pe lista menționată la alin. (2) atunci când:

- a) boala listată în legătură cu care specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză a fost inclus pe listă a fost eliminată de pe lista bolilor; sau
- b) datele științifice arată că specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alin. (3).

Articolul 9. Norme de prevenire și de control al bolilor care se aplică diferitelor categorii de boli listate

(1) Normele de prevenire și de control al bolilor se aplică bolilor listate după cum urmează:

a) în ceea ce privește bolile listate care nu apar pe teritoriul Republicii Moldova și în cazul cărora trebuie să se ia măsuri imediate de eradicare de îndată ce sunt detectate, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind informarea și pregătirea cu privire la boli, prevăzute la art. 43–52;

(ii) măsurile de control al bolilor, prevăzute la art. 53–71; și

(iii) normele privind compartimentarea, prevăzute la art. 37 alin. (1).

Pentru respectivele boli listate se aplică de asemenea măsurile menționate la lit. b), după caz, precum și la lit. d) și e) din prezentul alineat, dacă este relevant;

b) în ceea ce privește bolile listate care trebuie controlate cu scopul de a le eradica, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind programele obligatorii de eradicare, prevăzute la art. 31 alin. (1);

(ii) normele privind țările și zonele cu statut de indemn de boală, prevăzute la art. 26;

(iii) normele privind compartimentarea prevăzute la art. 37 alin. (2); și

(iv) măsurile de control al bolilor, prevăzute la art. 72–75, 77–79, 81 și 83.

Pentru respectivele boli listate se aplică de asemenea măsurile menționate la lit. d) și e) din prezentul alineat, după caz.

c) în ceea ce privește bolile listate în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor pe întreg teritoriul Republicii Moldova sau în cazul în care există programe de eradicare pentru bolile listate respective, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind eradicarea opțională prevăzute la art. 31 alin. (2);

(ii) normele privind țările și zonele cu statut de indemn de boală prevăzute la art. 36;

(iii) normele privind compartimentarea, prevăzute la art. 37 alin. (2); și

(iv) normele privind măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 76–78, 80, 82 și 83.

Pentru respectivele boli listate se aplică de asemenea măsurile menționate la lit. d) și e) din prezentul alineat, după caz;

d) în ceea ce privește bolile listate în cazul cărora sunt necesare măsuri care să prevină răspândirea lor ca urmare a intrării lor pe teritoriul Republicii Moldova, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind răspândirea pe teritoriul Republicii Moldova, prevăzute la art. 124–169, 191–225, 247–251; și

(ii) normele privind intrarea în Republica Moldova sau circulația către alte

țări, prevăzute la art. 229–243.

Bolile listate menționate la lit. a)–c) din prezentul alineat sunt considerate boli listate în conformitate cu lit. d) și e) din prezentul alineat în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficace prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor;

e) în ceea ce privește bolile listate pentru care există o nevoie de supraveghere, se aplică următoarele norme, după caz:

(i) normele privind notificarea și raportarea, prevăzute la art. 18–23; și

(ii) normele privind supravegherea, prevăzute la art. 24–30.

Bolile listate menționate la lit. a)–c) din prezentul alineat sunt de asemenea considerate boli listate în conformitate cu prezenta literă.

(2) Autoritatea competentă aprobă norme de prevenire și control cu privire la bolile listate menționate la alin. (1) pe baza criteriilor prevăzute în anexa nr. 4, ținând seama și de noile date științifice.

(3) Autoritatea competentă modifică normele de prevenire și control cu privire la bolile listate prevăzute la alin. (2) atunci când bolile în cauză nu mai întrunesc criteriile prevăzute în anexa nr. 4, ținând seama și de noile date științifice.

(4) În cazuri de maximă urgență, legate de o boală listată care prezintă riscul emergent de a avea un impact extrem, autoritatea competentă aprobă, după caz, măsuri sanitare veterinare de supraveghere și combatere imediat aplicabile.

Capitolul III **RESPONSABILITĂȚILE ÎN CEEA CE PRIVEȘTE** **SĂNĂTATEA ANIMALĂ**

Secțiunea 1 **Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și** **deținătorii de animale de companie**

Articolul 10. Responsabilitățile în ceea ce privește sănătatea animală **și măsurile de biosecuritate**

(1) Operatorii au următoarele obligații:

a) în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor:

(i) să răspundă de sănătatea animalelor deținute;

(ii) să utilizeze prudent și responsabil medicamentele de uz veterinar, fără a aduce atingere rolului și responsabilităților medicilor veterinari;

(iii) să reducă la minimum riscul de răspândire a bolilor supuse declarării și notificării oficiale;

(iv) să crească animalele deținute în corespundere cu normele de sănătate, de protecție și de bunăstare a animalelor;

b) după caz, să întreprindă măsuri de biosecuritate adecvate în ceea ce privește animalele deținute și produsele aflate în responsabilitatea lor în funcție de:

(i) speciile și categoriile de animale deținute și de produse;

(ii) tipul de producție; și

(iii) riscurile asociate, ținând seama de amplasarea geografică și condițiile climatice, precum și de circumstanțele și practicile locale;

c) după caz, să întreprindă măsuri de biosecuritate în ceea ce privește animalele sălbatice.

(2) Persoanele care lucrează cu animale întreprind măsuri în vederea reducerii la minimum a riscului de răspândire a bolilor în cadrul activității lor profesionale cu animale și cu produse.

(3) Alin. (1) se aplică în egală măsură deținătorilor de animale de companie.

(4) Măsurile de biosecuritate prevăzute la alin. (1) lit. b) se pun în aplicare, după caz, prin:

a) măsuri de protecție fizică, care pot include:

(i) închidere, împrejmuire, construirea de acoperișuri, instalarea de garduri din plasă;

(ii) operațiuni de curățare, dezinfectare și combatere a insectelor și a rozătoarelor;

(iii) în cazul animalelor acvatice, după caz, măsuri privind aprovizionarea cu apă și evacuarea apei, bariere naturale sau artificiale pentru cursurile de apă învecinate, care să împiedice animalele acvatice să intre ori să iasă din unitate, inclusiv măsuri împotriva inundațiilor sau a infiltrării apei din cursurile de apă învecinate;

b) măsuri de gestionare, care pot include:

(i) proceduri privind intrarea și ieșirea din unitate pentru animale, produse, vehicule și persoane;

(ii) proceduri pentru utilizarea și prelucrarea echipamentului;

(iii) condiții de circulație bazate pe riscurile asociate;

(iv) condiții de introducere a animalelor sau produselor în unitate;

(v) carantina, izolarea sau separarea animalelor nou-introduse ori bolnave;

(vi) un sistem pentru eliminarea în condiții de siguranță a animalelor moarte și a altor subproduse de origine animală.

(5) Operatorii, persoanele care lucrează cu animale și deținătorii de animale de companie cooperează cu autoritatea competentă și cu medicii veterinari la aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege.

(6) Guvernul adoptă cerințele minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol. Acestea vor reflecta aspectele menționate la alin. (1) lit. b).

Articolul 11. Cunoștințe privind sănătatea animală

(1) Operatorii și persoanele responsabile de creșterea, întreținerea și bunăstarea animalelor trebuie să posede cunoștințe corespunzătoare despre:

- a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om;
- b) principiile de biosecuritate;
- c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;
- d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor;
- e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene, și implicațiile acesteia.

(2) Conținutul și nivelul de cunoștințe necesare conform dispozițiilor alin. (1) depind de:

- a) speciile și categoriile de animale deținute sau de produsele aflate în responsabilitatea operatorilor și a persoanelor care lucrează cu animalele în cauză și de natura activității lor profesionale cu respectivele animale sau produse;
- b) tipul de producție;
- c) lucrările desfășurate.

(3) Cunoștințele prevăzute la alin. (1) se dobândesc în unul din următoarele moduri:

- a) experiență profesională sau formare profesională;
- b) programele existente în sectoarele agricol sau de acvacultură, relevante pentru sănătatea animală;
- c) educație formală;
- d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele indicate la lit. a), b) sau c).

(4) Operatorii care comercializează animale de companie sau care efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra acestora furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alin. (1) în măsura în care acestea sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.

Secțiunea a 2-a Medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatic

Articolul 12. Responsabilitățile medicilor veterinari și ale profesioniștilor

din domeniul sănătății animalelor acvatice

(1) În cursul activităților lor care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi, medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice:

a) iau toate măsurile necesare pentru a preveni introducerea, dezvoltarea și răspândirea bolilor;

b) iau măsuri pentru a asigura depistarea timpurie a bolilor prin efectuarea de diagnosticări simple și diferențiale în vederea infirmării sau confirmării unei boli;

c) joacă un rol activ în:

(i) creșterea gradului de informare cu privire la sănătatea animală și cu privire la interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană;

(ii) prevenirea bolilor;

(iii) depistarea timpurie și reacția rapidă la apariția bolilor;

(iv) creșterea gradului de informare privind rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene, și implicațiile acesteia;

d) colaborează cu autoritatea competentă, cu operatorii, cu persoanele care lucrează cu animale și cu deținătorii de animale de companie pentru aplicarea măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege.

(2) Profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice pot desfășura activități legate de animalele acvatice atribuite, conform prezentei legi, medicilor veterinari cu condiția să fie autorizați în acest sens. În acest caz, profesioniștilor din domeniul sănătății animalelor acvatice li se aplică dispozițiile alin. (1).

(3) Medicii veterinari și profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice își mențin și își dezvoltă capacitățile profesionale legate de domeniile lor de activitate care intră în domeniul de aplicare al prezentei legi.

Secțiunea a 3-a Responsabilități

Articolul 13. Responsabilitățile autorității competente

(1) Autoritatea competentă, pentru a avea capacitatea de a lua măsurile necesare privind sănătatea animală și de a-și desfășura activitățile în temeiul prezentei legi, se asigură că dispune de:

a) personal calificat, instalații, echipamente, resurse financiare și o organizare eficace care să acopere întregul teritoriu național;

b) acces la laboratoare care dispun de personal calificat, instalații, echipamente și de resursele financiare necesare pentru a asigura o diagnosticare rapidă și precisă, precum și la o diagnosticare diferențială a bolilor listate și a bolilor emergente;

c) medici veterinari suficient de bine formați, care să desfășoare activitățile menționate la art. 12.

(2) Autoritatea competentă încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobândească, să își mențină și să își extindă un nivel de cunoștințe adecvat în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede art. 11, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și de acvacultură sau prin educație formală.

Articolul 14. Delegarea activităților oficiale

(1) Guvernul poate delega medicilor veterinari alții decât cei oficiali una sau mai multe dintre următoarele activități:

a) punerea în practică a măsurilor din cadrul programelor de eradicare, prevăzute la art. 32;

b) sprijinirea autorității competente în efectuarea supravegherii prevăzute la art. 26 sau a programelor de supraveghere, astfel cum se prevede la art. 28;

c) activități referitoare la:

(i) informarea și pregătirea cu privire la boală și controlul acesteia, astfel cum se prevede la art. 43–83, în ceea ce privește:

– activitățile de eșantionare și desfășurarea de anchete și investigații epidemiologice în conformitate cu art. 54, art. 55 alin. (1) lit. b)–g), art. 57, 73, 74, 79 și 80, în cazul în care se suspectează prezența unei boli, și cu orice acte aprobate în temeiul articolelor respective;

– desfășurarea de activități privind măsurile de control al bolii în cazul apariției unui focar de boală, enunțate la art. 61, art. 65 alin. (1) lit. a), b), e), f) și i), art. 70 alin. (1), art. 79–82 și în orice acte aprobate în temeiul articolelor respective;

– efectuarea vaccinării de urgență în conformitate cu art. 69;

(ii) înregistrarea, autorizarea, trasabilitatea și circulația animalelor, prevăzute la art. 84–228;

(iii) emiterea și completarea documentelor de identificare pentru animalele de companie, prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c);

(iv) aplicarea și utilizarea mijloacelor de identificare menționate la art. 252 alin. (1) lit. a) pct. (ii).

(2) Guvernul poate adopta norme privind delegarea către persoane fizice sau juridice a activităților menționate la alin. (1) lit. a), b) și c) pct. (i), (ii) și (iv) din prezentul articol, în cazul identificării unor sarcini specifice pentru care persoanele respective dețin suficiente cunoștințe specifice. În acest caz, persoanele respective cad sub incidența dispozițiilor alin. (1) din prezentul articol și au responsabilitățile prevăzute la art. 12.

(3) Guvernul adoptă, în caz de necesitate, norme cu privire la alte activități ce pot fi delegate medicilor veterinari, pe lângă cele prevăzute la alin. (1), și dispune

cu privire la circumstanțele și condițiile necesare acestor delegări, ținând seama de natura acestor activități și de standardele internaționale relevante.

Articolul 15. Informarea publicului

(1) Atunci când există motive întemeiate de suspiciune că anumite animale sau produse ar putea prezenta un risc, autoritatea competentă informează publicul larg cu privire la natura riscului și la măsurile care se iau sau care urmează să fie luate pentru a preveni ori pentru a ține sub control riscul respectiv, având în vedere natura, gravitatea și amploarea riscului și interesul publicului de a fi informat.

(2) Autoritatea competentă își publică rapoartele de activitate și alte informații de interes public pe pagina sa web oficială.

Secțiunea a 4-a

Laboratoarele, instalațiile și persoanele juridice sau fizice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice

Articolul 16. Obligațiile laboratoarelor, instalațiilor și ale persoanelor juridice sau fizice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice

(1) Laboratoarele, instalațiile și persoanele juridice sau fizice care manipulează agenți patogeni în scopuri legate de cercetare, educație, diagnostic sau producerea de vaccinuri și alte produse biologice, ținând cont de standardele internaționale relevante, au obligația:

a) să aplice măsuri de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru a preveni dispersarea agenților patogeni și contactul acestora cu animalele din afara laboratorului sau cu alte instalații ce manipulează agenți patogeni în aceste scopuri;

b) să se asigure că circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice între laboratoare sau alte instalații nu generează riscul de răspândire a bolilor listate și a celor emergente.

(2) Autoritatea competentă aprobă normele de siguranță pentru prevenirea și controlul bolilor listate și emergente, în ceea ce privește laboratoarele, instalațiile și persoanele juridice sau fizice care manipulează agenți patogeni, vaccinuri și alte produse biologice, referitoare la:

a) măsurile de biosecuritate, de biosiguranță și de bioizolare;

b) cerințele privind circulația agenților patogeni, a vaccinurilor și a altor produse biologice.

Articolul 17. Laboratorul național de referință

(1) Laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare cooperează cu alte laboratoare oficiale de sănătate animală, inclusiv cu laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, pentru a garanta că activitățile de supraveghere, de notificare și de raportare a bolilor, programele de eradicare, definirea statutului de indemn de boală, circulația animalelor și a produselor pe teritoriul național, precum și importurile din/exporturile către alte țări se bazează pe analize, teste și pe diagnosticări de laborator fiabile.

(2) Rezultatele și rapoartele furnizate de laboratoarele oficiale de sănătate animală respectă principiile privind secretul profesional și confidențialitatea, respectiv obligația de notificare a autorității competente care le-a desemnat, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele sau diagnosticarea de laborator.

(3) Laboratorul național de referință, în cazul în care efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale ce provin din alte țări, notifică autoritatea competentă a țării din care provin eșantioanele:

a) imediat, despre orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a);

b) fără întârzieri nejustificate, despre orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), alta decât cele menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).

PARTEA a II-a

NOTIFICAREA ȘI RAPORTAREA BOLILOR, SUPRAVEGHEREA, PROGRAMELE DE ERADICARE, STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

Capitolul I

NOTIFICAREA ȘI RAPORTAREA BOLILOR

Articolul 18. Notificarea bolilor

(1) Operatorii și alte persoane fizice sau juridice au obligația:

a) să notifice imediat autoritatea competentă în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) sau în cazul în care este detectată prezența unei astfel de boli la animale;

b) să notifice autoritatea competentă în cazul în care există motive de a suspecta prezența la animale a unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), alta decât cele menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), sau în cazul în care este detectată prezența unei astfel de boli la animale;

c) să notifice un medic veterinar cu privire la ratele anormale de mortalitate și alte semne de boală gravă sau cu privire la scăderea semnificativă a producției fără o cauză determinată, în scopul unei investigații aprofundate, inclusiv a trimiterii unor

probe pentru analize de laborator, dacă situația o impune.

(2) Autoritatea competentă va aproba proceduri interne privind notificările menționate la alin. (1) lit. c), care vor fi transmise altor autorități ori subiecți responsabili de recepționarea notificărilor.

(3) Autoritatea competentă aprobă:

- a) norme privind criteriile de determinare a circumstanțelor în care se impun notificările menționate la alin. (1) lit. c);
- b) norme detaliate cu privire la investigarea aprofundată.

Articolul 19. Notificarea internațională

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova notifică imediat Comisia Europeană, Organizația Mondială pentru Sănătatea Animală (WOAH) și autoritățile competente ale altor țări cu privire la orice apariție a unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), pentru care se impune o notificare imediată în vederea aplicării la timp a măsurilor necesare de gestionare a riscurilor, ținând seama de profilul bolii.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) cuprinde următoarele informații referitoare la apariția focarului:

- a) agentul patogen și, dacă este cazul, subtipul acestuia;
- b) datele relevante, în special cele privind apariția suspiciunii și privind confirmarea apariției focarului;
- c) tipul și locul de apariție a focarului;
- d) apariția oricăror alte focare înrudite;
- e) animalele implicate în apariția focarului respectiv;
- f) orice măsuri de control al bolii adoptate în legătură cu focarul apărut;
- g) originea posibilă sau cunoscută a bolii listate;
- h) metoda de diagnosticare utilizată.

Articolul 20. Raportarea bolilor

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova transmite Comisiei Europene, WOAH și autorităților competente ale altor țări rapoarte de informare privind bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e) pentru care:

- a) nu este necesară o notificare imediată cu privire la apariția unui focar, conform art. 19 alin. (1);
- b) este necesară notificarea imediată a Comisiei Europene și a autorităților competente ale altor țări cu privire la apariția unui focar în conformitate cu art. 19 alin. (1), de asemenea trebuie transmise autorităților menționate și WOAH informații suplimentare privind:

- (i) supravegherea efectuată în conformitate cu normele interne și cu tratatele internaționale;
- (ii) un program de eradicare realizat în conformitate cu normele interne.

(2) Rapoartele prevăzute la alin. (1) din prezentul articol cuprind informații privind:

- a) depistarea bolilor listate menționate la alin. (1);
- b) rezultatele supravegherii, atunci când aceasta este necesară potrivit normelor adoptate în conformitate cu art. 29 lit. d) pct. (ii) sau cu art. 30 alin. (1) lit. b) pct. (ii);
- c) rezultatele programelor de supraveghere, atunci când acestea sunt necesare conform art. 28 alin. (3) și normelor adoptate în conformitate cu art. 29 lit. d) pct. (ii) sau cu art. 30 alin. (1) lit. b) pct. (ii);
- d) programele de eradicare, atunci când acestea sunt necesare conform art. 34 și normelor stabilite printr-un act de punere în aplicare adoptat conform art. 35.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme specifice în ceea ce privește dispozițiile de completare a cerințelor de la alin. (2) și privind rapoartele ce vizează alte chestiuni legate de supraveghere și de programele de eradicare, atunci când aceasta este necesar pentru asigurarea aplicării eficiente a normelor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege.

Articolul 21. Regiunile supuse notificării și raportării

Autoritatea competentă stabilește regiunile supuse notificării și raportării în vederea efectuării notificării și a raportării prevăzute la art. 19 și 20.

Articolul 22. Sistemul informațional de notificare și raportare a bolilor

Autoritatea competentă instituie și administrează Sistemul informațional de notificare și raportare a bolilor și efectuează schimburi de date cu Sistemul informațional de supraveghere a bolilor transmisibile și evenimentelor de sănătate publică prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect) în scopul respectării cerințelor de notificare și raportare astfel cum se prevede la art. 19–21.

Articolul 23. Competențe de executare privind notificarea și raportarea și privind Sistemul informațional de notificare și raportare a bolilor

Autoritatea competentă aprobă norme cu privire la cerințele de notificare și de raportare și cu privire la sistemul informațional prevăzut la art. 19–22 în ceea ce privește:

- a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), care fac obiectul unei notificări imediate către Comisia Europeană, WOAHA și către autoritățile competente

- ale altor țări, cât și măsurile necesare referitoare la notificare conform art. 19;
- b) informațiile ce trebuie furnizate în cadrul raportării prevăzute la art. 20;
  - c) procedurile necesare pentru crearea și utilizarea sistemului informațional prevăzut la art. 22 și măsurile tranzitorii privind migrarea datelor și a informațiilor din sistemele existente spre noul sistem și privind operabilitatea sa deplină;
  - d) formatul și structura datelor ce urmează să fie introduse în sistemul informațional prevăzut la art. 22;
  - e) termenele și frecvența notificărilor și a raportărilor prevăzute la art. 19 și 20, care se stabilesc astfel încât să se asigure transparența și aplicarea la timp a măsurilor necesare de gestionare a riscurilor, în funcție de profilul bolii și de tipul de focar apărut;
  - f) lista regiunilor supuse notificării și raportării astfel cum se prevede la art. 21.

Capitolul II SUPRAVEGHEREA

Articolul 24. Obligația de supraveghere ce revine operatorilor

În scopul detectării prezenței bolilor listate și a bolilor emergente, operatorii au obligația:

- a) de a observa sănătatea și comportamentul animalelor aflate în responsabilitatea lor;
- b) de a observa orice schimbare a parametrilor normali de producție apărută la exploatarea, animalele sau la materialul germinativ aflat în responsabilitatea lor, care poate genera suspiciunea că ar fi cauzată de o boală listată sau o boală emergentă;
- c) de a urmări ratele anormale de mortalitate sau alte semne de boală gravă la animalele aflate în responsabilitatea lor.

Articolul 25. Vizite de verificare a sănătății animale

(1) Operatorii se asigură că unitățile aflate în responsabilitatea lor primesc vizite de verificare a sănătății animale din partea unui medic veterinar atunci când este cazul, având în vedere riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză, ținând seama de:

- a) tipul de unitate;
- b) speciile și categoriile de animale deținute în cadrul unității;
- c) situația epidemiologică din zonă sau din regiune în ceea ce privește bolile listate și bolile emergente la care sunt vulnerabile animalele din unitate;
- d) orice alte modalități de supraveghere sau controale oficiale la care sunt supuse animalele deținute și acest tip de unitate.

(2) Vizitele de verificare a sănătății animale se efectuează cu o frecvență proporțională cu riscurile pe care le prezintă unitatea în cauză. Acestea pot fi combinate cu vizitele efectuate în alte scopuri.

(3) Vizitele de verificare a sănătății animale prevăzute la alin. (1) se efectuează în scopul prevenirii bolilor, în special prin:

a) oferirea de consiliere operatorului în cauză în ceea ce privește biosecuritatea și alte chestiuni din domeniul sănătății animale, relevante pentru tipul de unitate și pentru speciile și categoriile de animale deținute în unitatea respectivă;

b) depistarea oricăror semne ce indică apariția unei boli listate sau a unei boli emergente și informarea cu privire la acestea.

(4) Autoritatea competentă poate aproba, după caz, cerințele minime necesare pentru aplicarea uniformă a prezentului articol.

Articolul 26. Obligația de supraveghere ce revine autorității competente

(1) Autoritatea competentă efectuează supravegheri pentru a depista prezența bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e) și a bolilor emergente relevante.

(2) Supravegherea este concepută astfel încât să asigure depistarea timpurie a prezenței bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e) și a bolilor emergente prin intermediul colectării, reunirii și analizei informațiilor referitoare la situația epidemiologică.

(3) Autoritatea competentă utilizează, ori de câte ori aceasta este posibil și oportun, rezultatele supravegherii realizate de operatori, precum și informațiile obținute prin intermediul vizitelor de verificare a sănătății animale în conformitate cu art. 24 și 25.

(4) Autoritatea competentă se asigură că supravegherea îndeplinește cerințele prevăzute la art. 27 și în orice norme aprobate conform art. 29 lit. a).

(5) Autoritatea competentă se asigură că informațiile obținute prin supravegherea prevăzută la alin. (1) sunt colectate și utilizate într-un mod eficient.

Articolul 27. Metodologia, frecvența și intensitatea supravegherii

Concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și schemele de eșantionare ale supravegherii prevăzute la art. 26 sunt adecvate și proporționale cu obiectivele supravegherii, ținând seama de:

a) profilul bolii;

- b) factorii de risc implicați;
- c) statutul sanitar al:
  - (i) zonei sau compartimentului care face obiectul monitorizării;
  - (ii) țărilor sau teritoriilor care fie au frontieră comună cu Republica Moldova, fie reprezintă locul de proveniență a unor animale sau produse ce intră în Republica Moldova sau într-o zonă ori un compartiment al acesteia;
- d) supravegherea desfășurată de operatori în conformitate cu art. 24, inclusiv vizitele de verificare a sănătății animale conform art. 25, sau de autoritățile publice.

Articolul 28. Programele de supraveghere

(1) Autoritatea competentă desfășoară supravegherea, astfel cum se prevede la art. 26 alin. (1), în cadrul unui program de supraveghere atunci când o boală este relevantă în conformitate cu art. 29 lit. c).

(2) Autoritatea competentă aprobă un program de supraveghere în conformitate cu alin. (1).

(3) Autoritatea competentă, atunci când pune în aplicare un program de supraveghere conform alin. (1), transmite Guvernului cu regularitate rapoarte privind rezultatele punerii în aplicare a programului respectiv.

Articolul 29. Delegarea de competențe

Autoritatea competentă poate să aprobe norme specifice cu privire la:

- a) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizate și schemele de eșantionare ale supravegherii, conform dispozițiilor art. 27;
- b) criteriile pentru confirmarea oficială și definițiile de caz ale bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e) și, dacă este cazul, ale bolilor emergente;
- c) criteriile folosite pentru a stabili relevanța unei boli ce urmează să facă obiectul unui program de supraveghere relevant pentru Republica Moldova, în sensul art. 30 alin. (1) lit. a), ținând seama de profilul bolii și de factorii de risc implicați;
- d) cerințele privind programele de supraveghere prevăzute la art. 28 alin. (1), în ceea ce privește:
  - (i) conținutul programelor de supraveghere;
  - (ii) informațiile ce trebuie incluse în programele de supraveghere conform art. 28 alin. (2) și în rapoartele periodice conform art. 28 alin. (3);
  - (iii) perioada de aplicare a programelor de supraveghere.

Articolul 30. Competențe de executare

(1) Autoritatea competentă stabilește, prin norme specifice, cerințele privind supravegherea și programele de supraveghere astfel cum se prevede la art. 26 și 28, precum și în normele adoptate în temeiul art. 29 cu privire la:

a) stabilirea bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), care urmează să facă obiectul programelor de supraveghere în conformitate cu art. 28, inclusiv acoperirea geografică a programelor respective;

b) formatul și procedura pentru:

(i) transmiterea spre informare a programelor de supraveghere respective către Comisia Europeană, WOAAH și către alte țări;

(ii) raportarea către Guvern a rezultatelor supravegherii.

(2) Guvernul poate să definească criteriile ce trebuie utilizate pentru a evalua programele de supraveghere prevăzute la art. 28.

Capitolul III PROGRAMELE DE ERADICARE

Articolul 31. Programele de eradicare

(1) În cazul în care Republica Moldova nu este indemnă sau nu se știe dacă este indemnă de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) pe întregul său teritoriu sau în zone ori compartimente ale acestuia, autoritatea competentă are obligația:

a) de a aproba și implementa un program obligatoriu de eradicare a acestei/acestor boli sau care să demonstreze statutul de indemn de boala/bolile listate în cauză, care să fie desfășurat în cadrul populațiilor de animale afectate de boala/bolile respective și care să acopere teritoriul național sau zonele ori compartimentele acestuia; acest program se aplică până la îndeplinirea condițiilor pentru solicitarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul național sau pentru zonele în cauză, conform art. 36 alin. (1), ori pentru compartimente conform art. 37 alin. (2);

b) de a înainta Guvernului spre finanțare proiectul programului de eradicare obligatorie.

(2) În cazul în care Republica Moldova nu este indemnă sau nu se știe dacă este indemnă de una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c), autoritatea competentă decide aprobarea și implementarea unui program opțional de eradicare a bolii/bolilor listate în cauză în cadrul populațiilor de animale afectate de boala/bolile respective și care să acopere întregul teritoriu național sau zone ori compartimente ale acestuia, de asemenea poate solicita Comisiei Europene, WOAAH sau altor țări recunoașterea unor garanții privind sănătatea animală în ceea ce privește boala/bolile respective, pentru circulația animalelor sau a produselor. Un astfel de program opțional de eradicare se aplică până când:

a) sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu național sau pentru zona în cauză, conform art. 36 alin. (1), sau pentru compartiment, conform art. 37 alin. (2); sau

b) se constată că condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală nu pot fi îndeplinite și programul respectiv nu mai corespunde obiectivului urmărit; sau

c) autoritatea competentă retrace programul respectiv.

(3) Autoritatea competentă aprobă:

a) programe de eradicare conform alin. (1);

b) programe opționale de eradicare conform alin. (2).

(4) În cazuri de extremă urgență, justificate în mod corespunzător, legate de o boală listată care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, autoritatea competentă aprobă norme de aplicare imediată a programelor prevăzute la alin. (3) lit. a). Din motive justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă poate să aprobe o modificare ori să anuleze programele de eradicare aprobate conform alin. (3) lit. a) și b).

(5) Guvernul adoptă norme privind:

a) strategiile de control al bolii, obiectivele intermediare și finale pentru boli specifice și perioadele de aplicare a programelor de eradicare;

b) derogările de la cerința privind supunerea spre aprobare a programelor de eradicare, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. b) și la alin. (2), atunci când aprobarea nu este necesară pentru că normele cu privire la aceste programe au fost deja aprobate.

Articolul 32. Măsurile luate conform programelor obligatorii și opționale de eradicare

(1) Programele obligatorii și opționale de eradicare cuprind cel puțin următoarele măsuri:

a) măsuri de control al bolii pentru eradicarea agentului patogen din unitățile, compartimentele și zonele în care o boală s-a răspândit și pentru prevenirea reinfectării;

b) măsuri de supraveghere desfășurată conform normelor stabilite la art. 26–30, pentru a se demonstra:

(i) eficacitatea măsurilor de control al bolii menționate la lit. a);

(ii) absența bolii listate în cauză;

c) măsuri de control al bolii, ce trebuie aplicate în cazul unor rezultate pozitive ale supravegherii.

(2) Pentru a asigura eficacitatea programelor de eradicare, Guvernul aprobă norme cu privire la următoarele aspecte:

- a) măsurile de control al bolii menționate la alin. (1) lit. a);
- b) măsurile de control al bolii ce trebuie luate pentru a se evita reinfectarea populației de animale vizate cu boala în cauză în unități, zone și în compartimente;
- c) concepția, mijloacele, metodele de diagnosticare, frecvența, intensitatea, populația de animale vizată și schemele de eșantionare ale supravegherii;
- d) măsurile de control al bolii ce trebuie luate în eventualitatea unor rezultate pozitive ale supravegherii pentru boala listată, conform dispozițiilor alin. (1) lit. c);
- e) criteriile de vaccinare, atunci când aceasta este relevantă și adecvată pentru boala sau speciile în cauză.

Articolul 33. Conținutul programelor obligatorii și opționale de eradicare

Autoritatea competentă include următoarele informații în programele obligatorii și opționale de eradicare conform dispozițiilor art. 31 alin. (1) și (2):

- a) o descriere a situației epidemiologice a bolii listate care face obiectul programului obligatoriu sau opțional de eradicare;
- b) o descriere și o demarcare a ariei geografice și administrative sau a compartimentului care face obiectul programului de eradicare;
- c) o descriere a măsurilor de control al bolii, incluse în programul de eradicare conform art. 32 alin. (1) și conform normelor adoptate în temeiul art. 32 alin. (2);
- d) o descriere a modului de organizare, a supravegherii și a rolurilor părților implicate în programul de eradicare;
- e) durata estimată a programului de eradicare;
- f) obiectivele intermediare și strategiile de control al bolii pentru punerea în aplicare a programului de eradicare.

Articolul 34. Raportarea

Autoritatea competentă întocmește:

- a) rapoarte privind realizarea obiectivelor intermediare ale programului de eradicare aflat în curs de implementare, astfel cum se menționează la art. 33 lit. f);
- b) un raport final după finalizarea programului de eradicare.

Articolul 35. Competențe de executare

Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile, formatul și cerințele procedurale prevăzute la art. 31–34 cu privire la:

- a) transmiterea spre aprobare a proiectelor de programe obligatorii sau opționale de eradicare;
- b) indicatorii de performanță;
- c) raportarea către Guvern, Comisia Europeană și către alte țări a rezultatelor punerii în aplicare a programelor obligatorii sau opționale de eradicare.

Capitolul IV

STATUTUL DE INDEMN DE BOALĂ

Articolul 36. Statutul de indemn de boală

(1) Pentru obținerea statutului de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), pentru una sau mai multe specii de animale, pentru întregul său teritoriu sau pentru una ori mai multe zone ale acestuia, Republica Moldova trebuie să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele condiții:

a) toate speciile listate pentru boala la care se referă cererea de statut de indemn de boală sunt absente de pe întregul său teritoriu;

b) agentul patogen nu poate supraviețui pe întregul său teritoriu sau în zona ori zonele la care se referă cererea de statut de indemn de boală, conform criteriilor prevăzute la art. 39 lit. a) pct. (ii);

c) în cazul în care boala listată respectivă se transmite numai prin vectori, niciunul dintre vectori nu este prezent sau niciunul nu poate supraviețui pe întregul său teritoriu sau în zona ori zonele la care se face referire în cererea de statut de indemn de boală, în conformitate cu criteriile prevăzute la art. 39 lit. a) pct. (ii);

d) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat prin:

(i) intermediul unui program de eradicare ce a respectat normele stabilite la art. 32 alin. (1) și normele aprobate în temeiul alin. (2) din același articol; sau

(ii) istoricul bolii și datele de supraveghere.

(2) Cererea pentru obținerea statutului de indemn de boală, adresată Comisiei Europene sau WOAHI, include dovezi care demonstrează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).

(3) În anumite cazuri specifice, Republica Moldova poate solicita aprobarea statutului de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), în special aprobarea statutului de nevaccinare pentru întregul său teritoriu, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) absența bolii listate a fost demonstrată prin:

(i) intermediul unui program de eradicare ce a respectat normele stabilite la art. 32 alin. (1) și normele aprobate în temeiul alin. (2) din același articol; sau

(ii) istoricul bolii și datele de supraveghere;

b) s-a demonstrat că vaccinarea împotriva bolii ar conduce la costuri ce ar depăși costurile legate de menținerea statutului de indemn de boală fără vaccinare.

Articolul 37. Compartimentele

(1) Republica Moldova poate solicita Comisiei Europene sau WOAHI recunoașterea statutului de indemn de boală pentru un compartiment în cazul bolilor

listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și protejarea statutului de indemn de boală pentru un astfel de compartiment în cazul apariției unor focare de una sau mai multe boli listate pe teritoriul său, cu condiția ca:

a) introducerea bolii/bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;

b) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală în toate unitățile care îi aparțin; și

c) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autoritatea competentă în scopul circulației animalelor și a produselor provenite din acestea conform:

(i) art. 99 și 100, în cazul compartimentelor care dețin animale terestre și produse provenite din acestea;

(ii) art. 183 și 184, în cazul compartimentelor care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.

(2) Republica Moldova poate solicita Comisiei Europene sau WOAHP recunoașterea statutului de indemn de boală pentru compartimente în cazul uneia sau mai multor boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), cu condiția că:

a) introducerea bolii/bolilor listate menționate în cerere să poată fi prevenită în mod eficace la nivelul compartimentului, ținând seama de profilul bolii;

b) sunt îndeplinite una sau mai multe dintre următoarele condiții:

(i) condițiile prevăzute la art. 36 alin. (1);

(ii) unitățile din compartimentul la care se referă cererea și-a început ori și-a reluat activitățile și a fost instituit un sistem comun de gestionare a biosecurității conceput pentru a asigura statutul de indemn de boală al compartimentului respectiv;

c) compartimentul la care se referă cererea să facă obiectul unui sistem unic comun de gestionare a biosecurității conceput pentru asigurarea statutului de indemn de boală în toate unitățile care îi aparțin; și

d) compartimentul la care se referă cererea să fi fost autorizat de autoritatea competentă în scopul circulației animalelor și a produselor provenite din acestea conform:

(i) art. 99 și 100, în cazul compartimentelor care dețin animale terestre și produse provenite din acestea;

(ii) art. 183 și 184, în cazul compartimentelor care dețin animale de acvacultură și produse provenite din acestea.

Articolul 38. Lista zonelor și a compartimentelor indemne de boală

Autoritatea competentă instituie, menține și publică pe pagina sa web oficială lista actualizată a zonelor din Republica Moldova cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la art. 36 alin. (1) și (3), și a compartimentelor cu statut de indemn de boală, astfel cum se prevede la art. 37 alin. (1) și (2).

Articolul 39. Informații relevante referitoare la solicitarea statutului de indemn de boală

Atunci când solicită Comisiei Europene recunoașterea statutului de indemn de boală, Republica Moldova poate lua în considerare:

a) normele detaliate privind statutul de indemn de boală ale statelor Uniunii Europene și ale zonelor acestora, pe baza diferitelor profiluri ale bolilor, referitoare la:

(i) criteriile ce trebuie utilizate pentru a confirma afirmațiile statelor Uniunii Europene că nicio specie listată nu este prezentă sau nu poate supraviețui pe teritoriul lor, precum și dovezile care să susțină afirmațiile respective, astfel cum prevede art. 36 alin. (1) lit. a);

(ii) criteriile ce trebuie utilizate și probele necesare pentru a dovedi afirmațiile că niciun agent patogen sau vector nu poate supraviețui, astfel cum prevede art. 36 alin. (1) lit. b) și c);

(iii) criteriile ce trebuie utilizate și condițiile ce trebuie aplicate pentru a determina absența bolii în cauză, astfel cum prevede art. 36 alin. (1) lit. d);

(iv) rezultatele supravegherii și alte probe necesare pentru a dovedi absența bolii în cauză;

(v) măsurile de biosecuritate;

(vi) restricțiile și condițiile aplicabile vaccinării în statele Uniunii Europene și în zonele acestora indemne de boală;

(vii) stabilirea unor zone de separare între zonele indemne de boală sau zonele incluse în programe de eradicare și zonele de restricție („zone-tampon”);

(viii) zonele care sunt situate pe teritoriul mai multor state ale Uniunii Europene;

b) derogările de la cerința de aprobare de către Comisia Europeană a statutului de indemn de boală pentru una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), astfel cum se prevede la art. 36 alin. (1), dacă o astfel de aprobare nu este necesară date fiind normele detaliate privind statutul de indemn de boală care au fost stabilite prin normele adoptate în temeiul lit. a) din prezentul articol;

c) informațiile ce trebuie furnizate Comisiei Europene și altor țări pentru a demonstra statutul de indemn de boală, fără aprobarea unui act de punere în aplicare conform art. 36 alin. (4), astfel cum se prevede la lit. b) din prezentul articol.

Articolul 40. Competențe de executare

Autoritatea competentă aprobă cerințe detaliate referitoare la informațiile ce trebuie furnizate pentru susținerea declarării statutului de indemn de boală al întregului teritoriu național, precum și al zonelor și compartimentelor din cadrul acestuia, în conformitate cu art. 36–39, precum și formatele și procedurile pentru:

a) cererile de recunoaștere a statutului de indemn de boală pentru întregul

teritoriu național sau pentru zone ori compartimente din cadrul acestuia;

b) schimbul de informații cu Comisia Europeană sau cu alte țări cu privire la întregul teritoriu național, zonele ori compartimentele din cadrul acestuia care sunt indemne de boală.

Articolul 41. Menținerea statutului de indemn de boală

(1) Republica Moldova își menține statutul de indemn de boală pentru întregul teritoriu sau pentru zone ori compartimentele din cadrul acestuia atâta vreme cât:

a) continuă să fie îndeplinite condițiile pentru dobândirea statutului de indemn de boală prevăzute la art. 36 alin. (1), la art. 37 alin. (1) și (2) și în normele stabilite în temeiul alin. (3) din prezentul articol și al art. 39;

b) se desfășoară o supraveghere, ținând seama de cerințele prevăzute la art. 27, pentru a se verifica faptul că teritoriul sau compartimentul în cauză continuă să fie indemn de boala listată pentru care s-a aprobat ori s-a recunoscut statutul de indemn de boală;

c) se aplică restricții privind circulația animalelor și, după caz, a produselor provenind de la animale din speciile listate pentru boala listată pentru care a fost aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală în teritoriul, în zona sau în compartimentului în cauză, conform normelor stabilite în părțile a IV-a și a V-a;

d) se aplică alte măsuri de biosecuritate pentru prevenirea introducerii bolii listate pentru care s-a aprobat ori s-a recunoscut statutul de indemn de boală.

(2) Dacă condițiile prevăzute la alin. (1) pentru menținerea statutului de indemn de boală nu mai sunt îndeplinite, Republica Moldova informează imediat în acest sens Comisia Europeană și WOAHA.

Articolul 42. Suspendarea, retragerea și restabilirea statutului de indemn de boală

(1) În cazul în care a fost încălcată ori se suspectează că a fost încălcată oricare dintre condițiile pentru menținerea statutului de teritoriu, zonă sau compartiment indemn de boală, autoritatea competentă întreprinde imediat următoarele:

a) în funcție de risc, suspendă sau restricționează circulația animalelor din specia listată pentru boala listată pentru care i s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală către alte țări, zone sau compartimente cu un statut sanitar superior pentru această boală listată;

b) pentru prevenirea răspândirii unei boli listate pentru care s-a aprobat sau recunoscut statutul de indemn de boală, aplică măsurile de control al bolii prevăzute în partea a III-a titlul II.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se revocă în cazul în care investigația ulterioară confirmă că:

- a) presupusa încălcare nu a avut loc; sau
- b) presupusa încălcare nu a avut un impact semnificativ și se demonstrează că sunt îndeplinite din nou condițiile pentru menținerea statutului de indemn de boală.

(3) Atunci când, ca urmare a investigației ulterioare, se confirmă apariția sau existența unei probabilități ridicate de apariție a unui focar al bolii listate pentru care se obținuse statutul de indemn de boală sau au avut loc alte încălcări ale condițiilor pentru menținerea statutului de indemn de boală, astfel cum sunt prevăzute la art. 28 alin. (1), autoritatea competentă informează imediat Comisia Europeană și WOAHI.

PARTEA a III-a

INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOLI ȘI CONTROLUL ACESTORA

TITLUL I

INFORMAREA ȘI PREGĂTIREA CU PRIVIRE LA BOLI

Capitolul I

PLANURILE DE URGENȚĂ ȘI EXERCITIILE DE SIMULARE

Articolul 43. Planurile de urgență

(1) După consultarea corespunzătoare a experților și a părților interesate, autoritatea competentă elaborează și ține la zi planuri de urgență și, dacă este cazul, manuale de instrucțiuni sau proceduri detaliate care stabilesc măsurile ce trebuie luate în eventualitatea apariției unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) sau, după caz, a unei boli emergente, pentru asigurarea unui nivel înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boală, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă.

(2) Autoritatea competentă elaborează, aprobă și aplică planurile de contingență, specificând măsurile ce urmează să fie luate la o eventuală apariție a unui focar de boală.

(3) Respectivele planuri de urgență și, după caz, manualul de instrucțiuni sau proceduri detaliate cuprind cel puțin următoarele acțiuni:

- a) stabilirea unui lanț de comandă în cadrul autorității competente și cu alte autorități publice pentru asigurarea unui proces de luare a deciziilor rapid și eficace la nivel național și local;

- b) asigurarea cooperării între autoritatea competentă și alte autorități publice și părți interesate implicate pentru ca acțiunile să fie întreprinse în mod coerent și coordonat;

- c) asigurarea accesului la:

- (i) instalații;
  - (ii) laboratoare;
  - (iii) echipamente;
  - (iv) personal;
  - (v) fonduri de urgență;
  - (vi) orice alte materiale și resurse corespunzătoare necesare pentru eradicarea rapidă și eficientă a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) sau a bolilor emergente;
- d) disponibilitatea următoarelor centre și grupuri ce dispun de expertiza necesară pentru a ajuta autoritatea competentă:
- (i) un centru național de control al bolilor;
  - (ii) centre locale de control al bolilor;
  - (iii) grupuri de experți operaționale;
- e) aplicarea măsurilor de control al bolilor prevăzute în titlul II capitolul I pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și pentru bolile emergente;
- f) stabilirea dispozițiilor privind vaccinarea de urgență, dacă este cazul;
- g) implementarea principiilor de demarcare geografică a zonelor de restricție stabilite de autoritatea competentă conform dispozițiilor art. 64 alin. (1);
- h) coordonarea cu țările învecinate, dacă este cazul.

Articolul 44. Competențe de executare în ceea ce privește planurile de urgență

Autoritatea competentă stabilește măsurile necesare privind punerea în aplicare a planurilor de urgență prevăzute la art. 43 alin. (1).

Articolul 45. Exerciții de simulare

(1) Autoritatea competentă se asigură că exercițiile de simulare pentru planurile de urgență prevăzute la art. 43 alin. (1) se desfășoară cu regularitate sau la intervale adecvate:

- a) pentru asigurarea unui grad înalt de sensibilizare și de pregătire cu privire la boli, precum și a capacității de a avea o reacție rapidă în astfel de situații;
- b) pentru verificarea funcționalității planurilor de urgență.

(2) În caz de necesitate, exercițiile de simulare se desfășoară în strânsă colaborare cu autoritățile competente ale țărilor învecinate.

(3) Autoritatea competentă stabilește norme pentru punerea efectivă în practică a exercițiilor de simulare, referitoare la:

- a) frecvența exercițiilor de simulare;
- b) exercițiile de simulare pentru două sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).

Capitolul II

UTILIZAREA MEDICAMENTELOR DE UZ VETERINAR

Articolul 46. Cerințe privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru prevenirea și controlul bolilor

(1) Autoritatea competentă aprobă măsuri privind utilizarea medicamentelor de uz veterinar în cazul bolilor listate pentru a asigura cât mai eficient prevenirea și controlul bolilor respective, cu condiția ca măsurile în cauză să fie adecvate sau necesare. Aceste măsuri se referă la:

- a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;
- b) utilizarea obligatorie a medicamentelor de uz veterinar.

(2) Pentru utilizarea medicamentelor de uz veterinar ca măsură de prevenire și control al unei boli listate specifice, autoritatea competentă ia în considerare următoarele criterii:

- a) profilul bolii;
- b) distribuția bolii listate:
  - (i) pe teritoriul național;
  - (ii) după caz, în țările învecinate;
  - (iii) în alte țări din care sunt aduse animalele și produsele provenite de la acestea;
- c) disponibilitatea și eficacitatea medicamentelor de uz veterinar în cauză, precum și riscurile legate de acestea;
- d) disponibilitatea testelor de diagnosticare pentru depistarea infecțiilor la animalele tratate cu medicamentele de uz veterinar în cauză;
- e) impactul utilizării medicamentelor de uz veterinar în cauză asupra economiei, societății, bunăstării animalelor și mediului comparativ cu utilizarea altor strategii de prevenire și control al bolilor.

(3) Autoritatea competentă întreprinde măsuri preventive în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar pentru studii științifice sau în scopul dezvoltării și testării acestora în condiții controlate, în vederea protejării sănătății animale și a sănătății publice.

Articolul 47. Delegarea de competențe în ceea ce privește utilizarea medicamentelor de uz veterinar

- (1) Guvernul adoptă norme adecvate și necesare privind:
- a) interdicțiile și restricțiile de utilizare a medicamentelor de uz veterinar;
  - b) condițiile specifice de utilizare a medicamentelor de uz veterinar pentru o boală listată specifică;

c) măsurile de diminuare a riscurilor pentru prevenirea răspândirii bolilor listate prin intermediul animalelor tratate cu medicamente de uz veterinar sau prin intermediul produselor provenite de la astfel de animale;

d) supravegherea instituită asupra unor boli listate specifice ca urmare a utilizării vaccinurilor sau a altor medicamente de uz veterinar.

(2) La stabilirea normelor prevăzute la alin. (1) din prezentul articol se va ține seama de criteriile prevăzute la art. 46 alin. (2).

Capitolul III

BĂNCILE DE ANTIGENI, DE VACCINURI ȘI DE REACTIVI DE DIAGNOSTICARE

Articolul 48. Instituirea băncilor naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare

(1) Pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) împotriva cărora nu este interzisă vaccinarea în temeiul art. 47, autoritatea competentă poate institui, în caz de necesitate, și își poate asuma responsabilitatea de gestionare a băncilor de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare, utilizate pentru depozitarea și înlocuirea stocurilor unuia sau mai multora dintre următoarele produse biologice:

- a) antigeni;
- b) vaccinuri;
- c) tulpini virale matcă;
- d) reactivi de diagnosticare.

(2) Autoritatea competentă se asigură că toate băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare prevăzute la alin. (1):

a) depozitează stocuri suficiente din tipurile corespunzătoare de antigeni, de vaccinuri, de tulpini virale matcă și de reactivi de diagnosticare pentru bolile listate specifice în cauză, ținând seama de nevoile estimate în contextul planurilor de urgență prevăzute la art. 43 alin. (1);

b) primesc aprovizionări periodice și înlocuiesc la timp stocurile de antigeni, de vaccinuri, de tulpini virale matcă și de reactivi de diagnosticare;

c) sunt păstrate și deplasate conform standardelor și cerințelor adecvate de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare prevăzute la art. 16 alin. (1) și conform măsurilor aprobate în temeiul art. 16 alin. (2).

(3) Autoritatea competentă aprobă măsuri privind:

a) gestionarea, depozitarea și înlocuirea stocurilor din băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare, astfel cum se prevede la alin. (1) și (2) din prezentul articol;

b) cerințele de biosecuritate, biosiguranță și bioizolare pentru modul de operare a respectivelor bănci, cu respectarea cerințelor prevăzute la art. 16 alin. (1) și luând în considerare măsurile aprobate în temeiul art. 16 alin. (2).

Articolul 49. Accesul la băncile naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare

(1) Autoritatea competentă prevede, la cerere și sub rezerva disponibilității stocurilor, distribuirea produselor biologice menționate la art. 48 alin. (1) din băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare:

- a) în teritoriul național, în primul rând; și
- b) către țările și teritoriile învecinate, cu condiția ca o astfel de distribuire să fie orientată în primul rând spre prevenirea răspândirii bolii în Republica Moldova.

(2) În cazul unei disponibilități limitate a stocurilor, autoritatea competentă prioritizează accesul la stocurile ce urmează a fi distribuite în temeiul alin. (1), pe baza:

- a) circumstanțelor bolii în cauză;
- b) existenței unei bănci naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare în țara solicitantă ori în teritoriul solicitant;
- c) existenței unor măsuri de vaccinare obligatorie, stabilite prin normele adoptate în temeiul art. 47.

(3) În caz de necesitate, autoritatea competentă poate solicita produsele biologice menționate la art. 48 alin. (1) din băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare ale Comisiei Europene.

Articolul 50. Competențe de executare privind băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare

(1) Autoritatea competentă stabilește norme pentru băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare, specificând, pentru produsele biologice menționate la art. 48 alin. (1):

- a) care produse biologice trebuie incluse în băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare și pentru care dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a);
- b) tipurile produselor biologice ce trebuie incluse în băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare și cantitățile pentru fiecare dintre bolile listate specifice menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) pentru care există o anumită bancă;
- c) cerințele privind aprovizionarea, depozitarea și înlocuirea produselor biologice respective;

d) livrarea către teritoriul național și către țările ori teritoriile învecinate a produselor biologice respective de la băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare;

e) cerințele procedurale și tehnice pentru includerea produselor biologice respective în băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare și pentru solicitarea accesului la acestea.

(2) În cazurile de extremă urgență, justificate în mod corespunzător, legate de o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. a), care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, autoritatea competentă aprobă măsuri imediat aplicabile.

Articolul 51. Confidențialitatea informațiilor referitoare la băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare

Informațiile privind cantitățile și subtipurile de produse biologice menționate la art. 48, depozitate în băncile de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare, sunt considerate informații care nu sunt destinate publicului și nu se publică.

Articolul 52. Băncile naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare

(1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind schimbul de informații cu Comisia Europeană și cu țările sau teritoriile învecinate referitoare la băncile naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se referă la:

a) existența sau instituirea unor bănci naționale de antigeni, de vaccinuri și de reactivi de diagnosticare;

b) tipurile de antigeni, de vaccinuri, de tulpini virale matcă și de reactivi de diagnosticare aflate în băncile respective, cât și cantitățile acestora;

c) modificările survenite în modul de operare al acestor bănci.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) sunt considerate informații care nu sunt destinate publicului și nu se publică.

TITLUL II MĂSURI DE CONTROL AL BOLILOR

Capitolul I MĂSURILE DE CONTROL AL BOLILOR LISTATE MENȚIONATE LA

ART. 9 ALIN. (1) LIT. A)**Secțiunea 1****Măsurile de control al bolii în cazul în care se suspectează prezența unei boli listate la animale deținute****Articolul 53. Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice relevante vizate**

(1) În cazul în care se suspectează prezența unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animalele deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la art. 18 alin. (1) și până la adoptarea măsurilor de control al bolii de către autoritatea competentă conform art. 54 alin. (1) și art. 55 alin. (1), operatorii și alte persoane fizice și juridice relevante vizate au obligația de a aplica măsurile adecvate de control al bolii, prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. c)–e), pentru a preveni răspândirea bolii listate respective dinspre animalele, unitățile și amplasamentele afectate aflate în responsabilitatea lor către alte animale neafectate sau către oameni.

(2) Guvernul poate aproba norme detaliate privind completarea măsurilor de control al bolii prevăzute la alin. (1).

Articolul 54. Investigația realizată de autoritatea competentă în cazul suspiciunii de apariție a unei boli listate

(1) În cazul în care suspectează apariția unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere o investigație pentru a confirma sau a infirma prezența bolii listate în cauză și se asigură că:

a) medicii veterinari oficiali realizează o analiză clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din speciile listate pentru boala listată în cauză;

b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioanele necesare de la animalele deținute din speciile listate, precum și alte eșantioane pentru analiza în laboratoarele desemnate în acest scop;

c) laboratoarele desemnate realizează analize de laborator pentru a confirma sau a infirma prezența bolii listate în cauză.

(2) Autoritatea competentă poate aproba norme detaliate privind investigațiile prevăzute la alin. (1).

Articolul 55. Măsurile preliminare de control al bolii

(1) În cazul în care suspectează prezența uneia dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale deținute, sub rezerva respectării cerințelor pentru

obținerea accesului în unitățile private, până la obținerea rezultatelor investigației prevăzute la art. 54 alin. (1) și până la desfășurarea măsurilor de control al bolii prevăzute la art. 61 alin. (1), autoritatea competentă întreprinde următoarele măsuri preliminare de control al bolii:

a) pune sub supraveghere oficială unitatea în care sunt deținute animalele, unitatea din sectorul alimentar sau al furajelor ori unitatea producătoare de subproduse de origine animală în cauză sau orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii, inclusiv amplasamentele din care este posibil să fi provenit boala suspectată;

b) efectuează inventarierea:

(i) animalelor deținute în unitatea în care sunt deținute animalele, în unitatea din sectorul alimentar sau al furajelor ori în unitatea producătoare de subproduse de origine animală în cauză sau în orice alt amplasament implicat;

(ii) produselor din respectiva unitate din sectorul alimentar sau al furajelor ori din unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament relevant pentru eventuala răspândire a bolii listate respective;

c) se asigură că sunt aplicate măsurile de biosecuritate adecvate pentru a se preveni răspândirea agentului patogen al bolii listate în cauză la alte animale sau la oameni;

d) dacă este necesar pentru a evita răspândirea în continuare a agentului patogen, se asigură că animalele deținute din speciile listate pentru boala listată în cauză sunt izolate și că nu intră în contact cu fauna sălbatică;

e) restricționează circulația animalelor deținute, a produselor obținute din acestea și, dacă este cazul, a persoanelor, vehiculelor și a oricăror materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi spre sau dinspre unitatea în cauză în care sunt deținute animale, unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor ori din unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau din orice alt amplasament în care există suspiciunea de apariție a bolii listate în cauză, atât cât este necesar pentru prevenirea răspândirii acesteia;

f) întreprinde orice alte măsuri necesare de control al bolii, ținând seama de măsurile de control al bolilor menționate în prezentul capitol, privind:

(i) aplicarea de către autoritatea competentă a măsurilor de investigare prevăzute la art. 54 alin. (1) și a măsurilor de control al bolii prevăzute la alin. (1) lit. a)–d) din prezentul articol în alte unități, inclusiv în cele din sectorul alimentar sau al furajelor, sau în alte unități producătoare de subproduse de origine animală, sau în orice alt amplasament;

(ii) instituirea unor zone de restricție temporare adaptate în funcție de profilul bolii;

g) inițiază ancheta epidemiologică prevăzută la art. 57 alin. (1).

(2) Guvernul poate aproba norme de completare a celor stabilite la alin. (1) cu privire la măsurile specifice și detaliate de control al bolii, pe baza riscurilor asociate pentru:

- a) specia sau categoria de animale în cauză;
- b) tipul de producție în cauză.

Articolul 56. Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de control al bolii

Măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la art. 55 alin. (1):

- a) sunt revizuite de către autoritatea competentă, după caz, în funcție de rezultatele:
  - (i) investigației prevăzute la art. 54 alin. (1);
  - (ii) anchetei epidemiologice prevăzute la art. 57 alin. (1); sau,
- b) dacă este cazul, se extind și la alte locuri decât cele menționate la art. 55 alin. (1) lit. a).

Secțiunea a 2-a
Ancheta epidemiologică

Articolul 57. Ancheta epidemiologică

(1) În cazul în care se confirmă apariția uneia dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale, autoritatea competentă desfășoară o anchetă epidemiologică.

(2) Ancheta epidemiologică prevăzută la alin. (1) are drept scop:

- a) să identifice originea probabilă a bolii listate în cauză și mijloacele sale de răspândire;
- b) să calculeze perioada probabilă de timp scursă de la apariția bolii listate în cauză;
- c) să identifice unitățile și unitățile epidemiologice din cadrul acestora, unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau orice alte amplasamente în care animalele ar fi putut să fie infectate, infestate sau contaminate;
- d) să obțină informații privind circulația animalelor deținute, a persoanelor, produselor, vehiculelor și a oricăror alte materiale sau mijloace prin care agentul patogen s-ar fi putut răspândi pe durata perioadei relevante de dinaintea notificării suspiciunii sau a confirmării bolii listate în cauză;
- e) să obțină informații privind răspândirea probabilă a bolii listate în cauză în mediul înconjurător, inclusiv privind prezența și distribuția vectorilor bolii.

Secțiunea a 3-a
Confirmarea bolii la animale deținute

Articolul 58. Confirmarea oficială de către autoritatea competentă a unei boli

listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a)

(1) Autoritatea competentă confirmă oficial apariția unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), bazându-se pe:

- a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la art. 54 alin. (2);
- b) rezultatele preliminare sau rezultatele finale ale anchetei epidemiologice prevăzute la art. 57 alin. (1);
- c) alte date epidemiologice disponibile.

(2) Guvernul aprobă norme privind cerințele care trebuie îndeplinite pentru confirmarea oficială menționată la alin. (1).

Articolul 59. Revocarea măsurilor preliminare de control al bolii atunci când a fost infirmată prezența bolii listate

Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la art. 55 alin. (1) și art. 56 până la infirmarea prezenței bolii listate în cauză menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) pe baza informațiilor menționate la art. 58 alin. (1) sau a normelor adoptate în temeiul art. 58 alin. (2).

Secțiunea a 4-a

Măsurile de control al bolii în cazul confirmării unei boli la animale deținute

Articolul 60. Măsurile de control al bolii ce trebuie luate imediat de autoritatea competentă

În cazul confirmării oficiale, conform art. 58 alin. (1), a apariției unui focar al uneia dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale deținute, autoritatea competentă aprobă imediat următoarele măsuri:

- a) declară unitatea în care se dețin animalele, unitatea din sectorul alimentar sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau orice alt amplasament afectat ca fiind infectat oficial cu boala listată respectivă;
- b) instituie o zonă de restricție adecvată pentru boala listată respectivă;
- c) pune în aplicare planul de contingență menționat la art. 43 alin. (1) pentru coordonarea deplină a măsurilor de control al bolii.

Articolul 61. Unitățile și alte amplasamente afectate

(1) În cazul apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale deținute, autoritatea competentă întreprinde imediat una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolii, sub rezerva respectării cerințelor pentru obținerea accesului în exploatație, în unitatea producătoare de subproduse de

origine animală sau în orice alt amplasament menționat la art. 60 lit. a), pentru a preveni răspândirea bolii listate respective:

a) impunerea de restricții privind circulația persoanelor, animalelor, produselor, vehiculelor sau a oricăror alte materiale ori substanțe care ar putea fi contaminate și ar putea contribui la răspândirea bolii listate;

b) uciderea și eliminarea sau sacrificarea animalelor care ar putea fi contaminate sau ar putea contribui la răspândirea bolii listate;

c) distrugerea, prelucrarea, transformarea sau tratarea produselor, a furajelor sau a altor substanțe, sau tratarea echipamentelor, a mijloacelor de transport, a plantelor, a produselor vegetale ori a apelor ce ar putea fi contaminate, după caz, pentru a asigura distrugerea oricărui agent patogen sau a oricărui vector al agentului patogen;

d) vaccinarea sau tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform art. 46 alin. (1), art. 69 și conform oricăror acte normative aprobate în temeiul art. 47;

e) izolarea, carantina sau tratamentul animalelor sau a produselor care ar putea să fie contaminate și să contribuie la răspândirea bolii listate;

f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare ce trebuie aplicate în unitatea în care se dețin animale, în unitatea din sectorul alimentar sau al furajelor, în unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau în orice alt amplasament afectat pentru a minimiza riscul de răspândire a bolii listate;

g) recoltarea unui număr suficient de eșantioane corespunzătoare necesare pentru efectuarea anchetei epidemiologice prevăzute la art. 57 alin. (1);

h) analiza în laborator a eșantioanelor;

i) orice alte măsuri de control al bolii.

(2) Pentru a determina care dintre măsurile de control al bolii prevăzute la alin. (1) urmează să fie aplicate, autoritatea competentă ține seama de:

a) profilul bolii;

b) tipul de producție și de unitățile epidemiologice din cadrul unității în care se dețin animale, unității din sectorul alimentar sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau din cadrul oricărui alt amplasament afectat.

(3) Autoritatea competentă autorizează repopularea exploatației în cauză sau a oricărui alt amplasament menționat la alin. (1) lit. a) numai atunci când:

a) s-au încheiat cu succes toate măsurile corespunzătoare de control al bolii și analizele de laborator prevăzute la alin. (1);

b) a trecut o perioadă de timp suficientă pentru a evita recontaminarea unității în care se dețin animalele, unității din sectorul alimentar sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau a oricărui alt amplasament afectat de boala listată ce a dus la apariția focarului menționat la alin. (1).

Articolul 62. Unitățile și amplasamentele legate din punct de vedere epidemiologic

(1) Autoritatea competentă extinde măsurile de control al bolii, prevăzute la art. 61 alin. (1), la alte unități sau la unitățile epidemiologice din cadrul acestora, la unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la orice alt amplasament ori mijloc de transport la care, de la care sau prin care ancheta epidemiologică prevăzută la art. 57 alin. (1), rezultatele investigațiilor clinice sau de laborator ori alte date epidemiologice oferă motive de a suspecta că s-ar răspândi boala listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. a) pentru care au fost luate măsurile respective.

(2) În cazul în care ancheta epidemiologică prevăzută la art. 57 alin. (1) indică faptul că originea probabilă a bolii listate este o altă țară, autoritatea competentă informează în acest sens, fără întârziere, țara respectivă, WOAHA și Comisia Europeană.

(3) În cazul producerii evenimentului menționat la alin. (2), autoritatea competentă a Republicii Moldova colaborează cu autoritățile competente ale țărilor afectate în cadrul unei anchete epidemiologice comune și la aplicarea măsurilor de control al bolii.

Articolul 63. Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolii în unitățile afectate și legate din punct de vedere epidemiologic și în alte amplasamente

Autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind măsurile de control al bolii în conformitate cu art. 61 și 62 în unități, în unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor, în unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau în alte amplasamente afectate sau legate din punct de vedere epidemiologic, în legătură cu oricare dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), inclusiv normele ce stabilesc măsurile de control al bolii prevăzute la art. 61 alin. (1) care se aplică în cazul fiecărei boli listate, care prevăd:

a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolii prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. a)–e);

b) procedurile de curățare, de dezinfectare, de combatere a insectelor și rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la art. 61 alin. (1) lit. f), precizându-se, după caz, utilizarea produselor biocide în acest scop;

c) condițiile și cerințele privind prelevarea de eșantioane și analizele de laborator, astfel cum se prevede la art. 61 alin. (1) lit. g) și h);

d) condițiile și cerințele detaliate în ceea ce privește repopularea, astfel cum se prevede la art. 61 alin. (3);

e) punerea în practică a măsurilor necesare de control al bolii, prevăzute la art.

62, în unitățile, alte amplasamente și în mijloacele de transport legate din punct de vedere epidemiologic.

Articolul 64. Stabilirea unor zone de restricție de către autoritatea competentă

(1) Autoritatea competentă stabilește o zonă de restricție în conformitate cu art. 60 lit. b) în jurul unității în care se dețin animale, unității din sectorul alimentar sau al furajelor, unității producătoare de subproduse de origine animală sau în jurul unui alt amplasament afectat de apariția focarului unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) în rândul animalelor deținute, după caz, ținând seama de:

- a) profilul bolii;
- b) situarea geografică a zonei de restricție;
- c) factorii ecologici și hidrologici specifici zonei de restricție;
- d) condițiile meteorologice;
- e) prezența, distribuția și tipul vectorilor din zona de restricție;
- f) rezultatele anchetei epidemiologice prevăzute la art. 57 alin. (1), alte studii realizate și date epidemiologice;
- g) rezultatele testelor de laborator;
- h) măsurile de control al bolii aplicate;
- i) alți factori epidemiologici relevanți.

Zona de restricție include, dacă este necesar, și o zonă de protecție și o zonă de supraveghere, având dimensiuni și o configurație bine definite.

(2) Autoritatea competentă evaluează și monitorizează în permanență situația și, dacă este necesar pentru a preveni răspândirea bolii listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), întreprinde următoarele măsuri:

- a) adaptează limitele zonei de restricție;
- b) stabilește zone de restricție suplimentare.

(3) În cazul în care zonele de restricție de pe teritoriul național se învecinează cu zone de restricție din teritoriile țărilor învecinate, autoritatea competentă din Republica Moldova și autoritățile competente ale acestor țări cooperează la stabilirea respectivelor zone de restricție.

(4) Autoritatea competentă stabilește și modifică zonele de restricție, inclusiv zonele de protecție și zonele de supraveghere.

Articolul 65. Măsurile de control al bolii în cadrul zonelor de restricție

(1) Pentru a preveni răspândirea ulterioară a unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), autoritatea competentă, sub rezerva respectării cerințelor privind obținerea accesului în exploatațile private, se asigură că, în cadrul zonei de restricție vizate, se aprobă una sau mai multe dintre următoarele măsuri de control al bolii:

a) identificarea unităților în care se dețin animale, unităților din sectorul alimentar sau al furajelor, unităților producătoare de subproduse de origine animală sau a altor amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă;

b) vizite la unitățile în care se dețin animale, unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente cu animale deținute din speciile listate pentru boala listată respectivă și, dacă este necesar, examinări, prelevări de eșantioane și analiza în laborator a eșantioanelor;

c) impunerea de condiții pentru circulația persoanelor, a animalelor, a produselor, a furajelor, a vehiculelor și a oricăror alte materiale sau substanțe susceptibile de a fi contaminate sau de a contribui la răspândirea bolii listate respective în cadrul sau în afara zonei de restricție, sau prin transportul ce traversează zona de restricție;

d) cerințe de biosecuritate pentru:

(i) producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală;

(ii) colectarea și eliminarea subproduselor de origine animală;

(iii) colectarea, depozitarea și manipularea materialului germinativ;

e) vaccinarea și tratarea cu alte medicamente de uz veterinar a animalelor deținute conform dispozițiilor art. 46 alin. (1) și ale actelor normative aprobate în temeiul art. 47;

f) curățarea, dezinfectarea, combaterea insectelor și a rozătoarelor sau orice alte măsuri de biosecuritate necesare;

g) desemnarea sau, după caz, autorizarea sanitară veterinară a unei unități producătoare de alimente în vederea sacrificării animalelor sau a tratării produselor de origine animală provenite din zona de restricție;

h) măsuri de identificare și de trasabilitate privind circulația animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală;

i) alte măsuri de biosecuritate sau de diminuare a riscurilor necesare pentru minimizarea riscului de răspândire a bolii listate respective.

(2) Autoritatea competentă:

a) întreprinde toate măsurile necesare pentru informarea completă a persoanelor din zona de restricție cu privire la restricțiile aplicate și natura măsurilor de control al bolii;

b) impune operatorilor obligațiile necesare pentru a împiedica răspândirea în continuare a bolii listate în cauză.

(3) Pentru determinarea măsurilor de control al bolii menționate la alin. (1) care trebuie să fie luate, autoritatea competentă ține seama de următoarele:

a) profilul bolii;

b) tipurile de producție;

c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor respective.

Articolul 66. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește circulația în zonele de restricție

(1) În zonele de restricție stabilite conform art. 64 alin. (1) operatorii deplasează animalele deținute și produsele numai în conformitate cu instrucțiunile din partea autorității competente.

(2) Operatorii care dețin animale și produse într-o zonă de restricție stabilită conform art. 64 alin. (1) notifică autoritatea competentă cu privire la deplasările planificate ale animalelor deținute sau ale produselor în interiorul sau în afara zonei de restricție în cauză. În cazul în care autoritatea competentă a impus obligații de notificare conform art. 65 alin. (2) lit. b), operatorii vizați efectuează notificarea în conformitate cu aceste obligații.

Articolul 67. Delegarea de competențe în ceea ce privește măsurile de control al bolii în cadrul zonelor de restricție

(1) Autoritatea competentă stabilește norme detaliate privind măsurile de control al bolii ce trebuie luate în cadrul zonelor de restricție, prevăzute la art. 65 alin. (1), pentru fiecare boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. a), inclusiv norme de stabilire a acelor măsuri de control al bolii care se aplică în cazul fiecărei boli listate.

(2) Normele detaliate menționate la alin. (1) se referă la:

a) condițiile și cerințele privind măsurile de control al bolii prevăzute la art. 65 alin. (1) lit. a), c)–e), g)–i);

b) procedurile de curățare, de dezinfectare, de combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare prevăzute la art. 65 alin. (1) lit. f), precizându-se, dacă este cazul, utilizarea produselor biocide în acest scop;

c) supravegherea necesară care urmează să fie efectuată în urma aplicării măsurilor de control al bolii și a analizelor de laborator prevăzute la art. 65 alin. (1) lit. b);

d) alte măsuri specifice de control al bolii vizând limitarea răspândirii bolilor listate specifice menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).

Articolul 68. Menținerea măsurilor de control al bolii în zonele de restricție

(1) Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile de control al bolii prevăzute în cadrul prezentei secțiuni până la îndeplinirea următoarelor condiții:

a) măsurile de control corespunzătoare pentru boala listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. a) pentru care s-au aplicat restricțiile au fost puse în practică;

b) s-au întreprins măsurile finale de curățare, de dezinfectare, de combatere a

insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare, după caz, în funcție de:

(i) boala listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. a) pentru care s-au aplicat măsurile de control;

(ii) speciile de animale deținute afectate;

(iii) tipul de producție;

c) în zona de restricție s-a realizat o supraveghere corespunzătoare a bolii listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), care a făcut obiectul măsurilor de control, și a tipului respectiv de unitate sau de amplasament, iar acest fapt a confirmat că boala listată în cauză a fost eradicată.

(2) Guvernul adoptă norme detaliate pentru măsurile de control al bolii ce trebuie luate astfel cum se prevede la alin. (1), referitoare la:

a) procedurile finale de curățare, de dezinfectare, de combatere a insectelor și a rozătoarelor sau alte măsuri de biosecuritate necesare și, dacă este cazul, utilizarea de produse biocide în aceste scopuri;

b) concepția, mijloacele, metodele, frecvența, intensitatea, populația de animale vizată și schemele de eșantionare ale supravegherii în vederea redobândirii statutului de indemn de boală după apariția unui focar;

c) repopularea zonei de restricție în cauză după încheierea măsurilor de control al bolii prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, ținând seama de condițiile de repopulare prevăzute la art. 61 alin. (3).

(3) Guvernul adoptă norme detaliate privind măsurile de control al bolii care trebuie luate astfel cum se prevede la alin. (1), împreună cu alte măsuri de control necesare pentru redobândirea statutului de indemn de boală.

Articolul 69. Vaccinarea de urgență

(1) Dacă este necesar pentru controlul eficient al bolii listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) pentru care se aplică măsurile de control al bolii, autoritatea competentă poate:

a) să elaboreze și să aprobe un plan de vaccinare;

b) să instituie zone de vaccinare.

(2) În vederea aprobării planului de vaccinare și instituirii unor zone de vaccinare, autoritatea competentă ține seama de următoarele:

a) cerințele privind vaccinarea de urgență prevăzută în cadrul planurilor de urgență menționate la art. 43;

b) cerințele privind utilizarea vaccinurilor, astfel cum se prevede la art. 46 alin. (1) și în orice norme adoptate în temeiul art. 47.

(3) Zonele de vaccinare menționate la alin. (1) lit. b) din prezentul articol

îndeplinesc cerințele privind măsurile de diminuare a riscurilor vizând prevenirea răspândirii bolilor listate și cerințele privind supravegherea astfel cum se prevede în orice norme adoptate în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. c) și d).

Secțiunea a 5-a Animalele sălbatice

Articolul 70. Animalele sălbatice

(1) În cazul în care suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) la animale sălbatice, autoritatea competentă:

a) supraveghează populația de animale sălbatice, dacă acest lucru este relevant pentru boala listată în cauză;

b) întreprinde măsurile necesare de prevenire și control al bolii.

(2) Măsurile de prevenire și control al bolii prevăzute la alin. (1) lit. b) din prezentul articol pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53–69 și țin seama de profilul bolii și de animalele sălbatice afectate, precum și de riscul de transmitere a bolii la animale și la oameni.

(3) Guvernul, ținând seama de profilul bolii și de speciile listate pentru boala listată la animalele sălbatice, adoptă norme privind:

a) criteriile și procedurile de supraveghere în temeiul alin. (1) lit. a) din prezentul articol în caz de confirmare oficială a apariției unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), în conformitate cu art. 27 alin. (6);

b) completarea măsurilor de prevenire și control al bolii luate în temeiul alin. (1) lit. b) din prezentul articol, în caz de confirmare oficială a apariției unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).

Secțiunea a 6-a

Măsuri suplimentare de control al bolii, adoptate de autoritatea competentă, și norme speciale temporare de control al bolii

Articolul 71. Măsurile suplimentare de control al bolii, măsurile de coordonare și normele speciale temporare de control al bolii în temeiul art. 53–70

(1) Autoritatea competentă poate aproba măsuri de control al bolii suplimentare față de cele prevăzute la art. 55, art. 61 alin. (1), art. 62, art. 65 alin. (1) și (2), art. 68 alin. (1) și în oricare din normele adoptate în temeiul art. 63, 67 și al art. 68 alin. (2), cu condiția ca măsurile în cauză să fie conforme cu normele stabilite prin prezenta lege și să fie necesare și proporționale pentru controlul răspândirii unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), luând în considerare:

- a) circumstanțele epidemiologice particulare;
- b) tipul de unitate, tipul altor amplasamente și tipul de producție în cauză;
- c) speciile și categoriile de animale implicate;
- d) condițiile economice sau sociale.

(2) Autoritatea competentă informează fără întârziere Comisia Europeană și WOAHI cu privire la:

a) măsurile de control al bolii, luate conform art. 58, 59, 61, 62, 64 și 65, art. 68 alin. (1), art. 69 și art. 70 alin. (1) și (2) și conform oricăror acte normative aprobate în temeiul art. 63, 67, art. 68 alin. (2) și al art. 70 alin. (3);

b) orice alte măsuri suplimentare de control al bolii, luate conform alin. (1) din prezentul articol.

Capitolul II

MĂSURI DE CONTROL AL BOLII PENTRU BOLILE LISTATE MENȚIONATE LA ART. 9 ALIN. (1) LIT. B) ȘI C)

Secțiunea 1

Măsuri de control al bolii în caz de suspiciune de boală la animale deținute

Articolul 72. Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice vizate în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b)

(1) În cazul în care suspectează sau se confirmă în mod oficial apariția unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale deținute, pe lângă respectarea obligației de notificare prevăzută la art. 18 alin. (1) și până la luarea unor măsuri de control al bolii de către autoritatea competentă conform dispozițiilor art. 74 alin. (1), operatorii și alte persoane fizice și juridice vizate întreprind măsurile de control al bolii prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. a) și în orice norme adoptate în temeiul art. 74 alin. (4), pentru a preveni răspândirea bolii în cauză de la animalele afectate, de la unitățile și alte amplasamente aflate în responsabilitatea lor la alte animale neafectate sau la oameni.

(2) Guvernul adoptă norme detaliate privind completarea măsurilor de control al bolii astfel cum se prevede la alin. (1).

Articolul 73. Investigația autorității competente în caz de suspiciune privind o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. b)

(1) În cazul în care suspectează apariția unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale deținute, autoritatea competentă realizează fără întârziere

o investigație pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză și se asigură că:

a) medicii veterinari oficiali realizează analiza clinică a unui eșantion reprezentativ de animale deținute din specia listată pentru boala listată în cauză;

b) medicii veterinari oficiali prelevă eșantioane de la animalele deținute din specia listată și alte eșantioane pentru analize de laborator în laboratoare desemnate în acest scop de autoritatea competentă;

c) laboratoarele desemnate realizează analizele de laborator pentru confirmarea sau infirmarea prezenței bolii listate în cauză.

(2) Guvernul adoptă norme detaliate privind investigația prevăzută la alin. (1).

Articolul 74. Măsurile preliminare de control al bolii luate de autoritatea competentă pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b)

(1) În cazul în care suspectează prezența uneia dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale deținute, sub rezerva respectării cerințelor pentru obținerea accesului în exploatațile private, până la aflarea rezultatelor investigației prevăzute la art. 73 alin. (1) și până la luarea măsurilor de control al bolii prevăzute la art. 79, autoritatea competentă aplică următoarele măsuri preliminare de control al bolii:

a) măsuri de control pentru limitarea răspândirii bolii listate în cauză din teritoriul, de la unitatea în care se dețin animale, unitatea din sectorul alimentar sau al furajelor, unitatea producătoare de subproduse de origine animală sau dintr-un alt amplasament afectat;

b) inițiază, dacă este cazul, o anchetă epidemiologică, ținând seama de normele prevăzute pentru o astfel de investigație la art. 57 alin. (1).

(2) În plus față de măsurile menționate la alin. (1), autoritatea competentă poate să ia măsuri preliminare suplimentare de control al bolii, cu condiția ca acestea să fie conforme cu dispozițiile prezentei legi.

(3) Măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la alin. (1) și (2) din prezentul articol trebuie să fie proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

a) profilul bolii;

b) animalele deținute afectate;

c) statutul sanitar al țării, al zonei, al compartimentului sau al unității în care se suspectează apariția bolii listate;

d) măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la art. 55 alin. (2).

(4) Guvernul poate adopta norme de completare a celor stabilite la alin. (1), ținând seama de prevederile alin. (3), în ceea ce privește:

a) măsurile preliminare de control al bolii care trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. a);

b) aplicarea măsurilor preliminare de control al bolii prevăzute la alin. (1) lit. a) la alte unități sau la unitățile epidemiologice din cadrul acestora, unitățile din sectorul alimentar sau al furajelor, unitățile producătoare de subproduse de origine animală sau la alte amplasamente;

c) stabilirea de zone de restricție temporară, adaptate în funcție de profilul bolii.

Articolul 75. Revizuirea și extinderea măsurilor preliminare de control al bolii pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b)

Măsurile de control al bolii prevăzute la art. 74 alin. (1) sunt:

a) revizuite de autoritatea competentă, după caz, ca urmare a rezultatelor investigației prevăzute la art. 73 alin. (1) și, dacă este relevant, ale anchetei epidemiologice prevăzute la art. 74 alin. (1) lit. b);

b) extinse la alte amplasamente, după cum se prevede la art. 49 alin. (4) lit. b), dacă este necesar.

Articolul 76. Obligațiile operatorilor și ale altor persoane fizice și juridice și măsurile luate de autoritatea competentă în cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c)

(1) În cazul unei suspiciuni de apariție a unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) și în cazul în care a fost aprobat programul de eradicare care acoperă părți relevante din teritoriul țării sau zone ori compartimente din cadrul acestuia, astfel cum se prevede la art. 31 alin. (2), autoritatea competentă ia măsuri pentru a se asigura că operatorii și alte persoane fizice și juridice iau măsurile prevăzute la art. 72 alin. (1) până la aplicarea măsurilor de control al bolii de către autoritatea competentă conform alin. (2) din prezentul articol.

(2) În cazul în care autoritatea competentă a optat pentru eradicarea unei boli listate astfel cum se menționează la alin. (1) din prezentul articol și suspectează prezența bolii listate la animale deținute, aceasta întreprinde următoarele măsuri:

a) desfășoară fără întârziere o investigație pentru a confirma sau infirma prezența bolii listate respective în conformitate cu art. 73 alin. (1) și (2);

b) aplică măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la art. 74 alin. (1) și (2) până la obținerea rezultatelor investigației și până la aplicarea măsurilor de control al bolii în conformitate cu art. 80 alin. (1).

(3) Autoritatea competentă revizuieste și extinde măsurile preliminare de control al bolii menționate la alin. (2) lit. b) din prezentul articol în conformitate cu art. 75.

(4) Alin. (1)–(3) din prezentul articol se aplică și pentru a menține statutul de indemn de boală în cazul în care Republica Moldova a dobândit acest statut pentru întregul teritoriu, în conformitate cu art. 36, sau pentru anumite compartimente, în conformitate cu art. 37 alin. (2).

(5) Guvernul poate adopta măsuri detaliate pentru completarea normelor privind:

- a) măsurile de control al bolii menționate la alin. (1);
- b) investigația prevăzută la alin. (2) lit. a);
- c) măsurile preliminare de control al bolii ce trebuie luate pentru prevenirea răspândirii bolii listate, astfel cum se prevede la alin. (2) lit. b).

Secțiunea a 2-a **Confirmarea bolii la animale deținute**

Articolul 77. Confirmarea oficială a apariției bolii de către autoritatea competentă

Autoritatea competentă confirmă oficial apariția unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c), bazându-se pe:

- a) rezultatele analizelor clinice și de laborator prevăzute la art. 73 alin. (2);
- b) ancheta epidemiologică prevăzută la art. 74 alin. (1) lit. b), dacă este cazul;
- c) alte date epidemiologice disponibile.

Articolul 78. Revocarea măsurilor preliminare de control al bolii atunci când se infirmă prezența bolii

Autoritatea competentă continuă să aplice măsurile preliminare de control al bolii prevăzute la art. 74 alin. (1), art. 75 și art. 76 alin. (2) lit. b) până la infirmarea prezenței bolii listate în cauză conform dispozițiilor art. 77 alin. (1) și conform normelor adoptate în temeiul art. 77 alin. (2).

Secțiunea a 3-a **Măsurile de control al bolii în cazul confirmării unei boli la animale deținute**

Articolul 79. Măsurile de control al bolii în cazul confirmării unei boli menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale deținute

În cazul confirmării oficiale a apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale deținute, autoritatea competentă:

- a) asigură aplicarea măsurilor de control al bolii cuprinse în programul

obligatoriu de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (1) pentru boala listată în cauză; sau
b) în cazul în care Republica Moldova sau o zonă ori un compartiment al acesteia a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu art. 36 sau, respectiv, conform cu art. 37:

(i) întreprinde una sau mai multe măsuri din cele prevăzute la art. 53–69, în mod proporțional cu riscul prezentat de boala listată în cauză; și

(ii) după caz, inițiază programul obligatoriu de eradicare pentru boala listată în cauză.

Articolul 80. Măsurile de control al bolii luate de autoritatea competentă pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c)

(1) În cazul confirmării oficiale, conform art. 77 alin. (1), a apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale deținute și autoritatea competentă a optat pentru un program de eradicare ce acoperă părți relevante din teritoriul țării ori zone sau compartimente din cadrul acestuia, astfel cum se prevede la art. 31 alin. (2), și dacă aceasta este relevant pentru boala listată și focarul în cauză, autoritatea competentă aplică măsurile de control al bolii cuprinse în programul opțional de eradicare.

(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolii în plus față de cele prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53–69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- a) profilul bolii;
- b) animalele deținute afectate;
- c) impactul economic și social.

(3) În cazul confirmării oficiale, conform art. 77 alin. (1), a apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale deținute în țară sau într-o zonă ori într-un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală conform art. 36 sau art. 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă aprobă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53–69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- a) profilul bolii;
- b) animalele deținute afectate;
- c) impactul economic și social.

**Secțiunea a 4-a
Animalele sălbatice**

Articolul 81. Măsurile de control al bolii pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale sălbatice

În cazul în care suspectează ori se confirmă în mod oficial apariția unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale sălbatice, autoritatea competentă întreprinde pe întregul teritoriu sau în zona în cauză, după cum este relevant pentru focarul respectiv, următoarele:

a) aplică măsurile de control al bolii cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (1) pentru boala listată în cauză; sau

b) inițiază un program obligatoriu de eradicare, în cazul în care programul de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (1) pentru boala listată în cauză nu a fost încă aplicat datorită absenței anterioare a acestei boli sau datorită statutului anterior de indemn de boala respectivă și în cazul în care sunt necesare măsuri pentru animalele sălbatice pentru a controla și a preveni răspândirea bolii în cauză.

Articolul 82. Măsurile de control al bolii pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice

(1) În cazul în care autoritatea competentă suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice, iar autoritatea a optat pentru eradicarea bolii în cauză, și cu condiția ca măsurile pentru animalele sălbatice să fie stabilite în programul opțional de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (2) pentru boala în cauză, autoritatea aplică măsurile de control al bolii cuprinse în programul opțional de eradicare respectiv pe întregul teritoriu sau în zona respectivă, relevante pentru acea suspiciune sau confirmare oficială.

(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolii în plus față de cele prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53–69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

a) profilul bolii;

b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animale deținute și la oameni; și

c) impactul economic, social și de mediu.

(3) În cazul confirmării oficiale a apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice pe întregul teritoriu național sau într-o zonă ori un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu art. 36 sau cu art. 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă aprobă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53–69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:

- a) profilul bolii;
- b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animalele deținute și la oameni;
- c) efectul prezenței bolii la animalele sălbatice asupra statutului sanitar al animalelor deținute; și
- d) impactul economic, social și de mediu.

Secțiunea a 5-a

Coordonarea cu autoritățile țărilor învecinate și normele speciale temporare privind controlul bolilor

Articolul 83. Coordonarea măsurilor cu țările învecinate și normele speciale temporare privind art. 72–82

(1) Autoritatea competentă poate face schimburi de informații cu Comisia Europeană și cu țările învecinate cu privire la:

a) măsurile de control al bolii luate în conformitate cu art. 77 alin. (1), art. 78, 79, 81 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 77 alin. (2) în ceea ce privește o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. b);

b) măsurile de control al bolii luate în conformitate cu art. 77 alin. (1), art. 78, art. 80 alin. (1), art. 82 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 77 alin. (2) în ceea ce privește o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. c).

(2) Autoritatea competentă revizuieste situația epidemiologică și măsurile de control al bolii adoptate în conformitate cu prezentul capitol și poate să stabilească norme speciale privind măsurile de control al bolii pentru o perioadă limitată de timp în legătură cu o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c), ținând seama de situația epidemiologică atunci când:

a) se constată că măsurile respective, luate inclusiv de țările învecinate, nu sunt corespunzătoare cu situația epidemiologică dată;

b) respectiva boală listată pare să se răspândească în pofida măsurilor de control al bolii luate inclusiv de țările învecinate.

(3) În cazuri de maximă urgență justificate în mod corespunzător, legate de o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c), care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, autoritatea competentă aprobă norme aplicabile de urgență.

PARTEA a IV-a

ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, TRASABILITATEA ȘI CIRCULAȚIA ANIMALELOR

TITLUL I

**ANIMALELE TERESTRE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI
PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA
ANIMALE TERESTRE**

**Capitolul I
ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, ȚINEREA EVIDENȚELOR ȘI
REGISTRELE**

**Secțiunea 1
Înregistrarea sanitară veterinară a unităților
și a anumitor tipuri de operatori**

Articolul 84. Înregistrarea sanitară veterinară a unităților

(1) Operatorii unităților care dețin animale terestre, ai unităților ce colectează, produc, prelucrează ori depozitează material germinativ și ai unităților de creștere a albinelor, în vederea înregistrării sanitare veterinare (în continuare – *înregistrare*) unității lor în conformitate cu art. 93, înainte de a începe astfel de activități:

a) informează autoritatea competentă cu privire la orice exploatare/unitate de acest tip de care sunt responsabili;

b) furnizează autorității competente următoarele informații:

(i) denumirea și adresa operatorului;

(ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;

(iii) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute, de albine sau de material germinativ pe care intenționează să le dețină în unitate, precum și capacitatea acesteia;

(iv) tipul de unitate; și

(v) orice alte caracteristici ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta.

(2) Operatorii unităților menționate la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:

a) orice schimbări intervenite în unitatea în cauză referitoare la aspectele menționate la alin. (1) lit. b);

b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.

(3) Unitățile supuse obligației de autorizare în conformitate cu art. 94 alin. (1) nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alin. (1) din prezentul articol.

Articolul 85. Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile

Prin derogare de la art. 84 alin. (1), în temeiul condițiilor adoptate de Guvern, autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii

de unități care prezintă un risc nesemnificativ, în conformitate cu art. 86 alin. (2).

Articolul 86. Competențe de executare privind obligația operatorilor de a înregistra unitățile

(1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în vederea înregistrării unității astfel cum se prevede la art. 84 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații. Lista desfășurată a activităților supuse înregistrării se aprobă de autoritatea competentă.

(2) Autoritatea competentă stabilește norme privind tipurile de unități care pot fi exonerate de la cerința de înregistrare în conformitate cu art. 85, în baza:

a) speciilor, categoriilor și numărului sau cantității de animale terestre deținute și de material germinativ deținut în unitatea în cauză, cât și a capacității respectivei unități;

b) tipului de unitate; și

c) circulației animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre unitate.

Articolul 87. Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute

(1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu art. 93, transportatorii de ungulate deținute, care transportă astfel de animale în afara frontierelor Republicii Moldova, înainte de a-și începe activitatea, întreprind următoarele:

a) informează autoritatea competentă cu privire la activitatea lor;

b) furnizează autorității competente informații privind:

(i) denumirea și adresa transportatorului în cauză;

(ii) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;

(iii) tipul de transport;

(iv) mijlocul de transport.

(2) Transportatorii menționați la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:

a) orice schimbări privind aspectele menționate la alin. (1) lit. b);

b) orice încetare a activității de transport.

(3) Autoritatea competentă poate aproba norme de completare a celor prevăzute la alin. (1) privind obligația altor tipuri de transportatori, a căror activitate de transport prezintă riscuri specifice și semnificative pentru anumite specii sau categorii de animale, de a furniza informații detaliate în scopul înregistrării activității lor.

Articolul 88. Derogări de la obligația de înregistrare a transportatorilor de unghulate deținute

Prin derogare de la art. 87 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de transportatori de unghulate deținute a căror activitate de transport prezintă un risc nesemnificativ, în temeiul condițiilor adoptate de Guvern în conformitate cu art. 89 alin. (2).

Articolul 89. Competențe de executare privind obligația de înregistrare a transportatorilor de unghulate deținute

(1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de transportatori în scopul înregistrării activității lor, prevăzute la art. 87 alin. (1) și (3), inclusiv privind termenele de furnizare a acestor informații.

(2) Guvernul stabilește condiții privind tipurile de transportatori care pot fi exonerați de la cerința de înregistrare în conformitate cu art. 86, în temeiul:

- a) distanțelor pe care aceștia transportă unghulatele deținute; și
- b) categoriilor, speciilor și a numărului de unghulate deținute pe care aceștia le transportă.

Articolul 90. Obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate

(1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu art. 93, operatorii care desfășoară operațiuni de colectare a unghulatelor și a păsărilor de curte deținute, independent de o unitate, inclusiv cei care cumpără și vând animale, înainte de a își începe activitatea, furnizează autorității competente informații privind:

- a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
- b) speciile și categoriile de unghulate deținute și de păsări de curte care fac obiectul activității lor.

(2) Operatorii menționați la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:

- a) orice schimbări privind aspectele menționate la alin. (1) lit. a) și b);
- b) orice încetare a activității operatorului în cauză.

Articolul 91. Derogări de la obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare

Prin derogare de la art. 90 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de operatori care desfășoară operațiuni

de colectare ce prezintă un risc nesemnificativ în conformitate cu art. 92 alin. (2).

Articolul 92. Competențe de executare privind obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare

(1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării prevăzute la art. 90 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.

(2) Autoritatea competentă stabilește condiții privind tipurile de operatori care pot fi exonați de la cerința de înregistrare conform art. 91, cu condiția ca activitatea acestora să prezinte un risc nesemnificativ, precum și în baza speciilor, categoriilor și a numărului de animale terestre deținute care fac obiectul activității lor.

Articolul 93. Obligația autorității competente privind înregistrarea

(1) Autoritatea competentă înregistrează:

a) unitățile în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 84 alin. (1);

b) transportatorii în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care transportatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 87 alin. (1) și (3);

c) operatorii care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate, în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 90 alin. (1).

(2) Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități, fiecărui transportator sau operator menționați la alin. (1) lit. a)–c) un număr de înregistrare unic.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea sanitară veterinară a anumitor tipuri de unități

Articolul 94. Autorizarea sanitară veterinară a anumitor tipuri de unități și norme detaliate

(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea sanitară veterinară (în continuare – *autorizare*) în conformitate cu art. 96 alin. (1) și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu art. 97 alin. (1):

a) unitățile pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;

b) unitățile de material germinativ provenit de la bovine, porcine, ovine,

caprine și ecvidee, din care materialul germinativ respectiv este deplasat într-o altă țară;

c) incubatoarele din care ouăle pentru incubație sau păsările de curte sunt deplasate într-o altă țară;

d) unitățile pentru păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-o altă țară;

e) orice alt tip de unitate pentru animale terestre deținute care prezintă un risc semnificativ și are obligația de a obține o autorizație sanitară veterinară conform normelor stabilite la alin. (3) lit. b) din prezentul articol.

(2) Operatorii încetează activitatea la o unitate menționată la alin. (1) din prezentul articol în cazul în care:

a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu art. 100 alin. (2); sau

b) unitatea în cauză are o autorizare condiționată acordată în conformitate cu art. 99 alin. (3), însă nu respectă cerințele rămase menționate la art. 99 alin. (3) și nu obține o autorizație sanitară veterinară definitivă în conformitate cu art. 97 alin. (1).

(3) Guvernul poate să adopte:

a) derogări de la cerința ca operatorii unităților menționate la alin. (1) lit. a)–d) să solicite autorizarea de la autoritatea competentă în situația în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ;

b) condiții privind tipurile de unități care trebuie autorizate în conformitate cu alin. (1) lit. e);

c) norme speciale privind încetarea activității aplicabile unităților de material germinativ menționate la alin. (1) lit. b).

(4) La adoptarea normelor prevăzute la alin. (3), Guvernul ține cont de următoarele criterii:

a) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate;

b) numărul de specii și numărul ori cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate;

c) tipul de unitate și tipul de producție; și

d) circulația animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre tipurile de unități respective.

Articolul 95. Aprobarea statutului de unitate izolată

Operatorii de unități care doresc să obțină statutul de unitate izolată:

a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu art. 96 alin. (1);

b) deplasează animalele deținute înspre/dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele art. 137 alin. (1) și cu orice norme adoptate conform art. 137 alin. (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu art. 97 și 99.

Articolul 96. Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării și actele de punere în aplicare

(1) Pentru a solicita autorizarea unității lor astfel cum se prevede la art. 94 alin. (1) și art. 95 lit. a), operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:

- a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
- b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;
- c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ relevante pentru autorizare care se află în unitate;
- d) tipul de unitate;
- e) alte aspecte privind caracteristicile specifice ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul, în cazul în care există, prezentat de aceasta.

(2) Operatorii de unități prevăzuți la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:

- a) orice schimbări intervenite în unitate privind aspectele menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c);
- b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.

(3) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de operatori în cererea pentru autorizarea unității lor în conformitate cu alin. (1), precum și termenele până la care trebuie să fie furnizate informațiile prevăzute la alin. (1) și alin. (2) lit. b).

Articolul 97. Acordarea autorizației, condițiile de autorizare a unităților și actele delegate

(1) Autoritatea competentă autorizează, conform dispozițiilor art. 94 alin. (1) și ale art. 95 lit. a), numai unitățile care:

- a) respectă următoarele cerințe, după caz:
  - (i) privind carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și orice norme aprobate în conformitate cu art. 10 alin. (2);
  - (ii) privind supravegherea, astfel cum se prevede la art. 24 și, în cazul în care este pertinent pentru tipul de unitate în cauză și riscul asociat, astfel cum se prevede la art. 25;
  - (iii) privind ținerea evidențelor, astfel cum se prevede la art. 102 și 103 și în

orice norme aprobate în temeiul art. 106 și 107;

b) dispun de instalații și echipamente care:

(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;

(ii) au o capacitate adecvată pentru numărul de animale terestre deținute sau pentru volumul de material germinativ deținut;

c) nu prezintă un risc inacceptabil de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de diminuare a riscurilor;

d) dispun de un număr suficient de angajați cu o formare corespunzătoare pentru activitatea unității în cauză;

e) dispun de un sistem care îi permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente respectarea cerințelor de la lit. a)–d) din prezentul alineat.

(2) Guvernul adoptă norme privind:

a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate menționate la alin. (1) lit. a) pct. (i);

b) supravegherea menționată la alin. (1) lit. a) pct. (ii);

c) instalațiile și echipamentele menționate la alin. (1) lit. b);

d) responsabilitățile, competența și formarea specializată a personalului și a medicilor veterinari menționați la alin. (1) lit. d) pentru activitatea unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;

e) supravegherea necesară de către autoritatea competentă a unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte.

(3) La stabilirea normelor ce urmează să fie adoptate în temeiul alin. (2), Guvernul întemeiază normele respective pe următoarele aspecte:

a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;

b) speciile și categoriile de animale terestre deținute, relevante pentru autorizare;

c) tipul de producție în cauză;

d) schemele de circulație specifice tipului de unitate, cât și speciilor și categoriilor de animale deținute în astfel de unități.

Articolul 98. Domeniul de aplicare al autorizării unităților

În autorizația acordată unei unități în temeiul art. 97 alin. (1), ca urmare a unei solicitări formulate conform art. 94 alin. (1) sau art. 95 lit. a), autoritatea competentă specifică în mod explicit:

a) tipurile de unități, menționate la art. 94 alin. (1) și la art. 95 și în normele adoptate în temeiul art. 94 alin. (3) lit. b), pentru care se aplică autorizația;

b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material

germinativ provenit de la speciile respective pentru care se aplică autorizația.

**Articolul 99. Proceduri privind acordarea autorizației de către
autoritatea competentă**

(1) Autoritatea competentă stabilește proceduri pe care operatorii trebuie să le urmeze pentru a solicita autorizarea unităților lor în conformitate cu art. 94 alin. (1), art. 95 sau art. 96 alin. (1).

(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu art. 94 alin. (1) sau cu art. 95 lit. a), autoritatea competentă face o vizită la fața locului.

(3) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară cu condiția ca cerințele menționate la art. 97 și la alin. (1) și (2) din prezentul articol să fie îndeplinite.

(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare menționate la art. 97, autoritatea competentă poate acorda acesteia o autorizare condiționată în situația în care, din cererea operatorului în cauză și dintr-o vizită ulterioară la fața locului, astfel cum se prevede la alin. (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că ea nu prezintă un risc semnificativ.

(5) În situația în care o autorizare condiționată a fost acordată în conformitate cu alin. (4) din prezentul articol, autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară completă numai în cazul în care, dintr-o altă vizită la unitate la fața locului, efectuată în termen de 3 luni de la data acordării autorizării condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de operator în termen de 3 luni de la data respectivă, reiese că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la art. 97 alin. (1) și normele aprobate în conformitate cu art. 97 alin. (2).

(6) În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la alin. (5) arată că s-a făcut un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele, autoritatea competentă poate prelungi perioada de autorizare condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de 6 luni.

**Articolul 100. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare
veterinare de către autoritatea competentă**

(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile sanitare veterinare acordate unităților în conformitate cu art. 97 și 99, la intervale adecvate, în funcție de riscurile asociate.

(2) În cazul în care autoritatea competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la art. 97 alin. (1) și a normelor adoptate conform art. 97 alin. (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să ofere garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare a unității. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar să suspende mai degrabă decât să retragă autorizația sanitară veterinară a unității în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele într-un interval de timp rezonabil.

(3) Autorizația sanitară veterinară se acordă după retragere ori se reatribuie după suspendare în conformitate cu alin. (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea în cauză respectă pe deplin toate cerințele prezentei legi aplicabile acestui tip de unitate.

Secțiunea a 3-a **Registrele autorității competente**

Articolul 101. Registrele ținute de autoritatea competentă

(1) Autoritatea competentă instituie și ține la zi registre cu:
a) toate unitățile și toți operatorii înregistrați în temeiul art. 93;
b) toate unitățile autorizate conform art. 97 și 99.

(2) Registrele menționate la alin. (1) sunt puse la dispoziția publicului de autoritatea competentă în măsura în care informațiile conținute în acestea sunt importante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la aceste animale.

(3) Dacă este cazul și dacă este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alin. (1) lit. a) și autorizarea prevăzută la alin. (1) lit. b) cu înregistrarea în alte scopuri.

(4) Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile detaliate ce trebuie să fie cuprinse în registrele prevăzute la alin. (1) și privind disponibilitatea publică a registrelor prevăzută la alin. (2).

Secțiunea a 4-a **Ținerea evidențelor**

Articolul 102. Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități altele decât unitățile de material germinativ

(1) Operatorii de unități supuși obligației de înregistrare conform art. 93 sau de autorizare conform art. 97 alin. (1) țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

a) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute în unitatea lor;

b) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre unitatea lor, precizându-se după caz:

(i) locul lor de origine sau de destinație;

(ii) data deplasărilor respective;

c) documentele ce trebuie să însoțească animalele terestre deținute care sosesc în unitate sau care părăsesc unitatea, conform art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b), art. 143 alin. (1) și (2), art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 118, 120 și al art. 144 alin. (1) lit. b) și c):

d) mortalitatea animalelor terestre deținute în unitatea lor;

e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, privind:

(i) speciile și categoriile de animale terestre deținute în cadrul unității;

(ii) tipul de producție;

(iii) tipul și dimensiunile unității;

f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animalelor necesare conform art. 25 alin. (1).

Evidențele se țin și se păstrează pe hârtie sau în format electronic.

(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Operatorii de unități țin evidențele menționate la alin. (1) și (2) în cadrul unității lor și:

a) le pun imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;

b) le păstrează pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.

(4) Prin derogare de la alin. (3), operatorii de unități pot fi exonerati de obligația de a ține evidențele unora sau ale tuturor aspectelor prevăzute la alin. (1) atunci când operatorul în cauză:

a) are acces la baza de date electronică prevăzută la art. 109 pentru speciile relevante și baza de date conține deja informațiile ce trebuie incluse în evidențe; și

b) dispune introducerea informațiilor actualizate direct în baza de date electronică prevăzută la art. 109.

Articolul 103. Obligațiile de ținere a evidențelor de către unitățile de material germinativ

(1) Operatorii unităților de material germinativ țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- a) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului germinativ;
- b) ora și locul colectării, prelucrării și depozitării materialului germinativ colectat, produs sau prelucrat;
- c) identificarea materialului germinativ împreună cu detalii privind locul lui de destinație, dacă acestea sunt cunoscute;
- d) documentele ce trebuie să însoțească materialul germinativ care sosește în unitate sau părăsește unitatea în cauză conform art. 162 și art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 162 alin. (3) și (4);
- e) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator;
- f) tehnicile de laborator utilizate.

(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Operatorii unităților de material germinativ țin evidențele menționate la alin. (1) și (2) în cadrul unității și:

- a) le pun imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;
- b) le păstrează pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.

Articolul 104. Obligațiile de ținere a evidențelor de către transportatori

(1) Transportatorii țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

- a) unitățile pe care le-au vizitat;
- b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;
- c) curățarea, dezinfectarea și dezinfestarea mijloacelor de transport folosite;
- d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor, inclusiv numărul fiecărui document.

Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Transportatorii țin evidențele menționate la alin. (1) și (2):

a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;

b) pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.

Articolul 105. Obligațiile de ținere a evidențelor de către operatorii care efectuează operațiuni de colectare

(1) Operatorii care efectuează operațiuni de colectare și fac obiectul obligației de înregistrare prevăzute la art. 93 țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:

a) speciile, categoriile, numărul și identificarea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor;

b) circulația animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor, precizându-se după caz:

(i) locul lor de origine și de destinație;

(ii) data deplasărilor respective;

c) documentele ce trebuie să însoțească animalele terestre deținute deplasate sub responsabilitatea lor conform art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b), art. 143 alin. (1) și (2), art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 118, 120 și al art. 144 alin. (1) lit. b) și c);

d) mortalitatea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor; și

e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute aflate în responsabilitatea lor.

Evidențele se țin și se păstrează în format electronic.

(2) Operatorii ale căror activități prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).

(3) Operatorii:

a) pun la dispoziția autorității competente, la cerere, evidențele menționate la alin. (1);

b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.

Articolul 106. Delegarea de competențe în ceea ce privește
ținerea evidențelor

(1) Guvernul adoptă norme de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la art. 102–105 referitoare la:

- a) informațiile ce trebuie înregistrate în plus față de cele prevăzute la art. 102 alin. (1), art. 103 alin. (1), art. 104 alin. (1) și art. 105 alin. (1);
- b) cerințele suplimentare privind ținerea evidențelor pentru materialul germinativ colectat, produs sau prelucrat într-o unitate de material germinativ după ce respectiva unitate și-a încheiat activitatea.

(2) La stabilirea normelor prevăzute la alin. (1), Guvernul întemeiază normele respective pe următoarele aspecte:

- a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate sau de activitate;
- b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut în unitatea în cauză sau transportate înspre ori dinspre unitatea în cauză;
- c) tipul de producție în unitatea în cauză sau tipul de activitate;
- d) schemele de circulație caracteristice și categoriile de animale vizate;
- e) numărul de animale terestre deținute sau volumul de material germinativ aflat în responsabilitatea operatorului în cauză.

Articolul 107. Competențe de executare privind exonerări de la cerințele
de ținere a evidențelor

Autoritatea competentă poate stabili condiții privind tipurile de unități și de operatori care pot fi exonerati de la cerințele de ținere a evidențelor prevăzute la art. 102–105, în ceea ce privește:

- a) unitățile care dețin sau operatorii care manipulează ori transportă un număr mic de animale terestre deținute sau volume ori cantități mici de material germinativ;
- b) anumite specii ori categorii de animale terestre deținute sau de material germinativ.

Autoritatea competentă întemeiază condițiile respective pe criteriile prevăzute la art. 106 alin. (2).

Capitolul II
CERINȚE PRIVIND TRASABILITATEA ANIMALELOR
TERESTRE DEȚINUTE ȘI A MATERIALULUI GERMINATIV

Secțiunea 1
Animale terestre deținute

Articolul 108. Responsabilitatea în ceea ce privește înființarea unui sistem

de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute

(1) Guvernul instituie un sistem de identificare și înregistrare a acelor specii de animale terestre deținute pentru care prezenta lege și orice norme adoptate în temeiul acesteia impun un astfel de sistem. Un astfel de sistem prevede, atunci când este cazul, înregistrarea circulației animalelor respective.

(2) La instituirea sistemului menționat la alin. (1), Guvernul ia în considerare:

- a) specia sau categoriile de animale terestre deținute în cauză;
- b) riscul prezentat de respectiva specie sau categorie de animale terestre.

(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente:

- a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor terestre deținute;
- b) documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente ce permit identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la art. 110;
- c) evidențe ținute la zi în unități, după cum se prevede la art. 102 alin. (1) lit. a) și b);
- d) o bază de date electronică a animalelor terestre deținute, după cum se prevede la art. 109 alin. (1).

(4) Sistemul prevăzut la alin. (1) se elaborează astfel încât:

- a) să asigure o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege;
- b) să faciliteze trasabilitatea animalelor terestre deținute și circulația acestora în interiorul țării, precum și intrarea acestora în Republica Moldova;
- c) să asigure interoperabilitatea, integrarea și compatibilitatea eficiente ale elementelor sistemului respectiv;
- d) în măsura în care aceasta este necesar, să garanteze că sistemul este adaptat la:
  - (i) sistemul computerizat de informații pentru notificările și rapoartele prevăzute la art. 22;
  - (ii) sistemul TRACES;
- e) să garanteze o abordare coerentă pentru diferitele specii de animale care fac obiectul sistemului.

(5) Guvernul poate, dacă este cazul:

- a) utiliza parțial sau în întregime sistemul prevăzut la alin. (1) în alte scopuri decât cele menționate la alin. (4) lit. a) și b);
- b) integra documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente menționate la art. 110 în certificatul de sănătate animală sau în declarația

pe propria răspundere prevăzută la art. 143 alin. (1) și (2) și la art. 151 alin. (1), precum și în orice norme adoptate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. b) și c) și art. 151 alin. (3) și (4);

c) desemna o altă autoritate sau autoriza un alt organism ori o altă persoană fizică pentru a asigura aplicarea practică a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la alin. (1) din prezentul articol, inclusiv în ceea ce privește eliberarea documentelor de identificare și elaborarea de modele, astfel cum se prevede la art. 110 alin. (1) lit. a)–c).

Articolul 109. Obligația de a institui și a ține la zi o bază de date electronică a animalelor terestre deținute

(1) Guvernul instituie și ține la zi o bază de date electronică pentru înregistrarea, cel puțin:

a) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia bovină:

- (i) identificarea lor individuală, astfel cum se prevede la art. 112 lit. a);
- (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
- (iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;

b) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din speciile ovină și caprină:

(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la art. 113 alin. (1) lit. a), și numărul de animale din unitatea în care acestea sunt deținute;

- (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
- (iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;

c) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia porcină:

(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la art. 115, și numărul de animale din unitățile în care acestea sunt deținute;

- (ii) unitățile în care acestea sunt deținute;
- (iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;

d) a următoarelor informații referitoare la animale deținute din specia ecvidae:

(i) codul lor unic, astfel cum se prevede la art. 114;

(ii) metoda de identificare prevăzută la art. 114 alin. (1) lit. b), care face legătura între animalul respectiv și documentul de identificare menționat la pct. (iii), în cazul în care este relevant;

(iii) datele de identificare relevante din documentul de identificare, astfel cum se prevede la art. 114 alin. (1) lit. c), conform celor stabilite în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120;

(iv) unitățile în care animalele respective sunt deținute de obicei;

e) a informațiilor referitoare la animalele terestre deținute din alte specii decât cele menționate la lit. a)–d) din prezentul alineat, în cazul în care acest lucru este prevăzut de normele adoptate în temeiul alin. (2) din prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă poate aproba condiții privind înregistrarea informațiilor referitoare la speciile de animale altele decât cele menționate la alin. (1) lit. a)–d) în baza de date electronică prevăzută în alineatul menționat, în cazul în care este necesar, ca urmare a riscurilor specifice și semnificative prezentate de aceste specii, pentru:

a) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și de control al bolilor prevăzute de prezenta lege;

b) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute, circulația acestora pe teritoriul țării și intrarea lor în Republica Moldova.

Articolul 110. Obligația autorității competente în ceea ce privește documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute

Autoritatea competentă:

a) eliberează documente de identificare pentru animalele terestre deținute în cazul în care aceste documente sunt prevăzute la art. 114 alin. (1) lit. c), la art. 117 lit. b) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120;

b) eliberează documente de identificare pentru animalele din specia bovină în conformitate cu art. 112 lit. b);

c) elaborează modele ale documentelor de circulație și ale altor documente de identificare și urmărire pentru animalele terestre deținute în cazurile prevăzute la art. 113 alin. (1) lit. b), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120.

Articolul 111. Punerea la dispoziția publicului a informațiilor privind mijloacele de identificare

Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informații privind:

a) punctele de contact pentru bazele de date electronice create în conformitate cu art. 109 alin. (1);

b) autoritățile sau organismele abilitate să elibereze documente de identificare, documente de circulație și alte documente în conformitate cu art. 110, ținând seama de art. 108 alin. (5) lit. c);

c) mijloacele de identificare ce urmează să fie folosite pentru fiecare specie și categorie de animale terestre deținute, în conformitate cu art. 112 lit. a), art. 113 alin. (1) lit. a), art. 114 alin. (1), art. 115 lit. a) și art. 117 lit. a) și cu normele adoptate în temeiul art. 118 și 120;

d) formatul prevăzut pentru eliberarea documentelor de identificare și a altor documente menționate la art. 110.

Articolul 112. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din specia bovină

Operatorii care dețin animale din specia bovină:

- a) garantează că respectivele animale deținute sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare;
- b) garantează că pentru respectivele animale deținute, atunci când acestea sunt deplasate, se emite un document de identificare de către autoritatea competentă, cu excepția cazului în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 110 alin. (1) lit. b);
- c) garantează că respectivul document de identificare:
  - (i) este păstrat, completat și actualizat corect de către operatorul în cauză; și
  - (ii) însoțește respectivele animale terestre deținute în momentul circulației, dacă respectivul document este necesar în temeiul lit. b) din prezentul articol;
- d) transmit informațiile privind circulația acestor animale deținute dinspre și înspre unitatea în cauză și privind toate nașterile și decesele din această unitate pentru baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1).

Articolul 113. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor deținute din speciile ovină și caprină

(1) Operatorii care dețin animale din speciile ovină și caprină:

- a) garantează că respectivele animale sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;
- b) garantează că respectivele animale sunt însoțite de un document de circulație completat corect, în baza modelului elaborat de autoritatea competentă conform art. 110, atunci când sunt deplasate de la unitatea care le deține;
- c) transmit informațiile privind circulația acestor animale deținute dinspre și înspre unitate pentru baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1).

(2) Guvernul poate să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din speciile ovină și caprină sunt însoțite de documente de circulație în timpul circulației acestora pe teritoriul Republicii Moldova, cu condiția ca:

- a) informațiile cuprinse în documentul de circulație corespunzător să fie incluse în baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1);
- b) sistemul de identificare și de înregistrare a animalelor deținute din speciile ovină și caprină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel prevăzut în documentele de circulație.

Articolul 114. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia ecvidee

(1) Operatorii care dețin animale din specia ecvidee se asigură că aceste animale sunt identificate individual prin:

a) un cod unic, care se înregistrează în baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1);

b) un mijloc fizic de identificare sau printr-o altă metodă care face legătura în mod neechivoc între animalul deținut și documentul de identificare menționat la lit. c) din prezentul alineat și emis de autoritatea competentă în conformitate cu art. 110;

c) un document unic de identificare pe viață, completat în mod corect.

(2) Operatorii de animale deținute din specia ecvidee garantează transmiterea informațiilor cu privire la aceste animale către baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1).

Articolul 115. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea și înregistrarea animalelor deținute din specia porcină

Operatorii care dețin animale din specia porcină:

a) garantează că respectivele animale sunt identificate fiecare în parte printr-un mijloc fizic de identificare;

b) garantează că respectivele animale sunt însoțite de un document de circulație completat corect, în baza modelului elaborat de autoritatea competentă conform art. 110 alin. (1) lit. b), atunci când acestea sunt deplasate de la unitatea care le deține;

c) transmit informațiile privind unitatea care deține animalele respective către baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1).

Articolul 116. Derogări privind circulația animalelor deținute din specia porcină

Prin derogare de la art. 115 lit. b), autoritatea competentă poate să scutească operatorii de la obligația de a se asigura că animalele deținute din specia porcină sunt însoțite de documente de circulație completate corect, pe baza modelului elaborat de autoritatea competentă pentru circulația în interiorul Republicii Moldova, cu condiția ca:

a) informațiile cuprinse în aceste documente de circulație să fie incluse în baza de date electronică creată în conformitate cu art. 109 alin. (1);

b) sistemul de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute din specia porcină să prevadă un nivel de trasabilitate echivalent cu cel oferit de documentele de circulație.

Articolul 117. Obligațiile operatorilor în ceea ce privește identificarea animalelor terestre deținute din alte specii decât speciile

bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee

Operatorii se asigură că animalele terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee îndeplinesc următoarele cerințe, atunci când astfel se prevede în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120:

- a) sunt identificate fie individual, fie pe grupuri;
- b) sunt însoțite de documente de identificare completate în mod corect și actualizate sau de documente de circulație, sau de alte documente de identificare și trasabilitate a animalelor, în funcție de speciile de animale în cauză.

Articolul 118. Delegarea competențelor privind identificarea și înregistrarea

(1) Guvernul adoptă:

- a) cerințe detaliate privind mijloacele și metodele de identificare a animalelor terestre deținute, în conformitate cu art. 112 lit. a), art. 113 alin. (1) lit. a), art. 114 alin. (1), art. 115 lit. a) și art. 117 lit. a), inclusiv aplicarea și utilizarea acestora;
- b) norme privind informațiile ce trebuie incluse în:
  - (i) bazele de date electronice prevăzute la art. 109 alin. (1) lit. a)–d);
  - (ii) documentele de identificare și de circulație prevăzute la art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c) și art. 115 lit. b);
- c) norme privind schimbul de date electronice între bazele de date ale Republicii Moldova și cele ale țărilor învecinate.

(2) Guvernul poate adopta:

- a) cerințe detaliate privind mijloacele și metodele alternative de identificare față de cele menționate la alin. (1) lit. a) din prezentul articol, precum și excepții și dispoziții speciale pentru anumite categorii de animale sau circumstanțele și condițiile pentru astfel de excepții;
- b) dispoziții specifice pentru documentele de identificare și documentele de circulație prevăzute la art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b) și art. 117 lit. b), care trebuie să însoțească animalele atunci când acestea sunt deplasate;
- c) cerințe detaliate privind identificarea și înregistrarea aplicabile animalelor terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee în cazul în care este necesar, având în vedere riscurile pe care le prezintă speciile în cauză, pentru:
  - (i) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege;
  - (ii) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute și a circulației acestora în interiorul Republicii Moldova, precum și intrarea lor în țară;
- d) norme privind informațiile ce trebuie incluse în:
  - (i) baza de date electronică prevăzută la art. 109 alin. (1) lit. e);

(ii) documentele de identificare și documentele de circulație prevăzute la art. 117 lit. b).

e) norme privind identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la art. 112–117, după intrarea lor în Republica Moldova.

(3) La stabilirea normelor în conformitate cu prezentul articol, Guvernul întemeiază respectivele norme pe considerațiile prevăzute la art. 119 alin. (2).

Articolul 119. Delegarea de competențe în ceea ce privește derogările de la cerințele de trasabilitate

(1) Guvernul poate aproba derogări pentru operatori de la cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la art. 112–115, precum și măsurile tranzitorii necesare pentru aplicarea concretă a acestor derogări:

a) în cazurile în care unul sau mai multe dintre elementele enumerate la art. 108 alin. (3) nu sunt necesare pentru a îndeplini cerințele prevăzute la art. 108 alin. (4) lit. a) și b); și

b) atunci când alte măsuri de trasabilitate existente garantează că nivelul de trasabilitate a animalelor în cauză nu este compromis.

(2) La stabilirea cerințelor detaliate pentru aprobarea derogărilor prevăzute la alin. (1), Guvernul întemeiază cerințele respective pe următoarele considerații:

a) speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;

b) riscurile asociate pentru animalele terestre deținute în cauză;

c) numărul de animale din cadrul unităților în cauză;

d) tipul de producție în unitățile în care sunt ținute animalele terestre în cauză;

e) schemele de circulație pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute în cauză;

f) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute în cauză;

g) eficacitatea celorlalte elemente de trasabilitate ale sistemului de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute, menționate la art. 108 alin. (3).

Articolul 120. Competențe de executare privind trasabilitatea animalelor terestre deținute

(1) Guvernul poate adopta norme:

a) privind accesul uniform la datele conținute, specificațiile tehnice și normele de funcționare ale bazelor de date electronice prevăzute la art. 109 alin. (1) lit. a)–d);

b) privind condițiile și modalitățile tehnice ale schimbului de date între bazele de date electronice ale Republicii Moldova și cele ale țărilor învecinate și

recunoașterea operabilității depline a sistemelor de schimburi de date, după cum se prevede la art. 110 alin. (1) lit. b).

(2) Guvernul poate adopta norme:

a) privind aplicarea uniformă a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la art. 108 alin. (1) pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute, pentru a asigura funcționarea eficientă a acestuia;

b) pentru aplicarea uniformă a art. 108 alin. (5) lit. c) cu privire la organismele sau persoanele fizice autorizate, astfel cum se prevede la art. 108 alin. (5), precum și condițiile desemnării acestora;

c) privind specificațiile tehnice și procedurile, formatele, modelele și normele de funcționare pentru mijloacele și metodele de identificare, inclusiv:

(i) perioadele pentru aplicarea mijloacelor și metodelor de identificare;

(ii) îndepărtarea, modificarea sau înlocuirea mijloacelor sau a metodelor de identificare și termenele pentru astfel de operațiuni; și

(iii) configurația codului de identificare;

d) privind specificațiile tehnice, formatele și normele de funcționare ale documentelor de identificare și de circulație prevăzute la art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b) și art. 117 lit. b);

e) privind accesul uniform la datele conținute, specificațiile tehnice și normele de funcționare ale bazelor de date electronice prevăzute la art. 109 alin. (1) lit. e);

f) privind termenele, obligațiile și procedurile referitoare la transmiterea de informații de către operatori sau de către alte persoanele fizice ori juridice și privind înregistrarea în bazele de date electronice a animalelor terestre deținute;

g) privind orientările și procedurile referitoare la identificarea electronică a animalelor, dacă este cazul;

h) privind aplicarea practică a derogărilor de la obligația de identificare și cea de înregistrare prevăzute în normele adoptate în conformitate cu art. 119 alin. (1).

Secțiunea a 2-a **Materialul germinativ**

Articolul 121. Cerințe de trasabilitate pentru materialul germinativ provenit de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee

(1) Operatorii care produc, prelucrează sau depozitează material germinativ provenit de la animale deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee îl marchează în așa fel încât să poată fi asociat în mod clar cu:

a) animalele donatoare;

b) data colectării; și

c) unitățile în care materialul germinativ a fost colectat, produs, prelucrat și depozitat.

- (2) Marcajul prevăzut la alin. (1) este conceput astfel încât să asigure:
- a) o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor;
  - b) trasabilitatea materialului germinativ, circulația acestuia dinspre/înspre alte țări.

Articolul 122. Delegarea de competențe în ceea ce privește cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ

(1) Guvernul adoptă norme privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ provenit de la animale terestre deținute din speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee în vederea completării normelor prevăzute la art. 121.

(2) Guvernul adoptă norme privind cerințele de trasabilitate pentru materialul germinativ provenit de la animale terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, caprină, ovină, porcină și ecvidee, dacă aceasta este necesar pentru:

- a) aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege;
- b) trasabilitatea materialului germinativ respectiv, circulația acestuia în interiorul Republicii Moldova, precum și la exportul acestuia.

(3) Normele adoptate conform alin. (1) se vor baza pe următoarele aspecte:

- a) specia de animale terestre deținute de la care provine materialul germinativ;
- b) statutul sanitar al animalelor donatoare;
- c) riscul asociat materialului germinativ respectiv;
- d) tipul de material germinativ;
- e) tipul de colectare, de producție, de prelucrare și de depozitare a materialului germinativ;
- f) schemele de circulație ale speciilor și categoriilor relevante de animale terestre deținute și ale materialului germinativ provenit de la acestea;
- g) considerații privind protecția și conservarea speciilor de animale terestre deținute;
- h) alte elemente ce ar putea contribui la trasabilitatea materialului germinativ.

Articolul 123. Competențe de executare privind cerințele de trasabilitate a materialului germinativ

Autoritatea competentă, în caz de necesitate, poate stabili:

- a) cerințele și specificațiile tehnice privind marcajul materialului germinativ, astfel cum se prevede la art. 121 alin. (1);
- b) cerințele operaționale privind trasabilitatea materialului germinativ, prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 122 alin. (1).

Capitolul III

CIRCULAȚIA ANIMALELOR TERESTRE DEȚINUTE

Secțiunea 1

Circulația în interiorul Republicii Moldova

Articolul 124. Cerințe generale privind circulația animalelor terestre deținute pe teritoriul Republicii Moldova

(1) Operatorii iau măsuri preventive adecvate pentru a garanta că circulația animalelor terestre deținute nu pune în pericol statutul sanitar al locului de destinație în ceea ce privește:

- a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- b) bolile emergente.

(2) Operatorii deplasează animalele terestre deținute din unitățile proprii și primesc astfel de animale numai în cazul în care acestea îndeplinesc următoarele condiții:

- a) provin din unități care:
  - (i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 93; sau
  - (ii) au fost autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 97 alin. (1) și art. 98, în cazul în care aceasta este prevăzut la art. 94 alin. (1) sau la art. 95; sau
  - (iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare prevăzută la art. 84;
- b) îndeplinesc cerințele de identificare și înregistrare prevăzute la art. 112–115, 117 și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120.

Articolul 125. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului

(1) Operatorii iau măsurile preventive corespunzătoare și necesare pentru a se asigura că:

- a) statutul sanitar al animalelor terestre deținute nu este pus în pericol în timpul transportului;
- b) operațiunile de transport al animalelor terestre deținute nu cauzează o potențială răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la oameni și la animale;
- c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează, cât și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt luate în funcție de riscurile asociate operațiunilor de transport al animalelor terestre deținute.

(2) Guvernul aprobă norme secundare referitoare la:

- a) condițiile și cerințele privind curățarea, dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport, combaterea insectelor și a rozătoarelor care le afectează,

cât și privind utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;

b) alte măsuri adecvate de biosecuritate, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. c).

Secțiunea a 2-a **Circulația în afara Republicii Moldova**

Articolul 126. Cerințe generale pentru circulația animalelor terestre deținute în afara Republicii Moldova

(1) Operatorii transportă animale terestre deținute în afara Republicii Moldova numai în cazul în care animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:

a) nu prezintă simptome de boală;

b) provin dintr-o exploatare înregistrată sau autorizată:

(i) în care nu există mortalități anormale cu cauze nedeterminate;

(ii) care nu este supusă restricțiilor de circulație care afectează speciile de animale ce urmează a fi deplasate în conformitate cu normele prevăzute la art. 55 alin. (1), art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62, art. 65 alin. (1) lit. c), art. 74 alin. (1) și art. 79 și cu normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări de la restricțiile de circulație în conformitate cu normele respective;

(iii) care nu este situată într-o zonă de restricție în conformitate cu normele prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 64 și 65, art. 74 alin. (1), art. 79 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2) sau cu măsurile de urgență prevăzute la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări conform normelor respective;

c) nu au intrat în contact cu animale terestre deținute ce au făcut obiectul unor restricții de circulație conform lit. b) pct. (ii) și (iii) din prezentul alineat sau cu animale terestre deținute dintr-o specie listată cu o stare de sănătate inferioară, pentru o perioadă de timp adecvată, înainte de data estimată pentru deplasarea către o altă țară, reducând astfel la minimum posibilitatea de răspândire a bolilor, luând în considerare următoarele aspecte:

(i) perioada de incubație și căile de transmitere ale bolilor transmisibile emergente în cauză;

(ii) tipul de exploatare în cauză;

(iii) specia și categoria de animale terestre deținute deplasate;

(iv) alți factori epidemiologici;

d) îndeplinesc cerințele aplicabile prevăzute la art. 130–154.

(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele terestre deținute deplasate în afara Republicii Moldova sunt expediate direct la locul de destinație din țara respectivă, cu excepția cazului în care trebuie să se oprească la

un loc de odihnă din motive de bunăstare a animalelor.

Articolul 127. Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii unităților și ale abatoarelor care primesc animale terestre deținute:

a) verifică dacă:

(i) mijloacele sau metodele de identificare prevăzute la art. 112 lit. a), art. 113 alin. (1) lit. a), art. 114 alin. (1) lit. a) și b), art. 115 lit. a) și art. 117 lit. a) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120 sunt puse în practică;

(ii) documentele de identificare prevăzute la art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 117 lit. b) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120 sunt prezente și corect completate;

b) verifică dacă sunt prezente certificatele de sănătate animală prevăzute la art. 143 și în orice norme aprobate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. b) și c) sau în declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 151 și în normele aprobate în temeiul art. 151 alin. (3) și (4);

c) după verificarea animalelor terestre deținute pe care le-au primit, informează autoritatea competentă de la locul de destinație cu privire la orice neregulă în ceea ce privește:

(i) animalele terestre deținute recepționate;

(ii) mijloacele sau metodele de identificare menționate la lit. a) pct. (i) din prezentul alineat;

(iii) documentele menționate la lit. a) pct. (ii) și la lit. b) din prezentul alineat.

(2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. c), operatorul izolează animalele vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă de la locul de destinație ia o decizie cu privire la acestea.

Articolul 128. Interzicerea circulației animalelor terestre deținute în afara Republicii Moldova în vederea eradicării unei boli

Operatorii nu deplasează în afara Republicii Moldova animalele terestre deținute care urmează să fie sacrificate în vederea eradicării unei boli ca parte a unui program de eradicare, astfel cum se prevede la art. 31 alin. (1) sau (2), cu excepția cazului în care țara de destinație și, după caz, țara de tranzit autorizează deplasarea în prealabil.

Articolul 129. Cerințe generale aplicabile operatorilor în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute destinate exportului

Operatorii se asigură că animalele terestre deținute destinate exportului îndeplinesc cerințele stabilite la art. 124–126 și 128.

Secțiunea a 3-a
Cerințe specifice privind circulația unguțatelor și a păsărilor de curte
deținute către alte țări

Articolul 130. Circulația unguțatelor și a păsărilor de curte deținute
către alte țări

Operatorii deplasează unguțatele și păsările de curte deținute dintr-o unitate către alte țări numai în cazul în care animalele terestre în cauză îndeplinesc următoarele condiții în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d):

a) nu prezintă, la data deplasării, simptome clinice sau semne ale unor boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);

b) au fost supuse unei perioade de carantină corespunzătoare pentru aceste boli listate, luând în considerare specia și categoria de unguțate și de păsări de curte deținute care urmează să fie deplasate;

c) o perioadă de timp adecvată pentru respectivele boli listate, cât și pentru specia și categoria de unguțate sau păsări de curte ce urmează să fie deplasate, în unitatea de origine nu au fost introduse unguțate sau păsări de curte deținute;

d) se prezumă că acestea nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate respective la locul de destinație în temeiul:

(i) statutului sanitar în ceea ce privește bolile relevante pentru specia ori categoria de unguțate sau păsări de curte deținute deplasate, ținând seama de statutul sanitar al locului de destinație;

(ii) rezultatelor analizelor de laborator sau ale altor analize necesare pentru a oferi garanții privind statutul sanitar necesar pentru deplasarea în cauză;

(iii) aplicării măsurilor de vaccinare sau a altor măsuri de prevenire a bolilor sau de diminuare a riscurilor de boli destinate să limiteze răspândirea bolii respective la locurile de destinație sau de tranzit.

Articolul 131. Delegarea de competențe în ceea ce privește circulația
unguțatelor și a păsărilor de curte deținute către alte țări

(1) Guvernul aprobă norme privind:

a) perioadele de carantină, astfel cum se prevede la art. 130 lit. b);

b) perioada de timp necesară pentru a limita introducerea unguțatelor sau a păsărilor de curte deținute în unități înainte de deplasare, astfel cum se prevede la art. 130 lit. c);

c) cerințele suplimentare pentru a garanta că unguțatele și păsările de curte deținute nu prezintă un risc semnificativ în răspândirea bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), în conformitate cu art. 130 lit. d);

d) alte măsuri necesare de diminuare a riscurilor care să completeze cerințele

stabilite la art. 130.

(2) La stabilirea normelor prevăzute la alin. (1), Guvernul întemeiază normele respective pe următoarele considerații:

a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), relevante pentru specia listată sau categoria de ungulate ori păsări de curte deținute care urmează să fie deplasate;

b) statutul sanitar al unităților, compartimentelor, zonelor și al țării de origine sau de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);

c) tipul unității în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;

d) tipul de circulație în cauză;

e) speciile și categoriile de ungulate sau de păsări de curte deținute care urmează să fie deplasate;

f) vârsta unguatelor sau a păsărilor de curte deținute care urmează să fie deplasate;

g) alți factori epidemiologici.

Articolul 132. Ungulatele sau păsările de curte deținute deplasate către o altă țară și destinate sacrificării

Operatorii abatoarelor care primesc ungulate sau păsări de curte deținute din alte țări sacrifică animalele terestre respective în cel mai scurt timp posibil după sosirea lor și, cel târziu, într-un interval de timp stabilit de autoritatea competentă.

Secțiunea a 4-a

Operațiuni de colectare a unguatelor și păsărilor de curte deținute

Articolul 133. Derogări în ceea ce privește operațiunile de colectare

(1) Prin derogare de la art. 126 alin. (2), operatorii pot supune unguulatele și păsările de curte deținute la cel mult trei operațiuni de colectare în timpul unei deplasări către o altă țară.

(2) Operațiunile de colectare prevăzute la alin. (1) din prezentul articol au loc numai într-o unitate autorizată în acest scop în conformitate cu art. 97 alin. (1) și art. 99 alin. (3) și (4).

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate permite ca o operațiune de colectare de pe teritoriul Republicii Moldova să se desfășoare într-un mijloc de transport, colectând unguulatele sau păsările de curte deținute direct din unitățile lor de origine, cu condiția ca animalele respective să nu fie descărcate din nou în timpul colectării și înainte de sosire:

a) la unitatea lor sau la locul de destinație final; sau

b) pentru o colectare ulterioară într-o unitate autorizată în acest scop conform art. 97 alin. (1) și art. 99 alin. (4) și (5).

Articolul 134. Cerințe de prevenire a bolilor pentru operațiunile de colectare

(1) Operatorii care efectuează operațiuni de colectare se asigură că:

a) unguțatele și păsările de curte deținute colectate au același statut sanitar; în cazul în care nu au același statut sanitar, statutul sanitar inferior se aplică tuturor animalelor colectate în cauză;

b) unguțatele și păsările de curte deținute sunt colectate și deplasate la locul de destinație final cât mai curând posibil după părăsirea unității de origine și, cel târziu, într-un interval de timp ce urmează să fie stabilit de autoritatea competentă;

c) sunt luate măsurile de biosecuritate necesare pentru a se asigura că unguțatele și păsările de curte deținute colectate:

(i) nu intră în contact cu unguțate sau păsări de curte deținute având un statut sanitar inferior;

(ii) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la unguțatele sau păsările de curte deținute la locul operațiunii de colectare;

d) unguțatele și păsările de curte deținute sunt identificate și sunt însoțite de următoarele documente:

(i) documentele de identificare și de circulație în cazurile prevăzute la art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b) și art. 117 lit. b) și în orice norme adoptate în temeiul art. 118 și 120, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în conformitate cu art. 113 alin. (2) și art. 119;

(ii) certificatele de sănătate animală, astfel cum se prevede la art. 143 și art. 144 alin. (1) lit. c), cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. a);

(iii) declarația pe propria răspundere, astfel cum se prevede la art. 151.

Articolul 135. Delegarea competențelor privind operațiunile de colectare

Guvernul poate adopta:

a) norme speciale privind operațiunile de colectare în cazul în care sunt în vigoare alte măsuri de reducere a riscurilor pe lângă cele prevăzute la art. 134 lit. b) și c);

b) criterii conform cărora se poate permite ca operațiunile de colectare să aibă loc în mijloacele de transport, astfel cum este prevăzut la art. 133 alin. (2);

c) norme privind intervalul de timp dintre momentul plecării unguțatelor sau a păsărilor de curte deținute din unitatea de origine și plecarea acestora de la operațiunea de colectare către destinația lor finală, în conformitate cu art. 134 lit. b);

d) norme detaliate în ceea ce privește măsurile de biosecuritate prevăzute la

art. 134 lit. c).

Secțiunea a 5-a

Circulația către alte țări a animalelor terestre deținute, altele decât unghulatele și păsările de curte

Articolul 136. Circulația către alte țări a animalelor terestre deținute, altele decât unghulatele și păsările de curte

(1) Operatorii deplasează dintr-o unitate către alte țări animale terestre deținute, altele decât unghulatele și păsările de curte, numai dacă animalele în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la locul de destinație.

(2) Guvernul poate să adopte norme detaliate pentru a garanta că animalele terestre deținute, altele decât unghulatele și păsările de curte, nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), astfel cum se prevede la alin. (1) din prezentul articol.

(3) Guvernul adoptă normele detaliate prevăzute la alin. (2) ținând cont de următoarele aspecte:

- a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), relevante pentru specia sau categoria de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- b) statutul sanitar al unităților, al compartimentelor, al zonelor de origine, precum și al locului de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- c) tipurile de unitate și tipurile de producție la locul de origine și la locul de destinație;
- d) tipurile de circulație în ceea ce privește utilizarea finală a animalelor la locul de destinație;
- e) speciile și categoriile de animale terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- f) vârsta animalelor terestre deținute care urmează să fie deplasate;
- g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea a 6-a

Derogări de la măsurile de diminuare a riscurilor și suplimentarea acestora în cazul circulației animalelor terestre deținute

Articolul 137. Animale terestre deținute destinate unităților izolate

(1) Operatorii deplasează animalele terestre deținute spre o unitate izolată numai dacă animalele în cauză îndeplinesc următoarele condiții:

a) provin dintr-o altă unitate izolată;

b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la speciile sau categoriile de animale listate din cadrul unității izolate de destinație, cu excepția cazului în care circulația în cauză este autorizată în scopuri științifice.

(2) Guvernul adoptă:

a) norme detaliate privind circulația animalelor terestre deținute spre unități izolate, în plus față de cele prevăzute la alin. (1);

b) norme speciale pentru circulația animalelor terestre deținute spre unitățile izolate în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor terestre deținute din acea unitate izolată și din unitățile învecinate.

Articolul 138. Circulația animalelor terestre deținute în scopuri științifice

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova poate, sub rezerva acordului autorității competente din țara de origine, să autorizeze circulația pe teritoriul Republicii Moldova a animalelor terestre deținute în scopuri științifice în cazul în care această circulație nu este în conformitate cu cerințele art. 124–136, cu excepția art. 124 și 125, a art. 126 alin. (1) lit. b) pct. (ii) și a art. 127.

(2) Autoritatea competentă acordă derogările astfel cum se prevede la alin. (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) autoritatea competentă din Republica Moldova și autoritatea competentă din țara de origine:

(i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;

(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor respective să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și al locului de destinație privind bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d); și

(iii) au notificat, atunci când este cazul, autoritățile competente din țările de tranzit cu privire la derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată; și

b) aceste deplasări de animale au loc sub supravegherea autorității competente din țara de origine și, dacă este cazul, a autorității competente din țara de tranzit.

(3) Autoritatea competentă poate să adopte norme privind acordarea derogărilor prevăzute la alin. (1) și (2).

Articolul 139. Derogări referitoare la activitățile de agrement, manifestările

sportive și culturale, lucrul în apropierea frontierelor și pășunat

(1) Autoritatea competentă poate acorda derogări de la cerințele prevăzute la art. 126–136, cu excepția art. 126 alin. (1) lit. a)–c) și a art. 127 și 128, în ceea ce privește circulația în interiorul Republicii Moldova a animalelor terestre deținute din țările învecinate în cazul în care această circulație se efectuează pentru:

- a) activitățile de agrement în apropierea frontierelor;
- b) expozițiile și manifestările sportive, culturale și evenimente similare organizate în apropierea frontierelor;
- c) pășunatul animalelor terestre deținute în zonele de pășunat comune ale țărilor învecinate; sau
- d) munca prestată de animalele terestre deținute în apropierea frontierelor.

(2) Derogările acordate de autoritatea competentă pentru circulația animalelor terestre deținute în scopurile prevăzute la alin. (1) vor fi stabilite de comun acord cu autoritățile competente din țările învecinate și se vor lua măsuri corespunzătoare de diminuare a riscurilor pentru a se asigura că circulația respectivă nu prezintă riscuri semnificative.

(3) Autoritatea competentă poate să aprobe norme suplimentare privind acordarea derogărilor prevăzute la alin. (1).

Articolul 140. Delegarea de competențe pentru circuri, expoziții, evenimente sportive și de agrement, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi pentru animale și angroșiști

Guvernul adoptă norme specifice privind:

- a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute la art. 126–136 în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, în următoarele scopuri:
  - (i) circuri, grădini zoologice, magazine de animale de companie, adăposturi pentru animale și angroșiști;
  - (ii) expoziții și evenimente sportive, de agrement și alte evenimente similare;
- b) derogările de la art. 126–136, cu excepția art. 126 alin. (1) lit. b) și c) și a art. 127 și 128 în ceea ce privește circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la lit. a) din prezentul articol.

Articolul 141. Competențe de executare privind aprobarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale terestre deținute

(1) Autoritatea competentă poate completa normele stabilite în prezentul capitol privind circulația unor anumite specii sau categorii de animale terestre deținute ori poate aproba norme alternative acestora, în cazul în care:

a) cerințele privind circulația prevăzute la art. 130, art. 132 alin. (1), art. 133, 134, art. 136 alin. (1), art. 137 alin. (1), art. 138 alin. (1) și (2) și art. 139 și normele adoptate în temeiul art. 131 alin. (1), art. 132 alin. (2), art. 135, art. 136 alin. (2), art. 137 alin. (2), art. 138 alin. (3), art. 139 alin. (4) și art. 140 nu sunt eficiente în diminuarea riscurilor generate de circulația acestor animale; sau

b) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite în conformitate cu art. 124–142.

(2) Din motive de extremă urgență, justificate corespunzător, referitoare la bolile ce prezintă un risc de impact foarte important și ținând seama de aspectele menționate la art. 142, autoritatea competentă poate aproba măsuri imediat aplicabile.

Articolul 142. Aspectele ce trebuie luate în considerare la aprobarea actelor de punere în aplicare prevăzute în prezenta secțiune

Normele ce urmează să fie aprobate de autoritatea competentă conform prezentului capitol trebuie să fie întemeiate pe următoarele aspecte:

- a) riscurile pe care le implică deplasările menționate în dispozițiile respective;
- b) statutul sanitar al locurilor de origine, de tranzit și de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- c) speciile de animale listate pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- d) măsurile de biosecuritate în vigoare în locurile de origine, de tranzit și de destinație;
- e) orice condiții specifice din unitățile în care animalele terestre sunt deținute;
- f) schemele de circulație specifice tipului de unitate, cât și speciei și categoriei de animale terestre deținute în cauză;
- g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea a 7-a
Certificarea sănătății animale

Articolul 143. Obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

(1) Operatorii deplasează pe teritoriul Republicii Moldova sau către o altă țară următoarele specii și categorii de animale terestre deținute numai dacă animalele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149 alin. (1):

- a) ungulate;
- b) păsări de curte;
- c) animale terestre deținute, altele decât ungulatele și păsările de curte,

destinate unei unități izolate;

d) animale terestre deținute, altele decât cele menționate la lit. a)–c) din prezentul alineat, în cazurile în care aceasta este necesar conform normelor adoptate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. c).

(2) În cazul în care animalele terestre deținute sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție, astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56 și art. 64 alin. (1), și acestea fac obiectul măsurilor de combatere a bolilor prevăzute la art. 55 alin. (1), art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79, art. 80 sau al normelor adoptate în conformitate cu art. 55 alin. (2), art. 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4), art. 83 alin. (3) sau art. 257 și 258, și animalele în cauză sunt din specii cărora li se aplică aceste măsuri de control al bolii, operatorii deplasează animalele în cauză pe teritoriul Republicii Moldova sau într-o altă țară numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149 alin. (1).

Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația animalelor terestre deținute pe teritoriul Republicii Moldova atunci când consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea circulației acestor animale și asigură faptul că animalele respective sunt conforme cu cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) din prezentul articol însoțește animalele terestre deținute de la locul de origine la locul de destinație final, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul art. 147.

Articolul 144. Delegarea de competențe privind obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

(1) Guvernul adoptă:

a) derogări de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la art. 143 alin. (1) pentru circulația animalelor terestre deținute care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a unei boli din cauza:

(i) speciilor sau categoriilor de animale terestre deținute care sunt deplasate și a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) pentru care acestea constituie o specie listată;

(ii) metodelor de deținere și a tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animalele terestre deținute;

(iii) utilizării prevăzute pentru animalele terestre deținute; sau

(iv) locului de destinație al animalelor terestre deținute pe teritoriul național;

b) norme speciale pentru certificarea sănătății animale, astfel cum se prevede la art. 143 alin. (1), în cazul în care sunt luate măsuri specifice de diminuare a riscurilor privind supravegherea sau biosecuritatea, ținând seama de aspectele prevăzute la alin. (2) din prezentul articol, care asigură:

(i) trasabilitatea animalelor terestre deținute care sunt deplasate;

(ii) faptul că animalele terestre deținute deplasate îndeplinesc cerințele de sănătate animală necesare în sensul circulației prevăzute la art. 124–142;

c) cerința de certificare a sănătății animale în cazul circulației unor specii și categorii de animale terestre deținute, altele decât cele menționate la art. 143 alin. (1) lit. a)–c), în cazurile în care certificatele de sănătate animală sunt obligatorii pentru a se asigura că circulația în cauză îndeplinește cerințele de sănătate necesare în vederea circulației prevăzute la art. 124–142.

(2) Atunci când stabilește normele speciale prevăzute la alin. (1) lit. b), Guvernul ia în considerare următoarele aspecte:

a) evaluarea de către autoritatea competentă a biosecurității instituite de operatori, astfel cum se prevede la art. 10 alin. (1) lit. b) și în orice norme aprobate în temeiul art. 10 alin. (6);

b) acțiunile întreprinse astfel cum se prevede la art. 13 alin. (1);

c) nivelul de cunoștințe referitoare la sănătatea animală, astfel cum se prevede la art. 11, și încurajarea prevăzută la art. 13 alin. (2);

d) efectuarea vizitelor de verificare a sănătății animale, astfel cum se prevede la art. 25, sau alte supravegheri relevante ori controale oficiale instituite;

e) aplicarea măsurilor de supraveghere prevăzute la art. 26 și a programelor de supraveghere, astfel cum se prevede la art. 28 și în orice norme aprobate în temeiul art. 29 și 30.

Articolul 145. Conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Certificatul de sănătate animală specificat la art. 143 trebuie să conțină cel puțin următoarele informații:

a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, după caz, unitățile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor terestre deținute în cauză;

b) mijlocul de transport și transportatorul;

c) o descriere a animalelor terestre deținute;

d) numărul de animale terestre deținute;

e) identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute în cazurile prevăzute la art. 112–115, 117 și în orice norme adoptate în temeiul art. 118 și 120; și

f) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la art. 124–142.

(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative ale legislației Republicii Moldova.

Articolul 146. Delegarea de competențe și acte de punere în aplicare privind conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Guvernul adoptă:

a) norme detaliate privind conținutul certificatelor de sănătate animală, astfel cum se prevede la art. 145 alin. (1), pentru specii și categorii diferite de animale terestre deținute și pentru tipuri specifice de circulație, astfel cum se prevede în normele adoptate conform art. 147;

b) norme privind informațiile suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 145 alin. (1).

(2) Autoritatea competentă poate aproba norme pentru formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală.

Articolul 147. Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor terestre deținute

Guvernul poate să adopte măsuri specifice care completează sau derogă operatorii de la obligația de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, astfel cum se prevede la art. 143 și în normele adoptate în temeiul art. 144, pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor terestre deținute:

a) circulația unguțelor și a păsărilor de curte deținute care fac obiectul unor operațiuni de colectare prevăzute la art. 133 înainte de a ajunge la locul de destinație final;

b) circulația animalelor terestre deținute care nu își pot continua călătoria către locul de destinație final și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine sau să fie deplasate către o destinație diferită pentru unul sau mai multe dintre următoarele motive:

(i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;

(ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;

(iii) au fost respinse la locul de destinație pe teritoriul Republicii Moldova la frontiera externă;

(iv) au fost respinse la un centru de colectare sau de odihnă;

(v) au fost respinse într-o altă țară;

c) circulația animalelor terestre deținute în scopul participării la expoziții, evenimente sportive, culturale, alte evenimente similare și întoarcerea ulterioară a acestora în țara de origine.

Articolul 148. Obligațiile operatorilor de a coopera cu autoritatea competentă

pentru certificarea sănătății animale

Operatorii:

a) furnizează autorității competente, înaintea deplasării preconizate, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 143 alin. (1) și (2) și în orice norme adoptate în conformitate cu art. 146 alin. (1) sau art. 147;

b) în cazul în care este necesar, se asigură că animalele terestre deținute în cauză sunt supuse unor controale de documente, controale de identitate și controale fizice după cum se prevede la art. 149 alin. (3).

Articolul 149. Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale

(1) La cererea unui operator, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre deținute, în cazurile prevăzute la art. 143 sau în normele adoptate în conformitate cu art. 144 alin. (1), cu condiția respectării următoarelor cerințe de circulație:

a) cele prevăzute la art. 124, art. 125 alin. (1), art. 126, 128–130, 133 și 134, precum și la art. 136 alin. (1), art. 137 alin. (1), art. 138 și art. 139;

b) cele prevăzute în actele normative adoptate în temeiul art. 125 alin. (2), art. 131 alin. (1), art. 135, art. 136 alin. (2), art. 137 alin. (2), art. 138 alin. (3), art. 139 alin. (4) și art. 140;

c) cele prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 141.

(2) Certificatele de sănătate animală:

a) sunt verificate, ștampilate și semnate de către un medic veterinar oficial;

b) rămân valabile pentru perioada de timp stabilită de autoritatea competentă, în cursul căreia animalele terestre deținute care fac obiectul certificatelor continuă să îndeplinească garanțiile privind sănătatea animală cuprinse în acestea.

(3) Medicul veterinar oficial vizat, înainte de a semna un certificat de sănătate animală, verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice, astfel cum se prevede în actele normative adoptate în temeiul alin. (4), dacă animalele terestre deținute care fac obiectul certificatului îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul capitol.

(4) Guvernul adoptă norme care stabilesc:

a) tipurile de controale ale documentelor, ale identității și de controale fizice pentru diferite specii și categorii de animale terestre deținute, care trebuie efectuate de medicul veterinar oficial în conformitate cu alin. (3) pentru a verifica îndeplinirea cerințelor prevăzute de prezentul capitol;

b) termenele de realizare a unor astfel de controale ale documentelor, ale

identității și controale fizice și de eliberare a certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial înainte de deplasarea transporturilor de animale terestre deținute;

c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.

Articolul 150. Certificate electronice de sănătate animală

Certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la art. 149 alin. (1), în cazul în care:

a) aceste certificate electronice conțin toate informațiile pe care formularul-tip al certificatului de sănătate animală trebuie să le conțină în conformitate cu art. 145 și cu orice norme adoptate conform art. 146;

b) sunt asigurate trasabilitatea animalelor terestre deținute în cauză, precum și legătura dintre aceste animale și certificatul electronic de sănătate animală;

c) autoritățile competente din țările de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la aceste documente electronice în orice moment pe durata transportului.

Articolul 151. Declarația pe propria răspundere a operatorilor pentru circulația animalelor către alte țări

(1) Operatorii emit o declarație pe propria răspundere pentru circulația animalelor terestre deținute de la locul lor de origine către locul lor de destinație într-o altă țară și se asigură că aceasta însoțește animalele respective în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală conform art. 143 alin. (1) și (2).

(2) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) din prezentul articol trebuie să conțină următoarele informații privind animalele terestre deținute în cauză:

a) locul lor de origine, locul lor de destinație și, în măsura în care sunt relevante, orice locuri de colectare sau de odihnă;

b) mijlocul de transport și transportatorul;

c) o descriere a animalelor terestre deținute, specia, categoria și numărul acestora;

d) după caz, identificarea și înregistrarea în conformitate cu art. 112–115, art. 117 lit. a) și cu orice norme adoptate în temeiul art. 118 și 120;

e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație aplicabile, prevăzute la art. 124–142.

(3) Autoritatea competentă aprobă:

a) norme detaliate privind conținutul declarației pe propria răspundere

prevăzute la alin. (2) pentru diferite specii și categorii de animale;

b) norme privind informațiile ce trebuie să figureze în declarația pe propria răspundere, în plus față de cele prevăzute la alin. (2).

c) norme privind formularul-tip ale declarației pe propria răspundere prevăzute la alin. (2).

Secțiunea a 8-a **Notificarea circulației animalelor terestre deținute către alte țări**

Articolul 152. Obligația operatorilor de a notifica circulația animalelor terestre deținute către alte țări

Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autoritatea competentă cu privire la intenția de a deplasa animalele terestre deținute către o altă țară în cazul în care:

a) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149, 150 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 149 alin. (4);

b) animalele trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale terestre deținute atunci când sunt deplasate dintr-o zonă de restricție și fac obiectul măsurilor de control al bolilor, conform art. 143 alin. (2);

c) animalelor li se acordă o derogare de la cerința de certificare a sănătății animale, prevăzută la art. 144 alin. (1) lit. a), sau acestea fac obiectul unor norme speciale prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. b);

d) este necesară o notificare în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 154 alin. (1).

Operatorii trebuie să furnizeze autorității competente din Republica Moldova toate informațiile necesare pentru a-i permite să notifice autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor terestre deținute, în conformitate cu art. 153 alin. (1).

Articolul 153. Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația animalelor terestre deținute către alte țări

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova, în calitate de autoritate competentă din țara de origine, notifică autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la art. 152.

(2) Notificarea prevăzută la alin. (1) se efectuează înaintea deplasării în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.

(3) Autoritatea competentă desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație astfel cum se prevede la alin. (1).

(4) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă din Republica Moldova poate autoriza operatorul în cauză să notifice, parțial sau complet, prin intermediul sistemului TRACES, autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor terestre deținute.

Articolul 154. Delegarea competențelor și norme pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute de către operatori și autoritatea competentă

(1) Guvernul adoptă norme privind:

a) cerința ca operatorii să notifice în prealabil, în conformitate cu art. 152, circulația între țări a animalelor terestre deținute din speciile sau categoriile de animale altele decât cele menționate la art. 152 lit. a) și b), în cazul în care trasabilitatea circulației acestor specii sau categorii de animale este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la art. 124–142;

b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute, astfel cum se prevede la art. 152 și 153;

c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor terestre deținute în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES;

d) cerințele privind desemnarea regiunilor pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație, astfel cum se prevede la art. 153 alin. (3).

(2) Autoritatea competentă poate aproba norme cu privire la:

a) detaliile notificării privind circulația animalelor terestre deținute din partea:

(i) operatorilor, în conformitate cu art. 152;

(ii) autorității competente din Republica Moldova, în calitate de autoritate competentă din țara de origine, către țara de destinație, în conformitate cu art. 153;

b) termenele pentru:

(i) furnizarea de către operator a informațiilor necesare menționate la art. 152 către autoritatea competentă din Republica Moldova în calitate de autoritate competentă din țara de origine;

(ii) notificarea privind circulația animalelor terestre deținute de către autoritatea competentă din țara de origine, astfel cum se prevede la art. 153 alin. (1).

Capitolul IV
CIRCULAȚIA ANIMALELOR TERESTRE SĂLBATICE

Articolul 155. Animalele terestre sălbatice

(1) Operatorii importă sau exportă animale terestre sălbatice numai în cazul în care:

a) deplasările animalelor sălbatice în cauză din habitatul lor se desfășoară în așa fel încât să nu prezinte un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate sau a bolilor emergente pe traseu ori la locul de destinație;

b) animalele sălbatice în cauză nu provin dintr-un habitat situat într-o zonă de restricție care face obiectul unor restricții de circulație în ceea ce privește specia de animale căreia îi aparțin din cauza apariției unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) sau a unei boli emergente astfel cum se prevede la art. 70 alin. (2) și în orice norme adoptate în temeiul art. 70 alin. (3) lit. b), art. 71 alin. (3) și art. 83 alin. (3) ori din cauza măsurilor de urgență prevăzute la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care s-au acordat derogări în conformitate cu normele respective;

c) animalele sălbatice în cauză sunt însoțite de un certificat de sănătate animală sau de alte documente, în cazul în care certificarea sănătății animale este necesară pentru a garanta faptul că sunt respectate cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la lit. a) și b) din prezentul alineat și în normele aprobate în temeiul art. 156 alin. (1) lit. c) și d);

d) circulația animalelor sălbatice în cauză este notificată de autoritatea competentă a țării de origine către autoritatea competentă a țării de destinație, în cazul în care o certificare a sănătății animale este impusă prin normele adoptate în temeiul art. 156 alin. (1) lit. c); și

e) autoritatea competentă a țării de origine și autoritatea competentă a țării de destinație și-au dat acordul asupra circulației animalelor sălbatice în cauză.

(2) În cazul în care se impune certificarea sănătății animale prin normele aprobate în temeiul art. 156 alin. (1) lit. c), cerințele prevăzute la art. 145, 148, art. 149 alin. (1)–(3), art. 150 și în orice norme adoptate în temeiul art. 146, 147 și art. 149 alin. (4) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.

(3) În cazul în care este necesară notificarea circulației în conformitate cu alin. (1) lit. d) din prezentul articol, cerințele prevăzute la art. 152 și 153 și în actele adoptate în temeiul art. 154 alin. (1) se aplică circulației animalelor terestre sălbatice.

Articolul 156. Împuterniciri privind circulația animalelor terestre sălbatice

(1) Guvernul adoptă norme privind:

a) cerințele de sănătate animală pentru circulația animalelor terestre sălbatice, prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. a) și b);

b) cerințele de sănătate animală pentru introducerea animalelor terestre sălbatice atunci când acestea sunt deplasate din sălbăticie în unități;

c) tipurile de circulație a animalelor terestre sălbatice sau situațiile în care un certificat de sănătate animală ori un alt document este prevăzut să însoțească această

circulație, precum și cerințele referitoare la conținutul unor astfel de certificate sau al altor documente;

d) notificarea din partea autorității competente a țării de origine către autoritatea competentă a țării de destinație în cazul circulației animalelor terestre sălbatice, precum și informațiile ce trebuie incluse în astfel de notificări.

(2) Autoritatea competentă poate aproba norme privind:

a) formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală și ale altor documente care sunt necesare pentru a însoți circulația animalelor terestre sălbatice în cazurile prevăzute de actele normative adoptate în temeiul alin. (1) lit. c);

b) detaliile notificării ce trebuie transmisă de autoritatea competentă a țării de origine și termenele acestei notificări, în cazurile prevăzute de normele adoptate în temeiul alin. (1) lit. d).

Capitolul V

CIRCULAȚIA MATERIALULUI GERMINATIV

Secțiunea 1

Cerințe generale

Articolul 157. Cerințe generale privind circulația materialului germinativ

(1) Operatorii iau măsuri preventive corespunzătoare pentru a garanta că circulația materialului germinativ nu pune în pericol statutul sanitar al animalelor terestre deținute de la locul de destinație în ceea ce privește:

- a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- b) bolile emergente.

(2) Operatorii deplasează materialul germinativ din unitățile lor sau primesc material germinativ numai dacă materialul respectiv îndeplinește următoarele condiții:

a) provine din unități care au fost:

(i) înscrise în registrul unităților de autoritatea competentă în conformitate cu art. 93 alin. (1) lit. a) și nu a fost acordată nicio derogare de către statul de origine în temeiul art. 85;

(ii) autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 97 alin. (1), în cazul în care o astfel de autorizare este prevăzută la art. 94 alin. (1) sau la art. 95;

b) îndeplinește cerințele de trasabilitate prevăzute la art. 121 alin. (1) și în orice norme adoptate în temeiul art. 122 alin. (1).

(3) Operatorii respectă cerințele prevăzute la art. 125 pentru transportul de material germinativ provenind de la animale terestre deținute.

(4) Operatorii nu importă sau exportă material germinativ, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a țării de destinație își dă autorizarea explicită pentru deplasarea în cauză atunci când se impune distrugerea materialului germinativ pe motiv de eradicare a unei boli ca parte dintr-un program de eradicare, astfel cum se prevede la art. 31 alin. (1) sau (2).

Articolul 158. Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii unităților din Republica Moldova care primesc material germinativ de la o unitate dintr-o altă țară:

a) verifică prezența:

(i) marcajului în conformitate cu art. 121 și cu normele adoptate în temeiul art. 122;

(ii) certificatelor de sănătate animală prevăzute la art. 161;

b) după verificarea materialului germinativ primit, informează autoritatea competentă din Republica Moldova cu privire la orice neregulă privind:

(i) materialul germinativ primit;

(ii) marcajul menționat la lit. a) pct. (i);

(iii) certificatele de sănătate animală menționate la lit. a) pct. (ii).

(2) În cazul unei nereguli astfel cum se prevede la alin. (1) lit. b), operatorul în cauză ține materialul germinativ depozitat separat până când autoritatea competentă din Republica Moldova ia o decizie cu privire la acesta.

Secțiunea a 2-a

Circulația către alte țări a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

Articolul 159. Obligațiile operatorilor privind circulația către alte țări a materialului germinativ provenit de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

(1) Operatorii pot deplasa material germinativ provenit de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte numai dacă materialul germinativ în cauză îndeplinește următoarele condiții:

a) este colectat, produs, prelucrat și depozitat în unități de material germinativ autorizate în acest sens, în conformitate cu art. 97 alin. (1) și art. 99;

b) a fost colectat de la animale donatoare care îndeplinesc cerințele în materie de sănătate animală corespunzătoare pentru a se asigura că materialul germinativ nu răspândește boli listate;

c) a fost colectat, produs, prelucrat, depozitat și transportat în așa fel încât să

se asigure că nu răspândește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d).

(2) Operatorii nu deplasează material germinativ provenit de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte dintr-o unitate de material germinativ supusă unor restricții de circulație care vizează speciile listate în cauză, astfel cum se prevede:

a) la art. 55 alin. (1) lit. a), c) și e), art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 74 alin. (1), art. 79 și 80;

b) în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); și

c) în măsurile de urgență prevăzute la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări în normele adoptate în temeiul art. 258.

Restricțiile prevăzute de prezentul alineat nu se aplică atunci când materialul germinativ a fost colectat înainte de apariția focarului în cauză și a fost depozitat separat de alt material germinativ.

Articolul 160. Delegarea competențelor privind circulația către alte țări a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

(1) Guvernul adoptă norme în conformitate cu cerințele de sănătate animală pentru circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la art. 159, prin care se precizează:

a) normele de colectare, producere, prelucrare și de depozitare a materialului germinativ provenind de la animale deținute în unitățile autorizate, astfel cum se prevede la art. 159 alin. (1) lit. a);

b) cerințele de sănătate animală prevăzute la art. 159 alin. (1) lit. b) pentru animalele deținute donatoare de la care a fost colectat materialul germinativ și privind izolarea sau punerea în carantină a acestor animale;

c) testele de laborator și alte teste ce urmează a fi făcute pe animalele deținute donatoare și pe materialul germinativ;

d) cerințele de sănătate animală pentru colectarea, producerea, prelucrarea, depozitarea sau alte proceduri, precum și pentru transportul materialului germinativ, astfel cum se prevede la art. 159 alin. (1) lit. c).

(2) Guvernul adoptă cerințele de sănătate animală pentru circulația către alte țări a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, astfel cum se prevede la art. 159, în care se precizează derogările pentru operatori de la normele prevăzute la art. 159, ținând cont de riscurile aferente materialului germinativ în cauză și de orice măsuri de diminuare a riscurilor în vigoare.

Secțiunea a 3-a
Certificarea sănătății animale și notificarea circulației
materialului germinativ

Articolul 161. Obligațiile operatorilor privind certificarea sănătății animale în ceea ce privește circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

(1) Operatorii pot deplasa material germinativ provenind de la animale terestre deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte numai în cazul în care materialul respectiv este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu alin. (3).

(2) În cazul în care se autorizează ca materialul germinativ provenind de la animale deținute să părăsească o zonă de restricție, care face obiectul:

a) măsurilor de control al bolilor, astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56, 64, 65, art. 74 alin. (1), art. 79, și al normelor adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); sau

b) măsurilor de urgență prevăzute la art. 257 și 258;

și materialul germinativ respectiv provine din speciile care fac obiectul acelor măsuri de control al bolilor sau măsuri de urgență, operatorii deplasează materialul germinativ numai dacă acesta este însoțit de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149 alin. (1), cu excepția cazului în care s-au acordat derogări de la cerința de certificare a sănătății animale conform normelor prevăzute de prezentul alineat.

Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația materialului germinativ pe teritoriul țării atunci când consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului de material germinativ și că materialul germinativ respectiv îndeplinește cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală prevăzut la alin. (1) însoțește materialul germinativ de la locul de origine la locul de destinație.

(4) La cererea unui operator, autoritatea competentă emite certificatul de sănătate animală pentru circulația materialului germinativ menționat la alin. (1) cu condiția ca cerințele relevante menționate în partea a IV-a titlul I capitolul V să fie respectate.

(5) Art. 148–150 și normele adoptate în temeiul art. 146, 147 și art. 149

alin. (4) se aplică certificării sănătății animale pentru materialul germinativ conform alin. (1) din prezentul articol. Art. 151 alin. (1) și normele adoptate în temeiul art. 151 alin. (3) se aplică declarației pe propria răspundere privind circulația materialului germinativ.

(6) Autoritatea competentă aprobă derogări de la cerința privind certificatul de sănătate animală, prevăzută la alin. (1), referitoare la circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate, având în vedere:

- a) natura respectivului material germinativ ori speciei de animal de la care provine acest produs;
- b) metodele de producție și de prelucrare în cadrul unității de la care provine materialul germinativ;
- c) utilizarea prevăzută pentru materialul germinativ;
- d) măsurile alternative de reducere a riscului existente pentru tipul și categoria de material germinativ și unitatea de la care provine materialul germinativ;
- e) locul de destinație a materialului germinativ.

Articolul 162. Conținutul certificatului de sănătate animală pentru materialul germinativ

(1) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ prevăzut la art. 161 conține cel puțin următoarele informații:

- a) unitatea de la care provine materialul germinativ și unitatea sau locul de destinație;
- b) tipul de material germinativ și specia de animale deținute donatoare;
- c) volumul sau cantitatea de material germinativ;
- d) marcarea materialului germinativ, atunci când acest lucru este prevăzut la art. 121 alin. (1) și în orice norme adoptate în temeiul art. 122 alin. (1);
- e) informațiile necesare pentru a demonstra că materialul germinativ transportat îndeplinește cerințele de circulație pentru speciile în cauză, astfel cum se prevede la art. 157 și 159 și în orice norme adoptate în temeiul art. 160.

(2) Certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ prevăzut la art. 161 poate include alte informații cerute în temeiul altor prevederi din legislația Republicii Moldova.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile ce trebuie incluse în certificatul de sănătate animală pentru materialul germinativ.

(4) Guvernul adoptă norme detaliate privind certificarea sănătății animale pentru diferite tipuri de material germinativ și diferite specii de animale.

(5) Autoritatea competentă aprobă formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală pentru materialul germinativ.

Articolul 163. Notificarea circulației materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte

(1) Operatorii:

a) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la intențiile de deplasare a materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte atunci când:

(i) materialul germinativ în cauză trebuie să fie însoțit de un certificat de sănătate animală conform art. 161 alin. (1) sau (2);

(ii) este necesară o notificare a circulației în conformitate cu normele adoptate în temeiul alin. (5) lit. a) din prezentul articol în ceea ce privește materialul germinativ, ținând seama de alin. (3) din prezentul articol;

b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din Republica Moldova să notifice autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația materialului germinativ în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol.

(2) Înainte ca circulația în cauză să aibă loc și ori de câte ori este posibil, autoritatea competentă din Republica Moldova notifică, prin intermediul sistemului TRACES, autoritatea competentă a țării de destinație cu privire la circulația materialului germinativ provenind de la animale deținute din speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, în conformitate cu normele adoptate în temeiul alin. (5) și (6).

(3) Pentru gestionarea notificărilor, autoritatea competentă utilizează regiunile desemnate în conformitate cu art. 153 alin. (3).

(4) Art. 153 alin. (4) se aplică notificării materialului germinativ de către operatori.

(5) Guvernul adoptă norme referitoare la:

a) cerința privind notificarea în prealabil de către operatori a circulației materialului germinativ în conformitate cu alin. (1) lit. a) pct. (ii) din prezentul articol, în cazul în care trasabilitatea acestei circulații este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la art. 157–160;

b) informațiile necesare pentru notificarea circulației materialului germinativ, astfel cum se prevede la alin. (1) din prezentul articol;

c) procedurile de urgență pentru notificarea circulației materialului germinativ în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.

(6) Autoritatea competentă poate aproba norme privind:

a) furnizarea informațiilor referitoare la circulația materialului germinativ transmise de operatori către autoritatea competentă în conformitate cu alin. (1);

b) notificarea autorității competente din țara de destinație cu privire la circulația materialului germinativ, în conformitate cu alin. (2);

c) termenele pentru:

(i) furnizarea informațiilor menționate la alin. (1) de către operator autorității competente;

(ii) notificarea circulației materialului germinativ astfel cum se prevede la alin. (2).

Secțiunea a 4-a

Circulația către alte țări a materialului germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee sau de la păsări de curte

Articolul 164. Circulația către alte țări a materialului germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee sau de la păsări de curte

(1) Operatorii pot deplasa către alte țări materialul germinativ provenind de la animale terestre deținute din alte specii decât speciile bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee sau de la păsări de curte numai dacă materialul germinativ în cauză nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la speciile listate de la locul de destinație, ținând seama de statutul sanitar al locului de destinație.

(2) Guvernul adoptă cerințele privind sănătatea animală, privind certificarea sănătății animale și cerințele de notificare a circulației materialului germinativ provenit de la animale terestre deținute din alte specii decât bovină, ovină, caprină, porcină și ecvidee și de la păsări de curte, luând în considerare următoarele aspecte:

a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) pentru speciile de animale listate în cauză;

b) specia de animale de la care a fost colectat materialul germinativ și tipul de material germinativ;

c) statutul sanitar al locurilor de origine și de destinație;

d) tipul de colectare, de producție, de prelucrare și de depozitare;

e) alți factori epidemiologici.

(3) În cazurile în care există cerințe privind certificarea sănătății animale și notificarea circulației materialului germinativ în conformitate cu alin. (2):

a) normele prevăzute la art. 161 alin. (1)–(5), art. 162 alin. (1) și (2) și normele adoptate în temeiul art. 161 alin. (6) și al art. 162 alin. (3)–(5) se aplică certificării;

b) normele prevăzute la art. 163 alin. (1), (2) și (4) și normele adoptate în temeiul art. 163 alin. (5) se aplică pentru notificarea circulației.

Secțiunea a 5-a **Derogări**

Articolul 165. Materialul germinativ utilizat în scopuri științifice

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova poate, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de origine, să autorizeze circulația în scopuri științifice a materialului germinativ pe teritoriul Republicii Moldova atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele art. 159–164.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova acordă derogările prevăzute la alin. (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) autoritatea competentă din Republica Moldova și autoritatea competentă din țara de origine:

(i) au convenit asupra condițiilor pentru circulația propusă;

(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor, astfel încât circulația respectivă să nu pună în pericol statutul sanitar pe traseu și la locul de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);

(iii) au notificat, atunci când este cazul, autoritățile competente ale țărilor de tranzit cu privire la derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată;

b) această circulație are loc sub supravegherea autorității competente din țara de origine, a autorității competente din Republica Moldova și, dacă este cazul, a autorităților competente din țările de tranzit.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme pentru acordarea derogărilor în completarea normelor prevăzute la alin. (1) și (2).

Capitolul VI **PRODUCȚIA, PRELUCRAREA ȘI DISTRIBUȚIA PRODUSELOR** **DE ORIGINE ANIMALĂ**

Articolul 166. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori

(1) Operatorii iau măsurile preventive corespunzătoare pentru a se asigura că,

la toate etapele de producție, de prelucrare și de distribuție a produselor de origine animală, aceste produse nu provoacă răspândirea:

- a) bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), ținând seama de statutul sanitar al locului de producție, de prelucrare sau de destinație;
- b) bolilor emergente.

(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală nu provin din unități sau nu sunt obținute de la animale ce fac obiectul:

a) măsurilor de urgență prevăzute la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la cerința prevăzută la alin. (1) din prezentul articol;

b) restricțiilor de circulație aplicabile animalelor terestre deținute și produselor de origine animală, astfel cum se prevede la art. 32 alin. (1) lit. c), art. 55 alin. (1) lit. e), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (2) lit. b), art. 76 alin. (3), art. 79, 81 și art. 82 alin. (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4), art. 76 alin. (5) și art. 83 alin. (2), cu excepția cazului în care au fost prevăzute derogări de la acele restricții de circulație în normele respective.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind cerințele detaliate în completarea celor prevăzute la:

a) alin. (1) din prezentul articol privind măsurile preventive, inclusiv măsurile de diminuare a riscurilor; și

b) alin. (2) lit. b) din prezentul articol în ceea ce privește restricțiile pentru circulația produselor de origine animală.

(4) La aprobarea normelor menționate la alin. (3), autoritatea competentă întemeiază normele respective pe:

a) boala listată în cauză, menționată la art. 9 alin. (1) lit. d), și speciile afectate de aceasta; precum și

b) riscurile asociate.

Articolul 167. Obligațiile operatorilor în materie de certificate de sănătate animală

(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală numai în cazul în care produsele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu alin. (3):

a) produse de origine animală care:

(i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de urgență, astfel cum se prevede în normele adoptate în temeiul art. 257–258;

(ii) provin de la animale din speciile ce fac obiectul acestor măsuri de urgență;

b) produse de origine animală care:

(i) sunt autorizate să fie deplasate dintr-o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de control al bolilor prevăzute la art. 32 alin. (1), art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 64, art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a) și art. 79 și 80 și al oricăror norme adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2);

(ii) provin de la animale din speciile ce fac obiectul acestor măsuri de control al bolilor.

Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația produselor de origine animală pe teritoriul țării atunci când consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea transportului acestor produse și că produsele respective îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.

(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală la care se face referire la alin. (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul lor de destinație.

(3) Autoritatea competentă emite, la cererea operatorului interesat, un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală menționate la alin. (1) cu condiția ca cerințele relevante menționate în prezentul articol să fie respectate.

(4) Art. 148–150 și normele adoptate în temeiul art. 146, 147 și art. 149 alin. (4) se aplică certificării sănătății animale pentru circulația produselor de origine animală, astfel cum se menționează la alin. (1) din prezentul articol.

(5) Autoritatea competentă aprobă derogări de la cerința privind certificatul de sănătate animală prevăzut la alin. (1) și condițiile acestor derogări referitoare la circulația pe teritoriul Republicii Moldova a produselor de origine animală care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:

- a) tipurilor de produse de origine animală;
- b) măsurilor de diminuare a riscurilor, aplicate produselor de origine animală, reducând astfel riscurile de răspândire a bolilor;
- c) utilizării prevăzute pentru produsele de origine animală;
- d) locului de destinație a produselor de origine animală.

Articolul 168. Conținutul certificatului de sănătate animală pentru produse de origine animală

(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală prevăzut la art. 167 alin. (1) conține cel puțin următoarele informații:

- a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație a produselor de origine animală în cauză;
- b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;
- c) cantitatea produselor de origine animală în cauză;
- d) identificarea produselor de origine animală în cauză, după cum se prevede la art. 65 alin. (1) lit. h) sau în orice norme adoptate în temeiul art. 67 alin. (2) lit. a);
- e) informațiile necesare pentru a demonstra că produsele de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la art. 166 alin. (2) și în orice norme adoptate în temeiul art. 166 alin. (3).

(2) Certificatul de sănătate animală prevăzut la alin. (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor prevederi din legislația Republicii Moldova.

(3) Autoritatea competentă aprobă cerințe detaliate privind informațiile ce trebuie cuprinse în certificatul de sănătate animală, astfel cum se prevede la alin. (1).

(4) Autoritatea competentă poate aproba norme referitoare la formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală pentru produse de origine animală, astfel cum se prevede la alin. (1).

Articolul 169. Notificarea circulației produselor de origine animală către alte țări

(1) Operatorii:

a) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la intențiile de circulație a produselor de origine animală către alte țări atunci când transporturile în cauză trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu art. 167 alin. (1);

b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din Republica Moldova să notifice autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația în cauză, în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol.

(2) Înainte ca circulația produselor de origine animală să aibă loc și ori de câte ori este posibil, autoritatea competentă din Republica Moldova notifică, prin intermediul sistemului TRACES, autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația produselor de origine animală, în conformitate cu normele aprobate în temeiul alin. (5) și (6).

(3) Pentru gestionarea notificărilor, autoritatea competentă utilizează regiunile desemnate în conformitate cu art. 153 alin. (3).

(4) Art. 153 alin. (4) se aplică în cazul notificării de către operatori a

circulației produselor de origine animală.

(5) Autoritatea competentă aprobă norme privind:

a) informațiile necesare pentru notificarea circulației produselor de origine animală, astfel cum se prevede la alin. (1);

b) procedurile de urgență pentru notificarea circulației produselor de origine animală în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES.

(6) Autoritatea competentă poate stabili norme privind:

a) informațiile ce trebuie furnizate de către operatori autorității competente cu privire la circulația produselor de origine animală în conformitate cu alin. (1);

b) notificarea circulației produselor de origine animală transmisă autorității competente din țara de destinație în conformitate cu alin. (2);

c) termenele pentru:

– furnizarea informațiilor menționate la alin. (1) de către operatori autorității competente;

– notificarea circulației produselor de origine animală transmisă de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la alin. (2).

Capitolul VII

DOMENIUL DE APLICARE AL MĂSURILOR NAȚIONALE PRIVIND CONTROLUL BOLILOR

Articolul 170. Măsurile naționale privind controlul bolilor și circulația animalelor și a materialului germinativ

(1) Republica Moldova adoptă măsuri la nivel național pentru controlul bolilor listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) și e) în ceea ce privește circulația pe teritoriul propriu a animalelor terestre și a materialului germinativ provenind de la acestea.

(2) Respectivele măsuri la nivel național:

a) țin seama de normele privind circulația animalelor și a materialului germinativ prevăzute la art. 124–154, art. 155 și 156 și art. 157–165 și nu contravin normelor respective;

b) nu îngreunează circulația animalelor și a produselor în interiorul țării;

c) nu depășesc limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a preveni introducerea și răspândirea bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și e).

Articolul 171. Măsuri naționale pentru limitarea impactului bolilor altele decât bolile listate

În cazul în care o boală alta decât bolile listate constituie un risc semnificativ pentru starea de sănătate a animalelor terestre deținute din Republica Moldova, autoritatea competentă poate lua măsuri naționale pentru a controla această boală și a restricționa circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ, cu condiția ca aceste măsuri să nu:

- a) îngreuneze circulația animalelor și a produselor în interiorul țării;
- b) depășească limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a controla boala respectivă.

TITLUL II ANIMALE ACVATICE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE

Capitolul I ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, ȚINEREA EVIDENȚELOR ȘI REGISTRELE

Secțiunea I Înregistrarea unităților de acvacultură

Articolul 172. Obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură

(1) Pentru ca unitățile de acvacultură să fie înregistrate în conformitate cu art. 173, operatorii acestora, înainte de a începe astfel de activități:

- a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acvacultură de care sunt responsabili;
- b) furnizează autorității competente următoarele informații:
  - (i) denumirea și adresa operatorului în cauză;
  - (ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia;
  - (iii) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură pe care intenționează să le dețină în unitatea de acvacultură și capacitatea acesteia;
  - (iv) tipul de unitate de acvacultură; și
  - (v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta.

(2) Operatorii menționați la alin. (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:

- a) orice schimbări semnificative intervenite în unitățile de acvacultură în cauză în privința informațiilor menționate la alin. (1) lit. b);
- b) orice încetare a activității operatorului sau a unității de acvacultură în cauză.

(3) Unitățile de acvacultură care sunt supuse autorizării în conformitate cu art. 176 alin. (1) și art. 177 nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alin. (1) din prezentul articol.

(4) Operatorul poate solicita înregistrarea, astfel cum se prevede la alin. (1), pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură, cu condiția ca acestea să respecte cel puțin una din următoarele condiții:

a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze în baza unui sistem comun de biosecuritate;

b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator, făcând obiectul unui sistem comun de biosecuritate, și animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină unei singure unități epidemiologice.

(5) În cazul în care o cerere de înregistrare cuprinde un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la alin. (1)–(3) din prezentul articol și la art. 173 alin. (1) lit. b), precum și normele aprobate în conformitate cu art. 175, care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile grupului de unități de acvacultură în ansamblu.

Articolul 173. Obligațiile autorității competente privind înregistrarea unităților de acvacultură

Autoritatea competentă înregistrează:

a) unitățile de acvacultură în registrul unităților de acvacultură prevăzut la art. 185 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 172 alin. (1);

b) grupurile de unități de acvacultură în registrul menționat, cu condiția ca criteriile prevăzute la art. 172 alin. (4) să fie respectate.

Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități sau grup de unități de acvacultură un număr de înregistrare unic.

Articolul 174. Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură

Prin derogare de la art. 172 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite unități de acvacultură care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat conform art. 175.

Articolul 175. Competențe de executare privind derogările de la obligația de a înregistra unitățile de acvacultură

(1) Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unităților de acvacultură astfel cum se prevede la art. 172 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.

(2) Autoritatea competentă stabilește norme privind tipurile de unități de acvacultură ce pot fi exonerate de la cerința de înregistrare conform art. 174, în baza:

a) speciilor, categoriilor și a cantității (numărului, volumului sau greutateii) de animale de acvacultură prezente în unitatea de acvacultură în cauză, precum și a capacității unității respective;

b) circulației animalelor de acvacultură înspre și dinspre unitatea de acvacultură în cauză.

Secțiunea a 2-a

Autorizarea anumitor tipuri de unități de acvacultură

Articolul 176. Autorizarea anumitor tipuri de unități de acvacultură

(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu art. 180 alin. (1):

a) unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute cu scopul de a fi deplasate din respectiva unitate fie vii, fie ca produse provenind de la animale de acvacultură;

b) alte unități de acvacultură care prezintă un risc semnificativ din cauza:

(i) speciilor, categoriilor și a numărului de animale de acvacultură deținute acolo;

(ii) tipului de unitate de acvacultură în cauză;

(iii) circulației animalelor de acvacultură înspre și dinspre unitatea de acvacultură în cauză.

(2) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă îi poate exonera de la obligația de a solicita o autorizare pe operatorii următoarelor tipuri de unități, cu condiția că unitățile în cauză nu prezintă un risc semnificativ:

a) unitățile de acvacultură care produc o cantitate mică de animale de acvacultură pentru distribuția în vederea consumului uman, dacă prezintă un risc:

(i) fie direct pentru consumatorul final;

(ii) fie pentru unitățile locale de vânzare cu amănuntul, care aprovizionează direct consumatorul final;

b) iazurile și alte instalații în care populația de animale acvatice este menținută numai pentru pescuit recreativ, fiind repopulate cu animale de acvacultură care sunt izolate și nu pot evada;

c) unitățile de acvacultură care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale în instalații închise.

(3) Cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare în temeiul alin. (4) din prezentul articol, operatorii nu își încep activitatea la o unitate de acvacultură prevăzută la alin. (1) din prezentul articol până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu art. 181 alin. (1) și își încetează activitatea la unitatea menționată atunci când:

a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia în conformitate cu art. 184 alin. (2); sau

b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu art. 183 alin. (2), unitatea de acvacultură în cauză nu respectă celelalte cerințe menționate la art. 183 alin. (4) și nu obține o autorizare definitivă în conformitate cu art. 183 alin. (3).

(4) Guvernul adoptă norme privind:

a) derogările de la cerința ca operatorii să solicite autorității competente autorizarea tipurilor de unități de acvacultură menționate la alin. (1) lit. a), în ceea ce privește alte tipuri de unități decât cele menționate la alin. (2) lit. a) pct. (i) și (ii), în cazul în care unitățile respective nu prezintă un risc semnificativ;

b) tipurile de unități de acvacultură care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alin. (1) lit. b).

(5) La aprobarea normelor prevăzute la alin. (4), autoritatea competentă va ține cont de următoarele criterii:

a) speciile și categoriile de animale de acvacultură deținute într-o unitate de acvacultură;

b) tipul de unitate de acvacultură și tipul de producție; și

c) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură în cauză, cât și speciei și categoriei de animale de acvacultură în cauză.

(6) Un operator poate solicita autorizarea pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca cerințele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. a) și b) să fie respectate.

Articolul 177. Autorizarea grupurilor de unități de acvacultură

(1) Autoritatea competentă poate acorda autorizarea conform art. 181 alin. (1) pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca respectivele unități de acvacultură să îndeplinească cel puțin una din următoarele condiții:

a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze în baza unui sistem comun de biosecuritate; cu toate acestea, orice unitate de pe țărm sau din larg pentru primirea, tratarea, spălarea, curățarea, sortarea, împachetarea și ambalarea moluștelor bivalve vii destinate consumului uman (așa-numitele „centre de expediere”), orice unitate cu rezervoare aprovizionate cu apă de mare curată, în care sunt plasate moluște

bivalve vii pe perioada necesară reducerii contaminării astfel încât să fie adecvate consumului uman (așa-numitele „centre de purificare”), precum și alte unități similare situate în interiorul unei zone legate din punct de vedere epidemiologic trebuie autorizate individual;

b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator și:

(i) să opereze printr-un sistem comun de biosecuritate; și

(ii) animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină aceleiași unități epidemiologice.

(2) Atunci când o singură autorizare este acordată pentru un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la art. 178, la art. 180–184 și normele aprobate în temeiul art. 180 alin. (2) și art. 181 alin. (2), care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile întregului grup de unități de acvacultură.

Articolul 178. Aprobarea statutului de unitate de acvacultură izolată

Operatorii de unități de acvacultură care doresc să obțină statutul de unitate izolată:

a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu art. 180 alin. (1);

b) deplasează animalele de acvacultură înspre sau dinspre unitatea lor, în conformitate cu cerințele art. 203 alin. (1) și cu orice norme aprobate conform art. 203 alin. (2), numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu art. 181 sau 183.

Articolul 179. Autorizarea unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor

Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor:

a) se asigură că a fost obținută autorizarea necesară în conformitate cu cerințele specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală; și

b) solicită autorității competente, conform art. 180 alin. (1), autorizarea pentru sacrificarea sau prelucrarea animalelor acvatice în scop de control al bolilor în conformitate cu art. 61 alin. (1) lit. b), art. 62 și art. 68 alin. (1), art. 79 și 80 și cu normele adoptate în temeiul art. 63, art. 70 alin. (3) și art. 71 alin. (3).

Articolul 180. Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării

(1) Pentru a solicita autorizarea unității lor, astfel cum se prevede la art. 176 alin. (1), art. 177, art. 178 lit. a) și art. 179, operatorii furnizează autorității competente următoarele informații:

- a) denumirea și adresa operatorului în cauză;
- b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia;
- c) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură deținute în cadrul unității și relevante pentru autorizare;
- d) tipul de unitate de acvacultură;
- e) în cazul autorizării unui grup de unități de acvacultură, informații ce demonstrează că grupul în cauză respectă condițiile prevăzute la art. 177;
- f) alte aspecte ale modului de funcționare a unității în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta;
- g) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate;
- h) măsurile de biosecuritate ale unității.

(2) Operatorii de unități care solicită autorizarea unității lor conform alin. (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:

- a) orice schimbări în unitate în privința aspectelor menționate la alin. (1);
- b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.

(3) Autoritatea competentă poate stabili informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în cererea de autorizare a unității lor în conformitate cu alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.

Articolul 181. Acordarea autorizației sanitare veterinare și condițiile de autorizare a unităților de acvacultură

(1) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară unităților de acvacultură menționate la art. 176 alin. (1) și art. 178 lit. a), grupurilor de unități de acvacultură menționate la art. 177 și unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, menționate la art. 179, numai în cazul în care aceste unități:

- a) respectă următoarele dispoziții privind:
  - (i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și orice norme adoptate în conformitate cu art. 10 alin. (6);
  - (ii) cerințele în materie de supraveghere, astfel cum se prevede la art. 24 și, în cazul în care este relevant pentru tipul de unitate în cauză și riscul asociat, la art. 25;
  - (iii) ținerea evidențelor, astfel cum se prevede la art. 186–188 și în orice norme aprobate în temeiul art. 189 și 190;
- b) dispun de instalații și echipamente care:
  - (i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, având în vedere tipul de unitate de acvacultură în cauză;
  - (ii) dispun de o capacitate corespunzătoare pentru speciile, categoriile și cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice în cauză;

c) nu prezintă riscuri inacceptabile de răspândire a bolilor, având în vedere măsurile existente de reducere a riscurilor;

d) dispun de un sistem care permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că cerințele prevăzute la lit. a)–c) din prezentul alineat sunt îndeplinite.

(2) Guvernul adoptă norme privind:

a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. a) pct. (i);

b) supravegherea, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. a) pct. (ii);

c) instalațiile și echipamentele, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b)

(3) La stabilirea normelor în temeiul alin. (2), autoritatea competentă va ține seama de următoarele aspecte:

a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;

b) speciile și categoriile de animale de acvacultură sau acvatice, relevante pentru autorizare;

c) tipul de producție în cauză;

d) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură, cât și speciilor și categoriilor de animale deținute în unitate.

Articolul 182. Domeniul de autorizare a unităților

În autorizația sanitară veterinară acordată unei unități de acvacultură sau unei unități producătoare de alimente de origine acvatică, aptă pentru combaterea bolilor în temeiul art. 181 alin. (1), ca urmare a unei solicitări formulate în conformitate cu art. 176, 177, art. 178 lit. a) sau art. 179, autoritatea competentă precizează în mod expres:

a) tipul de unități de acvacultură, menționate la art. 176 alin. (1) și art. 178 lit. a), tipul de grupuri de unități de acvacultură, menționate la art. 177, și tipul de unități producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, menționate la art. 179 și în orice norme aprobate în conformitate cu art. 176 alin. (4) lit. b), pentru care se aplică autorizația;

b) speciile și categoriile de animale de acvacultură pentru care se aplică autorizația.

Articolul 183. Proceduri pentru acordarea autorizației sanitare veterinare de către autoritatea competentă

(1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii trebuie să le urmeze atunci când solicită autorizarea unităților lor în conformitate cu art. 176 alin. (1) și cu art. 178 și 179.

(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu art. 176 alin. (1), art. 178 sau art. 179, autoritatea competentă face o vizită la fața locului.

(3) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară cu condiția ca cerințele prevăzute la art. 181 să fie îndeplinite.

(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare prevăzute la art. 181, autoritatea competentă îi poate acorda o autorizare condiționată în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și dintr-o vizită ulterioară la fața locului conform alin. (2), reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.

(5) În cazul în care a fost acordată autorizarea condiționată în conformitate cu alin. (4) din prezentul articol, autoritatea competentă acordă o autorizare completă numai în cazul în care, dintr-o altă vizită la fața locului, efectuată în termen de 3 luni de la data acordării autorizării condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de operator în termen de 3 luni de la data respectivă, reiese că unitatea îndeplinește toate condițiile de autorizare prevăzute la art. 181 alin. (1) și în normele adoptate conform art. 181 alin. (2). În cazul în care vizita la fața locului sau documentația arată că s-a realizat un progres evident, dar că unitatea încă nu îndeplinește toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de 6 luni.

Articolul 184. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare veterinare

(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile sanitare veterinare acordate unităților în conformitate cu art. 181 alin. (1), la intervale stabilite, în funcție de riscul asociat.

(2) În cazul în care autoritatea competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la art. 181 alin. (1) și a normelor aprobate conform art. 181 alin. (2), iar operatorul unității respective nu este în măsură să ofere garanții că aceste deficiențe vor fi înlăturate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar să suspende mai degrabă decât să retragă autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele respective într-un interval de timp rezonabil.

(3) Autorizația sanitară veterinară se acordă după retragere ori se reacordă după suspendare conform alin. (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a

asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentei legi, prevăzute pentru acest tip de unitate.

Secțiunea a 3-a
Registrul unităților de acvacultură și unităților producătoare
de alimente de origine acvatică, apte pentru
combaterea bolilor

Articolul 185. Registrul unităților de acvacultură și unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor

(1) Autoritatea competentă întocmește și menține la zi un registru ce cuprinde:

- a) toate unitățile de acvacultură înregistrate în conformitate cu art. 173;
- b) toate unitățile de acvacultură autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1);
- c) toate unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, apte pentru combaterea bolilor, autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1).

(2) Registrul unităților de acvacultură prevăzut la alin. (1) conține următoarele informații:

- a) numele și adresa operatorului unității în cauză și numărul de înregistrare al acesteia;
- b) amplasarea unității sau, după caz, a grupului de unități în cauză;
- c) tipul de producție în unitate;
- d) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate, atunci când este cazul;
- e) speciile de animale de acvacultură deținute în unitate;
- f) informații la zi privind statutul sanitar al unității înregistrate sau, dacă este cazul, al grupului de unități în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d).

(3) În cazul unităților autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1), autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, prin mijloace electronice, cel puțin informațiile menționate la alin. (2) lit. a), c), e) și f) din prezentul articol, sub rezerva cerințelor referitoare la protecția datelor.

(4) Dacă este cazul și este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alin. (1) cu înregistrarea în alte scopuri.

- (5) Autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind:
- a) informațiile relevante ce trebuie incluse în registrul unităților de acvacultură prevăzut la alin. (1);
  - b) accesul publicului la registrul respectiv.

Secțiunea a 4-a
Ținerea evidențelor și trasabilitatea animalelor de acvacultură și
a produselor de origine animală

Articolul 186. Obligațiile operatorilor de unități de acvacultură de a ține evidențe și de a urmări trasabilitatea

(1) Operatorii unităților de acvacultură supuse obligației de înregistrare în conformitate cu art. 173 sau de autorizare în conformitate cu art. 181 alin. (1) țin și păstrează evidențe, pe suport de hârtie sau în format electronic, care conțin cel puțin următoarele informații:

a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în unitatea lor;

b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din acestea înspre și dinspre unitățile de acvacultură, indicând, după caz:

(i) locul lor de origine sau de destinație;

(ii) data deplasărilor respective;

c) certificatele de sănătate animală, pe hârtie sau în format electronic, ce trebuie să însoțească deplasările animalelor de acvacultură care sosesc la unitatea de acvacultură în conformitate cu art. 208 și cu normele adoptate conform art. 211 alin. (1) lit. a) și c) și art. 213 alin. (2);

d) mortalitatea în fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul unității de acvacultură în raport cu tipul de producție;

e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru:

(i) speciile și categoriile de animale de acvacultură din cadrul unității;

(ii) tipul de producție în unitatea de acvacultură;

(iii) tipul și dimensiunile unității de acvacultură;

f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale, necesare în conformitate cu art. 22 alin. (1).

(2) Unitățile de acvacultură care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de autoritatea competentă de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1) lit. c) e), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.

(3) Operatorii unităților de acvacultură țin evidențele prevăzute la alin. (1) în cadrul unității de acvacultură în cauză și:

a) le țin astfel încât trasabilitatea locurilor de origine și de destinație ale animalelor acvatice să poată fi garantată;

b) le pun la dispoziția autorității competente, la cerere;

c) le păstrează pentru o perioadă minimă, care urmează să fie stabilită de

autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.

(4) Prin derogare de la cerința ca evidențele să fie păstrate în cadrul unității de acvacultură, în cazul în care păstrarea lor în unitatea respectivă este fizic imposibilă, evidențele respective se păstrează în biroul din care se realizează administrarea afacerii.

Articolul 187. Obligația de a ține evidențe în cadrul unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor

(1) Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, supuse autorizării conform art. 179, țin și păstrează evidențe:

- a) ale tuturor deplasărilor înspre și dinspre unitatea lor ale animalelor de acvacultură și ale produselor de origine animală obținute de la acestea;
- b) ale evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate relevante.

(2) Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică apte pentru combaterea bolilor:

- a) țin evidențele prevăzute la alin. (1) în cadrul unității lor și le pun la dispoziția autorității competente la cerere;
- b) păstrează evidențele menționate pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.
Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic

Articolul 188. Obligația de a ține evidențe pentru transportatori

(1) Transportatorii de animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează să fie eliberate în natură țin și păstrează evidențe privind:

- a) categoriile, speciile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice transportate;
  - b) ratele de mortalitate a animalelor de acvacultură și a animalelor acvatice sălbatice în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și de animale acvatice sălbatice transportate;
  - c) unitățile de acvacultură și unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, apte pentru combaterea bolilor, vizitate de mijlocul de transport;
  - d) orice schimb de apă care a avut loc în timpul transportului, precizând sursa apei noi și locurile de eliberare a apei;
  - e) curățarea și dezinfectarea mijlocului de transport.
- Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.

(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora

dintre informațiile prevăzute la alin. (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.

(3) Transportatorii țin evidențele prevăzute la alin. (1):

a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente la cerere;

b) pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.

Articolul 189. Delegarea de competențe privind ținerea evidențelor

(1) Guvernul adoptă norme de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la art. 186–188 în ceea ce privește informațiile ce trebuie înregistrate de operatori în plus față de cele prevăzute la art. 186 alin. (1), art. 187 alin. (1) și art. 188 alin. (1).

(2) Guvernul adoptă normele prevăzute la alin. (1), având în vedere următoarele aspecte:

a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate de acvacultură sau tip de transport;

b) speciile și categoriile de animale acvatice deținute în cadrul unității de acvacultură în cauză ori care sunt transportate înspre sau dinspre unitatea în cauză;

c) tipul de producție în unitatea în cauză;

d) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură sau de unitate producătoare de alimente de origine acvatică, aptă pentru combaterea bolilor;

e) numărul, volumul sau greutatea animalelor acvatice deținute în cadrul unității în cauză ori care sunt transportate înspre sau dinspre aceasta.

Articolul 190. Competențe de executare privind exonerările de la cerința de a ține evidențe

(1) Autoritatea competentă aprobă norme privind tipurile de unități de acvacultură și de operatori ce pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele prevăzute la art. 186 și 188, referitoare la:

a) operatorii unor anumite categorii de instalații de acvacultură și transportatori;

b) unitățile de acvacultură care dețin sau transportatorii care transportă un număr redus de animale de acvacultură sau, respectiv, un număr redus de animale acvatice;

c) anumite specii și categorii de animale acvatice.

La adoptarea normelor respective, autoritatea competentă le întemeiază pe criteriile prevăzute la art. 189 alin. (2).

Capitolul II

CIRCULAȚIA ANIMALELOR ACVATICE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA

Secțiunea 1

Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice

Articolul 191. Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice

(1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice nu pune în pericol statutul sanitar al locului de destinație în ceea ce privește:

- a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- b) bolile emergente.

(2) Operatorii deplasează animalele acvatice spre o unitate de acvacultură ori în scop de consum uman sau le eliberează în natură doar în cazul în care animalele respective întrunesc următoarele condiții:

a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la unități care:

(i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 173;

(ii) au fost autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 181 și 182, atunci când acest lucru este impus de art. 176 alin. (1), art. 177 sau de art. 178; sau

(iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare, prevăzută la art. 173;

b) nu fac obiectul:

(i) restricțiilor de circulație care afectează speciile și categoriile în cauză după cum se prevede în normele stabilite la art. 55 alin. (1), art. 56, art. 61 alin. (1), art. 62, 64, 65, art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1), art. 79, 81 și în normele aprobate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); sau

(ii) măsurilor de urgență prevăzute la art. 257 și 258.

Cu toate acestea, operatorii pot deplasa animalele acvatice respective în cazul în care derogări de la restricțiile de circulație pentru astfel de deplasări sau eliberări în natură sunt prevăzute la art. 53–83 ori sunt prevăzute derogări de la măsurile de urgență în normele aprobate în temeiul art. 257 și 258.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele de acvacultură, după părăsirea locului lor de origine, sunt transportate direct la locul de destinație final.

Articolul 192. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului

(1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare și necesare de prevenire a bolilor pentru a se asigura că:

a) statutul sanitar al animalelor acvatice nu este pus în pericol în cursul transportului;

b) operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la oameni și animale, pe traseu și în locurile de destinație;

c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt luate în funcție de riscurile asociate operațiunilor de transport în cauză;

d) orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură se efectuează în locuri și în condiții ce nu pun în pericol statutul sanitar al:

(i) animalelor acvatice transportate;

(ii) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;

(iii) animalelor acvatice prezente la locul de destinație,

în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d).

(2) Guvernul adoptă norme referitoare la:

a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport în conformitate cu alin. (1) lit. c) și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;

b) alte măsuri de biosecuritate adecvate în timpul transportului, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. c);

c) schimbul de apă și evacuarea apei în timpul transportului, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. d).

Articolul 193. Schimbarea utilizării prevăzute

(1) Este interzisă utilizarea în orice alt scop a animalelor acvatice care sunt deplasate pentru a fi distruse ori sacrificate în cadrul următoarelor măsuri:

a) oricare dintre măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la art. 32 alin. (1) lit. c), art. 55 alin. (1), art. 56, 61, 62, 64, 65 și 70, art. 74 alin. (1) și (2), art. 79–82 și în normele aprobate în conformitate cu art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2);

b) măsurile de urgență astfel cum se prevede la art. 257 și 258.

(2) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, pentru acvacultură, pentru a fi eliberate în natură sau în orice alt scop nu trebuie utilizate în niciun alt scop decât cel preconizat.

(3) Prin derogare de la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza o schimbare a utilizării animalelor acvatice într-un scop diferit de cel prevăzut inițial, cu condiția ca noua utilizare să nu prezinte un risc mai ridicat pentru statutul sanitar al animalelor acvatice la locul de destinație decât utilizarea prevăzută inițial.

Articolul 194. Obligațiile operatorilor la locul de destinație

(1) Operatorii unităților de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, care primesc animale acvatice, precum și operatorii care primesc animale acvatice pentru a fi eliberate în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate:

a) verifică prezența unuia dintre următoarele documente, dacă acesta este necesar:

(i) certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208 alin. (1), art. 209, art. 223 alin. (1) și în normele aprobate în temeiul art. 189, 211 și 213;

(ii) declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 218 alin. (1) și în normele aprobate în temeiul art. 218 alin. (3) și (4);

b) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează autoritatea competentă cu privire la orice neregulă privind:

(i) animalele acvatice primite;

(ii) documentele menționate la lit. a).

(2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b), operatorul izolează animalele acvatice vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă ia o decizie cu privire la acestea.

Articolul 195. Cerințe generale în ceea ce privește circulația animalelor de acvacultură care sunt destinate exportului către alte țări sau teritorii

Operatorii se asigură că animalele de acvacultură destinate exportului către alte țări sau teritorii ori care tranzitează teritoriul altor țări sau teritorii îndeplinesc cerințele stabilite la art. 191–193.

Secțiunea a 2-a

Animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează a fi eliberate în natură

Articolul 196. Mortalitate anormală sau alte simptome de boală gravă

(1) Operatorii deplasează animale acvatice dintr-o unitate de acvacultură sau din mediul natural spre o altă unitate de acvacultură sau le eliberează în mediul natural numai dacă animalele respective:

a) nu prezintă simptome de boală; și

b) provin dintr-o unitate de acvacultură sau dintr-un mediu natural în care nu există mortalități anormale fără o cauză determinată.

(2) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă poate să autorizeze deplasarea sau eliberarea în natură a animalelor acvatice, astfel cum se prevede în alineatul menționat, în baza unei evaluări a riscurilor asociate, cu condiția ca animalele în cauză să provină dintr-un sector al unității de acvacultură sau dintr-un mediu natural care este independent de unitatea epidemiologică în care s-au înregistrat mortalitatea anormală sau alte simptome de boală.

(3) În cazul în care deplasarea sau eliberarea în natură menționate la alin. (2) se efectuează într-o altă țară, autoritatea competentă le autorizează numai dacă autoritatea competentă a țării de destinație și, dacă este cazul, autoritățile competente ale țărilor de tranzit și-au dat acordul pentru o astfel de deplasare sau eliberare.

Articolul 197. Circulația animalelor de acvacultură către zonele și compartimentele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare

(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c) către o unitate de acvacultură sau pentru a fi eliberate în natură într-o zonă care a fost declarată indemnă de aceste boli listate numai dacă animalele în cauză provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care a fost declarat indemn de bolile respective.

(2) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c) către o unitate de acvacultură sau pentru a fi eliberate în natură într-o zonă ori într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare conform art. 31 alin. (1) sau (2) numai dacă animalele în cauză provin dintr-o țară sau dintr-o zonă ori dintr-un compartiment al acesteia declarat indemn de bolile respective.

(3) Guvernul adoptă derogări de la cerințele de circulație sau de eliberare în natură a animalelor de acvacultură prevăzute la alin. (1) și (2), care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), datorită:

- a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;
- b) tipului unității de origine și al unității de destinație;
- c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură în cauză;
- d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură în cauză;
- e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau în locul de destinație.

Articolul 198. Derogări de la obligațiile operatorilor privind circulația animalelor de acvacultură între țări, zone sau compartimente

care fac obiectul unui program de eradicare

Prin derogare de la art. 197 alin. (1) și (2), autoritatea competentă poate autoriza operatorii să deplaseze animale de acvacultură într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) și (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli listate, cu condiția ca această circulație să nu pună în pericol statutul sanitar al zonei sau al compartimentului de destinație.

În cazul în care circulația respectivă se efectuează către o altă țară, autoritatea competentă autorizează circulația în cauză numai dacă autoritatea competentă din țara de destinație și, dacă este cazul, autoritățile competente din țările de tranzit și-au dat acordul în acest sens.

Articolul 199. Măsurile privind eliberarea în natură a animalelor acvatice

Operatorii pot solicita ca animalele acvatice să fie eliberate în natură numai în cazul în care provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment declarat indemn de boală, în conformitate cu art. 36 alin. (1) sau cu art. 37 alin. (1), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), pentru care specia de animale acvatice ce urmează să fie deplasate este o specie listată, indiferent de statutul sanitar al zonei în care animalele acvatice urmează să fie eliberate.

Articolul 200. Circulația animalelor acvatice sălbatice către zonele sau compartimentele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare

(1) Art. 196–198 se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură.

(2) Operatorii iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor atunci când deplasează animale acvatice sălbatice între habitate pentru a se asigura că:

a) aceste deplasări nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație; și

b) sunt instituite măsuri de diminuare a riscurilor sau alte măsuri de biosecuritate adecvate, dacă aceasta este necesar pentru a asigura respectarea cerinței de la lit. a).

(3) Autoritatea competentă aprobă măsurile de prevenire a bolilor și de diminuare a riscurilor care trebuie luate de operatori conform alin. (2), iar în lipsa

unor măsuri reglementate la locul de destinație, autoritatea competentă poate decide cu privire la astfel de măsuri.

Secțiunea a 3-a **Animale acvatice destinate consumului uman**

Articolul 201. Circulația animalelor de acvacultură vii destinate consumului uman în zonele sau compartimentele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare

(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură vii din speciile listate relevante pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c), destinate consumului uman, către o zonă sau un compartiment care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau cu art. 37 alin. (4) sau pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), numai dacă animalele respective provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau cu art. 37 alin. (4).

(2) Prin derogare de la alin. (1) din prezentul articol, operatorii pot să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă pentru care s-a instituit un program de eradicare, în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2), în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), dintr-o altă zonă sau dintr-un alt compartiment pentru care un astfel de program a fost de asemenea instituit pentru aceleași boli cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar al zonei respective/compartimentului respectiv.

(3) Guvernul adoptă norme privind derogările prevăzute la alin. (2) pentru circulația animalelor de acvacultură vii care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:

- a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;
- b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în unitățile de acvacultură de origine și de destinație;
- c) utilizării preconizate a animalelor de acvacultură;
- d) locului de destinație al animalelor de acvacultură;
- e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate la locul de origine sau la locul de destinație.

Articolul 202. Circulația animalelor acvatice sălbatice vii din zonele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui

program de eradicare

(1) Prevederile art. 201 alin. (1) și (2) și normele adoptate în temeiul art. 201 alin. (3) se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice vii, destinate consumului uman, și care sunt destinate țărilor sau zonelor ori compartimentelor acestora care au fost declarate indemne de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau art. 37 alin. (4) sau care fac obiectul unui program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în cazul în care măsurile adoptate în temeiul acestora sunt necesare pentru a se asigura că animalele respective nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație.

(2) Alin. (1) din prezentul articol se aplică de asemenea animalelor acvatice vii care nu intră în sfera definiției animalelor de acvacultură de la art. 4 alin. (7).

Secțiunea a 4-a
Derogări de la art. 191–202 și măsuri suplimentare
de diminuare a riscurilor

Articolul 203. Animale acvatice destinate unităților izolate de acvacultură

(1) Operatorii deplasează animale acvatice către o unitate izolată de acvacultură numai în cazul în care animalele respective îndeplinesc următoarele condiții:

- a) provin dintr-o altă unitate izolată de acvacultură;
- b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la speciile de animale listate din cadrul unității izolate de destinație, cu excepția cazului în care deplasarea în cauză este autorizată în scopuri științifice.

(2) Autoritatea competentă aprobă:

- a) norme detaliate privind circulația animalelor de acvacultură către unități izolate de acvacultură, în plus față de cele prevăzute la alin. (1);
- b) norme speciale pentru circulația animalelor de acvacultură către unitățile izolate de acvacultură în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că respectiva circulație nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor de acvacultură din acea unitate izolată și din unitățile învecinate.

Articolul 204. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova poate să autorizeze circulația animalelor acvatice în scopuri științifice pe teritoriul Republicii Moldova atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele art. 191–202, cu excepția art. 191 alin. (1) și (3) și a art. 192–194.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova acordă derogări în temeiul alin. (1) numai în următoarele condiții:

a) autoritatea competentă din Republica Moldova și autoritatea competentă din țara de origine:

(i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;

(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor acvatice respective să nu pună în pericol statutul sanitar al locurilor de tranzit și de destinație cu privire la bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);

(iii) au notificat, atunci când este cazul, autoritățile competente din țările de tranzit cu privire la derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată;

b) circulația în cauză are loc sub supravegherea autorității competente din Republica Moldova și a autorităților competente din țările de origine și, dacă este cazul, a celor din țările de tranzit.

Articolul 205. Alte utilizări specifice ale animalelor acvatice

(1) Operatorii iau măsurile preventive necesare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice care sunt destinate unor scopuri sau utilizări specifice enumerate la alin. (2) lit. a) pct. (i)–(vi) din prezentul articol nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație.

(2) Guvernul adoptă norme privind:

a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute la art. 191–202 și în ceea ce privește circulația animalelor acvatice în următoarele scopuri:

(i) pentru grădinile zoologice, magazinele de animale de companie, angrosiști și iazurile de grădină;

(ii) pentru expoziții;

(iii) pentru pescuitul sportiv, inclusiv momeala de pescuit;

(iv) pentru evenimentele culturale și evenimente similare;

(v) pentru acvariile comerciale;

(vi) pentru asistența medicală și în alte scopuri similare;

b) derogări de la art. 191–202, cu excepția art. 191 alin. (1) și (3), art. 192, a art. 193 și 194 în ceea ce privește circulația animalelor acvatice menționate la lit. a) din prezentul alineat, cu condiția să se aplice măsuri corespunzătoare de biosecuritate, astfel încât circulația respectivă să nu prezinte un risc semnificativ pentru statutul sanitar al locului de destinație.

Articolul 206. Adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice

(1) Autoritatea competentă poate stabili norme temporare, complementare normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice, sau prin aprobarea unor norme alternative acestora, în cazul în care:

a) cerințele de circulație prevăzute la art. 196, art. 197 alin. (1), art. 198, 199, art. 200 alin. (1) și (2), art. 201, art. 202 alin. (1), art. 203 alin. (1), art. 204 alin. (1) și (2) și normele adoptate în temeiul art. 197 alin. (3), art. 200 alin. (3), art. 202 alin. (3), art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3) și al art. 205 nu sunt eficiente pentru diminuarea riscurilor generate de deplasarea animalelor acvatice; sau

b) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite conform art. 191-207.

(2) Din motive de extremă urgență justificate corespunzător, referitoare la o boală listată care prezintă un risc de impact foarte important, și ținând seama de aspectele menționate la art. 205, autoritatea competentă aprobă norme imediat aplicabile.

Articolul 207. Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea normelor prevăzute de prezenta secțiune

La stabilirea normelor care urmează să fie aprobate, prevăzute la art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3), art. 205 și 206, autoritatea competentă întemeiază normele respective pe următoarele aspecte:

- a) riscurile asociate circulației menționate în dispozițiile respective;
- b) statutul sanitar al locurilor de origine, de tranzit și de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- c) speciile de animale acvatice listate pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);
- d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;
- e) orice condiții specifice în care sunt deținute animalele acvatice;
- f) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură, cât și speciei și categoriei de animale acvatice în cauză;
- g) alți factori epidemiologici.

Secțiunea a 5-a **Certificarea sănătății animalelor de acvacultură**

Articolul 208. Obligația operatorilor de a se asigura că animalele de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în

conformitate cu art. 216 alin. (1), în cazul în care animalele respective sunt din speciile listate pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c) și sunt destinate introducerii într-o țară sau într-o zonă ori într-un compartiment al acesteia care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) și cu art. 37 alin. (4) sau în care este instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c).

(2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală, eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 216 alin. (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile relevante menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și b) și sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56, 64, art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79 și în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 67, 68, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2) pentru una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și b), însoțește animalele de acvacultură de la locul lor de origine la locul lor de destinație finală.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală însoțește animalele de acvacultură de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul art. 214.

Articolul 209. Obligația operatorilor de a se asigura că alte animale acvatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală

(1) În cazurile în care, din cauza riscului asociat circulației animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură, este necesară certificarea sănătății animale în conformitate cu normele prevăzute la art. 211 alin. (1) lit. a), operatorii deplasează respectivele animale acvatice numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă conform art. 216 alin. (1).

(2) Prevederile art. 208 se aplică de asemenea animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. În cazul în care autoritatea competentă concluzionează că certificarea nu este fezabilă din cauza naturii locului sau țării de origine a animalelor acvatice respective, aceasta poate autoriza circulația fără certificat de sănătate animală, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de destinație.

(3) Prezentul articol nu se aplică animalelor acvatice sălbatice, recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.

Articolul 210. Derogări privind certificarea sănătății animale

Prin derogare de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la art. 208 și 209, autoritatea competentă poate acorda derogări privind circulația pe teritoriul Republicii Moldova a anumitor transporturi de animale acvatice fără certificat de sănătate animală, cu condiția existenței unui sistem alternativ care să garanteze că aceste transporturi pot fi urmărite și că sunt îndeplinite cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză prevăzute la art. 191–207.

Articolul 211. Norme specifice în ceea ce privește certificarea sănătății animale pentru animalele acvatice

(1) Guvernul adoptă norme referitoare la:

a) cerința privind certificarea sănătății animale pentru circulația animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură menționate la art. 209 alin. (1), în cazul în care certificarea sănătății animale este imperativă pentru a se asigura că această circulație îndeplinește următoarele cerințe de sănătate animală pentru speciile listate de animale în cauză:

(i) cerințele prevăzute la art. 191–207 și normele adoptate în temeiul acestora;
 (ii) măsurile de control al bolilor, astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1), art. 56, art. 61 alin. (1), art. 62, 64, art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79 și 80 sau în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, 68, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2);

(iii) măsurile de urgență, astfel cum se prevede la art. 257–258;

b) normele speciale pentru certificarea sănătății animale, astfel cum se prevede la art. 208 și 209, în cazul în care măsurile specifice de diminuare a riscurilor luate de autoritatea competentă garantează:

(i) trasabilitatea animalelor acvatice care sunt deplasate;
 (ii) faptul că animalele acvatice deplasate îndeplinesc condițiile de sănătate animală necesare pentru circulație prevăzute la art. 191–207;

c) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la art. 208 și 209 și condițiile pentru astfel de derogări și pentru circulația animalelor acvatice care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:

(i) speciei, categoriilor sau etapei de viață a animalelor acvatice în cauză;
 (ii) metodelor de deținere și tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animale acvatice;

(iii) utilizării preconizate a animalelor acvatice în cauză; sau

(iv) locului de destinație al animalelor acvatice în cauză.

(2) Autoritatea competentă aprobă norme privind obligația operatorilor, prevăzută la art. 209 alin. (2), de a garanta că animalele acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală.

Articolul 212. Conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208-210 conține cel puțin următoarele informații:

a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație al animalelor acvatice în cauză și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice unitate sau loc vizitat pe traseu;

b) o descriere a animalelor acvatice în cauză, inclusiv speciile și categoria acestora;

c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice în cauză;

d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele acvatice în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală relevante pentru circulație prevăzute la art. 191-207.

(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative din legislația Republicii Moldova

Articolul 213. Norme specifice cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală

Autoritatea competentă aprobă norme specifice privind conținutul certificatelor de sănătate animală astfel cum se prevede la art. 212 alin. (1):

a) norme detaliate privind conținutul certificatelor de sănătate animală prevăzut la art. 212 alin. (1) pentru diferite specii și categorii de animale acvatice;

b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 212 alin. (1);

c) norme referitoare la formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală.

Articolul 214. Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor acvatice către locul de destinație

Autoritatea competentă aprobă măsuri specifice de completare a cerințelor de certificare a sănătății animale prevăzute la art. 208 și 209 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor acvatice:

a) circulația animalelor acvatice care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine ori să fie deplasate către o destinație diferită din unul sau mai multe dintre următoarele motive:

(i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;

(ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;

(iii) animalele acvatice au fost respinse la locul de destinație într-o altă țară sau regiune;

b) circulația animalelor acvatice în scopul participării la expoziții, evenimente sportive, evenimente culturale, alte evenimente similare și întoarcerea ulterioară a acestora în locul sau țara lor de origine.

Articolul 215. Obligația operatorilor de a coopera cu autoritățile competente în vederea certificării sănătății animale

Operatorii:

a) furnizează autorității competente, înainte de deplasarea preconizată a animalelor acvatice, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208 și 209 și în normele adoptate în temeiul art. 211, 213 și 214;

b) dacă este necesar, se asigură că animalele acvatice în cauză sunt supuse unor controale ale documentelor, controale ale identității și controale fizice astfel cum se prevede în art. 216 alin. (3), precum și în normele adoptate în temeiul art. 216 alin. (4).

Articolul 216. Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale

(1) La cererea operatorului, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor acvatice, astfel cum prevăd art. 208 și 209 sau normele adoptate în temeiul art. 211 și 214, cu condiția ca următoarele cerințe de sănătate animală să fie respectate, după caz:

a) cele prevăzute la art. 191, art. 192 alin. (1), art. 193, 195, 196, art. 197 alin. (1), art. 198, 199, art. 200 alin. (1) și (2), art. 201, art. 203 alin. (1) și art. 204 alin. (1) și (2);

b) cele prevăzute în normele aprobate în temeiul art. 192 alin. (2), art. 197 alin. (3), art. 200 alin. (3), art. 201 alin. (3), art. 202 alin. (3), art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3) și art. 205;

c) cele prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul art. 206

(2) Certificatele de sănătate animală:

a) sunt verificate, șampilate și semnate de un medic veterinar oficial;

b) rămân valabile pentru perioada prevăzută în normele aprobate în temeiul alin. (4) lit. c), în cursul căreia animalele acvatice care fac obiectul acestora trebuie să continue să îndeplinească garanțiile de sănătate animală cuprinse în acestea.

(3) Înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, medicul veterinar oficial verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice prevăzute în normele aprobate în temeiul alin. (4), dacă animalele acvatice care fac obiectul acestuia îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul

capitol, luând în considerare speciile și categoriile de animale acvatice în cauză și cerințele de sănătate animală.

(4) Guvernul adoptă norme privind:

a) tipurile de controale ale documentelor, ale identității și controale fizice pentru diferite specii și categorii de animale acvatice care trebuie efectuate de medicul veterinar oficial, în conformitate cu alin. (3), pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol;

b) termenele-limită pentru realizarea acestor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice, cât și pentru eliberarea certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial înainte de circulația transporturilor de animale acvatice;

c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.

Articolul 217. Certificate electronice de sănătate animală

Certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la art. 216 alin. (1) în cazul în care aceste certificate electronice

a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul-tip de sănătate animală conform art. 212 alin. (1) și normelor aprobate în temeiul art. 213;

b) asigură trasabilitatea animalelor acvatice în cauză și legătura dintre aceste animale și certificatul electronic de sănătate animală;

c) asigură faptul că autoritățile competente din țările de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în cauză în orice moment pe durata transportului.

Articolul 218. Declarația pe propria răspundere a operatorilor pentru deplasările de animale de acvacultură

(1) Operatorii de la locul de origine emit o declarație pe propria răspundere pentru deplasările de animale de acvacultură pe teritoriul Republicii Moldova și se asigură că aceasta însoțește animalele respective în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală astfel cum se prevede la art. 208 și 209 sau în orice norme aprobate în temeiul art. 211 și 214.

(2) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) conține cel puțin următoarele informații privind animalele de acvacultură vizate:

a) locurile lor de origine și de destinație și, atunci când este cazul, orice loc relevant de pe traseu;

b) mijloacele de transport;

c) o descriere a animalelor de acvacultură, a categoriilor, speciilor și a cantității (numărul, volumul sau greutatea) acestora, după cum este relevant pentru animalele în cauză;

d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele de acvacultură îndeplinesc cerințele de circulație prevăzute la art. 191–207.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind:

a) conținutul declarației pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) pentru diferite specii și categorii de animale de acvacultură;

b) informațiile suplimentare ce trebuie să figureze în declarația pe propria răspundere pe lângă cele prevăzute la alin. (2);

c) formularul-tip al declarației pe propria răspundere prevăzută la alin. (1).

Secțiunea a 6-a

Notificarea circulației animalelor acvatice către alte țări

Articolul 219. Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor acvatice către alte țări

(1) Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autoritatea competentă din Republica Moldova cu privire la intenția de deplasare a animalelor acvatice către alte țări în cazul în care:

a) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu art. 208 și 209 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 211 și 214;

b) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale acvatice în cazul în care sunt deplasate dintr-o zonă de restricție, astfel cum se menționează la art. 208 alin. (2);

c) animalele de acvacultură și animalele acvatice sălbatice care urmează să fie deplasate sunt destinate unei unități supuse înregistrării în conformitate cu art. 173 ori autorizării în conformitate cu art. 176–179 sau sunt destinate eliberării în natură;

d) notificarea este necesară în conformitate cu cerințele suplimentare aprobate în temeiul art. 221.

(2) În sensul notificării prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, operatorii furnizează autorității competente din Republica Moldova toate informațiile necesare pentru a-i permite să notifice autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice, în conformitate cu art. 220 alin. (1).

Articolul 220. Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația animalelor acvatice către alte țări

(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova notifică autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice astfel cum se menționează la art. 219, cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare de la această cerință în conformitate cu art. 221 alin. (1) lit. c).

(2) Notificarea menționată la alin. (1) se face înaintea circulației în cauză și atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.

(3) Autoritatea competentă din Republica Moldova desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație astfel cum se prevede la alin. (1).

(4) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă din Republica Moldova poate autoriza operatorul vizat să notifice, parțial sau complet, autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice prin intermediul sistemului TRACES.

Articolul 221. Cerințe suplimentare pentru notificarea de către operatori și de către autoritatea competentă a circulației animalelor acvatice

(1) Autoritatea competentă aprobă cerințe suplimentare privind:

a) cerința de notificare de către operatori, în conformitate cu art. 219, a circulației către alte țări a animalelor acvatice din specii sau categorii altele decât cele menționate la art. 219 alin. (1) lit. a), b) și c), în cazul în care trasabilitatea circulației respective este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol;

b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor acvatice de către operatori și de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la art. 219 și art. 220 alin. (1);

c) derogările de la cerințele de notificare prevăzute la art. 219 alin. (1) lit. c) pentru speciile și categoriile de animale acvatice sau tipurile de circulație care prezintă un risc nesemnificativ;

d) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor acvatice în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES;

e) cerințele pentru desemnarea de către autoritatea competentă a regiunilor astfel cum se prevede la art. 220 alin. (3).

(2) Autoritatea competentă poate stabili norme privind:

a) detaliile notificărilor efectuate de:

(i) operatori către autoritatea competentă cu privire la circulația animalelor acvatice conform art. 219;

(ii) autoritatea competentă din Republica Moldova către autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice conform art. 220 alin. (1);

b) termenele pentru:

(i) furnizarea de către operatori a informațiilor necesare, menționate la art. 219 alin. (2), către autoritatea competentă;

(ii) notificarea circulației către autoritatea competentă din țara de destinație, astfel cum se prevede la art. 220 alin. (1).

Capitolul III

PRODUCȚIA, PRELUCRAREA ȘI DISTRIBUȚIA PRODUSELOR DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ANIMALE ACVATICE, ALTELE DECÂT ANIMALELE ACVATICE VII

Articolul 222. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori

(1) Operatorii întreprind măsurile necesare pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, de prelucrare și de distribuție a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii, aceste produse nu provoacă răspândirea:

a) bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), ținând seama de statutul sanitar al locului de producție, de prelucrare și de destinație;

b) bolilor emergente.

(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii nu provin din unități sau structuri din sectorul alimentar ori nu sunt obținute de la animale care provin din astfel de unități sau structuri care fac obiectul:

a) măsurilor de urgență astfel cum se prevede la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la normele respective;

b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor acvatice și produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, astfel cum se prevede la art. 32 alin. (1), art. 55 alin. (1) lit. e), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (2) lit. b), art. 76 alin. (3), art. 79, 81, art. 82 alin. (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4), art. 76 alin. (5) și art. 83 alin. (2), cu excepția cazului în care aceste norme prevăd derogări de la restricțiile de circulație respective.

(3) Autoritatea competentă aprobă cerințe detaliate de completare a celor prevăzute la alin. (2) pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii, în ceea ce privește:

- a) bolile și speciile de animale acvatice vizate de bolile respective, pentru care se aplică măsurile de urgență sau restricțiile de circulație menționate la alin. (2);
- b) tipurile de produse de origine animală provenind de la animale acvatice;
- c) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală provenind de la animale acvatice la locurile de origine și de destinație;
- d) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală provenind de la animale acvatice;
- e) locul de destinație al produselor de origine animală provenind de la animale acvatice.

(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.

Articolul 223. Certificate de sănătate animală

(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii numai în cazul în care respectivele produse sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu alin. (3):

a) produsele de origine animală provenind de la animale acvatice care sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de urgență prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 257 și 258 și care provin de la animale acvatice din speciile ce fac obiectul acestor măsuri de urgență;

b) produsele de origine animală provenind de la animale acvatice care:

(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de control al bolilor în conformitate cu art. 32 alin. (1), art. 55 alin. (1) lit. c), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 79 și cu normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); și

(ii) provin de la animale acvatice din speciile supuse respectivelor măsuri de control al bolilor.

(2) Prin derogare de la alin. (1), un astfel de certificat nu este necesar pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice, cu condiția:

a) să fie instituite măsuri alternative de diminuare a riscurilor, autorizate de autoritatea competentă, care să garanteze că circulația respectivă nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate;

b) să fie asigurată trasabilitatea transporturilor de astfel de produse.

(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul lor de destinație.

(4) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii conform alin. (1), cu condiția ca cerințele menționate în prezentul articol să fie respectate.

(5) Art. 212 și art. 214–217, precum și normele aprobate în temeiul art. 213 și al art. 216 alin. (4) se aplică certificării pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii menționate la alin. (1) din prezentul articol.

(6) Autoritatea competentă aprobă cerințe și norme detaliate cu privire la certificatul de sănătate animală ce trebuie să însoțească produsele de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii menționate la alin. (1) din prezentul articol, luând în considerare:

- a) tipurile produselor de origine animală în cauză;
- b) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală în cauză, care reduc riscurile de răspândire a bolilor;
- c) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală în cauză;
- d) locul de destinație al produselor de origine animală în cauză.

Articolul 224. Conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii conține cel puțin următoarele informații:

- a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație al produselor de origine animală în cauză;
- b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;
- c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) produselor de origine animală în cauză;
- d) identificarea produselor de origine animală în cauză, astfel cum se prevede la art. 41 alin. (1) lit. h) sau în orice norme aprobate în temeiul art. 43;
- e) informațiile necesare pentru a demonstra că produsele de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la art. 222 alin. (2) și în orice norme aprobate în temeiul art. 222 alin. (3).

(2) Certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor acte normative din domeniu.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind modificarea și completarea informațiilor pe care trebuie să le cuprindă certificatul de sănătate animală conform alin. (1).

(4) Autoritatea competentă aprobă norme privind formularul-tip al certificatului de sănătate animală prevăzut la alin. (1).

Articolul 225. Notificarea circulației produselor de origine animală către alte țări

(1) Operatorii:

a) informează în prealabil autoritatea competentă din Republica Moldova cu privire la intențiile privind circulația către o altă țară a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii, în cazul în care transporturile respective trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu art. 223 alin. (1);

b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din Republica Moldova să notifice țara de destinație cu privire la circulația în cauză, în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova notifică autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii, în conformitate cu art. 220 alin. (3).

(3) Art. 219 și 220, precum și orice norme aprobate în temeiul art. 221 se aplică notificării privind circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii.

Articolul 226. Măsuri destinate să limiteze impactul unor boli altele decât bolile listate

(1) În cazul în care o boală alta decât bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor acvatice sălbatice, autoritatea competentă poate lua măsuri pentru a împiedica introducerea bolii respective sau în vederea combaterii răspândirii acesteia.

Autoritatea competentă se asigură că respectivele măsuri nu depășesc limitele acțiunilor necesare și corespunzătoare pentru a preveni introducerea bolii respective sau pentru a combate răspândirea acesteia.

(2) Autoritatea competentă notifică în avans țările învecinate cu privire la orice măsură națională luată conform alin. (1) care ar putea să afecteze circulația între țări.

(3) Autoritatea competentă aprobă și, dacă este necesar, modifică măsurile naționale menționate la alin. (1).

(4) Aprobarea și modificarea măsurilor conform alin. (3) se face numai în cazul în care este necesară instituirea unor restricții asupra circulației între Republica Moldova și țările învecinate pentru a preveni introducerea bolii respective sau pentru a controla răspândirea acesteia, după cum se menționează la alin. (1).

TITLUL III

ANIMALE DIN ALTE SPECII DECÂT CELE DEFINITE CA ANIMALE TERESTRE ȘI ACVATICE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ACESTEA

Articolul 227. Cerințele de sănătate animală privind alte animale, materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la acestea

În cazul în care alte animale aparțin unor specii listate pentru o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. d), iar respectivele animale sau materialul germinativ ori produsele de origine animală provenind de la acestea prezintă un risc pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animală, se aplică una sau mai multe dintre următoarele cerințe:

a) cerințele privind înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele pentru unitățile și transportatorii prevăzuți la art. 84–101 și la art. 172–175;

b) cerințele privind trasabilitatea prevăzute la art. 108–111 și art. 117 – pentru animale și la art. 122 – pentru materialul germinativ;

c) cerințele privind circulația:

(i) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul terestru sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor terestre, ținând seama de criteriile prevăzute la art. 228 alin. (3) lit. d) și e), de cerințele prevăzute la art. 124 și 125 și art. 137–142, precum și la art. 155 și 156;

(ii) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul acvatic sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor acvatice, ținând seama de criteriile prevăzute la art. 228 alin. (3) lit. d) și e) și de cerințele prevăzute la art. 191–207;

(iii) pentru materialul germinativ, ținând seama de cerințele generale de circulație prevăzute la art. 157 și 158 și cerințele speciale de circulație către alte țări, prevăzute la art. 164 și 165;

(iv) pentru produsele de origine animală, ținând seama de obligațiile generale de sănătate animală ale operatorilor cu privire la producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală, prevăzute la art. 166 și 222;

d) obligația de certificare a sănătății animale ce revine operatorilor și autorităților competente și obligativitatea declarației pe propria răspundere ce revine operatorilor:

(i) pentru alte animale, în conformitate cu prevederile art. 143–151 sau ale art. 208–218;

(ii) pentru materialul germinativ, în conformitate cu prevederile art. 161 și 162;

(iii) pentru produsele de origine animală, în conformitate cu prevederile art. 167 și 168 sau ale art. 223 și 224;

e) obligația de a notifica circulația ce revine operatorilor și autorităților competente, ținând cont de cerințele prevăzute la art. 152–154, 163, 169, precum și la art. 219–221 și 225.

Articolul 228. Delegarea de competențe și norme privind cerințele de sănătate animală pentru alte animale, materialul germinativ și produsele de origine animală provenite de la acestea

(1) Autoritatea competentă aprobă:

a) cerințe specifice aplicabile altor animale și materialului germinativ sau produselor de origine animală provenind de la acestea, care sunt necesare pentru a diminua riscurile legate de bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), astfel cum se prevede la art. 227;

b) norme detaliate pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute la lit. a).

(2) La aprobarea normelor și a cerințelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), autoritatea competentă se întemeiază pe următoarele criterii:

a) speciile sau categoriile altor animale listate conform art. 8 alin. (2) ca specii listate pentru una sau mai multe boli listate pentru care se aplică una sau mai multe măsuri de prevenire și de control prevăzute de prezenta lege;

b) profilul bolii listate în cauză, care privește speciile și categoriile altor animale menționate la lit. a);

c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de prevenire și de control al bolilor pentru speciile listate care fac obiectul acestor măsuri;

d) mediul de viață terestru sau acvatic prevalent pentru aceste alte animale;

e) tipurile de boli ce afectează aceste alte animale, care pot fi boli ce afectează în mod normal animalele terestre sau boli ce afectează în mod normal animalele acvatice, indiferent de mediul de viață prevalent menționat la lit. d).

PARTEA V INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA ȘI EXPORTUL

Capitolul I

**CERINȚE PENTRU INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA
A ANIMALELOR, A MATERIALULUI GERMINATIV ȘI
A PRODUSELOR DE ORIGINE ANIMALĂ**

**Secțiunea 1
Cerințe pentru intrarea în Republica Moldova**

Articolul 229. Cerințele pentru intrarea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală

(1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii numai dacă aceste transporturi îndeplinesc următoarele cerințe, cu excepția cazului în care animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză fac obiectul unei derogări acordate în temeiul art. 239 alin. (2):

a) fără a aduce atingere art. 230 alin. (2), provin dintr-o țară sau dintr-un teritoriu listat în conformitate cu art. 230 alin. (1) pentru speciile și categoriile de animale, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză ori provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment al acestei țări/acestui teritoriu;

b) provin de la unități autorizate și listate, în cazul în care autorizarea și listarea respective se prevăd la art. 233;

c) îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în țară prevăzute la art. 234 alin. (1) și în orice norme aprobate în temeiul art. 234 alin. (2), în cazul în care sunt prevăzute astfel de cerințe pentru animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză;

d) sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, de declarații și de alte documente cerute conform art. 237 alin. (1) sau conform normelor adoptate în temeiul art. 237 alin. (4).

(2) Operatorii responsabili de transporturile de animale, de materiale germinative și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii prezintă transporturile în cauză în vederea controlului oficial, astfel cum se prevede la art. 45 din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.

**Secțiunea a 2-a
Listarea țărilor și a teritoriilor**

Articolul 230. Listarea țărilor și a teritoriilor din care este permisă intrarea în Republica Moldova de animale, de material germinativ și de produse de origine animală

(1) Autoritatea competentă stabilește listele țărilor și a teritoriilor din care se permite intrarea în Republica Moldova a anumitor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală în baza următoarelor criterii:

a) legislația privind sănătatea animală a țării/teritoriului în cauză și normele privind intrarea în țara/teritoriul în cauză a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală din alte țări și teritorii;

b) garanțiile oferite de autoritatea competentă din țara/teritoriul în cauză referitoare la punerea în aplicare eficientă și controlul legislației privind sănătatea animală menționate la lit. a);

c) organizarea, structura, resursele și competențele juridice ale autorității competente din țara/teritoriul în cauză;

d) procedurile de certificare a sănătății animale din țara/teritoriul în cauză;

e) statutul sanitar al țării/teritoriului în cauză ori al zonelor/compartimentelor acestuia cu privire la bolile listate și bolile emergente și orice aspect de sănătate animală și publică sau situația de mediu în țara/teritoriul în cauză ori în zonele sau compartimentele acestuia, care poate prezenta un risc pentru sănătatea animală sau sănătatea publică ori pentru statutul ecologic al Republicii Moldova;

f) garanțiile pe care le poate oferi autoritatea competentă din țara/teritoriul în cauză în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală corespunzătoare în vigoare în Republica Moldova sau aplicarea unor condiții echivalente;

g) regularitatea și rapiditatea cu care țara/teritoriul în cauză furnizează informații cu privire la bolile animale infecțioase sau contagioase de pe teritoriul său Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor, în special informații privind bolile enumerate în Codurile WOAHA;

h) rezultatele controalelor efectuate de Republica Moldova în țara/teritoriul în cauză;

i) orice experiență dobândită ca urmare a intrărilor anterioare de animale, de material germinativ și de produse de origine animală din țara/teritoriul în cauză și rezultatele controalelor oficiale efectuate la postul de control al frontierei de stat a Republicii Moldova asupra acestor animale, material germinativ și produse de origine animală.

(2) Până la aprobarea listelor prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă din Republica Moldova poate stabili țările și teritoriile din care anumite specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală pot intra în țară.

(3) În sensul alin. (2), autoritatea competentă din Republica Moldova ia în considerare criteriile de includere în liste a țărilor și a teritoriilor conform alin. (1) lit. a)–i).

Articolul 231. Informațiile care trebuie incluse în listele de țări și teritorii

În listele prevăzute la art. 143 alin. (1), autoritatea competentă precizează, pentru fiecare țară sau teritoriu, următoarele informații:

a) speciile și categoriile de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală care pot intra în Republica Moldova provenind din respectiva țară sau respectivul teritoriu;

b) dacă animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală menționate conform lit. a) pot intra în Republica Moldova de pe întregul teritoriu al acestei țări/acestui teritoriu sau numai din una sau mai multe zone ori compartimente ale acesteia/acestui;

c) condițiile specifice și garanțiile privind sănătatea animală în ceea ce privește bolile listate.

Articolul 232. Suspendarea și retragerea de pe liste a țărilor și teritoriilor

(1) Autoritatea competentă retrage o țară/un teritoriu de pe listele prevăzute la art. 230 alin. (1) ori suspendă intrarea în Republica Moldova a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară sau un teritoriu ori dintr-o zonă sau un compartiment al acesteia pentru oricare din următoarele motive:

a) țara sau teritoriul în cauză ori una sau mai multe zone/compartimente ale acesteia nu mai îndeplinesc criteriile stabilite la art. 230 alin. (1), în cazul în care sunt relevante pentru intrarea în Republica Moldova a unei anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produs de origine animală;

b) situația veterinară din țara sau teritoriul în cauză ori dintr-o zonă sau compartiment al acesteia este de așa natură încât este necesară o suspendare sau o retragere de pe liste pentru a proteja statutul sanitar al animalelor din Republica Moldova;

c) țara sau teritoriul în cauză nu a furnizat informații actualizate cu privire la situația veterinară și alte aspecte menționate la art. 230 alin. (1);

d) țara sau teritoriul în cauză a refuzat să consimtă la efectuarea unor controale de către autoritatea competentă din Republica Moldova pe teritoriul său.

(2) În cazuri de extremă urgență justificate în mod corespunzător, legate de un risc important de a introduce în țară o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. d), autoritatea competentă aprobă norme imediat aplicabile.

(3) Autoritatea competentă poate reintroduce pe listele menționate la art. 230 alin. (1) o țară sau un teritoriu ori o zonă sau un compartiment al acesteia care a fost retras de pe respectivele liste sau poate să permită din nou intrarea în Republica Moldova a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară sau un teritoriu ori dintr-o zonă sau un compartiment al acesteia din care intrarea în Republica Moldova a fost suspendată, pentru unul dintre următoarele motive:

a) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. a) sau c) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să demonstreze că respectă criteriile de includere pe listă stabilite la art. 230 alin. (1);

b) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. b) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să furnizeze garanții adecvate că situația veterinară care a dus la suspendarea sau retragerea de pe liste a fost rezolvată ori nu mai reprezintă o amenințare pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova;

c) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. d) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să fi consimțit la efectuarea unor controale de către autoritatea competentă a Republicii Moldova pe teritoriul său, iar rezultatele respectivelor controale să arate că țara sau teritoriul în cauză ori zonele și compartimentele acesteia respectă criteriile de includere pe liste stabilite la art. 230 alin. (1).

Secțiunea a 3-a **Autorizarea și listarea unităților din alte țări și teritorii**

Articolul 233. Aprobarea și listarea unităților din alte țări și teritorii

(1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a animalelor terestre și a materialului germinativ de la acestea care provin de la un tip de unitate pentru care se cere autorizarea în conformitate cu art. 94 alin. (2) și cu normele adoptate în temeiul art. 94 alin. (3) și art. 95, în cazul în care unitatea în cauză din țara sau din teritoriul respectiv:

a) respectă cerințele privind sănătatea animală din țara sau teritoriul respectiv, care sunt echivalente cu normele pentru acest tip de unitate aplicabile în Republica Moldova;

b) este autorizată și inclusă pe o listă de către autoritatea competentă din țara sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care măsurile alternative de diminuare a riscurilor instituite în țara sau teritoriul respectiv oferă garanții echivalente pentru sănătatea animală din Republica Moldova.

(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova colectează listele de unități autorizate menționate la alin. (1) lit. b), primite de la autoritățile competente ale țărilor sau teritoriilor respective.

(3) Autoritatea competentă din Republica Moldova furnizează țărilor sau teritoriilor menționate la alin. (1) toate listele noi sau actualizate de unități autorizate și le pune la dispoziția publicului.

(4) Autoritatea competentă din Republica Moldova aprobă orice norme necesare pentru asigurarea aplicării uniforme a alin. (1) lit. b).

Secțiunea a 4-a**Intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală**

Articolul 234. Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală

(1) Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii:

a) sunt la fel de stricte ca și cerințele de sănătate animală prevăzute de prezenta lege și ca normele adoptate în temeiul acestora, care se aplică circulației speciilor sau categoriilor de animale, de material germinativ sau produse de origine animală în cauză în interiorul Republicii Moldova; sau

b) oferă garanții echivalente cu cerințele de sănătate animală aplicabile speciilor și categoriilor de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală prevăzute la art. 84–228 din prezenta lege.

(2) Guvernul adoptă norme privind cerințele de sănătate animală pentru:

a) intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală din alte țări sau teritorii;

b) circulația în interiorul țării și manipularea acestor animale, material germinativ și produse de origine animală după intrarea lor în Republica Moldova, în cazul în care aceasta este necesar pentru diminuarea riscurilor asociate.

(3) Până la adoptarea normelor de stabilire a cerințelor de sănătate animală în ceea ce privește anumite specii și categorii de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, autoritatea competentă, după evaluarea prealabilă a riscurilor asociate, poate aplica norme temporare, cu condiția ca normele respective să fie conforme cu cerințele prevăzute la alineatul menționat și cu condiția să țină seama de aspectele menționate la art. 235 și 236.

Articolul 235. Aspectele ce trebuie luate în considerare la intrarea în Republica Moldova a animalelor

Atunci când stabilește, în normele prevăzute la art. 234 alin. (2), cerințele de sănătate animală privind intrarea în Republica Moldova a unor anumite specii și categorii de animale, Guvernul ia în considerare următoarele aspecte:

a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

b) statutul sanitar al Republicii Moldova în ceea ce privește bolile listate

menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

c) speciile listate în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

d) vârsta și sexul animalelor în cauză;

e) originea animalelor în cauză;

f) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;

g) locul de destinație prevăzut;

h) utilizarea preconizată a animalelor în cauză;

i) orice măsuri de limitare a riscurilor existente în țările sau teritoriile de origine ori de tranzit ale animalelor în cauză sau după sosirea acestora pe teritoriul Republicii Moldova;

j) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației animalelor în cauză pe teritoriul Republicii Moldova;

k) alți factori epidemiologici;

l) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru speciile și categoriile de animale în cauză.

Articolul 236. Aspectele ce trebuie luate în considerare la intrarea în Republica Moldova a materialului germinativ și a produselor de origine animală

Atunci când stabilește cerințele de sănătate animală prevăzute la art. 234 alin. (2) privind intrarea în Republica Moldova a materialului germinativ și a produselor de origine animală, Guvernul ia în considerare următoarele aspecte:

a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

b) statutul sanitar al animalelor de la care provin materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză, precum și statutul sanitar al Republicii Moldova în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

c) tipul și natura materialului germinativ și ale produselor de origine animală în cauză, tratamentele, metodele de prelucrare și alte măsuri de limitare a riscurilor aplicate la locul de origine, de expediere sau de destinație;

d) tipul de unitate și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;

e) locul de destinație prevăzut;

f) utilizarea prevăzută a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;

g) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză pe teritoriul Republicii Moldova;

h) alți factori epidemiologici;

i) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză.

Secțiunea a 5-a
Certificate de sănătate animală, declarații și alte documente

Articolul 237. Certificate de sănătate animală, declarații și alte documente pentru intrarea în Republica Moldova

(1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală numai dacă aceste transporturi sunt însoțite de unul sau de ambele documente după cum urmează:

a) un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din țara sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care se prevede o derogare în temeiul alin. (4) lit. a);

b) declarații sau alte documente, atunci când acestea sunt cerute de normele adoptate în temeiul alin. (4) lit. b).

(2) Autoritatea competentă nu permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală decât în cazul în care certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) lit. a) a fost verificat și semnat de un medic veterinar oficial din țara sau teritoriul respectiv în conformitate cu cerințele de certificare echivalente celor stabilite la art. 149 alin. (3) sau art. 216 alin. (3) și în orice norme adoptate în conformitate cu art. 149 alin. (4) sau art. 216 alin. (4).

(3) Autoritatea competentă permite ca certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES să înlocuiască certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la alin. (1) în cazul în care aceste certificate electronice:

a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) lit. a) din prezentul articol în conformitate cu art. 238 alin. (1) și cu normele adoptate în temeiul art. 238 alin. (3);

b) garantează trasabilitatea transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală în cauză și fac legătura dintre respectivele transporturi și certificatul electronic de sănătate animală.

(4) Guvernul adoptă:

a) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alin. (1) lit. a) și la alin. (2) din prezentul articol pentru transporturile de animale, de material germinativ și de produse de origine animală și în normele speciale privind certificarea sănătății animale pentru respectivele transporturi, atunci când transporturile în cauză prezintă un risc nesemnificativ pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova, datorită unuia sau mai multora dintre următorii factori:

(i) speciile și categoriile de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală în cauză;

(ii) metodele de deținere și tipurile de producție a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;

(iii) utilizarea prevăzută a animalelor, materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;

(iv) măsurile alternative de diminuare a riscurilor existente în țările sau teritoriile de origine ori de tranzit sau după sosirea pe teritoriul Republicii Moldova, care asigură o protecție a sănătății animale și sănătății publice din Republica Moldova echivalentă celei prevăzute de prezenta lege;

(v) oferirea de către țara sau teritoriul în cauză a unor garanții privind respectarea cerințelor de intrare în Republica Moldova, demonstrată prin alte mijloace decât un certificat de sănătate animală;

b) norme care impun transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală care intră în Republica Moldova să fie însoțite de declarații sau alte documente necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză îndeplinesc condițiile de sănătate animală prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 234 alin. (2).

Articolul 238. Conținutul certificatelor de sănătate animală

(1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la art. 237 alin. (1) lit. a) conține cel puțin următoarele informații:

a) denumirea și adresa:

(i) unității sau locului de origine;

(ii) unității sau locului de destinație;

(iii) după caz, ale unităților pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor deținute în cauză;

b) o descriere a animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;

c) numărul sau volumul de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală în cauză;

d) dacă este cazul, identificarea și înregistrarea animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;

e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produse de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova prevăzute la art. 229 și art. 234 alin. (2) și în normele adoptate în temeiul art. 234 alin. (1) și art. 239.

(2) Certificatul de sănătate animală menționat la art. 237 alin. (1) lit. a) poate include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative din legislația Republicii Moldova.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind:

a) informațiile ce trebuie incluse în certificatul de sănătate animală menționat la art. 237 alin. (1) lit. a), în plus față de cele menționate la alin. (1) din prezentul articol;

b) informațiile ce trebuie incluse în declarațiile sau în alte documente menționate la art. 237 alin. (1) lit. b);

c) formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală, declarațiilor și ale altor documente menționate la art. 237 alin. (1).

(4) Până la aprobarea normelor în temeiul alin. (3) în ceea ce privește o anumită specie ori categorie de animale, de material germinativ sau de produs de origine animală, autoritatea competentă poate, după o evaluare prealabilă a riscurilor asociate, să aplice norme temporare, cu condiția ca respectivele norme să fie conforme cu condițiile stabilite la alin. (1).

Secțiunea a 6-a

Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală

Articolul 239. Cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală

(1) Pentru anumite tipuri de intrări de animale, de material germinativ și de produse de origine animală, aplicarea normelor stabilite la art. 229 alin. (1), art. 233 și art. 237 poate să nu fie soluția corespunzătoare și poate fi necesară aprobarea de către Guvern a unor norme speciale, care să ia în considerare riscurile specifice, destinația finală, tipul de utilizare finală și alte circumstanțe.

(2) Guvernul adoptă normele speciale menționate la alin. (1) din prezentul articol privind derogările de la cerințele prevăzute la art. 229 alin. (1), art. 233 și art. 237 și în ceea ce privește impunerea unor cerințe suplimentare pentru intrarea în Republica Moldova a:

a) animalelor:

(i) destinate circurilor, evenimentelor, expozițiilor, prezentărilor, spectacolelor și unităților izolate;

(ii) destinate unei utilizări în scopuri științifice sau de diagnostic;

(iii) pentru care Republica Moldova nu este destinația finală;

(iv) care provin din Republica Moldova și sunt deplasate către o altă țară sau un alt teritoriu și, ulterior, sunt deplasate înapoi în Republica Moldova din acea țară sau acel teritoriu;

(v) care provin din Republica Moldova și sunt transportate spre o altă parte a Republicii Moldova, traversând o altă țară sau un alt teritoriu;

(vi) care sunt destinate pășunatului temporar în proximitatea frontierei Republicii Moldova;

(vii) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar al Republicii Moldova;

b) produselor de origine animală destinate utilizării personale sau destinate consumului de către membrii echipajelor și pasagerii mijloacelor de transport care sosesc din alte țări sau teritorii;

c) materialului germinativ și produselor de origine animală:

(i) destinate pentru a fi utilizate ca mostre comerciale;

(ii) destinate pentru a fi utilizate ca mostre pentru cercetare și diagnostic;

(iii) pentru care Republica Moldova nu este destinația finală;

(iv) care provin din Republica Moldova și sunt deplasate către o altă țară sau un alt teritoriu și ulterior sunt deplasate înapoi în Republica Moldova din acea țară sau acel teritoriu;

(v) care provin din Republica Moldova și sunt transportate spre o altă parte a Republicii Moldova, traversând o altă țară sau un alt teritoriu;

(vi) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar al Republicii Moldova.

Aceste norme țin seama de aspectele menționate la art. 235 și 236.

(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind:

a) formularele-tip ale certificatelor de sănătate animală, ale declarațiilor și ale altor documente corespunzătoare categoriilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală menționate la alin. (2);

b) indicarea, pentru produsele menționate la alin. (1), a codurilor din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.

Capitolul II

INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA A UNOR ANUMITE MĂRFURI ALTELE DECÂT ANIMALE, MATERIAL GERMINATIV ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ

Articolul 240. Agenții patogeni

(1) Operatorii, medicii veterinari, felcerii veterinari, profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice și persoanele care lucrează cu animale care aduc agenți patogeni în Republica Moldova:

a) iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Republica Moldova nu prezintă riscuri pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;

b) iau măsuri de control al bolilor și măsuri preventive adecvate pentru a se

asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Republica Moldova nu prezintă niciun risc de bioterorism.

Prezentul alineat se aplică de asemenea oricărei alte persoane fizice sau juridice care aduce astfel de agenți în Republica Moldova în mod intenționat.

(2) Guvernul adoptă norme prin care se stabilesc cerințele pentru introducerea în Republica Moldova a agenților patogeni referitoare la:

- a) ambalajul agenților patogeni;
- b) alte măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor, necesare pentru a împiedica eliberarea și răspândirea agenților patogeni.

Articolul 241. Materialul vegetal

(1) Autoritatea competentă întreprinde măsuri pentru a restricționa intrarea în Republica Moldova a transporturilor de material vegetal în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile în alte țări sau teritorii în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) sau bolile emergente, atunci când acest lucru este impus de normele adoptate în conformitate cu alin. (3) din prezentul articol.

(2) Guvernul adoptă măsurile menționate la alin. (1) din prezentul articol prin care se stabilesc:

a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a materialului vegetal care acționează ca o cale de transmitere a bolilor listate sau a bolilor emergente;

b) cerințele privind:

(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și (3); sau

(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. b).

(3) Guvernul adoptă cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alin. (2) în baza următoarelor criterii:

a) dacă o boală listată sau emergentă care poate fi transmisă prin material vegetal prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau sănătatea umană din Republica Moldova;

b) probabilitatea ca animalele din speciile listate pentru o anumită boală listată sau emergentă să fie în contact direct sau indirect cu materialul vegetal menționat la alin. (2);

c) disponibilitatea și eficacitatea măsurilor alternative de diminuare a riscurilor în ceea ce privește materialul vegetal în cauză, care pot elimina sau minimiza riscul de transmitere menționat la lit. a).

(4) Guvernul adoptă norme care să indice, pentru materialul vegetal menționat

la alin. (2), codurile din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.

Articolul 242. Mijloacele de transport, echipamentele, materialele de ambalare, apa, furajele și hrana pentru animale

(1) Operatorii care aduc animale și produse în Republica Moldova iau măsuri adecvate și necesare de prevenire a bolilor în timpul transportului, astfel cum se prevede la art. 125 alin. (1) și art. 192 alin. (1).

(2) Guvernul adoptă norme privind:

a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a mijloacelor de transport al animalelor și produselor, a echipamentelor, a materialelor de ambalaj sau a apei de transport pentru animale, precum și a hranei sau furajelor pentru animale ce pot transmite boli ale animalelor;

b) cerințele privind:

(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. a) și art. 237 alin. (2) și (3); sau

(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. b).

(3) Guvernul adoptă cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alin. (2) din prezentul articol în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile privind una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) sau bolile emergente, care prezintă un risc important pentru sănătatea animală sau sănătatea umană din Republica Moldova:

a) într-o țară sau un teritoriu învecinat;

b) în țara sau în teritoriul de origine;

c) în țara sau în teritoriul de tranzit.

(4) Guvernul adoptă norme care să indice, pentru mărfurile menționate la alin. (2) lit. a) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.

Capitolul III EXPORTUL

Articolul 243. Exportul din Republica Moldova

(1) Republica Moldova ia măsuri corespunzătoare pentru a garanta că exportul și reexportul de animale și produse din Republica Moldova către o altă țară sau teritoriu au loc în conformitate cu normele privind circulația animalelor și a

produselor între țara de destinație și Republica Moldova prevăzute la art. 84–228, totodată luând în considerare statutul sanitar al țării/teritoriului de destinație respectiv ori al zonei sau compartimentului respectiv al acesteia în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente.

(2) Prin derogare de la alin. (1), dacă autoritatea competentă a țării/teritoriului de destinație care importă animalele ori produsele în cauză solicită sau dacă în procedurile juridice și administrative ale țării/teritoriului respectiv este prevăzut, exportul și reexportul din Republica Moldova pot fi efectuate în conformitate cu prevederile din țara/teritoriul de destinație respectiv, cu condiția ca exporturile sau reexporturile în cauză să nu pună în pericol sănătatea publică ori sănătatea animală.

(3) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile unui acord bilateral încheiat între Republica Moldova și o altă țară/teritoriu, animalele și produsele exportate sau reexportate din Republica Moldova către această țară/acest teritoriu sunt conforme cu dispozițiile respective.

PARTEA a VI-a

CIRCULAȚIA NECOMERCIALĂ A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA ȘI CĂTRE REPUBLICA MOLDOVA DINTR-O ALTĂ ȚARĂ SAU TERITORIU

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 244. Domeniul de aplicare a părții a VI-a

(1) Prezenta parte se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie în interiorul Republicii Moldova și către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu.

(2) Prezenta parte se aplică fără a aduce atingere oricăror măsuri naționale adoptate, publicate și puse la dispoziția publicului privind restricționarea circulației unor anumite specii sau rase de animale de companie în baza unor considerații altele decât cele referitoare la sănătatea animală.

Articolul 245. Dispoziții generale

(1) Nu se interzice, nu se restricționează sau nu se obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol.

(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este

pusă în practică de o persoană împuternicită, această circulație poate avea loc numai în termen de 5 zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.

(3) Guvernul adoptă norme în ceea ce privește cerințele de completare a normei stabilite la alin. (2), referitoare la:

a) documentația privind circulația necomercială a unui animal de companie pusă în practică de către o persoană împuternicită;

b) acordarea unor derogări de la termenul prevăzut la alin. (2);

c) cerințele privind formatul, limbile și valabilitatea declarației prin care persoana împuternicită este autorizată în scris să pună în practică circulația necomercială a animalului de companie în numele proprietarului animalului de companie.

Articolul 246. Numărul maxim de animale de companie

(1) Numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I, care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.

(2) Prin derogare de la alin. (1), numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 poate fi mai mare de cinci în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) circulația necomercială în cauză are loc în vederea participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;

b) proprietarul animalului de companie sau persoana împuternicită prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment menționat la lit. a), fie pe lângă o asociație care organizează astfel de evenimente;

c) animalele de companie au vârsta mai mare de 6 luni.

(3) Pentru a preveni circulația comercială a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1, mascată în mod fraudulos sub forma de circulație necomercială, Guvernul aprobă numărul maxim al animalelor de companie care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale.

Capitolul II

CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA

Articolul 247. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1

(1) Animalele de companie pot fi transportate în scopuri necomerciale numai dacă acestea:

a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);

b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b), în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);

c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis conform normelor adoptate în temeiul art. 254 lit. d).

Articolul 248. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1

(1) În măsura în care Guvernul a adoptat norme conform art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa nr. 1, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alin. (2) din prezentul articol.

(2) Animalele de companie din speciile menționate la alin. (1) pot fi deplasate în interiorul Republicii Moldova numai dacă:

a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);

b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);

c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 254 lit. d).

(3) Până la adoptarea normelor relevante menționate la alin. (1), pot fi aplicate normele naționale în vigoare circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1, cu condiția ca normele respective:

a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică ori sănătatea animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și

b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate circulației animalelor din speciile respective conform prezentei legi.

Capitolul III

**CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A
ANIMALELOR DE COMPANIE CĂTRE REPUBLICA MOLDOVA
DINTR-O ALTĂ ȚARĂ SAU UN TERITORIU**

Articolul 249. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1

(1) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau un teritoriu numai dacă:

a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);

b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);

c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 254 lit. d).

(2) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu altele decât cele listate în conformitate cu art. 253 alin. (1) lit. d) numai printr-un punct de intrare listat în acest sens.

(3) Guvernul adoptă norme privind condițiile de acordare a unor derogări de la alin. (2) din prezentul articol.

Articolul 250. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1

(1) În măsura în care Guvernul a adoptat norme conform art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa nr. 1, circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alin. (2) din prezentul articol.

(2) Animalele de companie din speciile menționate la alin. (1) pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu numai dacă:

a) sunt identificate sau descrise, fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);

b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);

c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis conform normelor adoptate în temeiul art. 254 lit. d);

d) atunci când provin dintr-o altă țară sau teritoriu altele decât cele listate în temeiul art. 253 alin. (1) lit. d), acestea intră printr-un punct de intrare listat în acest sens.

(3) Pana la adoptarea normelor relevante menționate la alin. (1), pot fi aplicate normele în vigoare pentru circulația necomercială a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1 provenite dintr-o alta țară sau dintr-un teritoriu, cu condiția ca normele respective:

a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau sănătatea animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și

b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate intrării în Republica Moldova a animalelor din speciile respective conform prezentei legi.

Articolul 251. Derogări de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie provenite din anumite țări și teritorii

Guvernul poate acorda derogări de la art. 249 și 250 pentru circulația necomercială a animalelor de companie provenite din următoarele țări și teritorii în sensul în care circulația respectivă se poate desfășura în condițiile stabilite de normele naționale ale țărilor și teritoriilor respective:

- a) San Marino și Italia;
- b) Vatican și Italia;
- c) Monaco și Franța;
- d) Andorra și Franța;
- e) Andorra și Spania;
- f) Norvegia și Suedia;
- g) Insulele Feroe și Danemarca;
- h) Groenlanda și Danemarca.

Capitolul IV **IDENTIFICAREA ȘI MĂSURILE PREVENTIVE** **ȘI DE DIMINUARE A RISCURILOR**

Articolul 252. Delegarea de competențe privind identificarea animalelor de companie și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor

(1) Guvernul adoptă norme privind:

- a) cerințele detaliate specifice speciei pentru:

(i) mijloacele de identificare a animalelor de companie din speciile listate în anexa nr. 1, prevăzute la art. 247 lit. a), art. 248 alin. (2) lit. a), art. 249 alin. (1) lit. a) și art. 250 alin. (2) lit. a);

(ii) aplicarea și utilizarea respectivelor mijloace de identificare;

b) cerințele detaliate specifice speciei pentru măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, pentru a asigura faptul că animalele de companie nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) din cauza circulației animalelor de companie din speciile listate în anexa nr. 1, după cum se prevede la art. 247 lit. b), art. 248 alin. (2) lit. b), art. 249 alin. (1) lit. b) și art. 250 alin. (2) lit. b).

(2) Măsurile preventive și de diminuare a riscurilor specifice speciei, autorizate printr-un act adoptat în temeiul alin. (1) lit. b) din prezentul articol, se bazează pe informații științifice adecvate, fiabile și validate și se aplică proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau sănătatea animală legate de circulația necomercială a animalelor de companie care ar putea fi afectate de bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d).

(3) Actele prevăzute la alin. (1) lit. b) pot include, de asemenea:

a) norme de clasificare a țărilor sau a unor părți ale acestora în funcție de statutul lor sanitar și de sistemele lor de supraveghere și de raportare privind anumite boli care ar putea să fie răspândite prin circulația animalelor de companie din speciile listate în anexa I;

b) condiții ce trebuie îndeplinite pentru a rămâne eligibile pentru aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);

c) condiții pentru aplicarea și documentarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);

d) criterii pentru acordarea și, după caz, documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);

e) criterii pentru acordarea și documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la condițiile prevăzute la art. 247–250.

Articolul 253. Norme privind măsurile preventive și de diminuare a riscurilor

(1) Guvernul, prin actele normative cu privire la animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1:

a) stabilește norme privind formatul, structura și limbile oricăror documente necesare în temeiul art. 252 alin. (3) lit. c) și d);

b) adoptă o listă a țărilor care respectă condițiile prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. d) și înlătură țările de pe lista respectivă în cazul în care apar modificări ale acestor condiții;

c) adoptă o listă a țărilor care respectă normele de clasificare a unor părți ale acestora prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. a) și înlătură țările de pe lista respectivă în cazul în care apar modificări ale acestor norme.

(2) Din motive imperioase temeinic justificate, legate de riscuri importante, Guvernul adoptă norme imediat aplicabile de actualizare a listelor prevăzute la alin. (1) lit. b) și d).

Capitolul V DOCUMENTE DE IDENTIFICARE

Articolul 254. Delegarea de competențe privind documentele de identificare

Guvernul adoptă norme privind:

a) rubricile pentru introducerea de informații care urmează să fie incluse în documentele de identificare prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c);

b) distribuirea documentelor de identificare necompletate prevăzute la art. 247 lit. c);

c) condițiile pentru acordarea de derogări de la formatul documentelor de identificare prevăzute la art. 247 lit. c) și la art. 249 alin. (1) lit. c);

d) emiterea, completarea și, după caz, aprobarea documentelor de identificare prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c).

Articolul 255. Norme privind documentele de identificare

(1) Guvernul adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește modelul documentelor de identificare astfel cum se prevede la art. 247 lit. c) și la art. 249 alin. (1) lit. c). Modelul respectiv conține rubricile prevăzute la art. 254 lit. a), precum și cerințele privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză.

(2) Guvernul poate adopta:

a) norme privind modelul de documente de identificare, astfel cum se prevede la art. 248 alin. (2) lit. c) și la art. 250 alin. (2) lit. c), care conține rubricile respective prevăzute la art. 254 lit. a), precum și cerințe privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză;

b) normele necesare pentru tranziția la modelul documentului de identificare prevăzut la art. 247 lit. c).

Capitolul VI OBLIGAȚII CU PRIVIRE LA INFORMARE

Articolul 256. Obligații cu privire la informare

(1) Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informații clare și ușor accesibile privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, inclusiv:

a) condițiile de acordare a anumitor derogări prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. d);

b) condițiile de acordare a derogărilor prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. e);

c) cerințele pentru aplicarea mijloacelor de identificare, astfel cum se prevede la art. 252 alin. (1) lit. a) pct. (ii);

d) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriul Republicii Moldova a animalelor de companie din speciile menționate în partea B din anexa nr. 1, care sunt prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 248 alin. (3) și al art. 250 alin. (3);

e) condițiile aplicabile circulației necomerciale către Republica Moldova a animalelor de companie din anumite țări și teritorii, care sunt prevăzute în normele stabilite în temeiul art. 251;

f) orice informație relevantă privind anumite măsuri preventive și de diminuare a riscurilor astfel cum se prevede la art. 252 alin. (1) lit. b).

(2) Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informațiile respective, oferind pe pagina sa de internet:

a) linkurile către paginile de internet informative;

b) informațiile menționate la alin. (1) lit. a) și d) din prezentul articol și informațiile puse la dispoziția publicului astfel cum se prevede la art. 244 alin. (2), inclusiv în alte limbi, dacă este cazul.

PARTEA a VII-a MĂSURI DE URGENȚĂ

Secțiunea 1

Măsuri de urgență privind circulația animalelor și a produselor și privind mijloacele de transport și alte materiale ce ar putea intra în contact cu aceste animale și produse

Articolul 257. Măsurile de urgență ce trebuie luate de autoritatea competentă la apariția unui focar de boală listată sau de boală emergentă, sau în caz de pericol

(1) În cazul apariției unui focar de boală listată sau de boală emergentă, sau al unui pericol care ar putea să prezinte un risc grav la adresa sănătății publice sau sănătății animale, autoritatea competentă, în funcție de gravitatea situației și a bolii

sau a pericolului în cauză, ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului:

a) pentru bolile listate:

(i) menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 53–71;

(ii) menționate la art. 9 alin. (1) lit. b), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 72–75 și art. 77–81;

(iii) menționate la art. 9 alin. (1) lit. c), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 76–78 și art. 80 și 82;

b) pentru bolile emergente și pericole:

(i) restricții privind circulația animalelor și a produselor provenind de la unitățile sau, după caz, din zonele de restricție ori compartimentele în care a apărut focarul sau pericolul, precum și privind mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;

(ii) carantina animalelor și izolarea produselor;

(iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;

(iv) orice măsuri de urgență de control al bolilor, prevăzute la art. 53–71, care sunt adecvate;

c) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a controla și a preveni în mod eficace răspândirea bolii sau a riscului.

(2) Autoritatea competentă informează fără întârziere Comisia Europeană și WOAAH:

a) cu privire la apariția unui focar sau a unui pericol astfel cum se menționează la alin. (1);

b) referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alin. (1).

Articolul 258. Măsurile de urgență care urmează să fie luate la apariția unui focar sau pericol într-o țară învecinată

(1) Autoritatea competentă, în cazul în care a apărut focarul sau pericolul menționat la art. 257 alin. (1) într-o țară învecinată, în funcție de gravitatea situației și de boala sau pericolul în cauză și dacă se detectează pe teritoriul său animale sau produse din țara învecinată ori mijloace de transport sau orice alt material care ar fi putut intra în contact cu respectivele animale și produse, ia una sau mai multe dintre măsurile de urgență menționate la art. 257 alin. (1).

(2) În cazul în care există un risc grav, până la luarea măsurilor de urgență alternative conform art. 259, autoritatea competentă poate să ia măsurile de urgență menționate la art. 257 alin. (1) în mod provizoriu, în funcție de gravitatea situației, în ceea ce privește animalele sau produsele provenind de la unități ori din alte locuri sau, după caz, din zonele de restricție ale țării învecinate în care a apărut boala sau

pericolul menționat la art. 257 alin. (1) sau mijloacele de transport ori alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele respective.

Secțiunea a 2-a

Măsuri de urgență alternative privind transporturile de animale și de produse provenind din alte țări și teritorii și privind mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu aceste transporturi

Articolul 259. Măsurile de urgență alternative care pot fi luate de autoritatea competentă

În cazul în care ia cunoștință despre animale ori produse, originare dintr-o țară sau un teritoriu, care ar putea constitui un risc grav pentru Republica Moldova din cauza unor eventuale infecții sau contaminări cu boli listate sau boli emergente ori din cauza unor pericole, sau ia cunoștință despre mijloace de transport sau materiale ce ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse, autoritatea competentă:

a) ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență necesare în vederea atenuării riscului respectiv, în funcție de gravitatea situației:

(i) măsuri imediate de eradicare, de prevenire, de control sau de supraveghere a bolilor la animale;

(ii) distrugerea animalelor și a produselor în cauză;

(iii) restricții privind circulația animalelor și a produselor în cauză;

(iv) carantina animalelor și izolarea produselor în cauză;

(v) măsuri de supraveghere și trasabilitate;

(vi) orice măsuri de control al bolilor prevăzute la art. 33–46 care sunt necesare;

(vii) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului în Republica Moldova;

b) informează imediat Comisia Europeană și WOAAH, prin intermediul sistemului TRACES, cu privire la riscurile asociate animalelor și produselor în cauză și cu privire la originea animalelor și a produselor în cauză, de asemenea le informează fără întârziere cu privire la măsurile de urgență luate în temeiul lit. a).

PARTEA a VIII-a

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

Articolul 260. Dispoziții finale și tranzitorii

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 8 mai 2026.

(2) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul:

a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru a aduce legislația în vigoare în concordanță cu prevederile acesteia;

b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile acesteia.

(3) În anexa nr. 1 capitolul III din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 170–175, art. 494), cu modificările ulterioare, sintagma „Certificat sanitar-veterinar” se substituie cu sintagma „Certificat de sănătate animală”.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Specii de animale de companie

Partea A

Câini (*Canis lupus familiaris*)

Pisici (*Felis silvestris catus*)

Dihori domestici (*Mustela putorius furo*)

Partea B

Nevertebrate (cu excepția albinelor, a moluștelor din încregătura *Mollusca* și a crustaceelor din subîncregătura *Crustacea*)

Animale acvatice ornamentale

Amfibieni

Reptile

Păsări: specimene de specii de păsări altele decât găini, curci, bibilici, rațe, găște, prepelițe, porumbei, fazani, potârnicși și păsări alergătoare (*Ratitae*).

Mamifere: rozătoare și iepuri, altele decât cele destinate producției de alimente.

Lista de boli ale animalelor

- Infecția cu virusul pestei bovine
 Infecția cu virusul febrei Văii de Rift
 Infecția cu *Brucella abortus*, *B. melitensis* și *B. suis*
 Infecția cu complexul *Mycobacterium tuberculosis* (*M. bovis*, *M. caprae* și *M. tuberculosis*)
 Infecția cu virusul rabic
 Infecția cu virusul bolii limbii albastre (serotipurile 1–24)
 Infestarea cu *Echinococcus multilocularis*
 Infecția cu virusul bolii hemoragice epizootice
 Antraxul
 Tripanozomiaza animalelor (*Trypanosoma evansi*)
 Boala virală Ebola
 Paratuberculoza
 Encefalita japoneză
 Febra West Nile
 Febra Q
 Infecția cu virusul dermatozei nodulare contagioase
 Infecția cu *Mycoplasma mycoides* subspecia *mycoides* SC (pleuropneumonia contagioasă bovină)
 Rinotraheita infecțioasă bovină/vulvovaginita pustuloasă infecțioasă
 Diareea virală bovină
 Campilobacterioza genitală bovină
 Trichomonoză
 Leucoza enzootică bovină
 Variola ovină și caprină
 Infecția cu virusul pestei micilor rumegetoare
 Pleuropneumonia contagioasă a caprelor
 Epididimită ovină (*Brucella ovis*)
 Infecția cu *Burkholderia mallei* (morvă)
 Infecția cu virusul arteritei ecvine
 Anemia infecțioasă ecvină
 Durina
 Encefalomielite ecvină venezueleană
 Metrita contagioasă ecvină
 Encefalomielite ecvină (de est și de vest)
 Infecția cu virusul bolii lui Aujeszky
 Infecția cu virusul sindromului respirator și de reproducție porcine
 Infecția cu virusul bolii de Newcastle
 Micoplasmoza aviară (*Mycoplasma gallisepticum* și *M. meleagridis*)
 Infecția cu *Salmonella Pullorum*, *S. Gallinarum* și *S. arizonae*
 Infecția cu virusurile gripei aviare slab patogene
 Chlamydia aviară
 Infestarea cu *Varroa* spp. (varrooză)
 Infestarea cu *Aethina tumida* (gândacul mic de stup)
 Loca americană
 Infestarea cu *Tropilaelaps* spp.
 Infecția cu *Batrachochytrium salamandrivorans*

- Necroza hematopoietică epizootică
- Septicemia hemoragică virală
- Necroza hematopoietică infecțioasă
- Infecția cu virusul AIS (anemia infecțioasă a somonului) cu deleție în HPR (regiunea înalt polimorfică)
- Herpesul crapului koi
- Infecția cu *Mikrocytos mackini*
- Infecția cu *Perkinsus marinus*
- Infecția cu *Bonamia ostreae*
- Infecția cu *Bonamia exitiosa*
- Infecția cu *Marteilia refringens*
- Infecția cu virusul sindromului Taura
- Infecția cu virusul bolii „cap galben”
- Infecția cu virusul bolii petelor albe.

Specii de ungulate

Ordin	Familie	Genuri/specii 171
<i>Perisodactile</i>	<i>Ecvidee</i>	<i>Equus</i> spp.
	<i>Tapiride</i>	<i>Tapirus</i> spp.
	<i>Rinoceride</i>	<i>Ceratotherium</i> spp., <i>Dicerorhinus</i> spp., <i>Diceros</i> spp., <i>Rhinoceros</i> spp.
<i>Artiodactile</i>	<i>Antilocapride</i>	<i>Antilocapra</i> ssp.
	<i>Bovidee</i>	<i>Addax</i> ssp., <i>Aepyceros</i> ssp., <i>Alcelaphus</i> ssp., <i>Ammelaphus</i> ssp., <i>Ammodorcas</i> ssp., <i>Ammotragus</i> ssp., <i>Antidorcas</i> ssp., <i>Antilope</i> ssp., <i>Arbitragus</i> ssp., <i>Beatragus</i> ssp., <i>Bison</i> ssp., <i>Bos</i> ssp. (inclusiv <i>Bibos</i> , <i>Novibos</i> , <i>Poephagus</i>), <i>Boselaphus</i> ssp., <i>Bubalus</i> ssp. (inclusiv <i>Anoa</i>), <i>Budorcas</i> ssp., <i>Capra</i> ssp., <i>Cephalophus</i> ssp., <i>Connochaetes</i> ssp., <i>Damaliscus</i> ssp. (inclusiv <i>Beatragus</i>), <i>Dorcatragus</i> ssp., <i>Eudorcas</i> ssp., <i>Gazella</i> ssp., <i>Hemitragus</i> ssp., <i>Hippotragus</i> ssp., <i>Kobus</i> ssp., <i>Litocranius</i> ssp., <i>Madoqua</i> ssp., <i>Naemorhedus</i> ssp. (inclusiv <i>Nemorhaedus</i> și <i>Capricornis</i>), <i>Nanger</i> ssp., <i>Neotragus</i> ssp., <i>Nilgiritragus</i> ssp., <i>Oreamnos</i> ssp., <i>Oreotragus</i> ssp., <i>Oryx</i> ssp., <i>Ourebia</i> ssp., <i>Ovibos</i> ssp., <i>Ovis</i> ssp., <i>Pantholops</i> ssp., <i>Philantomba</i> ssp., <i>Pelea</i> ssp., <i>Procapra</i> ssp., <i>Pseudois</i> ssp., <i>Pseudoryx</i> ssp., <i>Raphicerus</i> ssp., <i>Redunca</i> ssp., <i>Rupicapra</i> ssp., <i>Saiga</i> ssp., <i>Sigmoceros-Alecelaphus</i> ssp., <i>Strepticerus</i> ssp., <i>Sylvicapra</i> ssp., <i>Syncerus</i> ssp., <i>Taurotragus</i> ssp., <i>Tetracerus</i> ssp., <i>Tragelaphus</i> ssp. (inclusiv <i>Boocerus</i>).
	<i>Camelide</i>	<i>Camelus</i> ssp., <i>Lama</i> ssp., <i>Vicugna</i> ssp.
<i>Cervide</i>	<i>Alces</i> ssp., <i>Axis-Hyelaphus</i> ssp., <i>Blastocerus</i> ssp., <i>Capreolus</i> ssp., <i>Cervus</i> ssp., <i>Dama</i> ssp., <i>Elaphodus</i> ssp., <i>Elaphurus</i> ssp., <i>Hippocamelus</i> ssp., <i>Hydropotes</i> ssp., <i>Mazama</i> ssp., <i>Megamuntiacus</i> ssp., <i>Muntiacus</i> ssp., <i>Odocoileus</i> ssp., <i>Ozotoceros</i> ssp.,	

		<i>Przewalskium</i> ssp., <i>Pudu</i> ssp., <i>Rangifer</i> ssp., <i>Rucervus</i> ssp., <i>Rusa</i> ssp.
	<i>Girafide</i>	<i>Giraffa</i> ssp., <i>Okapia</i> ssp.
	<i>Hippopotamidae</i>	<i>Hexaprotodon-</i> <i>Choeropsis</i> ssp., <i>Hippopotamus</i> ssp.
	<i>Moschide</i>	<i>Moschus</i> ssp.
	<i>Suide</i>	<i>Babyrousa</i> ssp., <i>Hylochoerus</i> ssp., <i>Phacochoerus</i> ssp., <i>Porcula</i> ssp., <i>Potamochoerus</i> ssp., <i>Sus</i> ssp.
	<i>Tayassuidae</i>	<i>Catagonus</i> ssp., <i>Pecari-Tayassu</i> ssp.
	<i>Tragulide</i>	<i>Hyemoschus</i> ssp., <i>Tragulus-Moschiola</i> ssp.
<i>Proboscidiene</i>	<i>Elefantide</i>	<i>Elephas</i> ssp., <i>Loxodonta</i> ssp.

Criterii de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) pentru bolile listate în conformitate cu art. 5

Prezenta anexă are drept scop să detalieze criteriile pe care autoritatea competentă le va lua în considerare la stabilirea normelor de prevenire și control al bolilor care urmează să fie aplicate diverselor categorii de boli listate în conformitate cu art. 5.

În procesul de grupare pe categorii trebuie să se țină seama de profilul bolii în cauză, de nivelul impactului acesteia asupra sănătății publice, asupra sănătății și bunăstării animalelor și asupra economiei, precum și de disponibilitatea, fezabilitatea și eficacitatea instrumentelor de diagnosticare și ale diverselor seturi de măsuri de prevenire și control prevăzute de prezenta lege în ceea ce privește boala în cauză.

Secțiunea 1

Criterii de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. a)

Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) se consideră a avea cel mai sever impact în domeniile sănătății animale, sănătății publice, economic, social și al mediului din Republica Moldova. Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

a) boala în cauză:

(i) nu este prezentă pe teritoriul țării;

(ii) este prezentă numai în cazuri excepționale (ca urmare a introducerii în împrejurări atipice); sau

(iii) este prezentă numai într-o parte foarte restrânsă a teritoriului țării;

b) boala în cauză este foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea directă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aerului, a apei sau prin vectori; boala poate afecta mai multe specii de animale deținute și sălbatice sau o singură specie de animale deținute de importanță economică și poate conduce la rate ridicate ale morbidității și rate semnificative ale mortalității.

Pe lângă criteriile prevăzute la lit. a) și b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic sau pandemic, sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;

d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei țării, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și a productivității animalelor;

e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele domenii:

- (i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;
- (ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;
- (iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;
- (iv) pe termen lung, biodiversitatea sau protecția speciilor ori a raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor ori a raselor respective, sau daune pe termen lung cauzate acestora.

Secțiunea a 2-a

Criterii de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. b)

Bolile cărora li se aplică normele de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sunt controlate cu scopul eradicării acestora în întreaga țară.

Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

a) boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al țării sau pe o parte a acestuia;

b) boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă; pe lângă transmiterea directă și indirectă, există și posibilitatea răspândirii acesteia pe calea aerului, a apei sau prin vectori; aceasta poate afecta una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată în general scăzută a mortalității.

Pe lângă criteriile prevăzute la lit. a) și b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice, inclusiv un potențial epidemic, sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;

d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei țării, atrăgând costuri substanțiale, legate în principal de impactul său direct asupra sănătății și a productivității animalelor;

e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele domenii:

- (i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;
- (ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;
- (iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau măsurile adoptate în vederea eradicării acesteia;

(iv) pe termen lung, biodiversitatea ori protecția speciilor sau a raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau a raselor respective, sau daune pe termen lung cauzate acestora.

O boală căreia i se aplică măsurile menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), care nu a fost eradicată cu succes și promptitudine într-o zonă a țării și care a obținut, în zona respectivă, un caracter endemic poate face obiectul unor măsuri de prevenire și control al bolilor în conformitate cu art. 9 alin. (1) lit. b), în zona respectivă a țării.

Secțiunea a 3-a

Criteria de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. c)

Prezenta secțiune se referă la bolile pentru care sunt relevante normele de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) și care necesită măsuri pentru a preveni răspândirea acestora în zonele țării care sunt oficial indemne de boală sau care au programe de eradicare a bolilor listate respective.

Bolile respective trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

a) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este de natură endemică și este prezentă pe întregul teritoriu al țării sau pe o parte a acestuia ori, în cazul animalelor acvatice, anumite zone ale țării sunt indemne de boala în cauză;

b) (i) în cazul animalelor terestre, boala în cauză este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmitere directă și indirectă; boala afectează în principal o singură sau mai multe specii de animale, în mod obișnuit nu conduce la o rată ridicată a morbidității și are o rată a mortalității neglijabilă sau nulă; efectul cel mai adesea observat este pierderea productivității animalelor;

(ii) în cazul animalelor acvatice, boala este moderat spre foarte ușor transmisibilă, în principal prin transmitere directă și indirectă; boala afectează una sau mai multe specii de animale și poate conduce la o rată ridicată a morbidității, cu o rată de obicei scăzută a mortalității; efectul cel mai adesea observat este pierderea productivității animalelor.

Pe lângă criteriile prevăzute la lit. a) și b), bolile respective trebuie să îndeplinească unul sau mai multe dintre următoarele criterii:

c) boala în cauză are un potențial zoonotic cu consecințe semnificative asupra sănătății publice sau prezintă posibile amenințări semnificative la adresa siguranței alimentare;

d) boala în cauză are un impact semnificativ asupra economiei din unele zone ale țării, în principal datorită efectelor sale directe asupra unor anumite tipuri de sisteme de producție zootehnică;

e) boala în cauză are un impact semnificativ asupra unuia sau mai multora dintre următoarele domenii:

(i) societatea, având în special un impact asupra piețelor forței de muncă;

(ii) bunăstarea animalelor, provocând suferință unui număr mare de animale;

(iii) mediul, având în vedere impactul direct al bolii sau al măsurilor adoptate în vederea eradicării acesteia;

(iv) pe termen lung, biodiversitatea ori protecția speciilor sau a raselor pe cale de dispariție, inclusiv eventuala dispariție a speciilor sau a raselor respective, sau daune pe termen lung cauzate acestora.

Secțiunea a 4-a

Criterii de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. d)

Normele de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile de la secțiunea 1, 2 sau 3 și altor boli care îndeplinesc criteriile din secțiunea 5 în cazul în care riscul prezentat de boala în cauză poate fi diminuat în mod eficace și proporțional prin măsuri privind circulația animalelor și a produselor de origine animală pentru a preveni sau a limita apariția și răspândirea sa.

Secțiunea a 5-a

Criterii de aplicare a normelor de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. e)

Normele de prevenire și control al bolilor menționate la art. 9 alin. (1) lit. e) se aplică bolilor care îndeplinesc criteriile prevăzute în secțiunile 1, 2 sau 3, precum și altor boli în cazul cărora este necesară supravegherea din motive legate de sănătatea și bunăstarea animalelor, de sănătatea umană, de economie, societate sau de mediu.

SINTEZA
amendamentelor, propunerilor și obiecțiilor la proiectul de lege
privind activitatea sanitar veterinară
(nr.293 din 28 august 2023)

Nr. crt.	Textul părții constitutive a proiectului de act legislativ la care se propun amendamente, propuneri, obiecții	Autorul amendamentului, propunerii, obiecției/ Conținutul amendamentului, propunerii, obiecției	Poziția autorului (Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare)	Rezultatul examinării de către Comisia sesizată în fond
1	2	3	4	5
1.		<p>Direcția generală juridică a Secretariatului Parlamentului Obiecții de conținut și tehnică legislativă: 1. Referindu-ne la aspectul normativ și prevederile pct.30 din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1171/2018, clauza de armonizare conține în mod obligatoriu și „... <i>actul sau actele Uniunii Europene ce se transpun, cu descrierea tipului, numărului, instituției/instituțiilor Uniunii Europene ce a/au adoptat actul Uniunii Europene, seria, numărul și data Jurnalului Oficial al Uniunii Europene în care acesta a fost publicat. Pentru actul Uniunii Europene care a fost supus modificărilor, se indică cele mai recente amendamente care constituie obiect al transpunerii în legislația națională</i>”. Astfel, subliniem necesitatea indicării denumirii actelor Uniunii Europene exact în modul în care au fost adoptate.</p>	<p>Nu se acceptă pct.30 din Regulamentul privind armonizarea legislației Republicii Moldova cu legislația Uniunii Europene, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1171/2018 dă referință la Anexa nr.2 a HG, astfel conform modelului stabilit în anexa respectivă atât în modelul 1 cât și în modelul 2 se utilizează următoarea formulare: ”... așa cum a fost modificat ultima dată prin _____ (se indică cea mai recentă modificare a actului Uniunii Europene care constituie obiect al transpunerii, prin precizarea tipului, numărului și a datei de adoptare a actului Uniunii Europene de modificare).”</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
1.1		<p>Prin urmare, în clauza de adoptare textul „Regulamentul de modificare a (UE) 2018/1629 al Comisiei al</p>	<p>Se acceptă Clauza de adoptare se expune în următoarea redacție:</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
		<p>Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 25 iulie 2018” urmează a se substitui cu textul „Regulamentul delegat (UE) 2018/1629 al Comisiei din 25 iulie 2018 de modificare a listei bolilor stabilite în anexa II la Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”).</p>	<p>„Prezenta lege transpune în legislația națională Regulamentul (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”), CELEX: 32016R0429, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 84 din 31 martie 2016, așa cum a fost modificat ultima oară prin Regulamentul delegat (UE) 2018/1629 al Comisiei Europene din 25 iulie 2018.”</p>	
1.2		<p>În aceeași ordine de idei, menționăm faptul că, în prezent, există 11 acte delegate în vigoare (enumerare în declarația de compatibilitate) prin care au fost modificate prevederile Regulamentului (UE) 2016/429 al Parlamentului European și al Consiliului Uniunii Europene din 9 martie 2016 privind bolile transmisibile ale animalelor și de modificare și de abrogare a anumitor acte din domeniul sănătății animalelor („Legea privind sănătatea animală”). Așadar, se va examina oportunitatea adoptării proiectului de lege în varianta actuală, în situația în care actele menționate <i>supra</i> urmează a fi transpuse în legislația națională.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Ca urmare a expertizei de transpunere a Regulamentului UE nr.429/2016 prin proiectul de lege nr.293/2023 privind activitatea sanitară veterinară efectuate de către experții europeni, în cadrul proiectului de asistență tehnică TAIEX Case ID AGR HOME 86578, a consultărilor grupurilor de lucru pe platforma Ministerului și ținând cont de consultările cu Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, proiectul a fost ajustat în vederea transunerii fidele a Regulamentului nr.429/2016 având în vedere că s-au identificat 24 de acte UE care urmează a fi transpuse în implementarea legii</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
2		<p>7. Atragem atenție asupra obligativității redactării textului proiectului de lege, prin prisma prevederilor art.54 alin.(1) lit. a) din Legea nr.100/2017, potrivit cărora textul proiectului actului normativ se elaborează în limba română (...) cu respectarea</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Prezentul proiect de lege a fost redactat conform regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
		<p><u>strictă a regulilor gramaticale, de ortografie și de punctuație.</u></p>		
3.	<p>Articolul 1. Scopul, obiectivele și domeniile de aplicare ale prezentei legi</p>	<p>8. La art.1 din proiectul de lege, considerăm necesar excluderea cuvântului „obiectivele” din denumirea articolului, deoarece conținutul articolului nu reglementează obiectul dat, or articolul vizat va fi structurat în sensul stabilirii obiectivelor prezentei legi.</p> <p>Atenționăm, că pe parcursul textului proiectului în mai multe articole se utilizează termenul „obiective”, specificarea cărora nu se regăsește în text. Unele din ele au sensul de a fi percepute ca „întreprindere”, „unitate” care este supusă supravegherii și controlului sanitar veterinar, altele au sens de “activitate/activități”. Ca exemple, ne referim la art.11 literele a), e), f) și art.47 alin.(5) și (6), art. 48 alin.(2).</p> <p>Totodată, la art.56 alin.(2) se face referire la „obiectivele prevăzute în anexa nr. 1”. Reținem că, Anexa nr.1 conține <i>Lista activităților care se supun autorizării sanitare veterinare de către Agenție.</i></p> <p>Consecvent, atenționăm că în proiect nu este clar care sunt <i>obiectivele supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar</i>, terminologie utilizată în art. 11.</p> <p>Art.13 alin.(7) prevede că obiectivele sanitare veterinare se aprobă de Agenție, iar art.98 prevede doar obiectivele finanțării activităților sanitar veterinare de stat.</p>	<p>Se acceptă Art.1 cât și în art. menționate (art.11, 17, 47, 48) a fost exclus cuvântul ”obiectivele”.</p> <p>În același context, menționăm că este necesară modificarea denumirii proiectului de lege, având în vedere că obiectul de reglementare este sănătatea animală.</p> <p>Astfel, denumirea proiectului se modifică și va avea cu următorul cuprins: ”Legea privind sănătatea animală”</p> <p>De asemenea, art.1 se completează cu alin.(2) și (3) cu următorul cuprins: „(2) Normele de prevenire și de control al bolilor animalelor prevăd: a) prioritizarea și clasificarea bolilor de interes pentru Republica Moldova și stabilirea responsabilităților în materie de sănătate animală (partea I: art. 1–17); b) depistarea timpurie, notificarea și raportarea bolilor, supravegherea, programele de eradicare și statutul de indemn de boală (partea a II-a: art. 18–42); c) creșterea gradului de sensibilizare cu privire la boli, de pregătire în fața bolilor și de control al bolilor (partea a III-a: art. 43–83); d) înregistrarea și autorizarea sanitară veterinară a unităților și a transportatorilor, circulația și trasabilitatea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în interiorul Republicii Moldova (partea a IV-a: art. 84–228; și partea a VI-a art. 244–248 și 252–256); e) intrarea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală în Republica Moldova și exportul unor astfel de transporturi din Republica Moldova (partea a V-a: art. 229–243; și partea a VI-a: art. 244–246 și 252–256); f) circulația necomercială a animalelor de companie în interiorul Republicii Moldova, cât și ieșirea lor în exteriorul țării (partea a VI-a: art. 244–256); g) măsurile de urgență care trebuie adoptate în eventualitatea unei situații de urgență cauzate de o boală (partea a VII-a: art. 257 și 258).</p> <p>(3) Principalele norme ale prezentei legi, enunțate la alin. (2): a) urmăresc să asigure: (i) îmbunătățirea sănătății animale pentru a susține producția agricolă și</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>de acvacultură durabilă în Republica Moldova;</p> <p>(ii) funcționarea eficace a pieței interne;</p> <p>(iii) reducerea efectelor negative ale bolilor asupra sănătății animale, sănătății publice și asupra mediului prin aplicarea de măsuri legale în caz de necesitate sau de risc iminent pentru sănătatea animalelor, sănătatea publică, protecția animalelor și pentru siguranța produselor alimentare de origine animală și a hranei pentru animale;</p> <p>b) țin seama de:</p> <p>(i) legătura dintre sănătatea animală și:</p> <ul style="list-style-type: none"> – sănătatea publică; – mediu, inclusiv biodiversitatea și resursele genetice prețioase, precum și efectele schimbărilor climatice; – siguranța alimentelor și a furajelor; – bunăstarea animalelor, inclusiv cruțarea de orice durere, angoasă ori suferință ce poate fi evitată; – rezistența la antimicrobiene; – securitatea alimentară; <p>(ii) consecințele economice, sociale, culturale și de mediu ale aplicării măsurilor de prevenire și de control al bolilor;</p> <p>(iii) standardele internaționale relevante.”</p>	
4.	<p>Articolul 2. Noțiuni principale</p>	<p>9. Cu referire la art.2 din proiect, atragem atenție asupra faptului că, conform tehnicii legislative noțiunile și termenii se definesc la începutul dispozițiilor generale și se expun în ordine alfabetică.</p> <p>Potrivit art.54 alin.(1) lit. d) din Legea nr.100/2017, <i>aceleași noțiuni se exprimă prin aceiași termeni.</i></p> <p>Atragem atenție că sintagma „autoritate veterinară centrală” expusă în noțiunea „autoritate sanitară veterinară competentă” urmează a fi revăzută, or, potrivit prevederilor art.4 alin.(2) din proiect „Agenția este autoritatea administrativă centrală din subordinea Guvernului”. Reținem că, în textul proiectului se utilizează formula de „<i>autoritatea administrativă centrală</i>”.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>La art.2 devenit art.4 conform tehnicii legislative noțiunile și termenii s-au definit la începutul dispozițiilor generale și s-au expus în ordine alfabetică, actualizate și unificate conform Regulamentului UE nr.429/2016.</p> <p>prevederile din proiect „Agenția este autoritatea administrativă centrală din subordinea Guvernului” au fost excluse.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3
		Ca obiecție generală, recomandăm unificarea și utilizarea constantă a noțiunii Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor.
4.1		Subsecvent, sintagmele „boală emergentă” și „boli emergente” urmează a fi redefinite printr-o singură noțiune.
4.2	<p><i>zonă de restricție</i> – o zonă în care se aplică restricții privind mișcarea animalelor sau produselor și alte măsuri de control al bolilor, pentru evitarea răspândirii unei anumite boli înspre zone în care nu se aplică restricții, dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;</p>	<p>Conform alin.(4) al art.54 din Legea nr.100/2017 „în cazul în care se impune utilizarea unor noțiuni sau termeni consacrați din tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte ori din legislația Uniunii Europene, în proiect se asigură corespunderea acestora termenilor sau, respectiv, noțiunilor consacrate din legislația națională”. La transpunerea actelor Uniunii Europene în legislația națională, pentru evitarea confuziilor, terminologia utilizată în actele Uniunii Europene are prioritate. Prin urmare, noțiunea „zonă de restricție” necesită a fi redactată exact ca și în Regulamentul (UE) 2016/429.</p>
4.3	<p>zoonoză – orice boală și/sau infecție care poate fi transmisă pe cale naturală, în mod direct sau indirect de la animale la om.</p>	<p>Noțiunea de „zoonoză” propunem a fi completată, după cuvântul „infecție”, cu cuvintele „provocată de o entitate biologică”, pentru a se crea o delimitare între aceasta și noțiunea de „boală”.</p>
5.	<p>Articolul 3. Organizarea serviciilor sanitare veterinare (1) Serviciile sanitare veterinare se organizează și funcționează ca un</p>	<p>10. La art.3, considerăm oportun substituirea cuvântului „includ” cu cuvintele „sunt reprezentate de”, sintagmă utilizată de art.3 din Legea nr.221/2007 .</p>

4	5
Se acceptă	Se acceptă poziția autorului
<p>Se acceptă noțiunea „zonă de restricție” a fost redactată ca și în Regulamentul (UE) 2016/429. „zonă de restricție – zonă în care se aplică restricții privind circulația unor anumite animale sau produse și alte măsuri de control al bolilor pentru a se evita răspândirea unei anumite boli înspre zonele în care nu se aplică restricții; dacă este cazul, o zonă de restricție poate include zone de protecție sau zone de supraveghere;”</p>	Se acceptă poziția autorului
<p>Nu se acceptă Noțiunea de „zoonoză” se va exclude deoarece este definită în cadrul normativ secundar, în pct.3 din Hotărârea de Guvern nr.264/2011 pentru aprobarea Regulamentului privind monitorizarea zoonozelor și a agenților zoonotici, astfel pentru evitarea dublărilor conform art.54 a Legii nr.100/2017 cu privire la actele normative.</p>	Se acceptă poziția autorului
<p>Se acceptă Art.3 a fost reformulat stabilind domeniul de aplicare a legii cu următorul cuprins: ” Articolul 3. Domeniile de aplicare a părților a IV–VI-a (1) Titlul I din partea a IV-a (art. 84–171) se aplică:</p>	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
	<p>sistem veterinar unic și sunt structurate astfel:</p> <p>a) servicii sanitare veterinare de stat;</p> <p>b) activități sanitare veterinare desfășurate de medicii veterinari în condițiile Legii nr.121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar.</p> <p>(2) Serviciile sanitare veterinare de stat includ:</p> <p>a) Agenția Națională pentru Siguranța Alimentelor, denumită în continuare Agenție, subordonată Guvernului;</p> <p>b) laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare, subordonat Agenției;</p>		<p>a) animalelor terestre și animalelor care nu sunt terestre, dar care pot transmite boli ce afectează animalele terestre;</p> <p>b) materialului germinativ provenit de la animale terestre;</p> <p>c) produselor de origine animală provenite de la animale terestre.</p> <p>(2) Titlul II din partea a IV-a (art. 172–226) se aplică:</p> <p>a) animalelor acvatice și animalelor care nu sunt acvatice, dar care pot transmite boli ce afectează animalele acvatice;</p> <p>b) produselor de origine animală provenite de la animale acvatice.</p> <p>(3) Titlul III din partea a IV-a (art. 227 și 228) se aplică:</p> <p>a) altor animale decât cele definite ca animale terestre și acvatice;</p> <p>b) materialului germinativ și produselor de origine animală provenite de la animalele menționate la lit. a).</p> <p>(4) Părțile a IV-a și a V-a nu se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie, menționată la alin. (6) din prezentul articol.</p> <p>(5) Circulația animalelor de companie, alta decât circulația necomercială, respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în părțile a IV-a și a V-a.</p> <p>(6) Partea a VI-a se aplică numai circulației necomerciale a animalelor de companie, care respectă cerințele prevăzute la art. 245 și 246 în ceea ce privește numărul maxim de animale care își pot însoți proprietarul și numărul maxim de zile dintre deplasarea proprietarului și cea a animalului.”</p>	
6.	<p>Articolul 8. Prevenirea și controlul difuzării bolilor transmisibile</p> <p>(1) Pentru prevenirea difuzării bolilor transmisibile prin mișcarea animalelor vii, materialului seminal, produselor și subproduselor de origine animală supuse supravegherii și controlului sanitar</p>	<p>11. La art.8, precum și în conținutul proiectului de lege, sintagma „<i>ordinul directorului general al Agenției</i>” se va înlocui cu sintagma „<i>ordinul directorului general</i>”, întru respectarea regulilor gramaticale și de ortografie și evitarea tautologiilor.</p> <p>La alin.(5) se face referire la unitățile administrativ-teritoriale ale țării, dar nu s-a specificat unitatea administrativ teritorială Găgăuzia. Prin urmare textul „<i>autoritățile administrației publice a raionului/municipiului respectiv</i>”</p>	<p>Se acceptă sintagma „<i>ordinul directorului general al Agenției</i>” a fost exclusă sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016.</p> <p>textul „<i>autoritățile administrației publice a raionului/municipiului respectiv</i>” a fost exclus reformulând prevederile art.8 sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016, cu următorul cuprins:</p> <p>” Articolul 8. Listarea speciilor</p> <p>(1) Speciilor listate li se aplică normele speciale pentru bolile listate prevăzute de prezenta lege și normele adoptate în temeiul prezentei legi.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
	<p>veterinar, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare elaborează norme sanitare veterinare care se aprobă de către Guvern.</p> <p>(2) Agenția are responsabilitatea supravegherii, prevenirii și controlului bolilor supuse declarării și notificării oficiale și implementează cerințele privind protecția și bunăstarea animalelor domestice și a celor sălbatice.</p> <p>(3) Măsurile de protecției față de izbucnirea unor boli pe teritoriul unor țări cu care Republica Moldova realizează comerț cu animale vii, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar și care pot constitui un risc iminent pentru sănătatea animalelor sau a oamenilor, precum și măsurile de protecție ale țărilor - parteneri comerciale ale Republicii Moldova, atunci când pe teritoriul acestora este declarată o boală a animalelor ce constituie un risc pentru comerțul cu animale vii, material seminal de origine</p>	<p>urmează a se substitui cu sintagma „autoritățile administrației publice locale” ca noțiune generică.</p>	<p>(2) Autoritatea competentă stabilește o listă a speciilor, astfel cum se prevede la alin. (1), care îndeplinesc criteriile enunțate la alin. (3). Lista cuprinde speciile de animale sau grupurile de specii de animale care prezintă un risc considerabil de răspândire a unor boli listate specifice, în funcție de următoarele criterii:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) vulnerabilitatea la risc a populației de animale; b) durata perioadei de incubație și perioada infecțioasă pentru animalele în cauză; c) capacitatea animalelor în cauză de a fi purtătoare ale bolilor specifice în cauză. <p>(3) În lista menționată la alin. (2) se adaugă specii de animale sau grupuri de specii de animale dacă acestea sunt afectate sau dacă acestea prezintă un risc de răspândire a unei boli listate specifice deoarece:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) prezintă o vulnerabilitate la o boală listată specifică sau datele științifice indică faptul că o astfel de vulnerabilitate este probabilă; sau b) acționează ca specii-vector sau ca rezervoare pentru boala respectivă, sau datele științifice arată că un astfel de rol este probabil. <p>(4) Autoritatea competentă elimină o specie de animale sau un grup de specii de animale de pe lista menționată la alin. (2) atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) boala listată în legătură cu care specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză a fost inclus pe listă a fost eliminată de pe lista bolilor; sau b) datele științifice arată că specia de animale sau grupul de specii de animale în cauză nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la alin. (3).” 	

1	2	3	4	5
	<p>animală, produse și subproduse supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar se aprobă de Agenție.</p> <p>(4) Pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor infecțioase supuse supravegherii și controlului sanitar veterinar, Agenția elaborează cerințele de carantinizare, izolare, evidență, precum și alte măsuri de biosecuritate care se aprobă prin ordinul directorului general al Agenției.</p> <p>(5) În baza recomandării scrise a subdiviziunilor teritoriale, autoritățile administrației publice a raionului/municipiului respectiv adoptă hotărârea cu privire la instituirea măsurilor de carantină pentru lichidarea focarului de contagiu. După lichidarea lui și efectuarea complexului final de acțiuni sanitare veterinare, are loc ridicarea măsurilor de carantină în aceeași ordine, în care au fost instituite.</p>			

1	2	3	4	5
6.1	<p>(11) În vederea controlului unor boli emergente pentru populațiile de animale, Guvernul, prin intermediul Agenției, instituie Comisia pentru Situații Excepționale, creată conform prevederilor Legii nr. 271/1994 cu privire la protecția civilă, care au ca misiune să elaboreze și aprobe dispoziții privind aplicarea măsurilor suplimentare în acest sens.</p>	<p>Alin.(11) al aceluiași articol, statuează că „Guvernul, prin intermediul Agenției, instituie Comisia pentru situații Excepționale”. Considerăm irelevant textul dat, or autorul nu a argumentat necesitatea instituirii modificării date, în condițiile în care, potrivit art.17 din Legea nr.271/1994 cu privire la protecția civilă, Guvernul exercită conducerea generală a Protecției Civile și instituie Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, al cărei președinte este prim-ministrul. Totodată, componența și Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale sunt aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.1340/2001 cu privire la Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova.</p>	<p>Se acceptă Art.8 alin.(11) devenit <i>art.6 alin.(4)</i> s-a reformulat cu următorul cuprins: „(4) În cazuri de extremă urgență, legate de o boală ce prezintă riscul emergent de a avea un impact major, autoritatea competentă înaintează către Comisia pentru Situații Excepționale măsurile sanitare veterinare de supraveghere și combatere imediat aplicabile.”</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
7.	<p>Articolul 10. Cunoștințe privind sănătatea animală (2) Cunoștințele prevăzute la alin. (1) se dobândesc într-unul dintre următoarele moduri: a) experiență sau formare profesională; b) programe existente în sectorul agricol sau de acvacultură relevante pentru sănătatea animală; c) educație formală; d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele indicate la lit. a), b) sau c).</p>	<p>12. La art.10 alin.(2) lit. d) din proiect, textul „la lit. a), b) sau c)” urmează a se substitui cu textul „la lit. a) – c)”, deoarece potrivit normelor tehnicii legislative, în cazul trimiterii la mai mult de două elemente structurale consecutive, enumerarea se face în formula propusă.</p>	<p>Nu se acceptă La art.10 devenit art.11 din proiect, iar la substituirea textului „la lit. a), b) sau c)” cu textul „la lit. a) – c)” se schimbă condițiile de conformare a prevederilor lit. d). Art. 11 se expune în următoarea redacție : „Articolul 11. Cunoștințe privind sănătatea animală (1) Operatorii și persoanele responsabile de creșterea, întreținerea și bunăstarea animalelor trebuie să poseze cunoștințe corespunzătoare despre: a) bolile animalelor, inclusiv cele care sunt transmisibile la om; b) principiile de biosecuritate; c) interacțiunea dintre sănătatea animală, bunăstarea animalelor și sănătatea umană; d) bunele practici de creștere a animalelor pentru speciile de animale aflate în grija lor; e) rezistența la tratamente, inclusiv rezistența la antimicrobiene, și implicațiile acesteia. (2) Conținutul și nivelul de cunoștințe necesare conform dispozițiilor alin. (1) depind de:</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>a) speciile și categoriile de animale deținute sau de produsele aflate în responsabilitatea operatorilor și a persoanelor care lucrează cu animalele în cauză și de natura activității lor profesionale cu respectivele animale sau produse;</p> <p>b) tipul de producție;</p> <p>c) lucrările desfășurate.</p> <p>(3) Cunoștințele prevăzute la alin. (1) se dobândesc în unul din următoarele moduri:</p> <p>a) experiență profesională sau formare profesională;</p> <p>b) programele existente în sectoarele agricol sau de acvacultură, relevante pentru sănătatea animală;</p> <p>c) educație formală;</p> <p>d) alte tipuri de experiență sau de formare care conduc la același nivel de cunoștințe precum cele indicate la lit. a), b) sau c).</p> <p>(4) Operatorii care comercializează animale de companie sau care efectuează în alt mod transferul de proprietate asupra acestora furnizează viitorului deținător al animalului de companie informații de bază cu privire la aspectele menționate la alin. (1) în măsura în care acestea sunt relevante pentru animalul de companie în cauză.”</p>	
8.	Articolul 11. Împuternicirile medicilor veterinari	13. Denumirea art.11 , considerăm necesar a se completa, la final, cu cuvântul „ <i>oficiali</i> ”, deoarece denumirea articolului trebuie să coreleze cu reglementările din conținutul acestuia. Suplimentar, propunem schimbarea cu locul a art.11 cu art.12 , pentru respectarea structurii serviciilor sanitare veterinare statuate la art.3 din proiect.	Nu se acceptă Prevederile art.11 se regăsesc în art.6 din Legea nr.221/2007 privind activitatea sanitară veterinară, astfel întru evitarea dublărilor prevederilor art.11 se va exclude din proiectul de lege.	Se acceptă poziția autorului
9.	Articolul 13. Alte activități sanitare veterinare (5) Abatoarele și unitățile de sacrificare (conform anexei 1, pct. 5.1) cu excepția celor de capacitate mică, se supun	14. Norma expusă la art.13 alin.(5) face trimitere la anexa nr.6 care lipsește din proiectul actului normativ. Astfel, alineatul dat urmează a fi revăzut întru corectarea erorii menționate.	Se acceptă Art. 13 din proiect a fost substituit cu un nou conținut sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 13. Responsabilitățile autorității competente	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
	supravegherii sanitare veterinare de stat de către medicii veterinari desemnați de Agenție.		<p>(1) Autoritatea competentă, pentru a avea capacitatea de a lua măsurile necesare privind sănătatea animală și de a-și desfășura activitățile în temeiul prezentei legi, se asigură că dispune de:</p> <p>a) personal calificat, instalații, echipamente, resurse financiare și o organizare eficace care să acopere întregul teritoriu național;</p> <p>b) acces la laboratoare care dispun de personal calificat, instalații, echipamente și de resursele financiare necesare pentru a asigura o diagnosticare rapidă și precisă, precum și la o diagnosticare diferențială a bolilor listate și a bolilor emergente;</p> <p>c) medici veterinari suficient de bine formați, care să desfășoare activitățile menționate la art. 12.</p> <p>(2) Autoritatea competentă încurajează operatorii și persoanele care lucrează cu animale să dobândească, să își mențină și să își extindă un nivel de cunoștințe adecvat în domeniul sănătății animale, astfel cum prevede art. 11, prin programe corespunzătoare în sectoarele agricol și de acvacultură sau prin educație formală.”</p>	
10.	<p>Articolul 14. Informarea publicului (1) Informarea publicului privind rapoartele de activitate ale Agenției se efectuează prin intermediul paginii web specializate.</p>	<p>15. Potrivit art.54 alin.(1) lit. c) din Legea nr.100/2017, terminologia utilizată la elaborarea textului proiectului de act normativ este constantă, uniformă și corespunde celei utilizate în alte acte normative. Prin urmare, la art.14 alin.(1) din proiect, cuvintele „paginii web specializate” urmează a fi înlocuite cu sintagma „paginii web oficiale”.</p>	<p>Se acceptă La art.14 devenit art.15 și pe tot parcursul textului proiectului de lege cuvintele „paginii web specializate” s-au substituit cu sintagma „paginii web oficiale” la toate formele gramaticale. La fel, art.14 din proiect a fost substituit cu un nou conținut sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: ” Articolul 14. Delegarea activităților oficiale</p> <p>(1) Guvernul poate delega medicilor veterinari alții decât cei oficiali una sau mai multe dintre următoarele activități:</p> <p>a) punerea în practică a măsurilor din cadrul programelor de eradicare, prevăzute la art. 32;</p> <p>b) sprijinirea autorității competente în efectuarea supravegherii prevăzute la art. 26 sau a programelor de supraveghere, astfel cum se prevede la art. 28;</p> <p>c) activități referitoare la:</p> <p>(i) informarea și pregătirea cu privire la boală și controlul acesteia, astfel cum se prevede la art. 43–83, în ceea ce privește: – activitățile de eșantionare și desfășurarea de anchete și investigații epidemiologice în conformitate cu art. 54, art. 55 alin. (1) lit. b)–g), art.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>57, 73, 74, 79 și 80, în cazul în care se suspectează prezența unei boli, și cu orice acte aprobate în temeiul articolelor respective;</p> <ul style="list-style-type: none"> – desfășurarea de activități privind măsurile de control al bolii în cazul apariției unui focar de boală, enunțate la art. 61, art. 65 alin. (1) lit. a), b), e), f) și i), art. 70 alin. (1), art. 79–82 și în orice acte aprobate în temeiul articolelor respective; – efectuarea vaccinării de urgență în conformitate cu art. 69; <p>(ii) înregistrarea, autorizarea, trasabilitatea și circulația animalelor, prevăzute la art. 84–228;</p> <p>(iii) emiterea și completarea documentelor de identificare pentru animalele de companie, prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c);</p> <p>(iv) aplicarea și utilizarea mijloacelor de identificare menționate la art. 252 alin. (1) lit. a) pct. (ii).</p> <p>(2) Guvernul poate adopta norme privind delegarea către persoane fizice sau juridice a activităților menționate la alin. (1) lit. a), b) și c) pct. (i), (ii) și (iv) din prezentul articol, în cazul identificării unor sarcini specifice pentru care persoanele respective dețin suficiente cunoștințe specifice. În acest caz, persoanele respective cad sub incidența dispozițiilor alin. (1) din prezentul articol și au responsabilitățile prevăzute la art. 12.</p> <p>(3) Guvernul adoptă, în caz de necesitate, norme cu privire la alte activități ce pot fi delegate medicilor veterinari, pe lângă cele prevăzute la alin. (1), și dispune cu privire la circumstanțele și condițiile necesare acestor delegări, ținând seama de natura acestor activități și de standardele internaționale relevante.”</p>	
11.	<p>Articolul 16. Laboratorul național de referință (2) Laboratorul național de referință este oblicat: b) să coordoneze, consultându-se cu cel puțin unul din laboratoarele comunitare de referință, metodele de diagnostic al bolilor; g) să coopereze cu laboratorul comunitar de</p>	<p>16. La art.16 alin.(2), la lit. b) și lit. g) în sintagma „laboratorul <u>comunitar</u> de referință”, cuvântul „comunitar” se va substitui cu cuvântul „european”, pentru a corespunde terminologiei utilizate în alin.(1) din același articol care operează cu sintagma „Laboratorul de referință al Uniunii Europene”. Această obiecție rezultă și din faptul evitării terminologiei învechite. Laboratorul menționat este situat într-unul dintre statele <u>Uniunii Europene</u> și desemnează laboratoarele denumite</p>	<p>Se acceptă La art.16 devenit art.17 sintagma „laboratorul comunitar” a fost exclus. Art. 17 din proiect a fost substituit cu un nou conținut sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 17. Laboratorul național de referință</p> <p>(1) Laboratorul național de referință în domeniul veterinar și al siguranței produselor alimentare cooperează cu alte laboratoare oficiale de sănătate animală, inclusiv cu laboratoarele de referință ale Uniunii Europene, pentru a garanta că activitățile de supraveghere, de notificare și de raportare a bolilor, programele de eradicare, definirea statutului de indemn de boală, circulația animalelor și a produselor pe teritoriul</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
	<p>referință și să participe la testele comparative organizate de laboratoarele comunitare de referință; h) să-și desfășoare activitățile și să le evalueze și autorizeze, în conformitate cu EN ISO/CEI 17025 „Dispoziții generale privind competența laboratoarelor de calibrare și testare”.</p>	<p>„referenți”, fiecare pentru un subiect specific în UE.</p>	<p>național, precum și importurile din/exporturile către alte țări se bazează pe analize, teste și pe diagnosticări de laborator fiabile.</p> <p>(2) Rezultatele și rapoartele furnizate de laboratoarele oficiale de sănătate animală respectă principiile privind secretul profesional și confidențialitatea, respectiv obligația de notificare a autorității competente care le-a desemnat, independent de persoana fizică sau juridică care a solicitat analizele, testele sau diagnosticarea de laborator.</p> <p>(3) Laboratorul național de referință, în cazul în care efectuează analize de diagnosticare pe eșantioane de la animale ce provin din alte țări, notifică autoritatea competentă a țării din care provin eșantioanele: a) imediat, despre orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a); b) fără întârzieri nejustificate, despre orice rezultat care indică o suspiciune sau detectarea unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. e), alta decât cele menționate la art. 9 alin. (1) lit. a).”</p>	
12.	<p>Articolul 17. Anunțarea, declararea și notificarea suspiciunii de boală (10) În cazurile menționate la alin. (10), proprietarilor de animale sacrificate, ucise sau altfel afectate în urma lichidării focarelor de boli transmisibile li se acordă despăgubiri în condițiile stabilite de Guvern. (11) Despăgubirile stabilite la alin. (11) nu se acordă dacă animalele nu au fost identificate conform prevederilor prezentei legi.</p>	<p>17. La art.17 alin.(10) și (11) norma de trimitere urmează a fi revăzută și corectată pentru eliminarea confuziei create. Această obiecție este valabilă și pentru art.68 alin.(5).</p>	<p>Se acceptă Prevederile art.17 au fost excluse din proiectul de lege, întru evitarea dublărilor, deoarece se regăsesc în art.22 din Legea nr.221/2007 privind activitatea sanitară veterinară.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
13.	<p>Articolul 18. Sistemul informare de notificare și declarare a bolilor</p>	<p>18. La art.18, în denumire, cuvintele „Sistemul informare” urmează a fi substituite cu sintagma „Sistemul</p>	<p>Se acceptă Art.18 devenit art.22 a fost redactat sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: ” Articolul 22. Sistemul informațional de notificare și raportare a bolilor</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
		<p>informațional”, după cum este specificat în conținutul articolului.</p> <p>Pentru claritate, recomandăm ca în tot cuprinsul proiectului, abrevierea „SIA RSA” să fie substituită cu textul ”Sistemul Informațional Automatizat „Registrul de Stat al Animalelor”, la cazul respectiv.</p>	<p>Autoritatea competentă instituie și administrează Sistemul informațional de notificare și raportare a bolilor și efectuează schimburi de date cu Sistemul informațional de supraveghere a bolilor transmisibile și evenimentelor de sănătate publică prin intermediul platformei de interoperabilitate (MConnect) în scopul respectării cerințelor de notificare și raportare astfel cum se prevede la art. 19–21.”</p>	
14.	<p>Articolul 21. Programele de eradicare (1) Pentru obținerea statutului sanitar „indemn de boală” pe întregul teritoriu al țării urmează a fi instituit un program de eradicare, prin demonstra statutului indemn de boala.</p>	<p>19. Art.21, alin.(1) urmează a fi revizuit și corectat, deoarece nu corespunde cerințelor Legii nr.100/2017, fiind expus neclar.</p>	<p>Se acceptă Art.21 devenit art.31 s-a redactat cu următorul conținut: „Articolul 31. Programele de eradicare</p> <p>(1) În cazul în care Republica Moldova nu este indemnă sau nu se știe dacă este indemnă de una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) pe întregul său teritoriu sau în zone ori compartimente ale acestuia, autoritatea competentă are obligația: a) de a aproba și implementa un program obligatoriu de eradicare a acestei/acestor boli sau care să demonstreze statutul de indemn de boala/bolile listate în cauză, care să fie desfășurat în cadrul populațiilor de animale afectate de boala/bolile respective și care să acopere teritoriul național sau zonele ori compartimentele acestuia; acest program se aplică până la îndeplinirea condițiilor pentru solicitarea statutului de indemn de boală pentru teritoriul național sau pentru zonele în cauză, conform art. 36 alin. (1), ori pentru compartimente conform art. 37 alin. (2); b) de a înainta Guvernului spre finanțare proiectul programului de eradicare obligatorie.</p> <p>(2) În cazul în care Republica Moldova nu este indemnă sau nu se știe dacă este indemnă de una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c), autoritatea competentă decide aprobarea și implementarea unui program opțional de eradicare a bolii/bolilor listate în cauză în cadrul populațiilor de animale afectate de boala/bolile respective și care să acopere întregul teritoriu național sau zone ori compartimente ale acestuia, de asemenea poate solicita Comisiei Europene, WOAH sau altor țări recunoașterea unor garanții privind sănătatea animală în ceea ce privește boala/bolile respective, pentru circulația animalelor sau a produselor. Un astfel de program opțional de eradicare se aplică până când:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală pentru întregul teritoriu național sau pentru zona în cauză, conform art. 36 alin. (1), sau pentru compartiment, conform art. 37 alin. (2); sau</p> <p>b) se constată că condițiile pentru acordarea statutului de indemn de boală nu pot fi îndeplinite și programul respectiv nu mai corespunde obiectivului urmărit; sau</p> <p>c) autoritatea competentă retrace programul respectiv.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă:</p> <p>a) programe de eradicare conform alin. (1);</p> <p>b) programe opționale de eradicare conform alin. (2).</p> <p>(4) În cazuri de extremă urgență, justificate în mod corespunzător, legate de o boală listată care prezintă riscul de a avea un impact extrem de semnificativ, autoritatea competentă aprobă norme de aplicare imediată a programelor prevăzute la alin. (3) lit. a). Din motive justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă poate să aprobe o modificare ori să anuleze programele de eradicare aprobate conform alin. (3) lit. a) și b).</p> <p>(5) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) strategiile de control al bolii, obiectivele intermediare și finale pentru boli specifice și perioadele de aplicare a programelor de eradicare;</p> <p>b) derogările de la cerința privind supunerea spre aprobare a programelor de eradicare, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. b) și la alin. (2), atunci când aprobarea nu este necesară pentru că normele cu privire la aceste programe au fost deja aprobate.”</p>	
15.	<p>Articolul 23. Statutul de indemn de boală</p> <p>(3) Sunt interzise vaccinările profilactice, cu excepția celor prevăzute de Programul acțiunilor strategice de supraveghere, profilaxie și combatere a bolilor la animale, de prevenire a transmiterii bolilor de la animale la om și de protecție a mediului.</p>	<p>20. La art.23, propunem schimbarea cu locul a alin.(3) cu alin.(4), întru respectarea consecutivității normelor expuse. Totodată, dacă alineatele menționate vor fi schimbate cu locul, la alin.(5) trimiterea „la alin.(3)” se va modifica cu textul „la alin.(4)”.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Art.23 devenit art.36 a fost redactat sub aspectul transunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 36. Statutul de indemn de boală</p> <p>(1) Pentru obținerea statutului de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), pentru una sau mai multe specii de animale, pentru întregul său teritoriu sau pentru una ori mai multe zone ale acestuia, Republica Moldova trebuie să îndeplinească una sau mai multe dintre următoarele condiții:</p> <p>a) toate speciile listate pentru boala la care se referă cererea de statut de indemn de boală sunt absente de pe întregul său teritoriu;</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
	<p>(4) Lista activităților sanitare veterinare strategice cuprinde:</p> <p>a) activități de supraveghere sanitară veterinară a bolilor la animale și a zoonozelor aflate pe lista OIE;</p> <p>b) activități imunoprofilactice;</p> <p>c) lucrări de decontaminare, dezinfecție, deratizare, de necesitate;</p> <p>d) activități de identificare a animalelor în exploatațile nonprofesionale.</p> <p>(5) În cazul unui risc deosebit pentru sănătatea animalelor, Agenția dispune efectuarea unor vaccinări de necesitate sau a altor vaccinări profilactice decât cele prezentate în programul menționat la alin. (3).</p>		<p>b) agentul patogen nu poate supraviețui pe întregul său teritoriu sau în zona ori zonele la care se referă cererea de statut de indemn de boală, conform criteriilor prevăzute la art. 39 lit. a) pct. (ii);</p> <p>c) în cazul în care boala listată respectivă se transmite numai prin vectori, niciunul dintre vectori nu este prezent sau niciunul nu poate supraviețui pe întregul său teritoriu sau în zona ori zonele la care se face referire în cererea de statut de indemn de boală, în conformitate cu criteriile prevăzute la art. 39 lit. a) pct. (ii);</p> <p>d) statutul de indemn de boala listată a fost demonstrat prin:</p> <p>(i) intermediul unui program de eradicare ce a respectat normele stabilite la art. 32 alin. (1) și normele aprobate în temeiul alin. (2) din același articol; sau</p> <p>(ii) istoricul bolii și datele de supraveghere.</p> <p>(2) Cererea pentru obținerea statutului de indemn de boală, adresată Comisiei Europene sau WOAHI, include dovezi care demonstrează că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) În anumite cazuri specifice, Republica Moldova poate solicita aprobarea statutului de indemn de boală în legătură cu una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), în special aprobarea statutului de nevaccinare pentru întregul său teritoriu, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>a) absența bolii listate a fost demonstrată prin:</p> <p>(i) intermediul unui program de eradicare ce a respectat normele stabilite la art. 32 alin. (1) și normele aprobate în temeiul alin. (2) din același articol; sau</p> <p>(ii) istoricul bolii și datele de supraveghere;</p> <p>b) s-a demonstrat că vaccinarea împotriva bolii ar conduce la costuri ce ar depăși costurile legate de menținerea statutului de indemn de boală fără vaccinare.”</p>	
16.	<p>Articolul 47. Autorizarea sanitar-veterinară (1) Agenții economici care desfășoară cel puțin una dintre activitățile menționate în anexa nr. 1 pot activa numai dacă</p>	<p>22. Art.47 alin.(1), lit. c) stabilește că „Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenției Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic”. Atenționăm</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Art.47 devenit 94 a fost redactat sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins:</p> <p>„Articolul 94. Autorizarea sanitară veterinară a anumitor tipuri de unități și norme detaliate</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
	<p>acestea au fost supuse procedurii de autorizare/înregistrare sanitară veterinară de către Agenție.</p> <p>(2) Pentru obținerea autorizației sanitare veterinare, agenții economici depun o cerere la subdiviziunile teritoriale pentru siguranța alimentelor, conform modelului din anexa nr. 2, , la care anexează copiile următoarelor documente:</p> <p>a) contractul de angajare/prestare servicii încheiat cu un medic veterinar, modelul căruia este prezentat în anexa nr. 5, cu excepția activităților prevăzute în pct. 1.18, 3-5, 4.1, 4.2, 4.3; 4.5; 5.5.2.; 5.6; 5.9; 6.11 din anexa nr. 1;</p> <p>b) autorizația de mediu pentru folosința specială a apei, pentru activitatea economică din piscicultură;</p> <p>c) acordul autorității executive a administrației publice locale pentru desfășurarea activităților solicitate în locația specificată. Agenția verifică prin intermediul Platformei de interoperabilitate (MConnect) al Agenția</p>	<p>asupra faptului că, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării al Republicii Moldova nu este de acord cu norma dată, menționând în avizul său că „<i>Obligativitatea prezentării documentelor prenotate constituie o acțiune împovărătoare care implică efort financiar și timp din partea agenților economici</i>”, și a propus excluderea normei citate <i>supra</i>.</p>	<p>(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea sanitară veterinară (în continuare – autorizare) în conformitate cu art. 96 alin. (1) și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu art. 97 alin. (1):</p> <p>a) unitățile pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;</p> <p>b) unitățile de material germinativ provenit de la bovine, porcine, ovine, caprine și ecvidee, din care materialul germinativ respectiv este deplasat într-o altă țară;</p> <p>c) incubatoarele din care ouăle pentru incubație sau păsările de curte sunt deplasate într-o altă țară;</p> <p>d) unitățile pentru păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-o altă țară;</p> <p>e) orice alt tip de unitate pentru animale terestre deținute care prezintă un risc semnificativ și are obligația de a obține o autorizație sanitară veterinară conform normelor stabilite la alin. (3) lit. b) din prezentul articol.</p> <p>(2) Operatorii încetează activitatea la o unitate menționată la alin. (1) din prezentul articol în cazul în care:</p> <p>a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu art. 100 alin. (2); sau</p> <p>b) unitatea în cauză are o autorizare condiționată acordată în conformitate cu art. 99 alin. (3), însă nu respectă cerințele rămase menționate la art. 99 alin. (3) și nu obține o autorizație sanitară veterinară definitivă în conformitate cu art. 97 alin. (1).</p> <p>(3) Guvernul poate să adopte:</p> <p>a) derogări de la cerința ca operatorii unităților menționate la alin. (1) lit. a)–d) să solicite autorizarea de la autoritatea competentă în situația în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ;</p> <p>b) condiții privind tipurile de unități care trebuie autorizate în conformitate cu alin. (1) lit. e);</p> <p>c) norme speciale privind încetarea activității aplicabile unităților de material germinativ menționate la alin. (1) lit. b).</p> <p>(4) La adoptarea normelor prevăzute la alin. (3), Guvernul ține cont de următoarele criterii:</p> <p>a) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate;</p>	

1	2	3	4	5
	<p>Servicii Publice înregistrarea activității de întreprinzător și dreptul de proprietate sau dreptul de folosință asupra spațiului de către agentul economic.</p>		<p>b) numărul de specii și numărul ori cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate; c) tipul de unitate și tipul de producție; și d) circulația animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre tipurile de unități respective.”</p>	
17.	<p>Articolul 54. Sistemul de identificarea și înregistrarea animalelor (3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente: a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor deținute; b) documente de identificare, documente de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea deținute; c) evidențe ținute la zi în exploatații; d) o bază de date electronică a animalelor deținute.</p>	<p>23. La art.54: - alin.(3) lit. b), pentru concretizare, după cuvântul „urmărirea” se va introduce cuvântul „animalelor”;</p>	<p>Se acceptă Art.54 devenit art.108 a fost redactat sub aspectul transunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 108. Responsabilitatea în ceea ce privește înființarea unui sistem de identificare și înregistrare a animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Guvernul instituie un sistem de identificare și înregistrare a acelor specii de animale terestre deținute pentru care prezenta lege și orice norme adoptate în temeiul acesteia impun un astfel de sistem. Un astfel de sistem prevede, atunci când este cazul, înregistrarea circulației animalelor respective.</p> <p>(2) La instituirea sistemului menționat la alin. (1), Guvernul ia în considerare: a) specia sau categoriile de animale terestre deținute în cauză; b) riscul prezentat de respectiva specie sau categorie de animale terestre.</p> <p>(3) Sistemul prevăzut la alin. (1) cuprinde următoarele elemente: a) mijloacele de identificare individuală sau în grup a animalelor terestre deținute; b) documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente ce permit identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute, astfel cum se menționează la art. 110; c) evidențe ținute la zi în unități, după cum se prevede la art. 102 alin. (1) lit. a) și b); d) o bază de date electronică a animalelor terestre deținute, după cum se prevede la art. 109 alin. (1).</p> <p>(4) Sistemul prevăzut la alin. (1) se elaborează astfel încât: a) să asigure o aplicare eficientă a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute de prezenta lege;</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>b) să faciliteze trasabilitatea animalelor terestre deținute și circulația acestora în interiorul țării, precum și intrarea acestora în Republica Moldova;</p> <p>c) să asigure interoperabilitatea, integrarea și compatibilitatea eficiente ale elementelor sistemului respectiv;</p> <p>d) în măsura în care aceasta este necesar, să garanteze că sistemul este adaptat la:</p> <p>(i) sistemul computerizat de informații pentru notificările și rapoartele prevăzute la art. 22;</p> <p>(ii) sistemul TRACES;</p> <p>e) să garanteze o abordare coerentă pentru diferitele specii de animale care fac obiectul sistemului.</p> <p>(5) Guvernul poate, dacă este cazul:</p> <p>a) utiliza parțial sau în întregime sistemul prevăzut la alin. (1) în alte scopuri decât cele menționate la alin. (4) lit. a) și b);</p> <p>b) integra documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente menționate la art. 110 în certificatul de sănătate animală sau în declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 143 alin. (1) și (2) și la art. 151 alin. (1), precum și în orice norme adoptate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. b) și c) și art. 151 alin. (3) și (4);</p> <p>c) desemna o altă autoritate sau autoriza un alt organism ori o altă persoană fizică pentru a asigura aplicarea practică a sistemului de identificare și de înregistrare prevăzut la alin. (1) din prezentul articol, inclusiv în ceea ce privește eliberarea documentelor de identificare și elaborarea de modele, astfel cum se prevede la art. 110 alin. (1) lit. a)–c).”</p>	
17.1	(4) Cerințele/normele sanitare veterinare privind trasabilitatea, identificarea, înregistrarea a animalelor și a descendenților obținuți prin încrucișarea acestora se aprobă de către Guvern.	-alin.(4), termenul „Cerințele /normele” se va substitui cu cuvântul „Normele”, întru unificarea terminologiei utilizate în textul proiectului.	Se acceptă Terminologia a fost unificată. A se vedea pct.17	Se acceptă poziția autorului
18.	Articolul 74. Cerințe generale pentru circulația animalelor (3) Persoanele fizice și juridice care transportă	24. La art.74 alin.(3), considerăm necesară revizuirea pct.2) întru eliminarea confuziei create, or, potrivit art.54 alin.(1) lit. a) din Legea nr.100/2017, conținutul proiectului se	Se acceptă Art.74 devenit art.143 a fost redactat sub aspectul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins:	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
	<p>animalele, inclusiv de acvacultură, sunt obligate să respecte normele sanitare veterinare privind cerințele de sănătate, de protecție și bunăstare a animalelor, de reproducție a animalelor aprobate de Guvern, precum și măsurile suplimentare stabilite de Agenție din momentul părăsirii locului lor de origine și până la locul final de destinație asigurând:</p> <p>1) verificarea concordanței animalelor sau produselor respective cu informațiile ce figurează în documentele de însoțire</p> <p>2) aplicarea măsurii necesare de prevenire a bolilor, astfel încât să nu fie afectat statusul statutului sanitar al animalelor acvatice;</p> <p>3) că operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor;</p> <p>4) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și altor măsuri de biosecuritate, aplicate în funcție de riscurile</p>	<p>expune într-un limbaj simplu, clar și concis, pentru a se exclude orice echivoc. Obiecția este valabilă și pentru art.81 alin.(3).</p>	<p>„Articolul 143. Obligația operatorilor de a se asigura că animalele sunt însoțite de un certificat de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii deplasează pe teritoriul Republicii Moldova sau către o altă țară următoarele specii și categorii de animale terestre deținute numai dacă animalele respective sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149 alin. (1):</p> <p>a) ungulate;</p> <p>b) păsări de curte;</p> <p>c) animale terestre deținute, altele decât ungulatele și păsările de curte, destinate unei unități izolate;</p> <p>d) animale terestre deținute, altele decât cele menționate la lit. a)–c) din prezentul alineat, în cazurile în care aceasta este necesar conform normelor adoptate în temeiul art. 144 alin. (1) lit. c).</p> <p>(2) În cazul în care animalele terestre deținute sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție, astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1) lit. f) pct. (ii), art. 56 și art. 64 alin. (1), și acestea fac obiectul măsurilor de combatere a bolilor prevăzute la art. 55 alin. (1), art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79, art. 80 sau al normelor adoptate în conformitate cu art. 55 alin. (2), art. 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4), art. 83 alin. (3) sau art. 257 și 258, și animalele în cauză sunt din specii cărora li se aplică aceste măsuri de control al bolii, operatorii deplasează animalele în cauză pe teritoriul Republicii Moldova sau într-o altă țară numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 149 alin. (1). Autoritatea competentă poate decide că nu este necesară eliberarea unui astfel de certificat pentru circulația animalelor terestre deținute pe teritoriul Republicii Moldova atunci când consideră că a fost instituit un sistem alternativ care asigură trasabilitatea circulației acestor animale și asigură faptul că animalele respective sunt conforme cu cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) din prezentul articol însoțește animalele terestre deținute de la locul de origine la locul de destinație final, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul art. 147.”</p>	

1	2	3	4	5
	<p>implicate de operațiunile de transport în cauză; 5) că orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură, se fac în locuri și în condiții nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>a) animalelor acvatice transportate; b) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație; c) animalelor acvatice prezente la locul de destinație. 6) asigură expedierea în cel mai scurt timp către locul de destinație; 7) evită pierderi de apă din vehicul în timpul transportului.</p>			
19.	<p>Articolul 78. Certificarea sănătății animale</p>	<p>25. De asemenea, este necesară și revizuirea denumirii art.78 „Certificarea sănătății animale”, or sintagma dată se regăsește în denumirea Secțiunii a 3-a din Capitolul XV și în denumirea art.61 din proiect.</p>	<p>Se acceptă Art.78 devenit art.145 a fost redactat sub aspectul transunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 145. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală specificat la art. 143 trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație și, după caz, unitățile pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor terestre deținute în cauză; b) mijlocul de transport și transportatorul; c) o descriere a animalelor terestre deținute; d) numărul de animale terestre deținute;</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>e) identificarea și înregistrarea animalelor terestre deținute în cazurile prevăzute la art. 112–115, 117 și în orice norme adoptate în temeiul art. 118 și 120; și</p> <p>f) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele terestre deținute îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulație prevăzute la art. 124–142.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative ale legislației Republicii Moldova.”</p>	
20.	<p>Articolul 88. Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor</p> <p>d) administrația publică centrală, administrația publică locală, deținătorul de animale – destinatarul datelor Registrului de stat al animalelor.</p>	<p>26. La art.88 lit. d) textul „<i>administrația publică centrală, administrația publică locală</i>” se va substitui cu sintagma „<i>autoritățile administrației publice centrale și locale</i>”.</p> <p>Subsecvent, subliniem necesitatea revizuirii prevederilor articolului menționat, ori norma expusă în lege trebuie să fie clară și concisă, pentru a se exclude orice echivoc și pentru a facilita aplicarea ei.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Art.88 devenit art.109 a fost redactat sub aspectul transunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 109. Obligația de a institui și a ține la zi o bază de date electronică a animalelor terestre deținute</p> <p>(1) Guvernul instituie și ține la zi o bază de date electronică pentru înregistrarea, cel puțin:</p> <p>a) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia bovină:</p> <p>(i) identificarea lor individuală, astfel cum se prevede la art. 112 lit. a);</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;</p> <p>b) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din speciile ovină și caprină:</p> <p>(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la art. 113 alin. (1) lit. a), și numărul de animale din unitatea în care acestea sunt deținute;</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;</p> <p>c) a următoarelor informații referitoare la animalele deținute din specia porcină:</p> <p>(i) identificarea acestora, astfel cum se prevede la art. 115, și numărul de animale din unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(ii) unitățile în care acestea sunt deținute;</p> <p>(iii) circulația acestora înspre și dinspre unitățile respective;</p> <p>d) a următoarelor informații referitoare la animale deținute din specia ecvidee:</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>(i) codul lor unic, astfel cum se prevede la art. 114; (ii) metoda de identificare prevăzută la art. 114 alin. (1) lit. b), care face legătura între animalul respectiv și documentul de identificare menționat la pct. (iii), în cazul în care este relevant; (iii) datele de identificare relevante din documentul de identificare, astfel cum se prevede la art. 114 alin. (1) lit. c), conform celor stabilite în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120; (iv) unitățile în care animalele respective sunt deținute de obicei; e) a informațiilor referitoare la animalele terestre deținute din alte specii decât cele menționate la lit. a)–d) din prezentul alineat, în cazul în care acest lucru este prevăzut de normele adoptate în temeiul alin. (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Autoritatea competentă poate aproba condiții privind înregistrarea informațiilor referitoare la speciile de animale altele decât cele menționate la alin. (1) lit. a)–d) în baza de date electronică prevăzută în alineatul menționat, în cazul în care este necesar, ca urmare a riscurilor specifice și semnificative prezentate de aceste specii, pentru: a) a asigura aplicarea eficientă a măsurilor de prevenire și de control al boilor prevăzute de prezenta lege; b) a facilita trasabilitatea animalelor terestre deținute, circulația acestora pe teritoriul țării și intrarea lor în Republica Moldova.”</p>	
21.		27. Conform art.49 alin.(4) din Legea nr.100/2017, <i>dacă un act normativ are mai multe anexe, acestea sunt însemnate cu numere ordinare, exprimate prin cifre arabe, în ordinea în care au fost enunțate în textul actului.</i>	Se acceptă Numerotarea anexelor s-a redactat	Se acceptă poziția autorului
22.	Articolul 90. Confidențialitatea datelor din Registrul de stat al animalelor (1) Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor care au acces la Registrul de stat al animalelor sunt	28. La art.90 textul „Subiecții raporturilor juridice în domeniul identificării și înregistrării animalelor care au acces la Registrul de stat al animalelor” urmează a fi expus clar, specificându-se la concret subiecții specificați.	Se acceptă Art.90 devenit art.110 a fost redactat sub aspectul transunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 cu următorul cuprins: „Articolul 110. Obligația autorității competente în ceea ce privește documentele de identificare, documentele de circulație și alte documente pentru identificarea și urmărirea animalelor terestre deținute Autoritatea competentă:	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
	<p>obligați să asigure protecția și confidențialitatea informațiilor utilizate.</p>		<p>a) eliberează documente de identificare pentru animalele terestre deținute în cazul în care aceste documente sunt prevăzute la art. 114 alin. (1) lit. c), la art. 117 lit. b) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120;</p> <p>b) eliberează documente de identificare pentru animalele din specia bovină în conformitate cu art. 112 lit. b);</p> <p>c) elaborează modele ale documentelor de circulație și ale altor documente de identificare și urmărire pentru animalele terestre deținute în cazurile prevăzute la art. 113 alin. (1) lit. b), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b) și în normele adoptate în temeiul art. 118 și 120.”</p>	
23.		<p>29. Este de menționat că, în textul proiectului de lege examinat, anexele nu sunt aranjate în ordine consecutivă, anexele nr.2 și 3 nu pot fi identificate, iar după anexa nr.4 urmează anexa nr.8.</p>	<p>Se acceptă Numerotarea și aranjarea anexelor s-a redactat.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>
24.		<p>Avizul Centrului de Armonizare a Legislației (adresarea nr.31/02-69-4437 din 19.04.2024) Pentru a asigura transpunerea completă și corespunzătoare a actului UE, se va asigura preluarea de proiect a art. 81 - 82 din Regulamentul UE, care prevăd măsurile de control al bolilor pentru bolile listate la animalele sălbatice, or aceste prevederi au fost excluse de la art.41 al proiectului de Lege, care a fost aprobat de Guvern.</p>	<p>Se acceptă Art.81 și 82 din Regulamentul UE nr.429/2016 au fost preluate integral, cu următorul cuprins: „Articolul 81. Măsurile de control al bolii pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale sălbatice</p> <p>În cazul în care suspectează ori se confirmă în mod oficial apariția unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) la animale sălbatice, autoritatea competentă întreprinde pe întregul teritoriu sau în zona în cauză, după cum este relevant pentru focarul respectiv, următoarele:</p> <p>a) aplică măsurile de control al bolii cuprinse în programul obligatoriu de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (1) pentru boala listată în cauză; sau</p> <p>b) inițiază un program obligatoriu de eradicare, în cazul în care programul de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (1) pentru boala listată în cauză nu a fost încă aplicat datorită absenței anterioare a acestei boli sau datorită statutului anterior de indemn de boala respectivă și în cazul în care sunt necesare măsuri pentru animalele sălbatice pentru a controla și a preveni răspândirea bolii în cauză.</p> <p>Articolul 82. Măsurile de control al bolii pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice</p> <p>(1) În cazul în care autoritatea competentă suspectează sau confirmă în mod oficial prezența unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice, iar autoritatea a optat pentru eradicarea bolii în cauză,</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>și cu condiția ca măsurile pentru animalele sălbatice să fie prevăzute în programul opțional de eradicare prevăzut la art. 31 alin. (2) pentru boala în cauză, autoritatea aplică măsurile de control al bolii cuprinse în programul opțional de eradicare respectiv pe întregul teritoriu sau în zona respectivă, relevante pentru acea suspiciune sau confirmare oficială.</p> <p>(2) Autoritatea competentă poate lua măsuri de control al bolii în plus față de cele prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, care pot include una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53-69 și sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) profilul bolii; b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animale deținute și la oameni; și c) impactul economic, social și de mediu. <p>(3) În cazul confirmării oficiale a apariției unui focar al unei boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. c) la animale sălbatice pe întregul teritoriu național sau într-o zonă ori un compartiment care a dobândit statutul de indemn de boală în conformitate cu art. 36 sau cu art. 37 și în scopul menținerii statutului respectiv, autoritatea competentă aprobă una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la art. 53-69. Măsurile respective sunt proporționale cu riscul prezentat de boala listată în cauză, ținând seama de:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) profilul bolii; b) animalele sălbatice afectate și de riscul de transmitere a bolii la animalele deținute și la oameni; c) efectul prezenței bolii la animalele sălbatice asupra statutului sanitar al animalelor deținute; și d) impactul economic, social și de mediu.” 	
25		<p>Ministerul Agriculturii și Industrie Alimentară (adresarea nr.11-02/2182 din 11.07.2024) Recomandările expertului în cadrul proiectului de asistență tehnică TAIEX Case ID AGR HOME 86578 dl Duicu Cristian, din România</p>		

1	2	3	4	5
25.1		<p>Este necesară numerotarea alineatelor literelor și punctelor cât mai aproape de Regulamentul transpus pentru a face corespondența și a face facil referirile ulterioare în momentul transpunerii actelor delegate și de implementare ale COM aprobate în baza prezentului Regulament.</p>	<p>Se acceptă Numerotarea proiectului de lege a fost redactat conform modelului utilizat în Regulamentul UE nr.429/2016. În contextul transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 proiectul se completează și cu următorul cuprins: PARTEA a IV-a ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, TRASABILITATEA ȘI CIRCULAȚIA ANIMALELOR TITLUL I ANIMALELE TERESTRE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE TERESTRE Capitolul I ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, ȚINEREA EVIDENȚELOR ȘI REGISTRELE Secțiunea 1 Înregistrarea sanitară veterinară a unităților și a anumitor tipuri de operatori</p> <p>Articolul 84. Înregistrarea sanitară veterinară a unităților (1) Operatorii unităților care dețin animale terestre, ai unităților ce colectează, produc, prelucrează ori depozitează material germinativ și ai unităților de creștere a albinelor, în vederea înregistrării sanitare veterinare (în continuare – înregistrare) unității lor în conformitate cu art. 93, înainte de a începe astfel de activități: a) informează autoritatea competentă cu privire la orice exploatație/unitate de acest tip de care sunt responsabili; b) furnizează autorității competente următoarele informații: (i) denumirea și adresa operatorului; (ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia; (iii) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute, de albine sau de material germinativ pe care intenționează să le dețină în unitate, precum și capacitatea acesteia; (iv) tipul de unitate; și (v) orice alte caracteristici ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta.</p> <p>(2) Operatorii unităților menționate la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la: a) orice schimbări intervenite în unitatea în cauză referitoare la aspectele menționate la alin. (1) lit. b);</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

1	2	3	4	5
			<p>b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.</p> <p>(3) Unitățile supuse obligației de autorizare în conformitate cu art. 94 alin. (1) nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alin. (1) din prezentul articol.</p> <p>Articolul 85. Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile Prin derogare de la art. 84 alin. (1), în temeiul condițiilor adoptate de Guvern, autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de unități care prezintă un risc nesemnificativ, în conformitate cu art. 86 alin. (2).</p> <p>Articolul 86. Competențe de executare privind obligația operatorilor de a înregistra unitățile</p> <p>(1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în vederea înregistrării unității astfel cum se prevede la art. 84 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații. Lista desfășurată a activităților supuse înregistrării se aprobă de autoritatea competentă.</p> <p>(2) Autoritatea competentă stabilește norme privind tipurile de unități care pot fi exonerate de la cerința de înregistrare în conformitate cu art. 85, în baza:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și numărului sau cantității de animale terestre deținute și de material germinativ deținut în unitatea în cauză, cât și a capacității respectivei unități;</p> <p>b) tipului de unitate; și</p> <p>c) circulației animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre unitate.</p> <p>Articolul 87. Obligațiile de înregistrare ale transportatorilor de ungulate deținute</p> <p>(1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu art. 93, transportatorii de ungulate deținute, care transportă astfel de animale în afara frontierelor Republicii Moldova, înainte de a-și începe activitatea, întreprind următoarele:</p> <p>a) informează autoritatea competentă cu privire la activitatea lor;</p> <p>b) furnizează autorității competente informații privind:</p> <p>(i) denumirea și adresa transportatorului în cauză;</p> <p>(ii) categoriile, speciile și numărul de ungulate deținute al căror transport este planificat;</p> <p>(iii) tipul de transport;</p> <p>(iv) mijlocul de transport.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Transportatorii menționați la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>a) orice schimbări privind aspectele menționate la alin. (1) lit. b);</p> <p>b) orice încetare a activității de transport.</p> <p>(3) Autoritatea competentă poate aproba norme de completare a celor prevăzute la alin. (1) privind obligația altor tipuri de transportatori, a căror activitate de transport prezintă riscuri specifice și semnificative pentru anumite specii sau categorii de animale, de a furniza informații detaliate în scopul înregistrării activității lor.</p> <p>Articolul 88. Derogări de la obligația de înregistrare a transportatorilor de ungulate deținute Prin derogare de la art. 87 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de transportatori de ungulate deținute a căror activitate de transport prezintă un risc nesemnificativ, în temeiul condițiilor adoptate de Guvern în conformitate cu art. 89 alin. (2).</p> <p>Articolul 89. Competențe de executare privind obligația de înregistrare a transportatorilor de ungulate deținute (1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de transportatori în scopul înregistrării activității lor, prevăzute la art. 87 alin. (1) și (3), inclusiv privind termenele de furnizare a acestor informații. (2) Guvernul stabilește condiții privind tipurile de transportatori care pot fi exonerați de la cerința de înregistrare în conformitate cu art. 86, în temeiul:</p> <p>a) distanțelor pe care aceștia transportă ungulatele deținute; și</p> <p>b) categoriilor, speciilor și a numărului de ungulate deținute pe care aceștia le transportă.</p> <p>Articolul 90. Obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate (1) Pentru a fi înregistrați în conformitate cu art. 93, operatorii care desfășoară operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte deținute, independent de o unitate, inclusiv cei care cumpără și vând animale, înainte de a își începe activitatea, furnizează autorității competente informații privind:</p> <p>a) denumirea și adresa operatorului în cauză;</p> <p>b) speciile și categoriile de ungulate deținute și de păsări de curte care fac obiectul activității lor.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Operatorii menționați la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>a) orice schimbări privind aspectele menționate la alin. (1) lit. a) și b);</p> <p>b) orice încetare a activității operatorului în cauză.</p> <p>Articolul 91. Derogări de la obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare Prin derogare de la art. 90 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite categorii de operatori care desfășoară operațiuni de colectare ce prezintă un risc nesemnificativ în conformitate cu art. 92 alin. (2).</p> <p>Articolul 92. Competențe de executare privind obligația de înregistrare a operatorilor care efectuează operațiuni de colectare (1) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării prevăzute la art. 90 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații. (2) Autoritatea competentă stabilește condiții privind tipurile de operatori care pot fi exonerați de la cerința de înregistrare conform art. 91, cu condiția ca activitatea acestora să prezinte un risc nesemnificativ, precum și în baza speciilor, categoriilor și a numărului de animale terestre deținute care fac obiectul activității lor.</p> <p>Articolul 93. Obligația autorității competente privind înregistrarea (1) Autoritatea competentă înregistrează: a) unitățile în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 84 alin. (1); b) transportatorii în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care transportatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 87 alin. (1) și (3); c) operatorii care efectuează operațiuni de colectare independent de o unitate, în registrul prevăzut la art. 101 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 90 alin. (1). (2) Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități, fiecărui transportator sau operator menționați la alin. (1) lit. a)–c) un număr de înregistrare unic.</p> <p>Secțiunea a 2-a</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Autorizarea sanitară veterinară a anumitor tipuri de unități</p> <p>Articolul 94. Autorizarea sanitară veterinară a anumitor tipuri de unități și norme detaliate</p> <p>(1) Operatorii următoarelor tipuri de unități solicită autorității competente autorizarea sanitară veterinară (în continuare – autorizare) în conformitate cu art. 96 alin. (1) și nu își încep activitățile până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu art. 97 alin. (1):</p> <p>a) unitățile pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;</p> <p>b) unitățile de material germinativ provenit de la bovine, porcine, ovine, caprine și ecvidee, din care materialul germinativ respectiv este deplasat într-o altă țară;</p> <p>c) incubatoarele din care ouăle pentru incubație sau păsările de curte sunt deplasate într-o altă țară;</p> <p>d) unitățile pentru păsări de curte, din care păsările de curte destinate altor scopuri decât sacrificarea sau depunerea de ouă pentru incubație sunt deplasate într-o altă țară;</p> <p>e) orice alt tip de unitate pentru animale terestre deținute care prezintă un risc semnificativ și are obligația de a obține o autorizație sanitară veterinară conform normelor stabilite la alin. (3) lit. b) din prezentul articol.</p> <p>(2) Operatorii încetează activitatea la o unitate menționată la alin. (1) din prezentul articol în cazul în care:</p> <p>a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia, în conformitate cu art. 100 alin. (2); sau</p> <p>b) unitatea în cauză are o autorizare condiționată acordată în conformitate cu art. 99 alin. (3), însă nu respectă cerințele rămase menționate la art. 99 alin. (3) și nu obține o autorizație sanitară veterinară definitivă în conformitate cu art. 97 alin. (1).</p> <p>(3) Guvernul poate să adopte:</p> <p>a) derogări de la cerința ca operatorii unităților menționate la alin. (1) lit. a)–d) să solicite autorizarea de la autoritatea competentă în situația în care unitățile respective prezintă un risc nesemnificativ;</p> <p>b) condiții privind tipurile de unități care trebuie autorizate în conformitate cu alin. (1) lit. e);</p> <p>c) norme speciale privind încetarea activității aplicabile unităților de material germinativ menționate la alin. (1) lit. b).</p> <p>(4) La adoptarea normelor prevăzute la alin. (3), Guvernul ține cont de următoarele criterii:</p> <p>a) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) numărul de specii și numărul ori cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut într-o unitate; c) tipul de unitate și tipul de producție; și d) circulația animalelor terestre deținute sau a materialului germinativ înspre și dinspre tipurile de unități respective.</p> <p>Articolul 95. Aprobarea statutului de unitate izolată Operatorii de unități care doresc să obțină statutul de unitate izolată: a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu art. 96 alin. (1); b) deplasează animalele deținute înspre/dinspre unitatea lor în conformitate cu cerințele art. 137 alin. (1) și cu orice norme adoptate conform art. 137 alin. (2) numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu art. 97 și 99.</p> <p>Articolul 96. Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării și actele de punere în aplicare (1) Pentru a solicita autorizarea unității lor astfel cum se prevede la art. 94 alin. (1) și art. 95 lit. a), operatorii furnizează autorității competente următoarele informații: a) denumirea și adresa operatorului în cauză; b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia; c) categoriile, speciile și numărul sau cantitățile de animale terestre deținute sau de material germinativ relevante pentru autorizare care se află în unitate; d) tipul de unitate; e) alte aspecte privind caracteristicile specifice ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul, în cazul în care există, prezentat de aceasta. (2) Operatorii de unități prevăzuți la alin. (1) informează autoritatea competentă cu privire la: a) orice schimbări intervenite în unitate privind aspectele menționate la alin. (1) lit. a), b) sau c); b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză. (3) Autoritatea competentă poate stabili norme privind informațiile ce trebuie furnizate de operatori în cererea pentru autorizarea unității lor în conformitate cu alin. (1), precum și termenele până la care trebuie să fie furnizate informațiile prevăzute la alin. (1) și alin. (2) lit. b).</p> <p>Articolul 97. Acordarea autorizației, condițiile de autorizare a unităților</p>	

1	2	3	4	5
			<p>și actele delegate</p> <p>(1) Autoritatea competentă autorizează, conform dispozițiilor art. 94 alin. (1) și ale art. 95 lit. a), numai unitățile care:</p> <p>a) respectă următoarele cerințe, după caz:</p> <p>(i) privind carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și orice norme aprobate în conformitate cu art. 10 alin. (2);</p> <p>(ii) privind supravegherea, astfel cum se prevede la art. 24 și, în cazul în care este pertinent pentru tipul de unitate în cauză și riscul asociat, astfel cum se prevede la art. 25;</p> <p>(iii) privind ținerea evidențelor, astfel cum se prevede la art. 102 și 103 și în orice norme aprobate în temeiul art. 106 și 107;</p> <p>b) dispun de instalații și echipamente care:</p> <p>(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, luând în considerare tipul de unitate de acvacultură în cauză;</p> <p>(ii) au o capacitate adecvată pentru numărul de animale terestre deținute sau pentru volumul de material germinativ deținut;</p> <p>c) nu prezintă un risc inacceptabil de răspândire a bolilor, luând în considerare măsurile existente de diminuare a riscurilor;</p> <p>d) dispun de un număr suficient de angajați cu o formare corespunzătoare pentru activitatea unității în cauză;</p> <p>e) dispun de un sistem care îi permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente respectarea cerințelor de la lit. a)–d) din prezentul alineat.</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate menționate la alin. (1) lit. a) pct. (i);</p> <p>b) supravegherea menționată la alin. (1) lit. a) pct. (ii);</p> <p>c) instalațiile și echipamentele menționate la alin. (1) lit. b);</p> <p>d) responsabilitățile, competența și formarea specializată a personalului și a medicilor veterinari menționați la alin. (1) lit. d) pentru activitatea unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte;</p> <p>e) supravegherea necesară de către autoritatea competentă a unităților de material germinativ și a unităților pentru operațiuni de colectare a unguțelor și a păsărilor de curte.</p> <p>(3) La stabilirea normelor ce urmează să fie adoptate în temeiul alin. (2), Guvernul întemeiază normele respective pe următoarele aspecte:</p> <p>a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) speciile și categoriile de animale terestre deținute, relevante pentru autorizare;</p> <p>c) tipul de producție în cauză;</p> <p>d) schemele de circulație specifice tipului de unitate, cât și speciilor și categoriilor de animale deținute în astfel de unități.</p> <p>Articolul 98. Domeniul de aplicare al autorizării unităților În autorizația acordată unei unități în temeiul art. 97 alin. (1), ca urmare a unei solicitări formulate conform art. 94 alin. (1) sau art. 95 lit. a), autoritatea competentă specifică în mod explicit:</p> <p>a) tipurile de unități, menționate la art. 94 alin. (1) și la art. 95 și în normele adoptate în temeiul art. 94 alin. (3) lit. b), pentru care se aplică autorizația;</p> <p>b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ provenit de la speciile respective pentru care se aplică autorizația.</p> <p>Articolul 99. Proceduri privind acordarea autorizației de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă stabilește proceduri pe care operatorii trebuie să le urmeze pentru a solicita autorizarea unităților lor în conformitate cu art. 94 alin. (1), art. 95 sau art. 96 alin. (1).</p> <p>(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu art. 94 alin. (1) sau cu art. 95 lit. a), autoritatea competentă face o vizită la fața locului.</p> <p>(3) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară cu condiția ca cerințele menționate la art. 97 și la alin. (1) și (2) din prezentul articol să fie îndeplinite.</p> <p>(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare menționate la art. 97, autoritatea competentă poate acorda acesteia o autorizație condiționată în situația în care, din cererea operatorului în cauză și dintr-o vizită ulterioară la fața locului, astfel cum se prevede la alin. (2) din prezentul articol, reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că ea nu prezintă un risc semnificativ.</p> <p>(5) În situația în care o autorizație condiționată a fost acordată în conformitate cu alin. (4) din prezentul articol, autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară completă numai în cazul în care, dintr-o altă vizită la unitate la fața locului, efectuată în termen de 3 luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de operator în termen de 3 luni de la data respectivă, reiese</p>	

1	2	3	4	5
			<p>că unitatea respectă toate condițiile de autorizare prevăzute la art. 97 alin. (1) și normele aprobate în conformitate cu art. 97 alin. (2).</p> <p>(6) În cazul în care vizita la fața locului sau documentația menționată la alin. (5) arată că s-a făcut un progres evident, dar că unitatea nu respectă încă toate cerințele, autoritatea competentă poate prelungi perioada de autorizare condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de 6 luni.</p> <p>Articolul 100. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare veterinare de către autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile sanitare veterinare acordate unităților în conformitate cu art. 97 și 99, la intervale adecvate, în funcție de riscurile asociate.</p> <p>(2) În cazul în care autoritatea competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la art. 97 alin. (1) și a normelor adoptate conform art. 97 alin. (2), iar operatorul respectivei unități nu este în măsură să ofere garanții adecvate că aceste deficiențe vor fi eliminate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare a unității. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar să suspende mai degrabă decât să retragă autorizația sanitară veterinară a unității în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele într-un interval de timp rezonabil.</p> <p>(3) Autorizația sanitară veterinară se acordă după retragere ori se reatribuie după suspendare în conformitate cu alin. (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea în cauză respectă pe deplin toate cerințele prezentei legi aplicabile acestui tip de unitate.</p> <p>Secțiunea a 3-a Registrele autorității competente</p> <p>Articolul 101. Registrele ținute de autoritatea competentă</p> <p>(1) Autoritatea competentă instituie și ține la zi registre cu:</p> <p>a) toate unitățile și toți operatorii înregistrați în temeiul art. 93;</p> <p>b) toate unitățile autorizate conform art. 97 și 99.</p> <p>(2) Registrele menționate la alin. (1) sunt puse la dispoziția publicului de autoritatea competentă în măsura în care informațiile conținute în acestea sunt importante pentru circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ provenit de la aceste animale.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Dacă este cazul și dacă este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alin. (1) lit. a) și autorizarea prevăzută la alin. (1) lit. b) cu înregistrarea în alte scopuri.</p> <p>(4) Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile detaliate ce trebuie să fie cuprinse în registrele prevăzute la alin. (1) și privind disponibilitatea publică a registrelor prevăzută la alin. (2).</p> <p>Secțiunea a 4-a Ținerea evidențelor</p> <p>Articolul 102. Obligațiile de ținere a evidențelor ale operatorilor de unități altele decât unitățile de material germinativ</p> <p>(1) Operatorii de unități supuși obligației de înregistrare conform art. 93 sau de autorizare conform art. 97 alin. (1) țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) speciile, categoriile, numărul și, după caz, identificarea animalelor terestre deținute în unitatea lor;</p> <p>b) deplasările animalelor terestre deținute înspre și dinspre unitatea lor, precizându-se după caz:</p> <p>(i) locul lor de origine sau de destinație;</p> <p>(ii) data deplasărilor respective;</p> <p>c) documentele ce trebuie să însoțească animalele terestre deținute care sosesc în unitate sau care părăsesc unitatea, conform art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b), art. 143 alin. (1) și (2), art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 118, 120 și al art. 144 alin. (1) lit. b) și c);</p> <p>d) mortalitatea animalelor terestre deținute în unitatea lor;</p> <p>e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, privind:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale terestre deținute în cadrul unității;</p> <p>(ii) tipul de producție;</p> <p>(iii) tipul și dimensiunile unității;</p> <p>f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animalelor necesare conform art. 25 alin. (1).</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Operatorii de unități țin evidențele menționate la alin. (1) și (2) în cadrul unității lor și:</p> <p>a) le pun imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) le păstrează pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>(4) Prin derogare de la alin. (3), operatorii de unități pot fi exonerati de obligația de a ține evidențele unora sau ale tuturor aspectelor prevăzute la alin. (1) atunci când operatorul în cauză:</p> <p>a) are acces la baza de date electronică prevăzută la art. 109 pentru speciile relevante și baza de date conține deja informațiile ce trebuie incluse în evidențe; și</p> <p>b) dispune introducerea informațiilor actualizate direct în baza de date electronică prevăzută la art. 109.</p> <p>Articolul 103. Obligațiile de ținere a evidențelor de către unitățile de material germinativ</p> <p>(1) Operatorii unităților de material germinativ țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) rasa, vârsta, identificarea și statutul sanitar al animalelor donatoare utilizate pentru producerea materialului germinativ;</p> <p>b) ora și locul colectării, prelucrării și depozitării materialului germinativ colectat, produs sau prelucrat;</p> <p>c) identificarea materialului germinativ împreună cu detalii privind locul lui de destinație, dacă acestea sunt cunoscute;</p> <p>d) documentele ce trebuie să însoțească materialul germinativ care sosește în unitate sau părăsește unitatea în cauză conform art. 162 și art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 162 alin. (3) și (4);</p> <p>e) dacă este cazul, rezultatele testelor clinice și de laborator;</p> <p>f) tehnicile de laborator utilizate.</p> <p>(2) Unitățile care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Operatorii unităților de material germinativ țin evidențele menționate la alin. (1) și (2) în cadrul unității și:</p> <p>a) le pun imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;</p> <p>b) le păstrează pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>Articolul 104. Obligațiile de ținere a evidențelor de către transportatori</p> <p>(1) Transportatorii țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) unitățile pe care le-au vizitat;</p> <p>b) categoriile, speciile și numărul de animale terestre deținute transportate de aceștia;</p> <p>c) curățarea, dezinfectarea și dezinfestarea mijloacelor de transport folosite;</p> <p>d) detalii privind documentele de însoțire a animalelor, inclusiv numărul fiecărui document.</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Transportatorii țin evidențele menționate la alin. (1) și (2):</p> <p>a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente la cererea acesteia;</p> <p>b) pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>Articolul 105. Obligațiile de ținere a evidențelor de către operatorii care efectuează operațiuni de colectare</p> <p>(1) Operatorii care efectuează operațiuni de colectare și fac obiectul obligației de înregistrare prevăzute la art. 93 țin și păstrează evidențe care conțin cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) speciile, categoriile, numărul și identificarea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor;</p> <p>b) circulația animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor, precizându-se după caz:</p> <p>(i) locul lor de origine și de destinație;</p> <p>(ii) data deplasărilor respective;</p> <p>c) documentele ce trebuie să însoțească animalele terestre deținute deplasate sub responsabilitatea lor conform art. 112 lit. b), art. 113 alin. (1) lit. b), art. 114 alin. (1) lit. c), art. 115 lit. b), art. 117 lit. b), art. 143 alin. (1) și (2), art. 164 alin. (2) și conform oricăror norme adoptate în temeiul art. 118, 120 și al art. 144 alin. (1) lit. b) și c);</p> <p>d) mortalitatea animalelor terestre deținute aflate în responsabilitatea lor; și</p> <p>e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru speciile și categoriile de animale terestre deținute aflate în responsabilitatea lor.</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează în format electronic.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Operatorii ale căror activități prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele tuturor sau ale unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1).</p> <p>(3) Operatorii:</p> <p>a) pun la dispoziția autorității competente, la cerere, evidențele menționate la alin. (1);</p> <p>b) păstrează respectivele evidențe pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de către autoritatea competentă, care nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>Articolul 106. Delegarea de competențe în ceea ce privește ținerea evidențelor</p> <p>(1) Guvernul adoptă norme de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la art. 102–105 referitoare la:</p> <p>a) informațiile ce trebuie înregistrate în plus față de cele prevăzute la art. 102 alin. (1), art. 103 alin. (1), art. 104 alin. (1) și art. 105 alin. (1);</p> <p>b) cerințele suplimentare privind ținerea evidențelor pentru materialul germinativ colectat, produs sau prelucrat într-o unitate de material germinativ după ce respectiva unitate și-a încheiat activitatea.</p> <p>(2) La stabilirea normelor prevăzute la alin. (1), Guvernul întemeiază normele respective pe următoarele aspecte:</p> <p>a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate sau de activitate;</p> <p>b) speciile și categoriile de animale terestre deținute sau de material germinativ deținut în unitatea în cauză sau transportate înspre ori dinspre unitatea în cauză;</p> <p>c) tipul de producție în unitatea în cauză sau tipul de activitate;</p> <p>d) schemele de circulație caracteristice și categoriile de animale vizate;</p> <p>e) numărul de animale terestre deținute sau volumul de material germinativ aflat în responsabilitatea operatorului în cauză.</p> <p>Articolul 107. Competențe de executare privind exonerări de la cerințele de ținere a evidențelor</p> <p>Autoritatea competentă poate stabili condiții privind tipurile de unități și de operatori care pot fi exonerati de la cerințele de ținere a evidențelor prevăzute la art. 102–105, în ceea ce privește:</p> <p>a) unitățile care dețin sau operatorii care manipulează ori transportă un număr mic de animale terestre deținute sau volume ori cantități mici de material germinativ;</p> <p>b) anumite specii ori categorii de animale terestre deținute sau de material germinativ.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Autoritatea competentă întemeiază condițiile respective pe criteriile prevăzute la art. 106 alin. (2).</p> <p>TITLUL II ANIMALE ACVATICE ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENITE DE LA ANIMALE ACVATICE Capitolul I ÎNREGISTRAREA, AUTORIZAREA, ȚINEREA EVIDENȚELOR ȘI REGISTRELE Secțiunea 1 Înregistrarea unităților de acvacultură Articolul 172. Obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură (1) Pentru ca unitățile de acvacultură să fie înregistrate în conformitate cu art. 173, operatorii acestora, înainte de a începe astfel de activități: a) informează autoritatea competentă cu privire la orice unitate de acvacultură de care sunt responsabili; b) furnizează autorității competente următoarele informații: (i) denumirea și adresa operatorului în cauză; (ii) amplasarea unității și o descriere a instalațiilor acesteia; (iii) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură pe care intenționează să le dețină în unitatea de acvacultură și capacitatea acesteia; (iv) tipul de unitate de acvacultură; și (v) orice alte aspecte ale unității care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta. (2) Operatorii menționați la alin. (1) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la: a) orice schimbări semnificative intervenite în unitățile de acvacultură în cauză în privința informațiilor menționate la alin. (1) lit. b); b) orice încetare a activității operatorului sau a unității de acvacultură în cauză. (3) Unitățile de acvacultură care sunt supuse autorizării în conformitate cu art. 176 alin. (1) și art. 177 nu au obligația să furnizeze informațiile menționate la alin. (1) din prezentul articol. (4) Operatorul poate solicita înregistrarea, astfel cum se prevede la alin. (1), pentru a acoperi un grup de unități de acvacultură, cu condiția ca acestea să respecte cel puțin una din următoarele condiții: a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze în baza unui sistem comun de biosecuritate;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator, făcând obiectul unui sistem comun de biosecuritate, și animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină unei singure unități epidemiologice.</p> <p>(5) În cazul în care o cerere de înregistrare cuprinde un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la alin. (1)–(3) din prezentul articol și la art. 173 alin. (1) lit. b), precum și normele aprobate în conformitate cu art. 175, care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile grupului de unități de acvacultură în ansamblu.</p> <p>Articolul 173. Obligațiile autorității competente privind înregistrarea unităților de acvacultură Autoritatea competentă înregistrează: a) unitățile de acvacultură în registrul unităților de acvacultură prevăzut la art. 185 alin. (1), în cazul în care operatorul în cauză a furnizat informațiile solicitate în conformitate cu art. 172 alin. (1); b) grupurile de unități de acvacultură în registrul menționat, cu condiția ca criteriile prevăzute la art. 172 alin. (4) să fie respectate. Autoritatea competentă atribuie fiecărei unități sau grup de unități de acvacultură un număr de înregistrare unic.</p> <p>Articolul 174. Derogări de la obligația operatorilor de a înregistra unitățile de acvacultură Prin derogare de la art. 172 alin. (1), autoritatea competentă poate exonera de la cerința de înregistrare anumite unități de acvacultură care prezintă un risc nesemnificativ, astfel cum se prevede într-un act de punere în aplicare adoptat conform art. 175.</p> <p>Articolul 175. Competențe de executare privind derogările de la obligația de a înregistra unitățile de acvacultură (1) Autoritatea competentă aprobă norme privind informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în scopul înregistrării unităților de acvacultură astfel cum se prevede la art. 172 alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații. (2) Autoritatea competentă stabilește norme privind tipurile de unități de acvacultură ce pot fi exonerate de la cerința de înregistrare conform art. 174, în baza: a) speciilor, categoriilor și a cantității (numărului, volumului sau greutateii) de animale de acvacultură prezente în unitatea de acvacultură în cauză, precum și a capacității unității respective; b) circulației animalelor de acvacultură înspre și dinspre unitatea de acvacultură în cauză.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Secțiunea a 2-a Autorizarea anumitor tipuri de unități de acvacultură</p> <p>Articolul 176. Autorizarea anumitor unități de acvacultură (1) Operatorii următoarelor tipuri de unități de acvacultură solicită autorității competente autorizarea în conformitate cu art. 180 alin. (1): a) unitățile de acvacultură în care animalele de acvacultură sunt deținute cu scopul de a fi deplasate din respectiva unitate fie vii, fie ca produse provenind de la animale de acvacultură; b) alte unități de acvacultură care prezintă un risc semnificativ din cauza: (i) speciilor, categoriilor și a numărului de animale de acvacultură deținute acolo; (ii) tipului de unitate de acvacultură în cauză; (iii) circulației animalelor de acvacultură înspre și dinspre unitatea de acvacultură în cauză. (2) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă îi poate exonera de la obligația de a solicita o autorizare pe operatorii următoarelor tipuri de unități, cu condiția că unitățile în cauză nu prezintă un risc semnificativ: a) unitățile de acvacultură care produc o cantitate mică de animale de acvacultură pentru distribuția în vederea consumului uman, dacă prezintă un risc: (i) fie direct pentru consumatorul final; (ii) fie pentru unitățile locale de vânzare cu amănuntul, care aprovizionează direct consumatorul final; b) iazurile și alte instalații în care populația de animale acvatice este menținută numai pentru pescuit recreativ, fiind repopulată cu animale de acvacultură care sunt izolate și nu pot evada; c) unitățile de acvacultură care dețin animale de acvacultură în scopuri ornamentale în instalații închise. (3) Cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare în temeiul alin. (4) din prezentul articol, operatorii nu își încep activitatea la o unitate de acvacultură prevăzută la alin. (1) din prezentul articol până când unitatea nu este autorizată în conformitate cu art. 181 alin. (1) și își încetează activitatea la unitatea menționată atunci când: a) autoritatea competentă retrage sau suspendă autorizarea acesteia în conformitate cu art. 184 alin. (2); sau b) în cazul unei autorizări condiționate, acordate în conformitate cu art. 183 alin. (2), unitatea de acvacultură în cauză nu respectă celelalte cerințe</p>	

1	2	3	4	5
			<p>menționate la art. 183 alin. (4) și nu obține o autorizare definitivă în conformitate cu art. 183 alin. (3).</p> <p>(4) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) derogările de la cerința ca operatorii să solicite autorității competente autorizarea tipurilor de unități de acvacultură menționate la alin. (1) lit. a), în ceea ce privește alte tipuri de unități decât cele menționate la alin. (2) lit. a) pct. (i) și (ii), în cazul în care unitățile respective nu prezintă un risc semnificativ;</p> <p>b) tipurile de unități de acvacultură care trebuie să fie autorizate în conformitate cu alin. (1) lit. b).</p> <p>(5) La aprobarea normelor prevăzute la alin. (4), autoritatea competentă va ține cont de următoarele criterii:</p> <p>a) speciile și categoriile de animale de acvacultură deținute într-o unitate de acvacultură;</p> <p>b) tipul de unitate de acvacultură și tipul de producție; și</p> <p>c) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură în cauză, cât și speciei și categorici de animale de acvacultură în cauză.</p> <p>(6) Un operator poate solicita autorizarea pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca cerințele prevăzute la art. 177 alin. (1) lit. a) și b) să fie respectate.</p> <p>Articolul 177. Autorizarea grupurilor de unități de acvacultură</p> <p>(1) Autoritatea competentă poate acorda autorizarea conform art. 181 alin. (1) pentru un grup de unități de acvacultură cu condiția ca respectivele unități de acvacultură să fie în conformitate cu cel puțin una dintre următoarele condiții:</p> <p>a) să se afle într-o zonă legată din punct de vedere epidemiologic și toți operatorii din zona respectivă să funcționeze în baza unui sistem comun de biosecuritate; cu toate acestea, orice unitate de pe țărm sau din larg pentru primirea, tratarea, spălarea, curățarea, sortarea, împachetarea și ambalarea moluștelor bivalve vii destinate consumului uman (așa-numitele „centre de expediere”), orice unitate cu rezervoare aprovizionate cu apă de mare curată, în care sunt plasate moluște bivalve vii pe perioada necesară reducerii contaminării astfel încât să fie adecvate pentru consumul uman (așa-numitele „centre de purificare”), și alte unități similare situate în interiorul unei astfel de zone legate din punct de vedere epidemiologic trebuie autorizate individual;</p> <p>b) să țină de responsabilitatea aceluiași operator și:</p> <p>(i) să opereze printr-un sistem comun de biosecuritate; și</p> <p>(ii) animalele de acvacultură din unitățile în cauză să aparțină aceleiași unități epidemiologice.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Atunci când o singură autorizare este acordată pentru un grup de unități de acvacultură, normele prevăzute la art. 178 și la art. 180–184 și normele aprobate în temeiul art. 180 alin. (2) și art. 181 alin. (2), care se aplică unei singure unități de acvacultură, sunt aplicabile întregului grup de unități de acvacultură.</p> <p>Articolul 178. Aprobarea statutului de unitate de acvacultură izolată Operatorii de unități de acvacultură care doresc să obțină statutul de unitate izolată: a) solicită aprobarea din partea autorității competente în conformitate cu art. 180 alin. (1); b) deplasează animalele de acvacultură înspre sau dinspre unitatea lor, în conformitate cu cerințele art. 203 alin. (1) și cu orice norme aprobate conform art. 203 alin. (2), numai după ce unitatea lor a obținut aprobarea statutului respectiv de la autoritatea competentă în conformitate cu art. 181 sau 183.</p> <p>Articolul 179. Autorizarea unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor: a) se asigură că a fost obținută autorizarea necesară în conformitate cu cerințele specifice de igienă care se aplică alimentelor de origine animală; și b) solicită autorității competente, în conformitate cu art. 180 alin. (1), autorizarea pentru sacrificarea sau prelucrarea animalelor acvatice în scop de control al bolilor în conformitate cu art. 61 alin. (1) lit. b), art. 62 și art. 68 alin. (1), art. 79 și 80 și cu normele adoptate în temeiul art. 63, art. 70 alin. (3) și art. 71 alin. (3).</p> <p>Articolul 180. Obligația operatorilor de a furniza informații în vederea obținerii autorizării (1) Pentru a solicita autorizarea unității lor astfel cum se prevede la art. 176 alin. (1), art. 177, art. 178 lit. a) și art. 179, operatorii furnizează autorității competente următoarele informații: a) denumirea și adresa operatorului în cauză; b) amplasarea unității în cauză și o descriere a instalațiilor acesteia; c) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură deținute în cadrul unității și relevante pentru autorizare;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>d) tipul de unitate de acvacultură;</p> <p>e) în cazul autorizării unui grup de unități de acvacultură, informații ce demonstrează că grupul în cauză respectă condițiile prevăzute la art. 177;</p> <p>f) alte aspecte ale modului de funcționare a unității în cauză care sunt relevante pentru a stabili riscul prezentat de aceasta;</p> <p>g) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate;</p> <p>h) măsurile de biosecuritate ale unității.</p> <p>(2) Operatorii unităților prevăzuți la alin. (2) informează în prealabil autoritatea competentă cu privire la:</p> <p>a) orice schimbări în unitate în privința aspectelor menționate la alin. (1);</p> <p>b) orice încetare a activității operatorului sau a unității în cauză.</p> <p>(3) Autoritatea competentă poate stabili informațiile ce trebuie furnizate de către operatori în cererea pentru autorizarea unității lor în conformitate cu alin. (1), inclusiv termenele de furnizare a acestor informații.</p> <p>Articolul 181. Acordarea autorizației sanitare veterinare și condițiile de autorizare a unităților de acvacultură</p> <p>(1) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară unităților de acvacultură menționate la art. 176 alin. (1) și la art. 178 lit. a), grupurilor de unități de acvacultură menționate la art. 177 și unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, menționate la art. 179, numai în cazul în care aceste unități:</p> <p>a) respectă următoarele dispoziții privind:</p> <p>(i) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, luând în considerare cerințele prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. b) și orice norme adoptate în conformitate cu art. 10 alin. (6);</p> <p>(ii) cerințele în materie de supraveghere astfel cum se prevede la art. 24 și, în cazul în care este relevant pentru tipul de unitate în cauză și riscul asociat, la art. 25;</p> <p>(iii) ținerea evidențelor astfel cum se prevede la art. 186–188 și în orice norme aprobate în temeiul art. 189 și 190;</p> <p>b) dispun de instalații și echipamente care:</p> <p>(i) sunt adecvate pentru a reduce riscul introducerii și răspândirii bolilor la un nivel acceptabil, având în vedere tipul de unitate de acvacultură în cauză;</p> <p>(ii) dispun de o capacitate corespunzătoare pentru speciile, categoriile și cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice în cauză;</p> <p>c) nu prezintă riscuri inacceptabile de răspândire a bolilor, având în vedere măsurile existente de reducere a riscurilor;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>d) dispun de un sistem care permite operatorului în cauză să demonstreze autorității competente că cerințele prevăzute la lit. a)–c) din prezentul alineat sunt îndeplinite.</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) carantina, izolarea și alte măsuri de biosecuritate, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. a) pct. (i);</p> <p>b) supravegherea, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. a) pct. (ii);</p> <p>c) instalațiile și echipamentele, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b).</p> <p>(3) La stabilirea normelor în temeiul alin. (2), autoritatea competentă va ține seama de următoarele aspecte:</p> <p>a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate;</p> <p>b) speciile și categoriile de animale de acvacultură sau acvatice, relevante pentru autorizare;</p> <p>c) tipul de producție în cauză;</p> <p>d) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură și speciilor și categoriilor de animale deținute în respectivele unități.</p> <p>Articolul 182. Domeniul de autorizare a unităților În autorizația sanitară veterinară acordată unei unități de acvacultură sau unei unități producătoare de alimente de origine acvatică, aptă pentru combaterea bolilor, acordată în temeiul art. 181 alin. (1), în urma unei solicitări formulate în conformitate cu art. 176, 177, art. 178 lit. a) sau art. 179, autoritatea competentă precizează în mod explicit:</p> <p>a) tipul de unități de acvacultură, menționate la art. 176 alin. (1) și art. 178 lit. a), tipul de grupuri de unități de acvacultură, menționate la art. 177, și tipul de unități producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, menționate la art. 179 și în orice norme aprobate în conformitate cu art. 176 alin. (4) lit. b), pentru care se aplică autorizația;</p> <p>b) speciile și categoriile de animale de acvacultură pentru care se aplică autorizația.</p> <p>Articolul 183. Proceduri pentru acordarea autorizației sanitare veterinare de către autoritatea competentă (1) Autoritatea competentă stabilește procedurile pe care operatorii trebuie să le urmeze atunci când solicită autorizarea unităților lor în conformitate cu art. 176 alin. (1) și art. 178 și 179.</p> <p>(2) La primirea unei cereri de autorizare din partea unui operator în conformitate cu art. 176 alin. (1), art. 178 sau art. 179, autoritatea competentă face o vizită la fața locului.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Autoritatea competentă acordă autorizația sanitară veterinară cu condiția ca cerințele menționate la art. 181 să fie îndeplinite.</p> <p>(4) În cazul în care o unitate nu îndeplinește toate cerințele pentru autorizare astfel cum se menționează la art. 181, autoritatea competentă îi poate acorda o autorizație sanitară veterinară condiționată în cazul în care, din cererea operatorului în cauză și dintr-o vizită ulterioară la fața locului conform alin. (2), reiese că unitatea îndeplinește toate cerințele principale pentru a oferi garanții suficiente că unitatea nu prezintă un risc semnificativ.</p> <p>(5) În cazul în care a fost acordată autorizația condiționată în conformitate cu alin. (4) din prezentul articol, autoritatea competentă acordă o autorizare completă numai în cazul în care, dintr-o altă vizită la fața locului, efectuată în termen de 3 luni de la data acordării autorizației condiționate, sau din documentația pusă la dispoziție de operator în termen de 3 luni de la data respectivă, reiese că unitatea îndeplinește toate condițiile de autorizare prevăzute la art. 181 alin. (1) și normele adoptate în conformitate cu art. 181 alin. (2). În cazul în care vizita la fața locului sau documentația arată că s-a realizat un progres evident, dar că unitatea încă nu îndeplinește toate cerințele respective, autoritatea competentă poate prelungi autorizarea condiționată. Cu toate acestea, durata unei autorizări condiționate nu poate depăși o perioadă totală de 6 luni.</p> <p>Articolul 184. Reexaminarea, suspendarea și retragerea autorizațiilor sanitare veterinare</p> <p>(1) Autoritatea competentă reexaminează în mod constant autorizațiile sanitare veterinare acordate unităților în conformitate cu art. 181 alin. (1), la intervale stabilite, în funcție de riscul asociat.</p> <p>(2) În cazul în care autoritatea competentă identifică deficiențe grave într-o unitate în ceea ce privește respectarea cerințelor prevăzute la art. 181 alin. (1) și a normelor aprobate conform art. 181 alin. (2), iar operatorul unității respective nu este în măsură să ofere garanții că aceste deficiențe vor fi înlăturate, autoritatea competentă inițiază procedurile de retragere a autorizației sanitare veterinare. Cu toate acestea, autoritatea competentă poate doar să suspende mai degrabă decât să retragă autorizația unei unități în cazul în care operatorul poate garanta că va elimina deficiențele respective într-un interval de timp rezonabil.</p> <p>(3) Autorizația sanitară veterinară se acordă după retragere ori se reacordă după suspendare conform alin. (2) numai în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că unitatea respectă pe deplin toate cerințele prezentei legi, prevăzute pentru acest tip de unitate.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Secțiunea a 3-a Registrul unităților de acvacultură și unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor Articolul 185. Registrul unităților de acvacultură și unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor (1) Autoritatea competentă întocmește și menține la zi un registru ce cuprinde: a) toate unitățile de acvacultură înregistrate în conformitate cu art. 173; b) toate unitățile de acvacultură autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1); c) toate unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, apte pentru combaterea bolilor, autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1). (2) Registrul unităților de acvacultură prevăzut la alin. (1) conține următoarele informații: a) numele și adresa operatorului unității în cauză și numărul de înregistrare al acesteia; b) amplasarea unității sau, după caz, a grupului de unități în cauză; c) tipul de producție în unitate; d) aprovizionarea cu apă a unității și evacuarea apei din unitate, atunci când este cazul; e) speciile de animale de acvacultură deținute în unitate; f) informații la zi privind statutul sanitar al unității înregistrate sau, dacă este cazul, al grupului de unități în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d). (3) În cazul unităților autorizate în conformitate cu art. 181 alin. (1), autoritatea competentă pune la dispoziția publicului, prin mijloace electronice, cel puțin informațiile menționate la alin. (2) lit. a), c), e) și f) din prezentul articol, sub rezerva cerințelor referitoare la protecția datelor. (4) Dacă este cazul și este relevant, autoritatea competentă poate combina înregistrarea prevăzută la alin. (1) cu înregistrarea în alte scopuri. (5) Autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind: a) informațiile relevante ce trebuie incluse în registrul unităților de acvacultură prevăzut la alin. (1); b) accesul publicului la registrul respectiv.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Secțiunea a 4-a Ținerea evidențelor și trasabilitatea animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală Articolul 186. Obligațiile operatorilor de unități de acvacultură de a ține evidențe și de a urmări trasabilitatea (1) Operatorii unităților de acvacultură supuse obligației de înregistrare în conformitate cu art. 173 sau de autorizare în conformitate cu art. 181 alin. (1) țin și păstrează evidențe, pe suport de hârtie sau în format electronic, care conțin cel puțin următoarele informații: a) speciile, categoriile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale de acvacultură în unitatea lor; b) circulația animalelor de acvacultură și a produselor de origine animală obținute din acestea înspre și dinspre unitățile de acvacultură, indicând, după caz: (i) locul lor de origine sau de destinație; (ii) data deplasărilor respective; c) certificatele de sănătate animală, pe hârtie sau în format electronic, ce trebuie să însoțească deplasările animalelor de acvacultură care sosesc la unitatea de acvacultură în conformitate cu art. 208 și cu normele adoptate conform art. 211 alin. (1) lit. a) și c) și art. 213 alin. (2); d) mortalitatea în fiecare unitate epidemiologică și alte probleme legate de boli în cadrul unității de acvacultură în raport cu tipul de producție; e) măsurile de biosecuritate, supravegherea, tratamentele, rezultatele testelor și alte informații relevante, după caz, pentru: (i) speciile și categoriile de animale de acvacultură din cadrul unității; (ii) tipul de producție în unitatea de acvacultură; (iii) tipul și dimensiunile unității de acvacultură; f) rezultatele oricăror vizite de verificare a sănătății animale, necesare în conformitate cu art. 22 alin. (1). (2) Unitățile de acvacultură care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerate de autoritatea competentă de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1) lit. c)–e), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată. (3) Operatorii unităților de acvacultură țin evidențele prevăzute la alin. (1) în cadrul unității de acvacultură în cauză și: a) le țin astfel încât trasabilitatea locurilor de origine și de destinație ale animalelor acvatice să poată fi garantată; b) le pun la dispoziția autorității competente, la cerere; c) le păstrează pentru o perioadă minimă, care urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(4) Prin derogare de la cerința ca evidențele să fie păstrate în cadrul unității de acvacultură, în cazul în care păstrarea lor în unitatea respectivă este fizic imposibilă, evidențele respective se păstrează în biroul din care se realizează administrarea afacerii.</p> <p>Articolul 187. Obligația de a ține evidențe în cadrul unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor</p> <p>(1) Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, supuse autorizării conform art. 179, țin și păstrează evidențe:</p> <p>a) ale tuturor deplasărilor înspre și dinspre unitatea lor ale animalelor de acvacultură și ale produselor de origine animală obținute de la acestea;</p> <p>b) ale evacuării apei din unitate și ale măsurilor de biosecuritate relevante.</p> <p>(2) Operatorii unităților producătoare de alimente de origine acvatică apte pentru combaterea bolilor:</p> <p>a) țin evidențele prevăzute la alin. (1) în cadrul unității lor și le pun la dispoziția autorității competente la cerere;</p> <p>b) păstrează evidențele menționate pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>Articolul 188. Obligația de a ține evidențe pentru transportatori</p> <p>(1) Transportatorii de animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează să fie eliberate în natură țin și păstrează evidențe privind:</p> <p>a) categoriile, speciile și cantitățile (numărul, volumul sau greutatea) de animale acvatice transportate;</p> <p>b) ratele de mortalitate a animalelor de acvacultură și a animalelor acvatice sălbatice în timpul transportului, în funcție de tipul de transport și de speciile de animale de acvacultură și de animale acvatice sălbatice transportate;</p> <p>c) unitățile de acvacultură și unitățile producătoare de alimente provenite de la animale acvatice, apte pentru combaterea bolilor, vizitate de mijlocul de transport;</p> <p>d) orice schimb de apă care a avut loc în timpul transportului, precizând sursa apei noi și locurile de eliberare a apei;</p> <p>e) curățarea și dezinfectarea mijlocului de transport.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Evidențele se țin și se păstrează pe suport de hârtie sau în format electronic.</p> <p>(2) Transportatorii care prezintă un risc redus de răspândire a bolilor listate sau emergente pot fi exonerati de la cerința de a ține evidența tuturor sau a unora dintre informațiile prevăzute la alin. (1), cu condiția ca trasabilitatea să fie asigurată.</p> <p>(3) Transportatorii țin evidențele prevăzute la alin. (1):</p> <p>a) în așa fel încât să poată fi puse imediat la dispoziția autorității competente la cerere;</p> <p>b) pentru o perioadă minimă ce urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, care însă nu poate fi mai mică de 3 ani.</p> <p>Articolul 189. Delegarea de competențe privind ținerea evidențelor</p> <p>(1) Guvernul adoptă norme de completare a cerințelor privind ținerea evidențelor prevăzute la art. 186–188 în ceea ce privește informațiile ce trebuie înregistrate de operatori în plus față de cele prevăzute la art. 186 alin. (1), art. 187 alin. (1) și art. 188 alin. (1).</p> <p>(2) Guvernul adoptă normele prevăzute la alin. (1), având în vedere următoarele aspecte:</p> <p>a) riscurile prezentate de fiecare tip de unitate de acvacultură sau tip de transport;</p> <p>b) speciile și categoriile de animale acvatice deținute în cadrul unității de acvacultură în cauză ori care sunt transportate înspre sau dinspre unitatea în cauză;</p> <p>c) tipul de producție în unitatea în cauză;</p> <p>d) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură sau de unitate producătoare de alimente de origine acvatică, aptă pentru combaterea bolilor;</p> <p>e) numărul, volumul sau greutatea animalelor acvatice deținute în cadrul unității în cauză ori care sunt transportate înspre sau dinspre aceasta.</p> <p>Articolul 190. Competențe de executare privind exonerările de la cerința de a ține evidențe</p> <p>(1) Autoritatea competentă aprobă norme privind tipurile de unități de acvacultură și de operatori ce pot fi exonerati de la cerința de a ține evidențele prevăzute la art. 186 și 188, referitoare la:</p> <p>a) operatorii unor anumite categorii de instalații de acvacultură și transportatori;</p> <p>b) unitățile de acvacultură care dețin sau transportatorii care transportă un număr redus de animale de acvacultură sau, respectiv, un număr redus de animale acvatice;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>c) anumite specii și categorii de animale acvatice. La adoptarea normelor respective, autoritatea competentă le întemeiază pe criteriile prevăzute la art. 189 alin. (2).</p> <p>Capitolul II CIRCULAȚIA ANIMALELOR ACVATICE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA</p> <p>Secțiunea 1 Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice Articolul 191. Cerințe generale pentru circulația animalelor acvatice (1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice nu pune în pericol statutul sanitar al locului de destinație în ceea ce privește: a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d); b) bolile emergente. (2) Operatorii deplasează animalele acvatice spre o unitate de acvacultură ori în scop de consum uman sau le eliberează în natură doar în cazul în care animalele respective întrunesc următoarele condiții: a) provin, cu excepția animalelor acvatice sălbatice, de la unități care: (i) au fost înregistrate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 173; (ii) au fost autorizate de autoritatea competentă în conformitate cu art. 181 și 182, atunci când acest lucru este impus de art. 176 alin. (1), art. 177 sau de art. 178; sau (iii) au primit o derogare de la cerința de înregistrare, prevăzută la art. 173; b) nu fac obiectul: (i) restricțiilor de circulație care afectează speciile și categoriile în cauză după cum se prevede în normele stabilite la art. 55 alin. (1), art. 56, art. 61 alin. (1), art. 62, 64, 65, art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1), art. 79, 81 și în normele aprobate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); sau (ii) măsurilor de urgență prevăzute la art. 257 și 258. Cu toate acestea, operatorii pot deplasa animalele acvatice respective în cazul în care derogări de la restricțiile de circulație pentru astfel de deplasări sau eliberări în natură sunt prevăzute la art. 53–83 ori sunt prevăzute derogări de la măsurile de urgență în normele aprobate în temeiul art. 257 și 258. (3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că animalele de acvacultură, după părăsirea locului lor de origine, sunt transportate direct la locul de destinație final.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Articolul 192. Măsuri de prevenire a bolilor care se aplică transportului</p> <p>(1) Operatorii iau măsurile corespunzătoare și necesare de prevenire a bolilor pentru a se asigura că:</p> <p>a) statutul sanitar al animalelor acvatice nu este pus în pericol în cursul transportului;</p> <p>b) operațiunile de transport al animalelor acvatice nu cauzează o posibilă răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la oameni și animale, pe traseu și în locurile de destinație;</p> <p>c) curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport și alte măsuri de biosecuritate adecvate sunt luate în funcție de riscurile asociate operațiunilor de transport în cauză;</p> <p>d) orice schimb de apă și evacuare a apei în timpul transportului animalelor acvatice destinate acvaculturii sau eliberării în natură se efectuează în locuri și în condiții ce nu pun în pericol statutul sanitar al:</p> <p>(i) animalelor acvatice transportate;</p> <p>(ii) oricăror animale acvatice de pe traseu și până la locul de destinație;</p> <p>(iii) animalelor acvatice prezente la locul de destinație,</p> <p>în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d).</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme referitoare la:</p> <p>a) condițiile și cerințele privind curățarea și dezinfectarea echipamentelor și a mijloacelor de transport în conformitate cu alin. (1) lit. c) și utilizarea produselor biocide în aceste scopuri;</p> <p>b) alte măsuri de biosecuritate adecvate în timpul transportului, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. c);</p> <p>c) schimbul de apă și evacuarea apei în timpul transportului, astfel cum se prevede la alin. (1) lit. d).</p> <p>Articolul 193. Schimbarea utilizării prevăzute</p> <p>(1) Este interzisă utilizarea în orice alt scop a animalelor acvatice care sunt deplasate pentru a fi distruse ori sacrificate în cadrul următoarelor măsuri:</p> <p>a) oricare dintre măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la art. 32 alin. (1) lit. c), art. 55 alin. (1), art. 56, 61, 62, 64, 65 și 70, art. 74 alin. (1) și (2), art. 79–82 și în normele aprobate în conformitate cu art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2);</p> <p>b) măsurile de urgență astfel cum se prevede la art. 257 și 258.</p> <p>(2) Animalele acvatice deplasate în vederea consumului uman, pentru acvacultură, pentru a fi eliberate în natură sau în orice alt scop nu trebuie utilizate în niciun alt scop decât cel preconizat.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Prin derogare de la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza o schimbare a utilizării animalelor acvatice într-un scop diferit de cel prevăzut inițial, cu condiția ca noua utilizare să nu prezinte un risc mai ridicat pentru statutul sanitar al animalelor acvatice la locul de destinație decât utilizarea prevăzută inițial.</p> <p>Articolul 194. Obligațiile operatorilor la locul de destinație (1) Operatorii unităților de acvacultură și ai unităților producătoare de alimente de origine acvatică, apte pentru combaterea bolilor, care primesc animale acvatice, precum și operatorii care primesc animale acvatice pentru a fi eliberate în natură, înainte ca animalele acvatice să fie descărcate: a) verifică prezența unuia dintre următoarele documente, dacă acesta este necesar: (i) certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208 alin. (1), art. 209, art. 223 alin. (1) și în normele aprobate în temeiul art. 189, 211 și 213; (ii) declarația pe proprie răspundere prevăzută la art. 218 alin. (1) și în normele aprobate în temeiul art. 218 alin. (3) și (4); b) după verificarea animalelor acvatice pe care le-au primit, informează autoritatea competentă cu privire la orice neregulă privind: (i) animalele acvatice primite; (ii) documentele menționate la lit. a). (2) În eventualitatea unei nereguli, astfel cum se menționează la alin. (1) lit. b), operatorul izolează animalele acvatice vizate de neregula respectivă până când autoritatea competentă ia o decizie cu privire la acestea.</p> <p>Articolul 195. Cerințe generale în ceea ce privește circulația animalelor de acvacultură care sunt destinate exportului către alte țări sau teritorii Operatorii se asigură că animalele de acvacultură destinate exportului către alte țări sau teritorii ori care tranzitează teritoriul altor țări sau teritorii îndeplinesc cerințele stabilite la art. 191–193.</p> <p>Secțiunea a 2-a Animale acvatice destinate unităților de acvacultură sau care urmează a fi eliberate în natură</p> <p>Articolul 196. Mortalitate anormală sau alte simptome de boală gravă (1) Operatorii deplasează animale acvatice dintr-o unitate de acvacultură sau din mediul natural spre o altă unitate de acvacultură sau le eliberează în mediul natural numai dacă animalele respective:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) nu prezintă simptome de boală; și b) provin dintr-o unitate de acvacultură sau dintr-un mediu natural în care nu există mortalități anormale fără o cauză determinată.</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă poate să autorizeze deplasarea sau eliberarea în natură a animalelor acvatice astfel cum se prevede în alineatul menționat în baza unei evaluări a riscurilor asociate, cu condiția ca animalele în cauză să provină dintr-un sector al unității de acvacultură sau dintr-un mediu natural care este independent de unitatea epidemiologică în care s-au înregistrat mortalitatea anormală sau alte simptome de boală.</p> <p>(3) În cazul în care deplasarea sau eliberarea în natură menționate la alin. (2) se efectuează într-o altă țară, autoritatea competentă le autorizează numai dacă autoritatea competentă a țării de destinație și, dacă este cazul, autoritățile competente ale țărilor de tranzit și-au dat acordul pentru o astfel de deplasare sau eliberare.</p> <p>Articolul 197. Circulația animalelor de acvacultură către zonele și compartimentele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c) către o unitate de acvacultură sau pentru a fi eliberate în natură într-o zonă care a fost declarată indemnă de aceste boli listate numai dacă animalele în cauză provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care a fost declarat indemn de bolile respective.</p> <p>(2) Operatorii deplasează animale de acvacultură din speciile listate relevante pentru una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c) către o unitate de acvacultură sau pentru a fi eliberate în natură într-o zonă sau într-un compartiment care face obiectul unui program de eradicare conform art. 31 alin. (1) sau (2), numai dacă animalele în cauză provin dintr-o țară sau dintr-o zonă ori dintr-un compartiment al acesteia declarat indemn de bolile respective.</p> <p>(3) Guvernul adoptă derogări de la cerințele de circulație sau de eliberare în natură a animalelor de acvacultură prevăzute la alin. (1) și (2), care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză; b) tipului unității de origine și al unității de destinație; c) utilizării preconizate pentru animalele de acvacultură în cauză; d) locului de destinație pentru animalele de acvacultură în cauză;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate în locul de origine sau în locul de destinație.</p> <p>Articolul 198. Derogări de la obligațiile operatorilor privind circulația animalelor de acvacultură între țări, zone sau compartimente care fac obiectul unui program de eradicare Prin derogare de la art. 197 alin. (1) și (2), autoritatea competentă poate autoriza operatorii să deplaseze animale de acvacultură într-o zonă sau un compartiment pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) și (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost, de asemenea, instituit pentru aceleași boli listate, cu condiția ca această circulație să nu pună în pericol statutul sanitar al zonei sau al compartimentului de destinație. În cazul în care circulația respectivă se efectuează către o altă țară, autoritatea competentă autorizează circulația în cauză numai dacă autoritatea competentă din țara de destinație și, dacă este cazul, autoritățile competente din țările de tranzit și-au dat acordul în acest sens.</p> <p>Articolul 199. Măsurile privind eliberarea în natură a animalelor acvatice Operatorii pot solicita ca animalele acvatice să fie eliberate în natură numai în cazul în care provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment declarat indemn de boală, în conformitate cu art. 36 alin. (1) sau cu art. 37 alin. (1), în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), pentru care specia de animale acvatice ce urmează să fie deplasate este o specie listată, indiferent de statutul sanitar al zonei în care animalele acvatice urmează să fie eliberate.</p> <p>Articolul 200. Circulația animalelor acvatice sălbatice către zonele sau compartimentele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare (1) Art. 196–198 se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. (2) Operatorii iau măsurile adecvate și necesare de prevenire a bolilor atunci când deplasează animale acvatice sălbatice între habitate, pentru a se asigura că:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) aceste deplasări nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație; și</p> <p>b) sunt instituite măsuri de diminuare a riscurilor sau alte măsuri de biosecuritate adecvate, dacă aceasta este necesar pentru a asigura respectarea cerinței de la lit. a).</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă măsurile de prevenire a bolilor și de diminuare a riscurilor care trebuie luate de operatori conform alin. (2), iar în lipsa unor măsuri reglementate la locul de destinație, autoritatea competentă poate decide cu privire la astfel de măsuri.</p> <p>Secțiunea a 3-a Animale acvatice destinate consumului uman Articolul 201. Circulația animalelor de acvacultură vii destinate consumului uman în zonele sau compartimentele care au fost declarate îndemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare</p> <p>(1) Operatorii deplasează animale de acvacultură vii din speciile listate relevante pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) sau c), destinate consumului uman, către o zonă sau un compartiment care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau cu art. 37 alin. (4) sau pentru care s-a instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), numai dacă animalele respective provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau cu art. 37 alin. (4).</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1) din prezentul articol, operatorii pot să introducă animale de acvacultură vii într-o zonă pentru care s-a instituit un program de eradicare, în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c), dintr-o altă zonă sau alt compartiment pentru care un astfel de program a fost de asemenea instituit pentru aceleași boli cu condiția ca această deplasare să nu pună în pericol statutul sanitar al zonei respective/ compartimentului respectiv.</p> <p>(3) Guvernul adoptă norme privind derogările prevăzute la alin. (2) pentru circulația animalelor de acvacultură vii care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>a) speciilor, categoriilor și etapei de viață ale animalelor de acvacultură în cauză;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) metodelor de deținere a animalelor de acvacultură și tipului de producție în unitățile de acvacultură de origine și de destinație; c) utilizării preconizate a animalelor de acvacultură; d) locului de destinație al animalelor de acvacultură; e) tratamentelor speciale, metodelor de prelucrare și altor măsuri suplimentare de limitare a riscurilor aplicate la locul de origine sau la locul de destinație.</p> <p>Articolul 202. Circulația animalelor acvatice sălbatice vii din zonele care au fost declarate indemne de boală sau care fac obiectul unui program de eradicare</p> <p>(1) Prevederile art. 201 alin. (1) și (2) și normele adoptate în temeiul art. 201 alin. (3) se aplică circulației animalelor acvatice sălbatice vii, destinate consumului uman, și care sunt destinate țărilor sau zonelor ori compartimentelor acestora care au fost declarate indemne de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) sau art. 37 alin. (4) sau care fac obiectul unui program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în cazul în care măsurile adoptate în temeiul acestora sunt necesare pentru a se asigura că animalele respective nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație.</p> <p>(2) Alin. (1) din prezentul articol se aplică de asemenea animalelor acvatice vii care nu intră în sfera definiției animalelor de acvacultură de la art. 4 alin. (7).</p> <p>Secțiunea a 4-a Derogări de la art. 191–202 și măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor</p> <p>Articolul 203. Animale acvatice destinate unităților izolate de acvacultură (1) Operatorii deplasează animale acvatice către o unitate izolată de acvacultură numai în cazul în care animalele respective îndeplinesc următoarele condiții: a) provin dintr-o altă unitate izolată de acvacultură; b) nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la speciile de animale listate din cadrul unității izolate de destinație, cu excepția cazului în care deplasarea în cauză este autorizată în scopuri științifice. (2) Autoritatea competentă aprobă:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) norme detaliate privind circulația animalelor de acvacultură către unități izolate de acvacultură, în plus față de cele prevăzute la alin. (1);</p> <p>b) norme speciale pentru circulația animalelor de acvacultură către unitățile izolate de acvacultură în care măsurile existente de diminuare a riscurilor garantează că respectiva circulație nu prezintă riscuri semnificative pentru sănătatea animalelor de acvacultură din acea unitate izolată și din unitățile învecinate.</p> <p>Articolul 204. Circulația animalelor acvatice în scopuri științifice</p> <p>(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova poate să autorizeze circulația animalelor acvatice în scopuri științifice pe teritoriul Republicii Moldova, atunci când respectiva circulație nu îndeplinește cerințele art. 191–202, cu excepția art. 191 alin. (1) și (3) și a art. 192–194.</p> <p>(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova acordă derogări în temeiul alin. (1) numai în următoarele condiții:</p> <p>a) autoritatea competentă din Republica Moldova și autoritatea competentă din țara de origine:</p> <p>(i) au convenit asupra condițiilor pentru astfel de deplasări;</p> <p>(ii) se asigură că sunt instituite măsurile necesare de diminuare a riscurilor astfel încât circulația animalelor acvatice respective să nu pună în pericol statutul sanitar al locurilor de tranzit și de destinație cu privire la bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);</p> <p>(iii) au notificat, atunci când este cazul, autoritățile competente din țările de tranzit cu privire la derogarea acordată și condițiile în care aceasta a fost acordată;</p> <p>b) circulația în cauză are loc sub supravegherea autorității competente din Republica Moldova și a autorităților competente din țările de origine și, dacă este cazul, a celor din țările de tranzit.</p> <p>Articolul 205. Alte utilizări specifice ale animalelor acvatice</p> <p>(1) Operatorii iau măsurile preventive necesare pentru a garanta că circulația animalelor acvatice care sunt destinate unor scopuri sau utilizări specifice enumerate la alin. (2) lit. a) pct. (i)–(vi) din prezentul articol nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) la animalele acvatice de la locul de destinație.</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) cerințele specifice de completare a normelor prevăzute la art. 191–202 și în ceea ce privește circulația animalelor acvatice în următoarele scopuri:</p> <p>(i) pentru grădinile zoologice, magazinele de animale de companie, angrosiști și iazurile de grădină;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(ii) pentru expoziții; (iii) pentru pescuitul sportiv, inclusiv momeala de pescuit; (iv) pentru evenimentele culturale și evenimente similare; (v) pentru acvariile comerciale; (vi) pentru asistența medicală și în alte scopuri similare; b) derogări de la art. 191–202, cu excepția art. 191 alin. (1) și (3), art. 192, 193 și 194 în ceea ce privește circulația animalelor acvatice menționate la lit. a) din prezentul alineat, cu condiția să se aplice măsuri corespunzătoare de biosecuritate, astfel încât circulația respectivă să nu prezinte un risc semnificativ pentru statutul sanitar al locului de destinație.</p> <p>Articolul 206. Adoptarea de norme temporare privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice (1) Autoritatea competentă poate stabili norme temporare, complementare normelor stabilite în prezentul capitol privind circulația anumitor specii sau categorii de animale acvatice, sau prin aprobarea unor norme alternative acestora, în cazul în care: a) cerințele de circulație prevăzute la art. 196, art. 197 alin. (1), art. 198, 199, art. 200 alin. (1) și (2), art. 201, art. 202 alin. (1), art. 203 alin. (1), art. 204 alin. (1) și (2) și normele adoptate în temeiul art. 197 alin. (3), art. 200 alin. (3), art. 202 alin. (3), art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3) și al art. 205 nu sunt eficiente pentru diminuarea riscurilor generate de deplasarea animalelor acvatice; sau b) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) par să se răspândească în pofida cerințelor privind circulația stabilite conform art. 191–207. (2) Din motive de extremă urgență justificate corespunzător, referitoare la o boală listată care prezintă un risc de impact foarte important, și ținând seama de aspectele menționate la art. 205, autoritatea competentă aprobă norme imediat aplicabile.</p> <p>Articolul 207. Aspecte care trebuie luate în considerare la adoptarea normelor prevăzute de prezenta secțiune La stabilirea normelor care urmează să fie aprobate, prevăzute la art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3), art. 205 și art. 206, autoritatea competentă întemeiază normele respective pe următoarele aspecte: a) riscurile asociate circulației menționate în dispozițiile respective; b) statutul sanitar al locurilor de origine, de tranzit și de destinație în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d); c) speciile de animale acvatice listate pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d);</p>	

1	2	3	4	5
			<p>d) măsurile de biosecuritate în vigoare la locurile de origine, de tranzit și de destinație;</p> <p>e) orice condiții specifice în care sunt deținute animalele acvatice;</p> <p>f) schemele de circulație specifice tipului de unitate de acvacultură, cât și speciei și categoriei de animale acvatice în cauză;</p> <p>g) alți factori epidemiologici.</p> <p>Secțiunea a 5-a Certificarea sănătății animalelor de acvacultură</p> <p>Articolul 208. Obligația operatorilor de a se asigura că animalele de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală (1) Operatorii deplasează animale de acvacultură numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 216 alin. (1), în cazul în care animalele respective sunt din speciile listate pentru bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c) și sunt destinate introducerii într-o țară sau într-o zonă ori într-un compartiment al acesteia care a fost declarat indemn de boală în conformitate cu art. 36 alin. (4) și cu art. 37 alin. (4) sau în care este instituit un program de eradicare în conformitate cu art. 31 alin. (1) sau (2) în ceea ce privește una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. b) și c). (2) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală, eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu art. 216 alin. (1), în cazul în care animalele în cauză sunt din speciile listate pentru bolile relevante menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și b) și sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție care face obiectul măsurilor de control al bolilor astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1) lit. f) punctul (ii), art. 56, 64, art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79 și în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 67, 68, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2) pentru una sau mai multe boli listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. a) și b), însoțește animalele de acvacultură de la locul lor de origine la locul lor de destinație finală. (3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală însoțește animalele de acvacultură de la locul de origine la locul de destinație finală, cu excepția cazului în care se prevăd măsuri specifice în normele adoptate în temeiul art. 214.</p> <p>Articolul 209. Obligația operatorilor de a se asigura că alte animale acvatice sunt însoțite de un certificat de sănătate animală</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(1) În cazurile în care, din cauza riscului asociat circulației animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură, este necesară certificarea sănătății animale în conformitate cu normele prevăzute la art. 211 alin. (1) lit. a), operatorii deplasează respectivele animale acvatice numai dacă acestea sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă conform art. 216 alin. (1).</p> <p>(2) Prevederile art. 208 se aplică de asemenea animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură destinate unei unități de acvacultură sau eliberării în natură. În cazul în care autoritatea competentă concluzionează că certificarea nu este fezabilă din cauza naturii locului sau țării de origine a animalelor acvatice respective, aceasta poate autoriza circulația fără certificat de sănătate animală, sub rezerva acordului autorității competente de la locul de destinație.</p> <p>(3) Prezentul articol nu se aplică animalelor acvatice sălbatice, recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.</p> <p>Articolul 210. Derogări privind certificarea sănătății animale Prin derogare de la cerințele de certificare a sănătății animale prevăzute la art. 208 și 209, autoritatea competentă poate acorda derogări privind circulația pe teritoriul Republicii Moldova a anumitor transporturi de animale acvatice fără certificat de sănătate animală, cu condiția existenței unui sistem alternativ care să garanteze că transporturile de astfel de animale pot fi urmărite și că îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru circulația în cauză prevăzute la art. 191–207.</p> <p>Articolul 211. Norme specifice în ceea ce privește certificarea sănătății animale pentru animalele acvatice (1) Guvernul adoptă norme referitoare la: a) cerința privind certificarea sănătății animale pentru circulația animalelor acvatice altele decât animalele de acvacultură menționate la art. 209 alin. (1), în cazul în care certificarea sănătății animale este imperativă pentru a se asigura că această circulație îndeplinește următoarele cerințe de sănătate animală pentru speciile listate de animale în cauză: (i) cerințele prevăzute la art. 191–207 și normele adoptate în temeiul acestora; (ii) măsurile de control al bolilor astfel cum se prevede la art. 55 alin. (1), art. 56, art. 61 alin. (1), art. 62, 64, art. 65 alin. (1), art. 74 alin. (1), art. 79 și 80 sau în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, 68, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); (iii) măsurile de urgență, astfel cum se prevede la art. 257–258;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) normele speciale pentru certificarea sănătății animale, astfel cum se prevede la art. 208 și 209, în cazul în care măsurile specifice de diminuare a riscurilor luate de autoritatea competentă garantează:</p> <p>(i) trasabilitatea animalelor acvatice care sunt deplasate;</p> <p>(ii) faptul că animalele acvatice deplasate îndeplinesc condițiile de sănătate animală necesare pentru circulație prevăzute la art. 191–207;</p> <p>c) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la art. 208 și 209 și condițiile pentru astfel de derogări și pentru circulația animalelor acvatice care nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor datorită:</p> <p>(i) speciei, categoriilor sau etapei de viață a animalelor acvatice în cauză;</p> <p>(ii) metodelor de deținere și tipului de producție pentru aceste specii și categorii de animale acvatice;</p> <p>(iii) utilizării preconizate a animalelor acvatice în cauză; sau</p> <p>(iv) locului de destinație al animalelor acvatice în cauză.</p> <p>(2) Autoritatea competentă aprobă norme privind obligația operatorilor, prevăzută la art. 209 alin. (2), de a garanta că animalele acvatice sălbatice destinate unei unități de acvacultură sunt însoțite de un certificat de sănătate animală.</p> <p>Articolul 212. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208–210 conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) unitatea sau locul de origine, unitatea sau locul de destinație al animalelor acvatice în cauză și, în cazul în care este relevant pentru răspândirea bolilor, orice unitate sau loc vizitat pe traseu;</p> <p>b) o descriere a animalelor acvatice în cauză, inclusiv speciile și categoria acestora;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) animalelor acvatice în cauză;</p> <p>d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele acvatice în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală relevante pentru circulație prevăzute la art. 191–207.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală ar putea include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative din legislația Republicii Moldova.</p> <p>Articolul 213. Norme specifice cu privire la conținutul certificatelor de sănătate animală</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Autoritatea competentă aprobă norme specifice privind conținutul certificatelor de sănătate animală astfel cum se prevede la art. 212 alin. (1):</p> <p>a) norme detaliate privind conținutul certificatelor de sănătate animală prevăzut la art. 212 alin. (1) pentru diferite specii și categorii de animale acvatice;</p> <p>b) informații suplimentare care urmează să fie incluse în certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 212 alin. (1);</p> <p>c) norme referitoare la formularele tip ale certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 214. Delegarea de competențe privind anumite tipuri de circulație a animalelor acvatice către locul de destinație</p> <p>Autoritatea competentă aprobă măsuri specifice de completare a cerințelor de certificare a sănătății animale prevăzute la art. 208 și 209 pentru următoarele tipuri de circulație a animalelor acvatice:</p> <p>a) circulația animalelor acvatice care nu își pot continua călătoria către locul de destinație finală și care trebuie să se întoarcă la locul lor de origine ori să fie deplasate către o destinație diferită, din unul sau mai multe dintre următoarele motive:</p> <p>(i) traseul lor planificat a fost întrerupt în mod neașteptat din motive de bunăstare a animalelor;</p> <p>(ii) accidente sau evenimente neprevăzute pe traseu;</p> <p>(iii) animalele acvatice au fost respinse la locul de destinație într-o altă țară sau regiune;</p> <p>b) circulația animalelor acvatice în scopul participării la expoziții, evenimente sportive, evenimente culturale, alte evenimente similare și întoarcerea ulterioară a acestora în locul sau țara lor de origine.</p> <p>Articolul 215. Obligația operatorilor de a coopera cu autoritățile competente în vederea certificării sănătății animale</p> <p>Operatorii:</p> <p>a) furnizează autorității competente, înainte de deplasarea preconizată a animalelor acvatice, toate informațiile necesare pentru a completa certificatul de sănătate animală prevăzut la art. 208 și 209 și în normele adoptate în temeiul art. 211, 213 și 214;</p> <p>b) dacă este necesar, se asigură că animalele acvatice în cauză sunt supuse unor controale ale documentelor, controale ale identității și controale fizice astfel cum se prevede în art. 216 alin. (3), precum și în normele adoptate în temeiul art. 216 alin. (4).</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Articolul 216. Responsabilitatea autorității competente în ceea ce privește certificarea sănătății animale</p> <p>(1) La cererea operatorului, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația animalelor acvatice, astfel cum prevăd art. 208 și 209 sau normele adoptate în temeiul art. 211 și 214, cu condiția ca următoarele cerințe de sănătate animală să fie respectate, după caz:</p> <p>a) cele prevăzute la art. 191, art. 192 alin. (1), art. 193, 195, 196, art. 197 alin. (1), art. 198, art. 199, art. 200 alin. (1) și (2), art. 201, art. 203 alin. (1) și art. 204 alin. (1) și (2);</p> <p>b) cele prevăzute în normele aprobate în temeiul art. 192 alin. (2), art. 197 alin. (3), art. 200 alin. (3), art. 201 alin. (3), art. 202 alin. (3), art. 203 alin. (2), art. 204 alin. (3) și art. 205;</p> <p>c) cele prevăzute în actele de punere în aplicare adoptate în temeiul art. 206.</p> <p>(2) Certificatele de sănătate animală:</p> <p>a) sunt verificate, ștampilate și semnate de un medic veterinar oficial;</p> <p>b) rămân valabile pentru perioada prevăzută în normele aprobate în temeiul alin. (4) lit. c), în cursul căreia animalele acvatice care fac obiectul acestora trebuie să continue să îndeplinească garanțiile de sănătate animală cuprinse în acestea.</p> <p>(3) Înainte de semnarea unui certificat de sănătate animală, medicul veterinar oficial verifică, prin intermediul unor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice prevăzute în normele aprobate în temeiul alin. (4), dacă animalele acvatice care fac obiectul acestuia îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul capitol, luând în considerare speciile și categoriile de animale acvatice în cauză și cerințele de sănătate animală.</p> <p>(4) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) tipurile de controale ale documentelor, ale identității și controale fizice pentru diferitele specii și categorii de animale acvatice care trebuie efectuate de medicul veterinar oficial în conformitate cu alin. (3) pentru a verifica îndeplinirea cerințelor din prezentul capitol;</p> <p>b) termenele-limită pentru realizarea acestor controale ale documentelor, ale identității și controale fizice, cât și pentru eliberarea certificatelor de sănătate animală de către medicul veterinar oficial înainte de circulația transporturilor de animale acvatice;</p> <p>c) durata de valabilitate a certificatelor de sănătate animală.</p> <p>Articolul 217. Certificate electronice de sănătate animală</p>	

1	2	3	4	5
			<p>CertIFICATELE electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES pot înlocui certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la art. 216 alin. (1) în cazul în care aceste certificate electronice:</p> <p>a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul tip de sănătate animală conform art. 212 alin. (1) și normelor aprobate în temeiul art. 213;</p> <p>b) asigură trasabilitatea animalelor acvatice în cauză și legătura dintre aceste animale și certificatul electronic de sănătate animală;</p> <p>c) asigură faptul că autoritățile competente din țările de origine, de tranzit și de destinație pot avea acces la documentele electronice în cauză în orice moment pe durata transportului.</p> <p>Articolul 218. Declarația pe propria răspundere a operatorilor pentru deplasările de animale de acvacultură</p> <p>(1) Operatorii de la locul de origine emit o declarație pe propria răspundere pentru deplasările de animale de acvacultură pe teritoriul Republicii Moldova și se asigură că aceasta însoțește animalele respective în cazul în care nu există obligația ca acestea să fie însoțite de un certificat de sănătate animală astfel cum se prevede la art. 208 și 209 sau în orice norme aprobate în temeiul art. 211 și 214.</p> <p>(2) Declarația pe propria răspundere prevăzută la alin. (1) conține cel puțin următoarele informații privind animalele de acvacultură vizate:</p> <p>a) locurile lor de origine și de destinație și, atunci când este cazul, orice loc relevant de pe traseu;</p> <p>b) mijloacele de transport;</p> <p>c) o descriere a animalelor de acvacultură, a categoriilor, speciilor și a cantității (numărul, volumul sau greutatea) acestora, după cum este relevant pentru animalele în cauză;</p> <p>d) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele de acvacultură îndeplinesc cerințele de circulație prevăzute la art. 191–207.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă norme detaliate privind:</p> <p>a) conținutul declarației pe propria răspundere prevăzută la alin. (2) pentru diferite specii și categorii de animale de acvacultură;</p> <p>b) informațiile suplimentare ce trebuie să figureze în declarația pe propria răspundere pe lângă cele prevăzute la alin. (2);</p> <p>c) formularul tip al declarației pe propria răspundere prevăzută la alin. (1).</p> <p>Secțiunea a 6-a</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Notificarea circulației animalelor acvatice către alte țări</p> <p>Articolul 219. Obligația operatorilor privind notificarea circulației animalelor acvatice către alte țări</p> <p>(1) Operatorii, cu excepția transportatorilor, notifică în prealabil autoritatea competentă din Republica Moldova cu privire la intenția de deplasare a animalelor acvatice către alte țări în cazul în care:</p> <p>a) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu art. 208 și 209 și cu orice norme adoptate în temeiul art. 211 și al art. 214;</p> <p>b) animalele acvatice trebuie să fie însoțite de un certificat de sănătate animală pentru animale acvatice în cazul în care sunt deplasate dintr-o zonă de restricție, astfel cum se menționează la art. 208 alin. (2);</p> <p>c) animalele de acvacultură și animalele acvatice sălbatice care urmează să fie deplasate sunt destinate unei unități supuse înregistrării în conformitate cu art. 173 ori autorizării în conformitate cu art. 176–179 sau sunt destinate eliberării în natură;</p> <p>d) notificarea este necesară în conformitate cu cerințele suplimentare aprobate în temeiul art. 221.</p> <p>(2) În sensul notificării prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, operatorii furnizează autorității competente din Republica Moldova toate informațiile necesare pentru a-i permite să notifice autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice, în conformitate cu art. 220 alin. (1).</p> <p>Articolul 220. Responsabilitatea autorității competente de a notifica circulația animalelor acvatice către alte țări</p> <p>(1) Autoritatea competentă din Republica Moldova notifică autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice astfel cum se menționează la art. 219, cu excepția cazului în care a fost acordată o derogare de la această cerință în conformitate cu art. 221 alin. (1) lit. c).</p> <p>(2) Notificarea menționată la alin. (1) se face înaintea circulației în cauză și, atunci când este posibil, prin intermediul sistemului TRACES.</p> <p>(3) Autoritatea competentă din Republica Moldova desemnează regiuni pentru gestionarea notificărilor referitoare la circulație astfel cum se prevede la alin. (1).</p> <p>(4) Prin derogare de la alin. (1), autoritatea competentă din Republica Moldova poate autoriza operatorul vizat să notifice parțial sau complet autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația animalelor acvatice prin intermediul sistemului TRACES.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Articolul 221. Cerințele suplimentare pentru notificarea de către operatori și de către autoritatea competentă a circulației animalelor acvatice</p> <p>(1) Autoritatea competentă aprobă cerințe suplimentare privind:</p> <p>a) cerința de notificare de către operatori în conformitate cu art. 219 a circulației către alte țări a animalelor acvatice din specii sau categorii altele decât cele menționate la art. 219 alin. (1) lit. a), b) și c), în cazul în care trasabilitatea circulației respective este necesară pentru a asigura conformitatea cu cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol;</p> <p>b) informațiile necesare pentru notificarea circulației animalelor acvatice de către operatori și de autoritatea competentă, astfel cum se prevede la art. 219 și art. 220 alin. (1);</p> <p>c) derogările de la cerințele de notificare prevăzute la art. 219 alin. (1) lit. c) pentru speciile și categoriile de animale acvatice sau tipurile de circulație care prezintă un risc nesemnificativ;</p> <p>d) procedurile de urgență pentru notificarea circulației animalelor acvatice în cazul întreruperilor de curent electric și al altor probleme ale sistemului TRACES;</p> <p>e) cerințele pentru desemnarea de către autoritatea competentă a regiunilor astfel cum se prevede la art. 220 alin. (3).</p> <p>(2) Autoritatea competentă poate stabili norme privind:</p> <p>a) detaliile notificărilor efectuate de:</p> <p>(i) operatori către autoritatea competentă privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu art. 219;</p> <p>(ii) autoritatea competentă din Republica Moldova către autoritatea competentă din țara de destinație privind circulația animalelor acvatice în conformitate cu art. 220 alin. (1);</p> <p>b) termenele pentru:</p> <p>(i) furnizarea de către operatori a informațiilor necesare menționate la art. 219 alin. (2) către autoritatea competentă;</p> <p>(ii) notificarea circulației de către autoritatea competentă din țara de origine, astfel cum se prevede la art. 220 alin. (1).</p> <p>Capitolul III PRODUCȚIA, PRELUCRAREA ȘI DISTRIBUȚIA PRODUSELOR DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ANIMALE ACVATICE, ALTELE DECÂT ANIMALELE ACVATICE VII</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Articolul 222. Obligații generale în materie de sănătate animală pentru operatori</p> <p>(1) Operatorii întreprind măsurile necesare pentru a se asigura că, în toate etapele de producție, de prelucrare și de distribuție a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii, aceste produse nu provoacă răspândirea:</p> <p>a) bolilor listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), ținând seama de statutul sanitar al locului de producție, de prelucrare și de destinație;</p> <p>b) bolilor emergente.</p> <p>(2) Operatorii se asigură că produsele de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii nu provin din unități sau structuri din sectorul alimentar ori nu sunt obținute de la animale care provin din astfel de unități sau structuri care fac obiectul:</p> <p>a) măsurilor de urgență astfel cum se prevede la art. 257 și 258, cu excepția cazului în care sunt prevăzute derogări de la normele respective;</p> <p>b) unor restricții de circulație aplicabile animalelor acvatice și produselor de origine animală provenind de la animale acvatice, astfel cum se prevede la art. 32 alin. (1), art. 55 alin. (1) lit. e), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 76 alin. (2) lit. b), art. 76 alin. (3), art. 79, 81, art. 82 alin. (2) și (3) și în normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 70 alin. (3), art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4), art. 76 alin. (5) și art. 83 alin. (2), cu excepția cazului în care aceste norme prevăd derogări de la restricțiile de circulație respective.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă cerințe detaliate de completare a celor prevăzute la alin. (2) pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii, în ceea ce privește:</p> <p>a) bolile și speciile de animale acvatice vizate de bolile respective, pentru care se aplică măsurile de urgență sau restricțiile de circulație menționate la alin. (2);</p> <p>b) tipurile de produse de origine animală provenind de la animale acvatice;</p> <p>c) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală provenind de la animale acvatice la locurile de origine și de destinație;</p> <p>d) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală provenind de la animale acvatice;</p> <p>e) locul de destinație al produselor de origine animală provenind de la animale acvatice.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(4) Prevederile prezentului articol nu se aplică produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice recoltate sau capturate în vederea consumului uman imediat.</p> <p>Articolul 223. Certificate de sănătate animală</p> <p>(1) Operatorii deplasează următoarele produse de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii numai în cazul în care respectivele produse sunt însoțite de un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu alin. (3):</p> <p>a) produsele de origine animală provenind de la animale acvatice care sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de urgență prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 257 și 258 și care provin de la animale acvatice din speciile ce fac obiectul acestor măsuri de urgență;</p> <p>b) produsele de origine animală provenind de la animale acvatice care:</p> <p>(i) sunt autorizate să părăsească o zonă de restricție ce face obiectul măsurilor de control al bolilor în conformitate cu art. 32 alin. (1), art. 55 alin. (1) lit. c), art. 56, art. 61 alin. (1) lit. a), art. 62 alin. (1), art. 65 alin. (1) lit. c), art. 70 alin. (1) lit. b), art. 74 alin. (1) lit. a), art. 79 și cu normele adoptate în temeiul art. 55 alin. (2), art. 63, 67, art. 71 alin. (3), art. 74 alin. (4) și art. 83 alin. (2); și</p> <p>(ii) provin de la animale acvatice din speciile supuse respectivelor măsuri de control al bolilor.</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1), un astfel de certificat nu este necesar pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice sălbatice, cu condiția:</p> <p>a) să fie instituite măsuri alternative de diminuare a riscurilor, autorizate de autoritatea competentă, care să garanteze că circulația respectivă nu prezintă un risc de răspândire a bolilor listate;</p> <p>b) să fie asigurată trasabilitatea transporturilor de astfel de produse.</p> <p>(3) Operatorii iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) însoțește produsele de origine animală de la locul lor de origine la locul lor de destinație.</p> <p>(4) La cererea operatorului în cauză, autoritatea competentă emite un certificat de sănătate animală pentru circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii conform alin. (1), cu condiția ca cerințele menționate în prezentul articol să fie respectate.</p> <p>(5) Art. 212 și art. 214–217, precum și normele aprobate în temeiul art. 213 și al art. 216 alin. (4) se aplică certificării pentru circulația produselor</p>	

1	2	3	4	5
			<p>de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii menționate la alin. (1) din prezentul articol.</p> <p>(6) Autoritatea competentă aprobă cerințe și norme detaliate cu privire la certificatul de sănătate animală ce trebuie să însoțească produsele de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii menționate la alin. (1) din prezentul articol, luând în considerare:</p> <p>a) tipurile produselor de origine animală în cauză;</p> <p>b) măsurile de diminuare a riscurilor aplicate produselor de origine animală în cauză, care reduc riscurile de răspândire a bolilor;</p> <p>c) utilizarea prevăzută pentru produsele de origine animală în cauză;</p> <p>d) locul de destinație al produselor de origine animală în cauză.</p> <p>Articolul 224. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p> <p>(1) Certificatul de sănătate animală pentru produse de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) unitatea sau locul de origine și unitatea sau locul de destinație a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>b) o descriere a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) cantitatea (numărul, volumul sau greutatea) produselor de origine animală în cauză;</p> <p>d) identificarea produselor de origine animală în cauză, după cum se prevede la art. 41 alin. (1) lit. h) sau în orice norme aprobate în temeiul art. 43;</p> <p>e) informațiile necesare pentru a demonstra că produsele de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele privind restricțiile de circulație prevăzute la art. 222 alin. (2) și în orice norme aprobate în temeiul art. 222 alin. (3).</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) poate include alte informații cerute în temeiul altor acte normative din domeniu.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind modificarea și completarea informațiilor pe care trebuie să le cuprindă certificatul de sănătate animală conform alin. (1).</p> <p>(4) Autoritatea competentă aprobă norme privind formularul tip al certificatului de sănătate animală prevăzut la alin. (1).</p> <p>Articolul 225. Notificarea circulației produselor de origine animală către alte țări</p> <p>(1) Operatorii:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) informează în prealabil autoritatea competentă din Republica Moldova cu privire la intențiile privind circulația către o altă țară a produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii, în cazul în care transporturile respective trebuie însoțite de un certificat de sănătate animală în conformitate cu art. 223 alin. (1);</p> <p>b) furnizează toate informațiile necesare pentru a-i permite autorității competente din Republica Moldova să notifice țara de destinație cu privire la circulația în cauză, în conformitate cu alin. (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova notifică autoritatea competentă din țara de destinație cu privire la circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animalele acvatice vii în conformitate cu art. 220 alin. (3).</p> <p>(3) Art. 219 și 220, precum și orice norme aprobate în temeiul art. 221 se aplică notificării privind circulația produselor de origine animală provenind de la animale acvatice altele decât animale acvatice vii.</p> <p>Articolul 226. Măsuri destinate să limiteze impactul unor boli altele decât bolile listate</p> <p>(1) În cazul în care o boală alta decât bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animalelor acvatice sălbatice, autoritatea competentă poate lua măsuri pentru a împiedica introducerea bolii respective sau în vederea combaterii răspândirii acesteia.</p> <p>Autoritatea competentă se asigură că respectivele măsuri nu depășesc limitele acțiunilor necesare și corespunzătoare pentru a preveni introducerea bolii respective sau pentru a combate răspândirea acesteia.</p> <p>(2) Autoritatea competentă notifică în avans țările învecinate cu privire la orice măsură națională luată conform alin. (1) care ar putea să afecteze circulația între țări.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă și, dacă este necesar, modifică măsurile naționale menționate la alin. (1).</p> <p>(4) Aprobarea și modificarea măsurilor conform alin. (3) se face numai în cazul în care este necesară instituirea unor restricții asupra circulației între Republica Moldova și țările învecinate pentru a preveni introducerea bolii respective sau pentru a controla răspândirea acesteia, după cum se menționează la alin. (1).</p> <p>TTTLUL III</p>	

1	2	3	4	5
			<p>ANIMALE DIN ALTE SPECII DECÂT CELE DEFINITE CA ANIMALE TERESTRE ȘI ACVATICE, MATERIALUL GERMINATIV ȘI PRODUSELE DE ORIGINE ANIMALĂ PROVENIND DE LA ACESTEA</p> <p>Articolul 227. Cerințele de sănătate animală privind alte animale, materialul germinativ și produsele de origine animală provenind de la acestea</p> <p>(1) În cazul în care alte animale aparțin unor specii listate pentru o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. d), iar respectivele animale sau materialul germinativ ori produsele de origine animală provenind de la acestea prezintă un risc pentru sănătatea publică sau pentru sănătatea animală, se aplică una sau mai multe dintre următoarele cerințe:</p> <p>a) cerințele privind înregistrarea, autorizarea, ținerea evidențelor și registrele pentru unitățile și transportatorii prevăzuți la art. 84–101 și la art. 172–175;</p> <p>b) cerințele privind trasabilitatea, prevăzute la art. 108–111 și art. 117 – pentru animale, și la art. 122 – pentru materialul germinativ;</p> <p>c) cerințele privind circulația:</p> <p>(i) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul terestru sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor terestre, ținând seama de criteriile prevăzute la art. 228 alin. (3) lit. d) și e), de cerințele prevăzute la art. 124 și 125 și art. 137–142, precum și la art. 155 și 156;</p> <p>(ii) pentru alte animale care trăiesc în principal în mediul acvatic sau care sunt în mod normal afectate de boli ale animalelor acvatice, ținând seama de criteriile prevăzute la art. 228 alin. (3) lit. d) și e) și de cerințele prevăzute la art. 191–207;</p> <p>(iii) pentru materialul germinativ, ținând seama de cerințele generale de circulație prevăzute la art. 157 și 158 și cerințele speciale de circulație către alte țări, prevăzute la art. 164 și 165;</p> <p>(iv) pentru produsele de origine animală, ținând seama de obligațiile generale de sănătate animală ale operatorilor cu privire la producția, prelucrarea și distribuția produselor de origine animală, prevăzute la art. 166 și 222;</p> <p>d) obligația de certificare a sănătății animale ce revine operatorilor și autorităților competente și a declarației pe propria răspundere ce revine operatorilor:</p> <p>(i) pentru alte animale, în conformitate cu prevederile art. 143–151 sau ale art. 208–218;</p> <p>(ii) pentru materialul germinativ, în conformitate cu prevederile art. 161 și 162;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(iii) pentru produsele de origine animală, în conformitate cu prevederile art. 167 și 168 sau ale art. 223 și 224;</p> <p>e) obligația de a notifica circulația, ce revine operatorilor și autorităților competente, ținând cont de cerințele prevăzute la art. 152–154, 163, 169, precum și la art. 219–221 și 225.</p> <p>Articolul 228. Delegarea de competențe și norme privind cerințele de sănătate animală pentru alte animale, materialul germinativ și produsele de origine animală provenite de la acestea</p> <p>(1) Autoritatea competentă aprobă:</p> <p>a) cerințe specifice aplicabile altor animale și materialului germinativ sau produselor de origine animală provenind de la acestea, care sunt necesare pentru a diminua riscurile legate de bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d), astfel cum se prevede la art. 227;</p> <p>b) norme detaliate pentru punerea în aplicare a măsurilor de prevenire și control al bolilor prevăzute la lit. a).</p> <p>(2) La aprobarea normelor și a cerințelor prevăzute la alin. (1) lit. a) și b), autoritatea competentă se întemeiază pe următoarele criterii:</p> <p>a) speciile sau categoriile altor animale listate conform art. 8 alin. (2) ca specii listate pentru una sau mai multe boli listate pentru care se aplică una sau mai multe măsuri de prevenire și de control prevăzute de prezenta lege;</p> <p>b) profilul bolii listate în cauză, care privește speciile și categoriile altor animale menționate la lit. a);</p> <p>c) fezabilitatea, disponibilitatea și eficacitatea măsurilor de prevenire și de control al bolilor pentru speciile listate care fac obiectul acestor măsuri;</p> <p>d) mediul de viață terestru sau acvatic prevalent pentru aceste alte animale;</p> <p>e) tipurile de boli ce afectează aceste alte animale, care pot fi boli ce afectează în mod normal animalele terestre sau boli ce afectează în mod normal animalele acvatice, indiferent de mediul de viață prevalent menționat la lit. d).</p> <p>PARTEA V INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA ȘI EXPORTUL Capitolul I CERINȚE PENTRU INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA A ANIMALELOR, A MATERIALULUI GERMINATIV ȘI A PRODUSELOR DE ORIGINE ANIMALĂ</p>	

1	2	3	4	5
			<p>Secțiunea 1 Cerințe pentru intrarea în Republica Moldova Articolul 229. Cerințele pentru intrarea animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală (1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii numai dacă aceste transporturi îndeplinesc următoarele cerințe, cu excepția cazului în care animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză fac obiectul unei derogări acordate în temeiul art. 239 alin. (2): a) fără a aduce atingere art. 230 alin. (2), provin dintr-o țară sau dintr-un teritoriu listat în conformitate cu art. 230 alin. (1) pentru speciile și categoriile de animale, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză, ori provin dintr-o zonă sau dintr-un compartiment al acestei țări/acestui teritoriu; b) provin de la unități autorizate și listate, în cazul în care autorizarea și listarea respective se prevăd la art. 233; c) îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în țară prevăzute la art. 234 alin. (1) și în orice norme aprobate în temeiul art. 234 alin. (2), în cazul în care sunt prevăzute astfel de cerințe pentru animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală în cauză; d) sunt însoțite de un certificat de sănătate animală, de declarații și de alte documente cerute conform art. 237 alin. (1) sau conform normelor adoptate în temeiul art. 237 alin. (4). (2) Operatorii responsabili de transporturile de animale, de materiale germinative și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii prezintă transporturile în cauză în vederea controlului oficial, astfel cum se prevede la art. 45 din Legea nr. 82/2024 privind controalele oficiale în domeniul agroalimentar.</p> <p>Secțiunea a 2-a Listarea țărilor și a teritoriilor</p> <p>Articolul 230. Listarea țărilor și a teritoriilor din care este permisă intrarea în Republica Moldova de animale, de material germinativ și de produse de origine animală (1) Autoritatea competentă stabilește listele țărilor și a teritoriilor din care se permite intrarea în Republica Moldova a anumitor specii și categorii</p>	

1	2	3	4	5
			<p>de animale, de material germinativ și de produse de origine animală, în baza următoarelor criterii:</p> <p>a) legislația privind sănătatea animală a țării/teritoriului în cauză și normele privind intrarea în țara/teritoriul în cauză a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală din alte țări și teritorii;</p> <p>b) garanțiile oferite de autoritatea competentă din țara/teritoriul în cauză referitoare la punerea în aplicare eficientă și controlul legislației privind sănătatea animală menționate la lit. a);</p> <p>c) organizarea, structura, resursele și competențele juridice ale autorității competente din țara/teritoriul în cauză;</p> <p>d) procedurile de certificare a sănătății animale din țara/teritoriul în cauză;</p> <p>e) statutul sanitar al țării/teritoriului în cauză ori al zonelor/compartimentelor acestuia cu privire la bolile listate și bolile emergente și orice aspect de sănătate animală și publică sau situația de mediu în țara/teritoriul în cauză ori în zonele sau compartimentele acestuia care poate prezenta un risc pentru sănătatea animală sau sănătatea publică ori pentru statutul ecologic al Republicii Moldova;</p> <p>f) garanțiile pe care le poate oferi autoritatea competentă din țara/teritoriul în cauză în ceea ce privește respectarea condițiilor de sănătate animală corespunzătoare în vigoare în Republica Moldova sau aplicarea unor condiții echivalente;</p> <p>g) regularitatea și rapiditatea cu care țara/teritoriul în cauză furnizează informații cu privire la bolile animale infecțioase sau contagioase de pe teritoriul său Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor, în special informații privind bolile enumerate în Codurile WOAHI;</p> <p>h) rezultatele controalelor efectuate de Republica Moldova în țara/teritoriul în cauză;</p> <p>i) orice experiență dobândită ca urmare a intrărilor anterioare de animale, de material germinativ și de produse de origine animală din țara/teritoriul în cauză și rezultatele controalelor oficiale efectuate la postul de control al frontierei de stat a Republicii Moldova asupra acestor animale, material germinativ și produse de origine animală.</p> <p>(2) Până la aprobarea listelor prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă din Republica Moldova poate stabili țările și teritoriile din care anumite specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală pot intra în țară.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) În sensul alin. (2), autoritatea competentă din Republica Moldova ia în considerare criteriile de includere în liste a țărilor și a teritoriilor conform alin. (1) lit. a)–i).</p> <p>Articolul 231. Informațiile care trebuie incluse în listele de țări și teritorii în listele prevăzute la art. 143 alin. (1), autoritatea competentă precizează, pentru fiecare țară sau teritoriu, următoarele informații:</p> <p>a) speciile și categoriile de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală care pot intra în Republica Moldova provenind din respectiva țară sau respectivul teritoriu;</p> <p>b) dacă animalele, materialul germinativ sau produsele de origine animală menționate conform lit. a) pot intra în Republica Moldova de pe întregul teritoriu al acestei țări/acestui teritoriu sau numai din una sau mai multe zone ori compartimente ale acesteia/acestui;</p> <p>c) condițiile specifice și garanțiile privind sănătatea animală în ceea ce privește bolile listate.</p> <p>Articolul 232. Suspendarea și retragerea de pe liste a țărilor și teritoriilor</p> <p>(1) Autoritatea competentă retrage o țară/un teritoriu de pe listele prevăzute la art. 230 alin. (1) ori suspendă intrarea în Republica Moldova a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară sau un teritoriu ori dintr-o zonă sau un compartiment al acesteia, pentru oricare din următoarele motive:</p> <p>a) țara sau teritoriul în cauză ori una sau mai multe zone/compartimente ale acesteia nu mai îndeplinesc criteriile stabilite la art. 230 alin. (1), în cazul în care sunt relevante pentru intrarea în Republica Moldova a unei anumite specii și categorii de animale, material germinativ sau produs de origine animală;</p> <p>b) situația veterinară din țara sau teritoriul în cauză ori dintr-o zonă sau compartiment al acesteia este de așa natură încât este necesară o suspendare sau o retragere de pe liste pentru a proteja statutul sanitar al animalelor din Republica Moldova;</p> <p>c) țara sau teritoriul în cauză nu a furnizat informații actualizate cu privire la situația veterinară și alte aspecte menționate la art. 230 alin. (1);</p> <p>d) țara sau teritoriul în cauză a refuzat să consimtă la efectuarea unor controale de către autoritatea competentă din Republica Moldova pe teritoriul său.</p> <p>(2) În cazuri de extremă urgență justificate în mod corespunzător, legate de un risc important de a introduce în țară o boală listată menționată la art. 9 alin. (1) lit. d), autoritatea competentă aprobă norme imediat aplicabile.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Autoritatea competentă poate reintroduce pe listele menționate la art. 230 alin. (1) o țară sau un teritoriu ori o zonă sau un compartiment al acesteia care a fost retras de pe respectivele liste sau poate să permită din nou intrarea în Republica Moldova a animalelor, a materialului germinativ și a produselor de origine animală dintr-o țară sau un teritoriu ori dintr-o zonă sau un compartiment al acesteia din care intrarea în Republica Moldova a fost suspendată, pentru unul dintre următoarele motive:</p> <p>a) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. a) sau c) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să demonstreze că respectă criteriile de includere pe listă stabilite la art. 230 alin. (1);</p> <p>b) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. b) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să furnizeze garanții adecvate că situația veterinară care a dus la suspendarea sau retragerea de pe liste a fost rezolvată ori nu mai reprezintă o amenințare pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova;</p> <p>c) pentru motivele menționate la alin. (1) lit. d) din prezentul articol, cu condiția ca țara sau teritoriul în cauză să fi consimțit la efectuarea unor controale de către autoritatea competentă a Republicii Moldova pe teritoriul său, iar rezultatele respectivelor controale să arate că țara sau teritoriul în cauză ori zonele și compartimentele acesteia respectă criteriile de includere pe liste stabilite la art. 230 alin. (1).</p> <p>Secțiunea a 3-a Autorizarea și listarea unităților din alte țări și teritorii</p> <p>Articolul 233. Aprobarea și listarea unităților din alte țări și teritorii (1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a animalelor terestre și a materialului germinativ de la acestea care provin de la un tip de unitate pentru care se cere autorizarea în conformitate cu art. 94 alin. (2) și cu normele adoptate în temeiul art. 94 alin. (3) și art. 95, în cazul în care unitatea în cauză din țara sau din teritoriul respectiv:</p> <p>a) respectă cerințele privind sănătatea animală din țara sau teritoriul respectiv, care sunt echivalente cu normele pentru acest tip de unitate aplicabile în Republica Moldova;</p> <p>b) este autorizată și inclusă pe o listă de către autoritatea competentă din țara sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care măsurile alternative de diminuare a riscurilor instituite în țara sau teritoriul respectiv oferă garanții echivalente pentru sănătatea animală din Republica Moldova.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Autoritatea competentă din Republica Moldova colectează listele de unități autorizate menționate la alin. (1) lit. b), primite de la autoritățile competente ale țărilor sau teritoriilor respective.</p> <p>(3) Autoritatea competentă din Republica Moldova furnizează țărilor sau teritoriilor menționate la alin. (1) toate listele noi sau actualizate de unități autorizate și le pune la dispoziția publicului.</p> <p>(4) Autoritatea competentă din Republica Moldova aprobă orice norme necesare pentru asigurarea aplicării uniforme a alin. (1) lit. b).</p> <p>Secțiunea a 4-a Intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală</p> <p>Articolul 234. Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală</p> <p>(1) Cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală provenind din alte țări sau teritorii:</p> <p>a) sunt la fel de stricte ca și cerințele de sănătate animală prevăzute de prezenta lege și ca normele adoptate în temeiul acestora, care se aplică circulației speciilor sau categoriilor de animale, de material germinativ sau produse de origine animală în cauză în interiorul Republicii Moldova; sau</p> <p>b) oferă garanții echivalente cu cerințele de sănătate animală aplicabile speciilor și categoriilor de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală prevăzute la art. 84–228 din prezenta lege.</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme privind cerințele de sănătate animală pentru:</p> <p>a) intrarea în Republica Moldova a unor specii și categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală din alte țări sau teritorii;</p> <p>b) circulația în interiorul țării și manipularea acestor animale, material germinativ și produse de origine animală după intrarea lor în Republica Moldova, în cazul în care aceasta este necesar pentru diminuarea riscurilor asociate.</p> <p>(3) Până la adoptarea normelor de stabilire a cerințelor de sănătate animală în ceea ce privește anumite specii și categorii de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală prevăzute la alin. (1) din prezentul articol, autoritatea competentă, după evaluarea prealabilă a riscurilor asociate, poate aplica norme temporare, cu condiția</p>	

1	2	3	4	5
			<p>ca normele respective să fie conforme cu cerințele prevăzute la alineatul menționat și cu condiția să țină seama de aspectele menționate la art. 235 și 236.</p> <p>Articolul 235. Aspectele ce trebuie luate în considerare la intrarea în Republica Moldova a animalelor Atunci când stabilește, în normele prevăzute la art. 234 alin. (2), cerințele de sănătate animală privind intrarea în Republica Moldova a unor anumite specii și categorii de animale, Guvernul ia în considerare următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente; b) statutul sanitar al Republicii Moldova în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente; c) speciile listate în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente; d) vârsta și sexul animalelor în cauză; e) originea animalelor în cauză; f) tipul de unitate în cauză și tipul de producție în locurile de origine și de destinație; g) locul de destinație prevăzut; h) utilizarea preconizată a animalelor în cauză; i) orice măsuri de limitare a riscurilor existente în țările sau teritoriile de origine ori de tranzit ale animalelor în cauză sau după sosirea acestora pe teritoriul Republicii Moldova; j) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației animalelor în cauză pe teritoriul Republicii Moldova; k) alți factori epidemiologici; l) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru speciile și categoriile de animale în cauză. <p>Articolul 236. Aspectele ce trebuie luate în considerare la intrarea în Republica Moldova a materialului germinativ și a produselor de origine animală Atunci când stabilește cerințele de sănătate animală prevăzute la art. 234 alin. (2) privind intrarea în Republica Moldova a materialului germinativ și a produselor de origine animală, Guvernul ia în considerare următoarele aspecte:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente; b) statutul sanitar al animalelor de la care provin materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză, precum și statutul sanitar al 	

1	2	3	4	5
			<p>Republicii Moldova în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;</p> <p>c) tipul și natura materialului germinativ și ale produselor de origine animală în cauză, tratamentele, metodele de prelucrare și alte măsuri de limitare a riscurilor aplicate la locul de origine, de expediere sau de destinație;</p> <p>d) tipul de unitate și tipul de producție în locurile de origine și de destinație;</p> <p>e) locul de destinație prevăzut;</p> <p>f) utilizarea prevăzută a materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>g) cerințele de sănătate animală aplicabile circulației materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză pe teritoriul Republicii Moldova;</p> <p>h) alți factori epidemiologici;</p> <p>i) standardele de sănătate animală aplicabile comerțului internațional, relevante pentru materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză.</p> <p>Secțiunea a 5-a Certificate de sănătate animală, declarații și alte documente Articolul 237. Certificate de sănătate animală, declarații și alte documente pentru intrarea în Republica Moldova</p> <p>(1) Autoritatea competentă permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală numai dacă aceste transporturi sunt însoțite de unul sau de ambele documente după cum urmează:</p> <p>a) un certificat de sănătate animală eliberat de autoritatea competentă din țara sau teritoriul de origine, cu excepția cazului în care se prevede o derogare în temeiul alin. (4) lit. a);</p> <p>b) declarații sau alte documente, atunci când acestea sunt cerute de normele adoptate în temeiul alin. (4) lit. b).</p> <p>(2) Autoritatea competentă nu permite intrarea în Republica Moldova a transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală decât în cazul în care certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) lit. a) a fost verificat și semnat de un medic veterinar oficial din țara sau teritoriul respectiv în conformitate cu cerințele de certificare echivalente celor stabilite la art. 149 alin. (3) sau art. 216 alin. (3) și în orice norme adoptate în conformitate cu art. 149 alin. (4) sau art. 216 alin. (4).</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Autoritatea competentă permite ca certificatele electronice de sănătate animală produse, prelucrate și transmise prin intermediul sistemului TRACES să înlocuiască certificatele de sănătate animală de însoțire prevăzute la alin. (1) în cazul în care aceste certificate electronice:</p> <p>a) conțin toate informațiile pe care trebuie să le conțină certificatul de sănătate animală menționat la alin. (1) lit. a) din prezentul articol în conformitate cu art. 238 alin. (1) și cu normele adoptate în temeiul art. 238 alin. (3);</p> <p>b) garantează trasabilitatea transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală în cauză și fac legătura dintre respectivele transporturi și certificatul electronic de sănătate animală.</p> <p>(4) Guvernul adoptă:</p> <p>a) derogări de la cerințele privind certificatele de sănătate animală prevăzute la alin. (1) lit. a) și la alin. (2) din prezentul articol pentru transporturile de animale, de material germinativ și de produse de origine animală și în normele speciale privind certificarea sănătății animale pentru respectivele transporturi, atunci când transporturile în cauză prezintă un risc nesemnificativ pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova, datorită unuia sau mai multora dintre următorii factori:</p> <p>(i) speciile și categoriile de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală în cauză;</p> <p>(ii) metodele de deținere și tipurile de producție ale animalelor, materialului germinativ și ale produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(iii) utilizarea prevăzută a animalelor, materialului germinativ și a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>(iv) măsurile alternative de diminuare a riscurilor existente în țările sau teritoriile de origine ori de tranzit sau după sosirea pe teritoriul Republicii Moldova, care asigură o protecție a sănătății animale și sănătății publice din Republica Moldova echivalentă celei prevăzute de prezenta lege;</p> <p>(v) oferirea de către țara sau teritoriul în cauză a unor garanții privind respectarea cerințelor de intrare în Republica Moldova, demonstrată prin alte mijloace decât un certificat de sănătate animală;</p> <p>b) normele care impun transporturilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală care intră în Republica Moldova să fie însoțite de declarații sau alte documente necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produsele de origine animală în cauză îndeplinesc condițiile de sănătate animală prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 234 alin. (2).</p> <p>Articolul 238. Conținutul certificatelor de sănătate animală</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(1) Certificatul de sănătate animală la care se face referire la art. 237 alin. (1) lit. a) conține cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) denumirea și adresa:</p> <p>(i) unității sau locului de origine;</p> <p>(ii) unității sau locului de destinație;</p> <p>(iii) după caz, ale unităților pentru operațiunile de colectare sau de odihnă a animalelor deținute în cauză;</p> <p>b) o descriere a animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>c) numărul sau volumul de animale, de material germinativ sau de produse de origine animală în cauză;</p> <p>d) dacă este cazul, identificarea și înregistrarea animalelor, a materialului germinativ sau a produselor de origine animală în cauză;</p> <p>e) informațiile necesare pentru a demonstra că animalele, materialul germinativ și produse de origine animală în cauză îndeplinesc cerințele de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova prevăzute la art. 229 și art. 234 alin. (2) și în normele adoptate în temeiul art. 234 alin. (1) și art. 239.</p> <p>(2) Certificatul de sănătate animală menționat la art. 237 alin. (1) lit. a) poate include și alte informații necesare în temeiul altor acte normative din legislația Republicii Moldova.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind:</p> <p>a) informațiile ce trebuie incluse în certificatul de sănătate animală menționat la art. 237 alin. (1) lit. a), în plus față de cele menționate la alin. (1) din prezentul articol;</p> <p>b) informațiile ce trebuie incluse în declarațiile sau în alte documente menționate la art. 237 alin. (1) lit. b);</p> <p>c) formularele tip ale certificatelor de sănătate animală, declarațiilor și ale altor documente menționate la art. 237 alin. (1).</p> <p>(4) Până la aprobarea normelor în temeiul alin. (3) în ceea ce privește o anumită specie ori categorie de animale, de material germinativ sau de produs de origine animală, autoritatea competentă poate, după o evaluare prealabilă a riscurilor asociate, să aplice norme temporare, cu condiția ca respectivele norme să fie conforme cu condițiile stabilite la alin. (1).</p> <p>Secțiunea a 6-a Derogări și cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale, de material germinativ și de produse de origine animală</p> <p>Articolul 239. Cerințe suplimentare pentru anumite categorii de animale,</p>	

1	2	3	4	5
			<p>de material germinativ și de produse de origine animală</p> <p>(1) Pentru anumite tipuri de intrări de animale, de material germinativ și de produse de origine animală, aplicarea normelor stabilite la art. 229 alin. (1), art. 233 și art. 237 poate să nu fie soluția corespunzătoare și poate fi necesară aprobarea de către Guvern a unor norme speciale, care să ia în considerare riscurile specifice, destinația finală, tipul de utilizare finală și alte circumstanțe.</p> <p>(2) Guvernul adoptă normele speciale menționate la alin. (1) din prezentul articol privind derogările de la cerințele prevăzute la art. 229 alin. (1), art. 233 și art. 237 și în ceea ce privește impunerea unor cerințe suplimentare pentru intrarea în Republica Moldova a:</p> <p>a) animalelor:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) destinate circurilor, evenimentelor, expozițiilor, prezentărilor, spectacolelor și unităților izolate; (ii) destinate unei utilizări în scopuri științifice sau de diagnostic; (iii) pentru care Republica Moldova nu este destinația finală; (iv) care provin din Republica Moldova și sunt deplasate către o altă țară sau un alt teritoriu și, ulterior, sunt deplasate înapoi în Republica Moldova din acea țară sau acel teritoriu; (v) care provin din Republica Moldova și sunt transportate spre o altă parte a Republicii Moldova, traversând o altă țară sau un alt teritoriu; (vi) care sunt destinate pășunatului temporar în proximitatea frontierei Republicii Moldova; (vii) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar al Republicii Moldova; <p>b) produselor de origine animală destinate utilizării personale sau destinate consumului de către membrii echipajelor și pasagerii mijloacelor de transport care sosesc din alte țări sau teritorii;</p> <p>c) materialului germinativ și produselor de origine animală:</p> <ul style="list-style-type: none"> (i) destinate pentru a fi utilizate ca mostre comerciale; (ii) destinate pentru a fi utilizate ca mostre pentru cercetare și diagnostic; (iii) pentru care Republica Moldova nu este destinația finală; (iv) care provin din Republica Moldova și sunt deplasate către o altă țară sau un alt teritoriu și ulterior sunt deplasate înapoi în Republica Moldova din acea țară sau acel teritoriu; (v) care provin din Republica Moldova și sunt transportate spre o altă parte a Republicii Moldova, traversând o altă țară sau un alt teritoriu; (vi) care prezintă un risc nesemnificativ pentru statutul sanitar al Republicii Moldova. <p>Aceste norme țin seama de aspectele menționate la art. 235 și 236.</p> <p>(3) Autoritatea competentă aprobă norme privind:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) formularele tip ale certificatelor de sănătate animală, ale declarațiilor și ale altor documente corespunzătoare categoriilor de animale, de material germinativ și de produse de origine animală menționate la alin. (2);</p> <p>b) indicarea, pentru produsele menționate la alin. (1), a codurilor din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.</p> <p>Capitolul II INTRAREA ÎN REPUBLICA MOLDOVA A UNOR ANUMITE MĂRFURI ALTELE DECÂT ANIMALE, MATERIAL GERMINATIV ȘI PRODUSE DE ORIGINE ANIMALĂ</p> <p>Articolul 240. Agenții patogeni</p> <p>(1) Operatorii, medicii veterinari, felcerii veterinari, profesioniștii din domeniul sănătății animalelor acvatice și persoanele care lucrează cu animale care aduc agenți patogeni în Republica Moldova:</p> <p>a) iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Republica Moldova nu prezintă riscuri pentru sănătatea animală sau sănătatea publică din Republica Moldova în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente;</p> <p>b) ia măsuri de control al bolilor și măsuri preventive adecvate pentru a se asigura că intrarea acestor agenți patogeni în Republica Moldova nu prezintă niciun risc de bioterorism.</p> <p>Prezentul alineat se aplică de asemenea oricărei alte persoane fizice sau juridice care aduce astfel de agenți în Republica Moldova în mod intenționat.</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme prin care se stabilesc cerințele pentru introducerea în Republica Moldova a agenților patogeni referitoare la:</p> <p>a) ambalajul agenților patogeni;</p> <p>b) alte măsuri suplimentare de diminuare a riscurilor, necesare pentru a împiedica eliberarea și răspândirea agenților patogeni.</p> <p>Articolul 241. Materialul vegetal</p> <p>(1) Autoritatea competentă întreprinde măsuri pentru a restricționa intrarea în Republica Moldova a transporturilor de material vegetal în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile în alte țări sau teritorii în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) sau bolile emergente, atunci când acest lucru este impus de normele adoptate în conformitate cu alin. (3) din prezentul articol.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Guvernul adoptă măsurile menționate la alin. (1) din prezentul articol prin care se stabilesc:</p> <p>a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a materialului vegetal care acționează ca o cale de transmitere a bolilor listate sau a bolilor emergente;</p> <p>b) cerințele privind:</p> <p>(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. a) și alin. (2) și (3); sau</p> <p>(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. b).</p> <p>(3) Guvernul adoptă cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alin. (2) în baza următoarelor criterii:</p> <p>a) dacă o boală listată sau emergentă care poate fi transmisă prin material vegetal prezintă un risc semnificativ pentru sănătatea animală sau sănătatea umană din Republica Moldova;</p> <p>b) probabilitatea ca animalele din speciile listate pentru o anumită boală listată sau emergentă să fie în contact direct sau indirect cu materialul vegetal menționat la alin. (2);</p> <p>c) disponibilitatea și eficacitatea măsurilor alternative de diminuare a riscurilor în ceea ce privește materialul vegetal în cauză, care pot elimina sau minimiza riscul de transmitere menționat la lit. a).</p> <p>(4) Guvernul adoptă norme care să indice, pentru materialul vegetal menționat la alin. (2), codurile din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.</p> <p>Articolul 242. Mijloacele de transport, echipamentele, materialele de ambalare, apa, furajele și hrana pentru animale</p> <p>(1) Operatorii care aduc animale și produse în Republica Moldova iau măsuri adecvate și necesare de prevenire a bolilor în timpul transportului, astfel cum se prevede la art. 125 alin. (1) și art. 192 alin. (1).</p> <p>(2) Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) cerințele specifice de sănătate animală pentru intrarea în Republica Moldova a mijloacelor de transport a animalelor și produselor, a echipamentelor, a materialelor de ambalaj sau a apei de transport pentru animale, precum și a hranei sau furajelor pentru animale ce pot transmite boli ale animalelor;</p> <p>b) cerințele privind:</p> <p>(i) certificarea sănătății animale, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. a) și art. 237 alineatele (2) și (3); sau</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(ii) declarațiile sau alte documente, luând în considerare normele prevăzute la art. 237 alin. (1) lit. b).</p> <p>(3) Guvernul adoptă cerințele în materie de sănătate animală prevăzute la alin. (2) din prezentul articol în cazul unei situații epidemiologice nefavorabile privind una sau mai multe dintre bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) sau bolile emergente, care prezintă un risc important pentru sănătatea animală sau sănătatea umană din Republica Moldova:</p> <p>a) într-o țară sau un teritoriu învecinat;</p> <p>b) în țara sau în teritoriul de origine;</p> <p>c) în țara sau în teritoriul de tranzit.</p> <p>(4) Guvernul adoptă norme care să indice, pentru mărfurile menționate la alin. (2) lit. a) din prezentul articol, codurile din Nomenclatura combinată a mărfurilor, aprobată prin Legea nr. 172/2014, în cazul în care aceste coduri nu sunt prevăzute în alte norme relevante.</p> <p>Capitolul III EXPORTUL</p> <p>Articolul 243. Exportul din Republica Moldova</p> <p>(1) Republica Moldova ia măsuri corespunzătoare pentru a garanta că exportul și reexportul de animale și produse din Republica Moldova către o altă țară sau teritoriu au loc în conformitate cu normele privind circulația animalelor și a produselor între țara de destinație și Republica Moldova prevăzute la art. 84–228, totodată luând în considerare statutul sanitar al țării/teritoriului de destinație respectiv ori al zonei sau compartimentului relevante ale acesteia în ceea ce privește bolile listate menționate la art. 9 alin. (1) lit. d) și bolile emergente.</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1), dacă autoritatea competentă a țării/teritoriului de destinație care importă animalele ori produsele în cauză solicită sau dacă în procedurile juridice și administrative ale țării/teritoriului respectiv este prevăzut, exportul și reexportul din Republica Moldova pot fi efectuate în conformitate cu prevederile din țara/teritoriul de destinație respectiv, cu condiția ca exporturile sau reexporturile în cauză să nu pună în pericol sănătatea publică ori sănătatea animală.</p> <p>(3) În cazul în care sunt aplicabile dispozițiile unui acord bilateral încheiat între Republica Moldova și o altă țară/teritoriu, animalele și produsele exportate sau reexportate din Republica Moldova către această țară/acest teritoriu sunt conforme cu dispozițiile respective.</p> <p>PARTEA a VI-a</p>	

1	2	3	4	5
			<p>CIRCULAȚIA NECOMERCIALĂ A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA ȘI CĂTRE REPUBLICA MOLDOVA DINTR-O ALTĂ ȚARĂ SAU TERITORIU</p> <p>Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE</p> <p>Articolul 244. Domeniul de aplicare al părții a VI-a</p> <p>(1) Prezenta parte se aplică circulației necomerciale a animalelor de companie în interiorul Republicii Moldova și către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu.</p> <p>(2) Prezenta parte se aplică fără a aduce atingere oricăror măsuri naționale adoptate, publicate și puse la dispoziția publicului privind restricționarea circulației unor anumite specii sau rase de animale de companie în baza unor considerații altele decât cele referitoare la sănătatea animală.</p> <p>Articolul 245. Dispoziții generale</p> <p>(1) Nu se interzice, restricționează sau obstrucționează circulația necomercială a animalelor de companie, care respectă cerințele de sănătate animală prevăzute în prezentul capitol.</p> <p>(2) În cazul în care circulația necomercială a unui animal de companie este pusă în practică de o persoană împuternicită, această circulație poate avea loc numai în termen de cinci zile de la deplasarea proprietarului animalului de companie.</p> <p>(3) Guvernul adoptă norme în ceea ce privește cerințele de completare a normei stabilite la alin. (2), referitoare la:</p> <p>a) documentația privind circulația necomercială a unui animal de companie pusă în practică de către o persoană împuternicită;</p> <p>b) acordarea unor derogări de la termenul prevăzut la alin. (2);</p> <p>c) cerințele privind formatul, limbile și valabilitatea declarației prin care persoana împuternicită este autorizată în scris să pună în practică circulația necomercială a animalului de companie în numele proprietarului animalului de companie.</p> <p>Articolul 246. Numărul maxim de animale de companie</p> <p>(1) Numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa I, care pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale nu poate fi mai mare de cinci.</p> <p>(2) Prin derogare de la alin. (1), numărul de animale de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 poate fi mai mare de cinci în cazul în care sunt îndeplinite următoarele condiții:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) circulația necomercială în cauză are loc în vederea participării la concursuri, expoziții sau evenimente sportive sau în vederea pregătirii pentru un astfel de eveniment;</p> <p>b) proprietarul animalului de companie sau persoana împuternicită prezintă o dovadă scrisă a faptului că animalele de companie sunt înregistrate fie în vederea participării la un eveniment menționat la lit. a), fie pe lângă o asociație care organizează astfel de evenimente;</p> <p>c) animalele de companie au vârsta mai mare de șase luni.</p> <p>(3) Pentru a preveni circulația comercială al animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1, mascată în mod fraudulos sub forma de circulație necomercială, Guvernul aprobă numărul maxim al animalelor de companie ce pot fi deplasate în timpul unei singure circulații necomerciale.</p> <p>Capitolul II CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A ANIMALELOR DE COMPANIE ÎN INTERIORUL REPUBLICII MOLDOVA</p> <p>Articolul 247. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1</p> <p>(1) Animalele de companie pot fi transportate în scopuri necomerciale, numai dacă acestea:</p> <p>a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);</p> <p>b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);</p> <p>c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis conform normelor adoptate în temeiul art. 254 lit. d).</p> <p>Articolul 248. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1</p> <p>(1) În măsura în care Guvernul a adoptat norme conform art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa nr. 1, circulația necomercială a animalelor de companie din specia respectivă se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alin. (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Animalele de companie din speciile menționate la alin. (1) pot fi deplasate în interiorul Republicii Moldova numai dacă:</p>	

1	2	3	4	5
			<p>a) sunt identificate sau descrise fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);</p> <p>b) respectă măsurile relevante preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);</p> <p>c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 254 lit. d).</p> <p>(3) Până la adoptarea normelor relevante menționate la alin. (1), pot fi aplicate normele naționale în vigoare circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1, cu condiția ca normele respective:</p> <p>a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică ori sănătatea animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și</p> <p>b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate circulației animalelor din speciile respective conform prezentei legi.</p> <p>Capitolul III CONDIȚII APLICABILE CIRCULAȚIEI NECOMERCIALE A ANIMALELOR DE COMPANIE CĂTRE REPUBLICA MOLDOVA DINTR-O ALTĂ ȚARĂ SAU UN TERITORIU Articolul 249. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 (1) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau un teritoriu numai dacă:</p> <p>a) sunt identificate individual printr-un mijloc fizic de identificare, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);</p> <p>b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);</p> <p>c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 254 lit. d).</p> <p>(2) Animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1 pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu altele decât cele listate în conformitate cu art. 253 alin. (1) lit. d) numai printr-un punct de intrare listat în acest sens.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(3) Guvernul adoptă norme privind condițiile de acordare a unor derogări de la alin. (2) din prezentul articol.</p> <p>Articolul 250. Condiții aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1</p> <p>(1) În măsura în care Guvernul a adoptat norme conform art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește animalele de companie aparținând uneia dintre speciile listate în partea B din anexa nr. 1, circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu se efectuează sub rezerva respectării condițiilor stabilite la alin. (2) din prezentul articol.</p> <p>(2) Animalele de companie din speciile menționate la alin. (1) pot să circule către Republica Moldova dintr-o altă țară sau teritoriu numai dacă:</p> <p>a) sunt identificate sau descrise fie individual, fie prin identificare în grupuri, în conformitate cu normele adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. a);</p> <p>b) respectă măsurile preventive și de diminuare a riscurilor adoptate în temeiul art. 252 alin. (1) lit. b) în ceea ce privește bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d);</p> <p>c) sunt însoțite de un document de identificare completat în mod corespunzător și emis conform normelor adoptate în temeiul art. 254 lit. d);</p> <p>d) atunci când provin dintr-o altă țară sau teritoriu altele decât cele listate în temeiul art. 253 alin. (1) lit. d), acestea intră printr-un punct de intrare listat în acest sens.</p> <p>(3) Pana la adoptarea normelor relevante menționate la alin. (1), pot fi aplicate normele în vigoare pentru circulația necomercială a animalelor de companie din speciile listate în partea B din anexa nr. 1 provenite dintr-o altă țară sau dintr-un teritoriu, cu condiția ca normele respective:</p> <p>a) să se aplice proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau sănătatea animală prezentate de circulația necomercială a animalelor de companie din speciile respective; și</p> <p>b) să nu fie mai stricte decât cele aplicate intrării în Republica Moldova a animalelor din speciile respective conform prezentei legi.</p> <p>Articolul 251. Derogări de la condițiile aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie provenite din anumite țări și teritorii</p> <p>Guvernul poate acorda derogări de la art. 249 și 250 pentru circulația necomercială a animalelor de companie provenite din următoarele țări și teritorii în sensul în care circulația respectivă se poate desfășura în</p>	

1	2	3	4	5
			<p>condițiile stabilite de normele naționale ale țărilor și teritoriilor respective:</p> <p>a) San Marino și Italia; b) Vatican și Italia; c) Monaco și Franța; d) Andorra și Franța; e) Andorra și Spania; f) Norvegia și Suedia; g) Insulele Feroe și Danemarca; h) Groenlanda și Danemarca.</p> <p>Capitolul IV IDENTIFICAREA ȘI MĂSURILE PREVENTIVE ȘI DE DIMINUARE A RISCURILOR Articolul 252. Delegarea de competențe privind identificarea animalelor de companie și măsurile preventive și de diminuare a riscurilor</p> <p>(1) Guvernul adoptă norme privind: a) cerințele detaliate specifice speciei pentru: (i) mijloacele de identificare a animalelor de companie din speciile listate în anexa nr. 1, prevăzute la art. 247 lit. a), art. 248 alin. (2) lit. a), art. 249 alin. (1) lit. a) și art. 250 alin. (2) lit. a); (ii) aplicarea și utilizarea respectivelor mijloace de identificare; b) cerințele detaliate specifice speciei pentru măsurile preventive și de diminuare a riscurilor, pentru a asigura faptul că animalele de companie nu prezintă un risc semnificativ de răspândire a bolilor listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d) din cauza circulației animalelor de companie din speciile listate în anexa nr. 1, după cum se prevede la art. 247 lit. b), art. 248 alin. (2) lit. b), art. 249 alin. (1) lit. b) și art. 250 alin. (2) lit. b). (2) Măsurile preventive și de diminuare a riscurilor specifice speciei, autorizate printr-un act adoptat în temeiul alin. (1) lit. b) din prezentul articol, se bazează pe informații științifice adecvate, fiabile și validate și se aplică proporțional cu riscurile pentru sănătatea publică sau sănătatea animală legate de circulația necomercială a animalelor de companie care ar putea fi afectate de bolile listate prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. d). (3) Actele prevăzute la alin. (1) lit. b) pot include, de asemenea: a) norme de clasificare a țărilor sau a unor părți ale acestora în funcție de statutul lor sanitar și de sistemele lor de supraveghere și de raportare privind anumite boli care ar putea să fie răspândite prin circulația animalelor de companie din speciile listate în anexa I;</p>	

1	2	3	4	5
			<p>b) condițiile ce trebuie îndeplinite pentru a rămâne eligibile pentru aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);</p> <p>c) condițiile pentru aplicarea și documentarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);</p> <p>d) criteriile pentru acordarea și, după caz, documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la aplicarea măsurilor preventive și de diminuare a riscurilor prevăzute la alin. (1) lit. b);</p> <p>e) criteriile pentru acordarea și documentarea derogărilor, în anumite circumstanțe specificate, de la condițiile prevăzute la art. 247–250.</p> <p>Articolul 253. Norme privind măsurile preventive și de diminuare a riscurilor</p> <p>(1) Guvernul, prin actele normative cu privire la animalele de companie din speciile listate în partea A din anexa nr. 1:</p> <p>a) stabilește norme privind formatul, structura și limbile oricăror documente necesare în temeiul art. 252 alin. (3) lit. c) și d);</p> <p>b) adoptă o listă a țărilor care respectă condițiile prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. d) și înlătură țările de pe lista respectivă în cazul în care apar modificări ale acestor condiții;</p> <p>c) adoptă o listă a țărilor care respectă normele de clasificare a unor părți ale acestora prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. a) și înlătură țările de pe lista respectivă în cazul în care apar modificări ale acestor norme.</p> <p>(2) Din motive imperioase temeinic justificate, legate de riscuri importante, Guvernul adoptă norme imediat aplicabile de actualizare a listelor prevăzute la alin. (1) lit. b) și d).</p> <p>Capitolul IV DOCUMENTE DE IDENTIFICARE</p> <p>Articolul 254. Delegarea de competențe privind documentele de identificare</p> <p>Guvernul adoptă norme privind:</p> <p>a) rubricile pentru introducerea de informații care urmează să fie incluse în documentele de identificare prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c);</p> <p>b) distribuirea documentelor de identificare necompletate prevăzute la art. 247 lit. c);</p> <p>c) condițiile pentru acordarea de derogări de la formatul documentelor de identificare prevăzute la art. 247 lit. c) și la art. 249 alin. (1) lit. c);</p>	

1	2	3	4	5
			<p>d) emiterea, completarea și, după caz, aprobarea documentelor de identificare prevăzute la art. 247 lit. c), art. 248 alin. (2) lit. c), art. 249 alin. (1) lit. c) și art. 250 alin. (2) lit. c).</p> <p>Articolul 255. Norme privind documentele de identificare (1) Guvernul adoptă acte de punere în aplicare prin care stabilește modelul documentelor de identificare astfel cum se prevede la art. 247 lit. c) și la art. 249 alin. (1) lit. c). Modelul respectiv conține rubricile prevăzute la art. 254 lit. a), precum și cerințele privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză.</p> <p>(2) Guvernul poate adopta: a) norme privind modelul de documente de identificare, astfel cum se prevede la art. 248 alin. (2) lit. c) și la art. 250 alin. (2) lit. c), care conține rubricile respective prevăzute la art. 254 lit. a), precum și cerințe privind limbile, formatul, valabilitatea sau caracteristicile de securitate ale documentelor de identificare în cauză; b) normele necesare pentru tranziția la modelul documentului de identificare prevăzut la art. 247 lit. c).</p> <p>Capitolul VI OBLIGAȚII CU PRIVIRE LA INFORMARE Articolul 256. Obligații cu privire la informare (1) Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informații clare și ușor accesibile privind cerințele de sănătate animală aplicabile circulației necomerciale a animalelor de companie, inclusiv: a) condițiile de acordare a anumitor derogări prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. d); b) condițiile de acordare a derogărilor prevăzute la art. 252 alin. (3) lit. e); c) cerințele pentru aplicarea mijloacelor de identificare, astfel cum se prevede la art. 252 alin. (1) lit. a) punctul (ii); d) condițiile aplicabile circulației necomerciale pe teritoriul Republicii Moldova a animalelor de companie din speciile menționate în partea B din anexa nr. 1, care sunt prevăzute în normele adoptate în temeiul art. 248 alin. (3) și a art. 250 alin. (3); e) condițiile aplicabile circulației necomerciale către Republica Moldova a animalelor de companie din anumite țări și teritorii, care sunt prevăzute în normele stabilite în temeiul la art. 251; f) orice informație relevantă privind anumite măsuri preventive și de diminuare a riscurilor astfel cum se prevede la art. 252 alin. (1) lit. b).</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Autoritatea competentă pune la dispoziția publicului informațiile respective, oferind pe pagina sa de internet:</p> <p>a) linkurile către paginile de internet informative;</p> <p>b) informațiile menționate la alin. (1) lit. a) și d) din prezentul articol și informațiile puse la dispoziția publicului astfel cum se prevede la art. 244 alin. (2), inclusiv în alte limbi, dacă este cazul.</p> <p>PARTEA a VII-a MĂSURI DE URGENȚĂ Secțiunea 1 Măsuri de urgență privind circulația animalelor și a produselor și privind mijloacele de transport și alte materiale ce ar putea intra în contact cu aceste animale și produse</p> <p>Articolul 257. Măsurile de urgență ce trebuie luate de autoritatea competentă la apariția unui focar de boală listată sau de boală emergentă, sau în caz de pericol</p> <p>(1) În cazul apariției unui focar de boală listată sau de boală emergentă, sau al unui pericol care ar putea să prezinte un risc grav la adresa sănătății publice sau sănătății animale, autoritatea competentă, în funcție de gravitatea situației și a bolii sau a pericolului în cauză, ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului:</p> <p>a) pentru bolile listate:</p> <p>(i) menționate la art. 9 alin. (1) lit. a), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 53-71;</p> <p>(ii) menționate la art. 9 alin. (1) lit. b), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 72-75 și art. 77-81;</p> <p>(iii) menționate la art. 9 alin. (1) lit. c), măsurile de control al bolilor prevăzute la art. 76-78 și art. 80 și 82;</p> <p>b) pentru bolile emergente și pericole:</p> <p>(i) restricții privind circulația animalelor și a produselor provenind de la unitățile sau, după caz, din zonele de restricție ori compartimentele în care a apărut focarul sau pericolul, precum și privind mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele sau produsele respective;</p> <p>(ii) carantina animalelor și izolarea produselor;</p> <p>(iii) măsuri de supraveghere și trasabilitate;</p> <p>(iv) orice măsuri de urgență de control al bolilor, prevăzute la art. 53-71, care sunt adecvate;</p> <p>c) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a controla și a preveni în mod eficace răspândirea bolii sau a riscului.</p>	

1	2	3	4	5
			<p>(2) Autoritatea competentă informează fără întârziere Comisia Europeană și WOAAH:</p> <p>a) cu privire la apariția unui focar sau a unui pericol astfel cum se menționează la alin. (1);</p> <p>b) referitor la măsurile de urgență luate în temeiul alin. (1).</p> <p>Articolul 258. Măsurile de urgență care urmează să fie luate la apariția unui focar sau pericol într-o țară învecinată</p> <p>(1) Autoritatea competentă, în cazul în care a apărut focarul sau pericolul menționat la art. 257 alin. (1) într-o țară învecinată, în funcție de gravitatea situației și de boala sau pericolul în cauză și dacă se detectează pe teritoriul său animale sau produse din țara învecinată ori mijloace de transport sau orice alt material care ar fi putut intra în contact cu respectivele animale și produse, ia una sau mai multe dintre măsurile de urgență menționate la art. 257 alin. (1).</p> <p>(2) În cazul în care există un risc grav, până la luarea măsurilor de urgență alternative conform art. 259, autoritatea competentă poate să ia măsurile de urgență menționate la art. 257 alin. (1) în mod provizoriu, în funcție de gravitatea situației, în ceea ce privește animalele sau produsele provenind de la unități ori din alte locuri sau, după caz, din zonele de restricție ale țării învecinate în care a apărut boala sau pericolul menționat la art. 257 alin. (1) sau mijloacele de transport ori alte materiale care ar fi putut intra în contact cu animalele respective.</p> <p>Secțiunea a 2-a</p> <p>Măsuri de urgență alternative privind transporturile de animale și de produse provenind din alte țări și teritorii și privind mijloacele de transport și alte materiale care ar fi putut intra în contact cu aceste transporturi</p> <p>Articolul 259. Măsurile de urgență alternative care pot fi luate de autoritatea competentă</p> <p>În cazul în care ia cunoștință despre animale ori produse, origine dintr-o țară sau un teritoriu, care ar putea constitui un risc grav pentru Republica Moldova din cauza unor eventuale infecții sau contaminări cu boli listate sau boli emergente, ori din cauza unor pericole, sau ia cunoștință despre mijloace de transport sau materiale ce ar fi putut intra în contact cu astfel de animale și produse, autoritatea competentă:</p> <p>a) ia de îndată una sau mai multe dintre următoarele măsuri de urgență necesare în vederea atenuării riscului respectiv, în funcție de gravitatea situației:</p> <p>(i) măsuri imediate de eradicare, de prevenire, de control sau de supraveghere a bolilor la animale;</p>	

1	2	3	4	5
			(ii) distrugerea animalelor și a produselor în cauză; (iii) restricții privind circulația animalelor și a produselor în cauză; (iv) carantina animalelor și izolarea produselor în cauză; (v) măsuri de supraveghere și trasabilitate; (vi) orice măsuri de control al bolilor prevăzute la art. 33–46 care sunt necesare; (vii) orice altă măsură de urgență pe care o consideră adecvată pentru a preveni răspândirea bolii sau a pericolului în Republica Moldova; b) informează imediat Comisia Europeană și WOA, prin intermediul sistemului TRACES, cu privire la riscurile asociate animalelor și produselor în cauză și cu privire la originea animalelor și a produselor în cauză, de asemenea le informează fără întârziere cu privire la măsurile de urgență luate în temeiul lit. a).”	
25.2		Domeniile de aplicare al părților IV, V și VI - Sunt de fapt măsuri specifice prevăzute de regulament care este necesar a fi preluate în proiectul de lege	Se acceptă Domeniile de aplicare al părților IV, V și VI au fost preluate în proiectul de lege. A se vedea proiectul redactat.	Se acceptă poziția autorului
25.3		Definiția animalelor de companie trebuie preluată așa cum este menționată în Regulament, deoarece în Uniunea Europeană doar cele menționate în Anexa I sunt definite ca și animale de companie, cele menționate în plus în proiectul analizat reprezintă animale sălbatice sau altfel definite care pot fi deținute doar în grădini zoologice sau în menajerii de animale de exemplu.	Se acceptă Definiția a fost redactată conform prevederilor Regulamentului UE nr.429/2016. ”animal de companie – orice animal deținut, din speciile enumerate în anexa nr.1, deținut în scopuri private necomerciale;”	Se acceptă poziția autorului
25.4		Referitor la animalele sălbatice definițiile Regulamentului trebuie preluate neschimbate întrucât - sunt animale sălbatice care sunt deținute în anumite fonduri de vânătoare de exemplu sau sunt animale sălbatice care nu sunt deținute însă sunt hrănite de către om.	Se acceptă Definiția a fost redactată conform prevederilor Regulamentului UE nr.429/2016. ”animale sălbatice – alte animale decât animalele deținute;”	Se acceptă poziția autorului
25.5		Referitor la animalele de companie - acestea sunt cele care sunt deținute în scopuri private necomerciale în	Se acceptă	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
		concluzie la prev Regulamentului nu trebuie adăugate referiri la scopurile private comerciale		
25.6		Anexa III trebuie preluată integral întrucât prevederile Regulamentului se refera și la unghiulele sălbatice	Se acceptă Anexa III din Regulamentul UE nr.429/2016 a fost preluată integral.	Se acceptă poziția autorului
25.7		Prevederile adăugate care nu fac obiectul Regulamentului trebuie eliminate	Se acceptă Prevederile ce nu țin de obiectul Regulamentul UE nr.429/2016 au fost excluse	Se acceptă poziția autorului
25.8		Forma inițială a proiectului face referire doar la o lista de boli supuse notificării în timp ce Regulamentul se refera la o lista de boli cărora se aplică toate normele speciale prevăzute în acest Regulament OIE s-a numește în prezent WAHO, trebuie menționată denumirea actuală	Se acceptă Denumirea OIE a fost înlocuită cu: Organizația Mondială pentru Sănătatea Animală (WAOH)	Se acceptă poziția autorului
25.9		Anexa II trebuie preluată așa cum este prevăzută în Regulament întrucât prevede lista bolilor pentru care se aplica norme speciale ale Regulamentului conform art. 5	Se acceptă Anexa II din Regulamentul UE nr.429/2016 a fost preluată integral.	Se acceptă poziția autorului
25.10		Numerotarea inițială și literele paragrafelor pot cerea confuzie, ex lit. l) se poate confunda cu alin. 1)	Se acceptă Numerotarea proiectului de lege a fost redactat conform modelului utilizat în Regulamentul UE nr.429/2016.	Se acceptă poziția autorului
25.11		Anumite prevederi introduse suplimentar față de prevederile Regulamentului dacă sunt menționate în altă lege în vigoare, este necesar să se elimine întrucât nu fac obiectul legii prezente, unele fiind chiar măsuri administrative	Se acceptă Referințele inutile au fost excluse.	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
25.12		Termenii și nuanțele Regulamentului trebuie preluate pentru a se transpune și sensul Regulamentului nu doar litera - Ex - Pot fi luate măsurile necesare însă trebuie să fie luate și într-un mod adecvat (exucidere doar a unor animale când este necesara uciderea tuturor animalelor dintr-o unitate epidemiologică)	Se acceptă Terminologia a fost preluată conform Regulamentul UE nr.429/2016.	Se acceptă poziția autorului
25.13		Trebuie evitata dublarea de prevederi introduse suplimentar – majoritatea sunt prevăzute în alte reglementări în vigoare din RM	Se acceptă Dublările au fost excluse.	Se acceptă poziția autorului
25.14		De stabilit cine trebuie sa aprobe normele pe care Reg. menționează că trebuie adoptate (Actele delegate și de Implementare)– pentru tot textul legii (în funcție de atribuțiile fiecărei instituții – Guvern, ANSA)	Se acceptă Au fost stabilite competențele de aprobare sau adoptare a normelor secundare.	Se acceptă poziția autorului
26.		Ministerul Agriculturii și Industrie Alimentară (adresarea nr.11-02/2296 din 22.07.2024) în vederea transpunerii fidele a Regulamentului UE nr.429/2016 prin proiectul de lege nr.293/2023 privind activitatea sanitară veterinară și întru excluderea discrepanțelor normative și a implementării corecte a prevederilor acestuia, ministerul remite următoarele propuneri de ajustare. În contextul proiectului de asistență tehnică TAIEX Case ID AGR HOME 86578 prin prisma recomandărilor enunțate de experți privind transpunerea fidelă a prevederilor Regulamentului UE nr.429/2016, menționăm despre necesitatea ajustării din art.4 a noțiunii "zonă"	Se acceptă Noțiunea se expune în următoarea redacție: zonă: a) pentru animalele terestre – arie a teritoriului țării cu o delimitare geografică precisă, care conține o subpopulație de animale cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, supusă unor măsuri corespunzătoare de supraveghere, de control al bolilor și de biosecuritate; b) pentru animalele acvatice – sistem hidrologic contiguu, cu un statut sanitar distinct în raport cu una sau mai multe boli specifice, care formează: (i) un întreg bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la estuar sau lac; (ii) mai multe bazine hidrografice; (iii) o parte a unui bazin hidrografic, de la izvorul unui curs de apă până la o barieră care împiedică introducerea uneia sau mai multor boli specifice; (iv) o parte a unei zone de coastă cu o delimitare geografică precisă; (v) un estuar cu o delimitare geografică precisă;	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
26.1		și a redactării tehnice a proiectului cu art.171 conform prevederilor UE,	<p>Se acceptă Articolul 171 se expune în următoarea redacție: „Articolul 171. Măsuri naționale pentru limitarea impactului bolilor altele decât bolile listate</p> <p>În cazul în care o boală alta decât bolile listate constituie un risc semnificativ pentru starea de sănătate a animalelor terestre deținute din Republica Moldova, autoritatea competentă poate lua măsuri naționale pentru a controla această boală și a restricționa circulația animalelor terestre deținute și a materialului germinativ, cu condiția ca aceste măsuri să nu:</p> <p>a) îngreuneze circulația animalelor și a produselor între țări; b) depășească limitele a ceea ce este corespunzător și necesar pentru a controla respectiva boală.”</p>	Se acceptă poziția autorului
26.2		de asemenea și excluderii din proiectul de lege a următoarelor referințe: ”conform prevederilor Legii nr. 271/1994 cu privire la protecția civilă”, ”conform prevederilor Legii nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător”, ”conform prevederilor Legii nr. 50/2013 cu privire la controalele oficiale pentru verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate și de bunăstare a animalelor”, ”în condițiile Legii nr.121/2020 privind organizarea și exercitarea profesiei de medic veterinar”, ”Legii nr. 131/2012 privind controlul de stat asupra activității de întreprinzător”, ”Legii nr. 10/2009 privind supravegherea de stat a sănătății publice și Legii securității și sănătății în muncă nr. 186/2008”, ”Legii nr. 235/2006 cu privire la principiile de bază de reglementare a activității de întreprinzător”, ”Legii nr.	Se acceptă	Se acceptă poziția autorului

1	2	3	4	5
		436/2006 privind administrația publică locală”, ”Legii nr. 211/2017 privind protecția animalelor folosite în scopuri experimentale sau în alte scopuri științifice.”		
26.3		<p>La fel, articolul 260 se propune de a se reda în redacție nouă cu următorul cuprins: “Articolul 260 Dispoziții finale și tranzitorii</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 08 mai 2026.</p> <p>(2) Guvernul, până la intrarea în vigoare a prezentei legi:</p> <p>a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prevederile acesteia;</p> <p>b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.</p> <p>(3) În anexa nr. 1 capitolul III din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 170-175, art. 494), cu modificările ulterioare, textul „Certificat sanitar-veterinar” se substituie cu textul „Certificat de sănătate animală”.</p>	<p>Se acceptă</p> <p>Articolul 260 se expune în următoarea redacție:</p> <p>„Articolul 260. Dispoziții finale și tranzitorii</p> <p>(1) Prezenta lege intră în vigoare la data de 8 mai 2026.</p> <p>(2) Până la intrarea în vigoare a prezentei legi, Guvernul:</p> <p>a) va prezenta Parlamentului propuneri pentru a aduce legislația în vigoare în concordanță cu prevederile acesteia;</p> <p>b) va aduce actele sale normative în concordanță cu prevederile acesteia.</p> <p>(3) În anexa nr. 1 capitolul III din Legea nr. 160/2011 privind reglementarea prin autorizare a activității de întreprinzător (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2011, nr. 170–175, art. 494), cu modificările ulterioare, textul „Certificat sanitar-veterinar” se substituie cu textul „Certificat de sănătate animală”.</p>	<p>Se acceptă poziția autorului</p>

Alexandr TRUBCA
Președintele Comisiei